STEPHANIE ARCHER

_____ SEMA VANCOUVER STORM

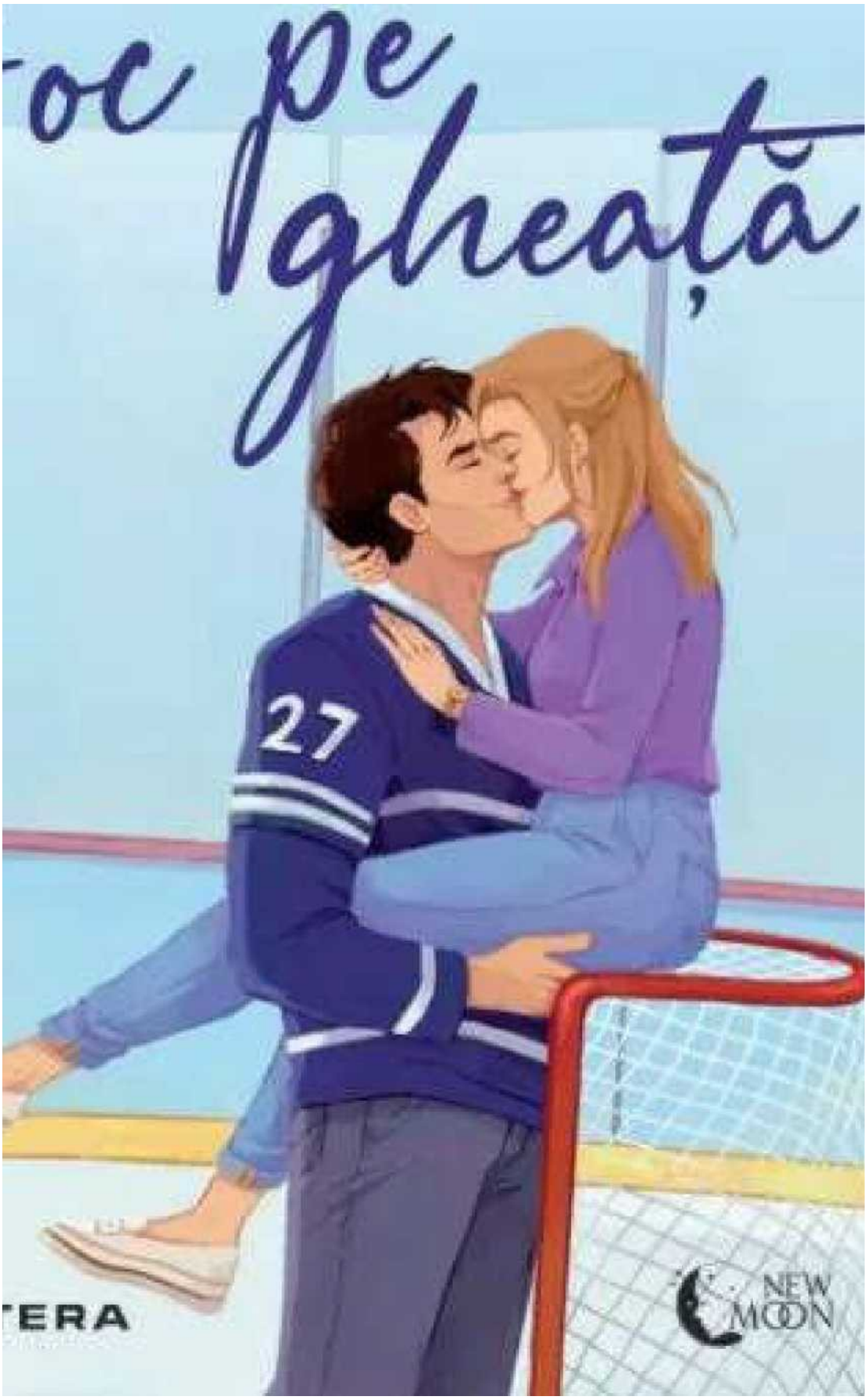
oc pe
gheață
27
TERA
NEW
MOON

STEPHANIE ARCHER

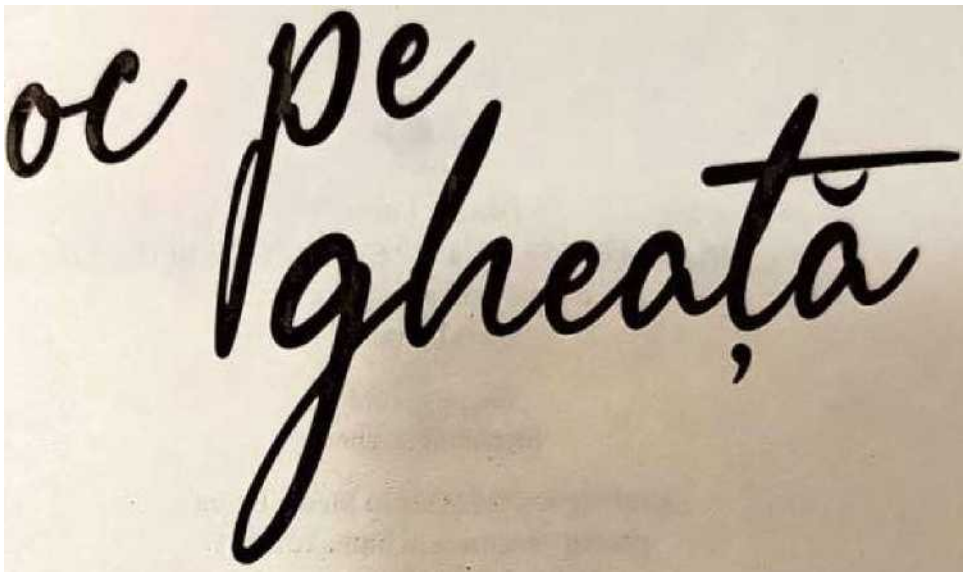

Traducere din limba engleză
ELENA MACOVICIUC

EDITURA LITERA
București, 2024
Behind the Net
Stephanie Archer
Copyright © 2023

Editura Litera
tel.: 0374 82 6 6 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

Focpegheaf«
Stephanie Archer

Copyright © 2024 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidraşcu şi fiii
Redactor: Mira Velcea
Corector: Emilia Achim
Copertă: Flori Zahiu-Popescu
Tehnoredactare şi prepress: Ioana Cristea

Seria de ficţiune a Editurii Litera este coordonată
de Cristina Vidraşcu Sturza.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ARCHER, STEPHANIE
Foc pe gheaţă / Stephanie Archer; trad. din 1b. engleză
Elena Macoviciuc. -
Bucureşti: Litera, 2023

ISBN 978-630-319-716-6

1. Macoviciuc, Elena (trad.)

821.111

JVztru Bnurt. .A/umui, *Sarah, Hclcn şi Anthca, care sunt susţinătorii mei cei mai zgomotoşi când am o reunita.*

CAPITOLUL 1

Jamie

Atacantul din stânga patinează spre poartă şi trage cu pucul în mine. îl prind însă, şi în sânge îmi clocotesc satisfacţia şi competitivitatea.

- Streicher a blocat, strigă noul meu coleg de echipă când trece pe lângă mine.

îi fac semn şi arunc pucul din nou pe gheaţă. Fanii din New York scandau asta în timpul meciurilor. Anul trecut, când am câştigat trofeul Vezina, înmânat celui mai bun portar din NHL, chiar au pomenit expresia în discursul despre performanţa mea.

Aproape de bancă, antrenorii se uită, iau notiţe şi discută performanţa echipei. Un puc trece pe lângă mine, şi mă încordez. Antrenorul principal mă priveşte cu o expresie imposibil de citit.

în urmă cu două săptămâni, am semnat ca agent liber, sub valoarea mea, ca să joc pentru Vancouver Storm. Mama a insistat că e bine după atacul de panică din cauza căruia a făcut un accident de maşină, dar ştiu că, dacă mi-a ascuns asta, înseamnă că situaţia se înrăutăţeşte. Acum, că echipa m-a cumpărat pentru un preţ mai mic, reprezint un avantaj pentru ei. Pot să mă schimbe pentru mai mulţi bani, iar eu n-aş avea nici un cuvânt de spus în toată treaba. Sunt ca o casă pe care au luat-o la ofertă, şi, dacă vor decide să cumpere ceva mai bun, mă vor vinde.

Sunt îngrijorat. Mama s-a luptat cu depresia şi anxietatea ani mtregi – mai exact, de când tata a murit într-un accident rutier

!«■ cm» 1 n provocat pentru că era beat la volan. Eu eram un be Muş în perioada aia, dar, de atunci, situaţia s-a înrăutăţit cât eu n-ani fost atent.

Nu e o opţiune să plec din Vancouver şi nici nu vreau să renunţ la spoitul pe care-l iubesc, aşa că sezonul ăsta trebuie să meargă bine, Trebuie să joc cel mai bine şi să-mi menţin statutul în top, ca sa nu mă schimbe. Anul ăsta trebuie sa mă concentrez.

Jucătorii fac exerciţii în timp ce antrenamentul continuă, şi mă gândesc la ce ştiu despre ei din meciurile anterioare. Am jucat împotriva echipei Vancouver Storm în trecut şi recunosc feţele jucătorilor, dar nu-i cunosc aşa cum îmi ştiam vechea echipă. Am jucat şapte ani în echipa din New York, de la 19 ani. Nud cunosc pe antrenori şi n-am mai simţit că oraşul ăsta e casa mea de când am plecat la juniori, dar acum trebuie să fiu în Vancouver.

Ceva mă apasă pe piept. E doar prima zi de cantonament, dar niciodată n-am simţit mai multă presiune să joc pe cât pot de bine.

Aud fluierul şi patinez spre bancă, împreună cu ceilalţi jucători.

- Vă descurcaţi bine, băieţi, spune antrenorul în timp ce ne strângem în jurul băncii.

La sfârşitul sezonului trecut, unul dintre cele mai proaste din istoria echipei Vancouver Storm, Tate Ward a făcut valuri după ce a fost numit noul antrenor principal. Tipul se apropie de 40 de ani, nu e cu mult mai mare decât unii jucători de la Vancouver, şi avea o carieră promiţătoare ca fundaş în ligă, până când o rană la genunchi i-a pus punct. Până anul trecut, a fost antrenor la echipele de hochei din colegiu, şi, din ce am citit în ziare, fanii sunt sceptici. în mod normal, antrenorii principali sunt mai în vârstă şi au mai multă experienţă la nivel profesionist.

Ward se uită la mine, şi mă încordez, sub masca de portar.

- Avem mult de lucru în următoarele sezoane. Am terminat anul trecut pe ultimele locuri în ligă, spune el..

Atmosfera e apăsătoare, iar jucătorii se foiesc, pregătindu-se pentru ce e mai rău. Asta e partea în care mulţi antrenori ar scoate

evidenţă defectele şi slăbiciunile jucătorilor. Ce a greşit echipa nul trecut. Acum, o să ne spună că nu e o opţiune să pierdem.

Şi ştiu asta foarte bine.

_ pe aici nu putem s-o luăm decât în sus. Duceţi-vă la duş şi odihniţi-vă! Ne vedem mâine, spune Ward, zâmbindu-ne.

Jucătorii ies de pe teren, şi eu îmi scot masca, încruntat. Sunt sigur că faţada asta plăcută şi încurajatoare a lui Ward o să dispară când o să înceapă sezonul, în câteva săptămâni, şi o să simtă presiunea.

- Streicher, strigă antrenorul când o iau spre vestiar. Vine la mine şi aşteaptă ca restul jucătorilor să dispară pe hol, salutân- du-i. Cum merge cu mutatul?

- Bine. însă am apartamentul plin de cutii pe care nu am timp să le despachetez. Mulţumesc c-ai găsit apartamentul şi ai vorbit cu oamenii să mă ajute la mutat!

Simt o tensiune în umeri şi-mi trec mâna prin păr. Nu-mi place să accept ajutor de la alţii.

- E sarcina noastră să-i ajutăm pe jucători să-şi găsească locul. Mulţi chiar cer un asistent. Poate să te ajute să despachetezi, cu mâncarea, să-ţi ducă maşina în service, să-ţi plimbe câinele. Orice vrei.

-N-am câine.

Ward râde,

-Ştii ce vreau să spun. Suntem aici ca să-ţi oferim orice-ţi trebuie ca să te poţi concentra la joc. Aşa că, indiferent de ce ai nevoie, nu trebuie decât să ne spui.

N-am nevoie de ajutor ca să mă concentrez la meci. Mi-am simplificat viaţa, astfel încât să conteze doar două lucruri: hocheiul şi mama.

-S-a făcut, îi răspund, deşi ştiu foarte bine că n-o să cer nimic. Mereu am fost genul de bărbat care are grijă de toate el însuşi, iar asta n-o sâ se schimbe.

~Şi> dacă mama ta are nevoie de ajutor, putem să-ţi oferim şi asta> spune Ward mai încet.

CAmi am cerul să fiu transferat la Vancouver, el a fost cel Car ni-a sunai să mă întrebe de ce fac mutarea. I-am spus tot. E gurul care ştie despre mama.

Simt cum mă cuprinde neliniştea. N-ar fi trebuit să deschid gura. Acum, oamenii vor să se bage în treaba mea. Toate instinc tele din corp mi se revoltă, şi mă încordez.

Programul de anul ăsta o să fie epuizant. 82 de meciuri, jumă täte pe teren propriu, în Vancouver, şi jumătate în deplasare, cu antrenamente cu echipa, antrenamente cu antrenorul de portari şi propriile antrenamente. Pe lângă toate astea, mai am şedinţe cu fizioterapeutul, şedinţe de masaj, cu psihologul sportiv şi an-trenorul personal.

Simt un amestec de anticipare şi competitivitate. Concurez în meciurile de hochei de la cinci ani şi ador provocările, căci scot ce e mai bun din mine. Presiunea mă alimentează. Anii întregi de antrenamente m-au transformat într-o persoană care adoră să-şi împingă limitele şi să câştige.

Iar anul ăsta chiar o să fie o provocare, având în vedere cât de încăpăţânată e mama şi cât de intens o să fie programul meu.

însă nu e o situaţie căreia să nu-i pot face faţă, nu trebuie decât să mă concentrez.

-E în regulă, mulţumesc, răspund eu scurt.

Mereu am fost doar eu şi mama. Mă descurc. Mereu am facut-o.

După ce-mi fac duş şi mă schimb, plec din arenă ca să iau prânzul şi sa mă duc acasă să trag un pui de somn înainte de sală. Merg pe o alee care dă dinspre arenă în stradă, când aud un zgomot la tomberoane.

Un fund maro şi pufos de câine iese dintr-o cutie. Când trec pe lângă, câinele îşi ridică capul şi se uită la mine. Are faţa plină de macaroane cu brânză.

Dă din coadă în timp ce mâ priveşte, şi eu mă uit la el. Are ochii de un căprui-închis, plini de entuziasm. E greu de spus ce rasă e. Are în jur de douăzeci de kilograme, poate e corcitură între labrador şi spaniei. Una din urechi e mai scurtă decât cealaltă.

Câinele face un pas înainte şi eu fac unul în spate.

_în nici un caz, îi zic eu.

Câinele se întinde pe jos, cu burta în sus, şi aşteaptă, în timp ce dă din coadă ca să-l mângâi.

Unde e proprietarul lui? Mă uit în jur, dar suntem doar noi doi, îl studiez mai atent. Nu are zgardă şi e murdar pe bot. Blana e prea lungă, îi cade în ochi, şi, chiar dacă i-ar prinde bine sa fie tuns, tot văd cât de slab e.

Simt cum stomacul mi se întoarce pe dos.

- Nu mânca aia, o să ţi se facă rău, îi spun eu, arătând spre gunoi.

Limba roz îi cade într-o parte.

- Du-te acasă!

Tonul meu e ferm, dar el tot aşteaptă să-l mângâi pe burtă.

Simt un junghi în inimă, dar ignor sentimentul. Asta nu e problema mea. Nu mă las distras. Nici măcar nu ies la întâlniri, pentru ca ştiu din experienţă că oamenii vor mai mult decât le pot oferi.

Dar nu pot nici să-l las aici. Ar putea fi lovit de o maşină sau rănit de un coiot. Ar putea să mănânce ceva care să-i facă rău.

Cei de la SPCA îl vor lua. îmi scot telefonul şi caut cea mai apropiată locaţie, după care sun.

- E un câine în spatele arenei din centru, îi spun femeii care răspunde. Nu există decât o singură arenă în centrul oraşului Vancouver, aşa c-o să ştie ce vreau să spun. Pe fundal se aud câini care latră. Poate să vină cineva să-l ia?

Femeia râde.

- Dragule, avem foarte puţini oameni. Va trebui să-l aduci la una dintre locaţiile noastre.

îmi spune locaţiile care acceptă câini, apoi închide. Cele din apropiere sunt pline, aşa că va trebui să conduc două ore în afara oraşului ca să-l las. Mă uit încruntat la telefon, apoi la câine.

Acesta se ridică. Continuă să se uite la mine şi să dea din coadă. Crede c-o să-i dau ceva bun. Am o senzaţie enervantă în piept.

..... mai are din coada.

Apoi simt o căldură în piept şi înghit cu noduri.

Mu pot să-l las aici.

Partea disciplinată din mine pufneşte. Cum rămâne cu gramul meu plin? N-am cum să mă ocup de un câine. N-am^ să am nici măcar o iubită fără s-o dau în bară. Clar nu not

grijă dc un câine, jumătate din sezon sunt plecat.

Dar nu pot nici să-l las aici.

Dă din nou din coadă şi mă priveşte cu ochii săi căprui. O să-l duc la adăpost, n-o să-l păstrez.

în seara aia, stau în maşină, în faţa adăpostului, şi analizez clădirea mică, dar bine întreţinută. Aud lătrat dinăuntru. Lângă clădire e un câmp îngrădit, cu jucării pentru câini şi echipament din plastic, ca un teren de joacă.

Căţeluşa e pe locul pasagerului şi se uită, curioasă, pe geam. Deschid geamul şi o las să adulmece.

După ce am căutat anunţurile cu câini pierduţi de pe internei, am găsit o fermă cu recenzii foarte bune care primeşte câini ai străzii şi le găseşte stăpâni. îi aleg cu grijă, şi câinii sunt bine îngrijiţi.

E cel mai bun adăpost pe care l-am găsit. Am condus trei ore ca să ajung aici.

Privesc reticent locul. Simt o apăsare în stomac doar când mă gândesc c-o s-o las aici.

Căţeluşa se uită la mine şi gâfâie, cu limba afară.

- Nu pot să te păstrez, îi spun.

Ea se ridică şi încearcă să se urce în poala mea, la care oftez. A tot încercat să facă asta în vreme ce conduceam. Se târăşte în poala mea şi-şi pune capul pe cotieră.

La naiba! Dac-aş fi ştiut cât de greu o să fie, n-aş mai fi luat-o.

Asta e, însă, o minciună. în nici un caz n-aş fi lăsat-o pe aleea aia murdară.

Trec în revistă toate motivele pentru care nu pot s-o p
N-am avut niciodată un câine. Nu ştiu cum să îngrijesc UDUL

Mania are Probleme ,nentale Brave ?• are nevoie de mine, chiar A nu recunoaşte asta. Trebuie să mă concentrez la hochei, pupă ce m-am despărţit de fosta mea iubită, Erin, la 19 ani, nu mi-am mai asumat nici un angajament. Căţeluşa asta e un angajament mare, şi ar trebui să-mi fac programul – plin – în funcţie de ea.

Cu toate astea, ezitarea se intensifică. Analizez clădirea şi caut defecte. în grădină sunt câteva buruieni. Exteriorul trebuie vopsit. Pe câmp sunt probabil câteva gropi făcute de câini. Nu pot să mă descurc cu un câine, dar nici nu pot să-l las aici.

Locul ăsta nu e destul de bun pentru căţeluşă.

îmi frec nasul. Ştiu că m-am hotărât deja. La naiba!

- Hei, vrei să locuieşti cu mine?

îşi înalţă capul şi mă priveşte cu ochii luminoşi. Mă emoţionează. Căţeluşa continuă să mă privească.

- A, vrei o recompensă, de fapt.

Sare din poală pe scaunul pasagerului şi aşteaptă. Mă întind în spate şi deschid punga cu recompense pe care i-am luat-o. îi dau câteva şi o privesc cum le mănâncă.

Am hotărât ce o să fac, aşa că ignor vocea aia mică din minte care-mi spune că nu e o idee bună. Mă uit cum se ghemuieşte pe scaun şi se culcă. Am bani să-mi permit un asistent anul ăsta, şi câinele o să fie bine îngrijit.

îmi iau telefonul şi caut un număr.

- Streicher, răspunde Ward.

-Bună! M-am răzgândit. O să am nevoie de un asistent, spun eu, în timp ce o presimţire rea îmi apare în stomac.

CAPITOLUL 2

Pippa

Inima îmi bate cu putere când stau în faţa clădirii în care locuieşte Jamie Streicher.

Ultima oară când l-am văzut în persoană, tocmai vărsasem un suc albastru pe tricoul meu alb, în cantina din liceu. îmi amintesc expresia lui rece şi lipsită de interes, felul în care ochii lui verzi m-au analizat, după care s-a întors la conversaţia pe care o purta cu ceilalţi ţipi sexy şi populari.

Acum, o să fiu asistenta lui.

Mereu a fost un nemernic, dar, Dumnezeule, chiar şi atunci era superb. Avea părul brunet, puţin ciufulit de la hochei. Maxilarul ascuţit, nasul puternic. Umeri lăţi şi puternici Şi era înalt, atât de înalt. Gene nedrept de închise la culoare. N-a trecut niciodată prin etapa aia stângace din adolescenţă, care la mine a părut să se întindă pe toată perioada adolescenţei. Atitudinea lui tăcută, intimidantă şi morocănoasă mă descuraja şi fascina în acelaşi timp. Pe mine şi pe restul fetelor din liceu şi pe jumătate dintre ţipi.

Dumnezeule! Inspir adânc şi tastez numărul la interfon. îmi deschide fără să spună ceva. în lift, stomacul mi se întoarce pe dos.

Nu mai sunt fata aia tocilară care cânta în trupă. Sunt o femeie în toată firea. Au trecut opt ani. Nu-mi mai place de el.

ne[v0ʼe] de jobul[ăsta]- $[unt] dorm P[e] canapeaua su-
.. [nl]ele. Ani demisionat de la Barry’s Hot Dog Hut după numai [|0I]
'\tăniână, tară să-i anunţ înainte. M-am angajat acolo doar ca ° ăsură de urgenţă, ca să pot plăti facturile şi s-o ajut pe Hazel [01] chiria. Chiar dac-aş vrea să mă întorc, nu m-ar primi înapoi.

hi plus, nu cred că Jamie o să-şi amintească de mine. Liceul nostru era imens. Eu eram tocilara pasionată de muzică, tipa care stătea mereu cu ceilalţi copii care cântau în trupă, iar el era jucătorul sexy de hochei. Sunt cu doi ani mai mică, deci nici măcar n-aveam cursuri comune sau prieteni. E unul dintre cei mai buni portari din NHL şi arată ca un zeu. Se ştie că nu e implicat în nici o relaţie, iar asta doar îi aţâţă şi mai mult pe oameni. Anul trecut, o tipa şi-a aruncat chiloţii pe gheaţă. A apărut peste tot la ştirile sportive. N-o să-şi amintească de mine.

Mă uit la numărul afişat în lift, care creşte pe măsură ce mă apropii de etajul lui.

O să fie ocupat cu antrenamentele, nici măcar n-o să-l văd.

în plus, chiar am nevoie de locul ăsta de muncă. M-am săturat de industria muzicală şi de nemernicii faimoşi din ea. La

şcoală am studiat marketing, şi e timpul să o iau în direcţia asta. Singurele posturi în marketing din Vancouver cer o experienţă de cel puţin cinci ani, aşa că nici măcar n-aş fi luată în consideraţie. Sora mea, Hazel, care lucrează ca fizioterapeut pentru Vancouver Storm, mi-a spus că în curând o să apară un post de marketing pentru echipă. Mi-a zis şi că internii au prioritate.

Postul ăsta de asistentă e biletul meu de intrare. E ceva temporar. Dac-o să demonstrez de ce sunt capabilă, o să fie un pas mai aproape spre postul respectiv.

Liftul se deschide la ultimul etaj, şi mă duc la uşa lui Jamie. Inspir adânc, ca să mă calmez. Nu merge însă, pentru că inima continuă să-mi bată cu putere. îmi reamintesc că am nevoie de lobul ăsta.

hat la uşă, iar aceasta se deschide. Pulsul mi-o ia razna.

E mult mai sexy acum, că e matur. Felul în care arată e nedrept. Statura lui umple cadrul uşii. E cu treizeci de centimetri mai [a 1] ecât mine, şi, chiar şi îmbrăcat cu bluza de sport cu mâneci lungi, sc vede că arc corpul perfect. Materialul

subţire s_e $|_n$f peste umerii lui lăţi. Sunt vag conştientă că un câine latră p_e f dai şi aleargă prin apartament în spatele lui, dar privirea îndreptată spre el, în vreme ce işi pune mâna pe cadrul uşii A * mânecile ridicate, şi privirea îmi rămâne fixată asupra anteb/* ţului său.

Antebraţele lui Jamie Streicher ar putea să lase o f_{emei} însărcinată.

îmi dau seama că mă holbez, aşa că-mi ridic privirea faţa lui. spr

Simt fluturi în stomac. Pasiunea pe care am avut-o pentru el în adolescenţă revine la viaţă ca o cometă, provocându-mi fiori Ochii lui au în continuare cea mai adâncă şi bogată nuanţă de verde, ca toate nuanţele unei păduri antice.

- Bună, şoptesc eu, înainte să tuşesc. Simt că faţa mi-a luat foc. Bună! De data asta, vocea mea e mai puternică, şi îmi pun un zâmbet fals luminos pe faţă. Eu sunt Pippa, noua ta asistentă.

Îmi mângâi coada.

Pentru o fracţiune de secundă, expresia lui e neutră, după care privirea îi devine tăioasă, şi se încruntă.

Gândurile mele se împrăştie în aer precum nişte confetti. Cuvinte? Ce sunt alea? N-aş putea să-ţi zic nici măcar unuL Are părul des, scurt şi puţin cârlionţat E ud, ca şi cum tocmai a ieşit din duş. Nu vreau decât să-mi plimb degetele prin el.

Mă fixează cu privirea, care-i devine din ce în ce mai ostilă cu fiecare secundă care trece. Apoi oftează, de parcă-l deranjez. Aşa părea şi în liceu: ursuz, iritat, arţăgos. Nu c-am fi interac- ţionat vreodată.

-Grozav.

Spune asta ca un blestem, de parcă sunt ultima persoană pe care vrea s-o vadă. Se întoarce şi intră în apartament.

Ştiam eu că n-o să-şi amintească de mine.

îmi controlez râsetul jenat şi uimirea. Nu ştiu de ce sunt surprinsă de atitudinea lui. Dac-am învăţat ceva de la fostul meu, Zach, şi gaşca lui, e că oamenii superbi şi faimoşi au voie să se poarte ca nişte nemernici. Lumea trece asta cu

vederea.

jamie Streicher e la fel.

Interpretez uşa deschisă ca fiind un semn să-l urmez. Căţeluşa sare pe mine. Poarta o zgardă roz, şi o ador imediat.

-Jos! îi spune el pe un ton ferm, care-mi dă fiori.

Căţeluşa îl ignoră. Sare pe mine şi continuă să dea din coadă. - Salutare, drăguţo, spun eu şi mă las pe vine, râzând când ea se întinde să mă pupe.

Are o energie debordantă şi amuzantă. Face un mic dans cu lăbuţele pe podea, în timp ce dă din coadă aşa tare, c-ar putea să-i cadă. Fundul i se mişcă în cel mai adorabil mod posibil când o mângâi în zona de deasupra cozii.

M-am îndrăgostit.

Jamie tuşeşte dezaprobator. Simt o urmă de ruşine, dar o dau laoparte. Am venit ca să-I ajut cu câinele. Care e problema lui? Când mă îndrept, faţa mi-e fierbinte.

Apartamentul lui e unul dintre cele mai drăguţe locuri în care am fost vreodată. De fapt, e unul dintre cele mai drăguţe locuri pe care *le-am văzut* vreodată. Ferestrele din tavan până în podea se întind pe două etaje şi au vedere spre apă şi spre munţii North Shore. Ca urmare, sufrageria deschisă şi bucătăria sunt scăldate în lumină. Bucătăria e curată şi spaţioasă, şi, chiar daca sufrageria e plină de cutii pentru mutat şi de jucării pentru câini, canapeaua enormă pare foarte confortabilă şi primitoare. Presupun că scările duc spre dormitor. Pe geam văd nordul oraşului Vancouver şi munţii. Chiar şi într-o zi furtunoasă, în cea mai ploioasă şi sumbră iarnă din Vancouver, priveliştea sigur e spectaculoasă.

Pun pariu că are o cadă imensă.

- Cum o cheamă? îl întreb pe Jamie în timp ce mângâi căţeluşa. Aceasta se reazemă de mine. E clar că adora atenţia de care are parte.

Jamie îşi încordează maxilarul, iar felul în care mă priveşte îmi dă fiori. Ochii lui verzi sunt atât de intenşi şi de pătrunzători! Mă întreb dacă a zâmbit vreodată.

-Nu ştiu.

Lângă canapea e un pat mare şi pufos pentru câini şi pe jos sunt împrăştiate cam o sută de jucării colorate pentru câini.

în bucătărie suni un castron cu apă şi unul g0| pent re, iar pe tejghea văd o pungă mare cu recompense, goală. Căţelul îşi ia una dintre jucării şi i-o duce lui J URlîState cioara, apoi il priveşte şi dă din coadă. le PU

- TYebuie să plec la arenă, aşa că hai să terminăm cu a ne jamie, de parcă-i irosesc timpul. a’ 8Pu*

Trece pe lângă mine, şi parfumul lui îmi inundă nările

Nu-mi vine să cred. Miroase incredibil. E mirosul ăla de d dorant masculin, care nu poate fi identificat cu precizie Este^ acelaşi timp, ascuţit, condimentat, îndrăzneţ, proaspăt şi Parfumul probabil se numeşte „Avalanşă” sau „Uragan” sau alt nume puternic şi de nestăvilit. Nu vreau decât să-mi lipesc faţa de bluza lui şi să inspir adânc. Probabil aş leşina.

în timp ce-mi arată unde e mâncarea câinelui în bucătărie sunt surprinsă de forţa şi graţia cu care se mişcă. Muşchii spatelui i se încordează sub bluză. Are umerii atât de lăţi! E atât de înalt!

îmi dau seama că nici măcar nu s-a prezentat. Asta făceau oamenii faimoşi când veneau în culise în timpul turneului lui Zadi, de parcă se aşteptau să ştii cine sunt.

-Vom comunica prin e-mail sau mesaje. Trebuie să scoţi că-ţeluşa la plimbare, s-o hrăneşti şi s-o ţii departe de probleme. Am dus-o deja la veterinar şi la tuns.

Se uită din nou la ea, iar eu îi zâmbesc liniştitor.

-Mădescurc. .

- Bine.

Tonul lui e tăios.

Uau, ce personalitate! înghit cu noduri. E aşa autoritar! Mă străbate un fior, şi pielea mă gâdilă. Pun pariu că e autoritar şi în pat.

- Pentru că asta e sarcina ta, adaugă el.

O senzaţie de greaţă mi se urcă în gât, dar o resping. Nu mai am 16 ani. Ştiu mai multe şi îi cunosc genul. După Zach, ştiu că nu e cazul să mă îndrăgostesc de astfel de ţipi, care sunt faimoşi şi au un ego cât casa. Ţipi care au impresia că pot să facă ce vor, fără consecinţe.

Ţipi care o sa se sature de mine şi o să mă dea laoparte.

zilele cu meci, d°nn după prânz. Am nevoie de linişte

' "mi spune el peste umăr, în timp ce-l urmez la etaj. t0,a\în nevoie de toată voinţa ca să nu spun „Da, să trăiţi!” Ceva fizice că n-ar fi amuzat.

" Q s-o scot la plimbări mai lungi în perioada aia.

Mormăie. Probabil e modul lui de a plânge lacrimi de bucurie.

Când ajungem pe holul de sus, se opreşte în dreptul unei uşi deschise. Camera e goală, cu excepţia unor cutii mari şi a unei saltele înfăşurate în plastic.

_ Asta o să fie camera mea? îl întreb.

ja mie se încruntă, şi stomacul mi se întoarce pe dos.

-Adică, asta o să fie camera în care o să dorm cât eşti în deplasare?

Simt nevoia să clarific, ca să n-aibă impresia că încerc să mă mut de tot la el.

-Când am grijă de câine.

-Da, spune el, încrucişându-şi braţele la piept.

Felul în care mă priveşte îmi face stomacul să tresalte, exact cum facea câinele mai devreme. Reacţia mea agitată e să zâmbesc din nou, la care el se încruntă şi mai tare.

- Grozav

Vocea mea e practic un ciripit.

Arată spre baia de pe hol.

- Poţi să foloseşti baia aia, eu o am pe a mea lângă dormitor.

Mă priveşte mai intens, şi încerc să nu mă foiesc. Tipul ăsta nu mă place, dar o să-şi schimbe părerea după ce o să constate cât de mult pot sa-i uşurez viaţa. în plus, nici măcar n-o să mă vadă.

Nu-mi permit să pierd jobul ăsta.

CAPITOLUL 3

Iamie

Pippa Hartley stă în sufrageria mea şi se joacă cu câine le, iar eu nu pot să respir. Când am deschis uşa, am crezut că am halucinaţii.

Are părul mai lung. Acelaşi zâmbet timid, aceiaşi ochi albaştri -cenuşii care mă fac să uit cum mă cheamă. Aceeaşi voce delicată şi melodioasă pe care mă străduiam s-o aud în liceu când ea vorbea şi râdea cu ceilalţi copii din trupă.

însă acum, matură, este de-a dreptul superbă. Minunată. Are pistrui pe nas şi pe obraji de la soarele verii şi şuviţe aurii în părul caramel, care nu e nici şaten, nici blond. Deşi era drăguţă în liceu când purta aparat, zâmbetul ei de azi aproape mi-a oprit inima-n loc.

„Sunt Pippa", a spus ea când am deschis uşa, de parcă nu-şi amintea de mine. Nu ştiu de ce asta m-a dezamăgit aşa mult

- Vrei să te ajut să despachetezi? mă întreabă, în timp ce se joacă cu câinele. Sau pot să fac cumpărături şi să-ţi pregătesc masa.

îi privesc curbura drăguţă a gurii în timp ce vorbeşte. Buzele ei par catifelate şi au nuanţa perfectă de roz. Mereu au fost aşa.

La naiba!

-Nu. ’ ' j

Cuvântul iese mai tăios decât vreau, dar sunt dat peste cap.

Nu pot să gândesc în preajma Pippei Hartley, mereu am fost aşa.

]ntr-o fracţiune de secundă, mintea îmi zboară înapoi pe ho- 1U1 din dreptul camerei de muzică, pe vremea când o ascultam cântând. Avea cea mai frumoasă, captivantă şi fermecătoare voce pe care am auzit-o vreodată. Era dulce, dar şi aspră când atingea anumite note. Puternică, dar delicată în anumite părţi Mereu controlată. Pippa ştia exact cum să-şi folosească vocea. însă niciodată n-a cântat în public. Mereu cânta idiotul ăla, Zach, iar ea cânta la chitară pentru el.

Mă întreb dacă mai cântă.

un afiş cu faţa lui stupidă, numai bună de pocnit, şi aproape am ieşit de pe şosea. Tipul ăla a ajuns să cânte în deschiderea unui turneu? Abia era în stare să cânte la chitară, iar vocea lui n-avea nimic ieşit din comun.

Nu era ca a Pippei. Ea chiar era talentată.

Opt ani mai târziu, încă mă gândesc mereu la acel moment de pe hol. Nu ştiu de ce şi nici nu contează.

Câinele trage de jucăria pe care o ţine Pippa, iar ea râde.

Trebuie să plec de aici.

- Trebuie să ajung la antrenament.

îmi iau cheile de pe blat şi-mi pun geanta peste umăr.

- Pa! strigă ea când ies pe uşă.

După antrenamentul din acea după-amiază, mă pregătesc să deschid uşa de la apartament, când un zgomot dinăuntru ma face să mă opresc pe loc, cu mâna pe clanţă.

Dinăuntru se aude Fleetwood Mac. Vocea ei r^®un er ’ clar şi melodios peste melodie. Atinge toate notele, ar care cântă are ceva special. Ceva unic al ei.

Nu pot să mă mişc. Dac-o să intru, o să se oprească în c n

Mă panichez. Exact asta n-ar trebui să fac. Ar tre deja plecată. »

Nu pot s-o am pe Pippa în preajmă anul ăsta. Au trecu câteva ore, şi deja mi s-a strecurat în minte.

Când deschid uşa, noua mea asistentă despac e bile din

bucătărie. Se întinde să pună un pa ar p

?j se spleixS peste tejghea. oferindu-mi o privelişte direct fondul ei incredibil. ... '

Sunt iritat. Asta e ultimul lucru de care am nevoie.

Mă uit prin apartament. Majoritatea cutiilor sunt desfg$_c$^ te Mi-a aranjat sufrageria, şi poza cu mama şi cu mine e p$_e$ raft A aranjat mobila altfel decât era în apartamentul meu di$_n$ Xew York. Scaunul Eames e cu faţa spre ferestre, având ved$_{ert}$ spre luminile din nord ale oraşului, de dincolo de apă. Căţeluş doarme ghemuită pe canapea.

îmi încrucişez braţele la piept şi simt un amestec de uşurare şi confuzie. Apartamentul arată drăguţ. Acum, e un cămin. Mă gândeam cu groază la momentul când aveam să despachetez, dar acum totul e aproape rezolvat.

Nu mă deranjează nici măcar faptul ca vad căţeluşă suită pe canapea.

Pippa se opreşte din cântat şi se uită peste umăr.

-A, bună! Icneşte, se uită la telefon şi apoi la mine. îmi pare rău! Nu mi-am dat seama cât e ceasul. Se şterge pe mâini şi se îndreaptă spre uşă. Cum a fost antrenamentul? mă întreabă, în timp ce-şi pune adidaşii.

Felul dulce şi curios în care mă întreabă îmi dă o senzaţie ciudată. Caldă şi umedă. Nu-mi place. Simt un impuls să-i zic câte emoţii am legate de sezonul ăsta.

- Bine.

Asta e tot ce-i spun, iar ea face ochii mari când îmi aude tonul tăios.

La naiba! Vezi? Tocmai de asta nu o să meargă. îmi pasă prea mult de ce crede.

- Eu şi Daisy ne-am plimbat două ore prin Stanley Park, după care am petrecut cea mai mare parte a serii învăţând-o să faci diferite trucuri.

- Daisy? o întreb eu mirat.

Pippa ridică din umeri şi zâmbeşte, în timp ce se uită la câine-

- Are nevoie de un nume. Am scos-o acum o

ră, deci nu trebuie s-o faci şi tu.

. ridica geanta. încerc să-i mulţumesc, dar nu iese de- mormăit-

cât[un] . • > mâna peste coadă, clipeşte de două ori şi-mi aruncă ^strălucitor de mai devreme, cel la care m-am gândit în [7]^[n] iul antrenamentului.

[U11] h obraji îi apare o nuanţă rozalie, şi pare jenată.

'o să plec. îşi pune geanta peste umăr şi-mi aruncă un alt

i t timid Vin mâine-dimineaţă după ce o să pleci la antre-

yâinoei ui nament. Noapte bună, Janue!

ti privesc buzele frumoase şi rămân fără cuvinte. Probabil crede că m-am lovit la cap de prea multe ori.

Pippa pleacă, şi eu stau pur şi simplu acolo şi mă holbez la uşă.

Poate nu trebuie să...

Dau gândul laoparte imediat, ca atunci când omor un ţânţar de pe braţ. Pippa trebuie să plece. Ştiu de la mama şi de la cealaltă relaţie pe care am încercat s-o am în primul an de NHL că, dacă trebuie să mă ocup de mai multe lucruri, unul clar o să aibă de suferit. Mereu e aşa.

în clipa în care pleacă, îmi scot telefonul şi-l sun pe Ward. -Streicher, răspunde el.

-Domnule antrenor. Am nevoie de altă asistentă.

CAPITOLUL 4

Pippa

- concediaţi? repet eu la telefon în dimineaţa următoare, pi h ind în gol. Sunt la uşă şi mă încalţ ca să plec la Jamie. Nu-mi vine să cred ce aud. Nu înţeleg.

Femeia de la biroul echipei oftează.

„ N-o lua personal. Tipii ăştia pot fi foarte specifici.

Mi se face rău. Am fost concediată după o singură zi. Asta n-o să dea bine când o să depun o cerere de angajare pentru echipa de marketing.

Chiar credeam c-am făcut o treabă grozavă ieri. Am despachetat majoritatea lucrurilor, iar Daisy era bine şi obosită când a ajuns el acasă. Chiar a fost distractiv s-o plimb şi să pun muzică în apartament în vreme ce ea mă urmărea.

încep să mă panichez. La naiba! Am nevoie de bani acum. Trebuie să mă mut din studioul mic al lui Hazel. Nu pot să mă întorc la Hot Dog Hut, mi se face greaţă doar când îmi aduc aminte cât de sinistru se uita proprietarul la mine. Ca să nu mai vorbesc despre cum miroseam după ture.

Am fost concediată. Părinţii mei îşi vor ieşi din minţi. După ce mi-am irosit viaţa urmându-l pe Zach în turneu timp de doi ani, îşi doreau cu disperare să am o carieră în marketing, căci asta am studiat la şcoală. îşi doresc obsesiv să am o slujbă stabilă, cu venit constant. O slujbă de birou. Ceva cu beneficii. Ceva care să nu fie în industria muzicală. Au muncit din greu ca să-mi plătească

atia Părinţii mei nu sunt b°8aV au sacrificat multe pentru Ct ci Hazel să avem tot ce ei n-au avut.

Vreau să fie mândri de mine.

îi mulţumesc femeii, închid şi mă holbez la podea. Apoi niă loveşte realitatea, şi-mi las umerii-n jos. Sunt într-o situaţia nasoala.

Uşa se deschide lângă mine şi mă loveşte. Mă chinuiesc să mă dau laoparte, dar ma împiedic de una dintre cutiile mele pentru mutat şi aterizez în fund.

-îmi pare rău, eşti bine?

Hazel face ochii mari în timp ce mă ajută să mă ridic.

Îmi frec braţul şi scâncesc.

- Sunt bine. N-ar fi trebuit să stau în faţa uşii.

Apartamentul ei e un studio mic, pentru că Vancouverül e un oraş foarte scump. Tocmai de asta am nevoie de slujba asta, dacă vreau să mă mut.

- Cum a mers ieri?

Se duce în bucătărie şi scoate ingredientele pentru un smoothie.

Când am ajuns acasă aseară, preda un curs de yoga. Pe lângă faptul că lucrează ca fizioterapeut pentru echipă, adevărata pasiune a lui Hazel e să predea yoga. Azi, a avut oră de yoga mai devreme, înainte să plece la muncă.

îi spun veştile dezamăgitoare pe care tocmai le-am primit, şi rămâne masca.

-Nu ţi-au dat nici măcar un motiv?

-Nu. Mă străbate un fior de furie, şi mă încordez. Dar a fost un nemernic. Abia daca mi-a spus două cuvinte cât am fost acolo. N-a făcut decât să se holbeze la mine, mormăi eu.

Hazel ridică dintr-o sprânceană. Are parul mai închis la culoare decât al meu, un şaten-ciocolatiu, spre deosebire de blondul tneu murdar.

- Crezi că şi-a amintit de tine?

~Nu, în nici un caz. Nici măcar nu s-a prezentat. Mă descalţ şi pun pantofii în faţa dulapului de pe hol. ~Ce nepoliticos!

k (hiM toarte nepoliticos. Ştiu că e o vedetă mare ţj
S" i *'Ît HUI înseamnă că e în regulă sâ se poarte cu mine
*sUnw
V^AănuaşftŞituotn.
" <iu v<v or-f««"5care men”respe
ţ? Nu ştie ce înseamnă asta. M-a tratat de parc-a^ fj w r«^al
c''n" loc era la sunoi
tl urisc Jucătorii de hochei sunt groaznici.
. ies« cu «")ucător de hoche’ Cat ’a univeni*at'.
, -ui \ Înseîat-O. A fost dureros, şi nu deschid subiectul.
* Cei mei groaznici, repet eu, în timp ce-mi încrucişez braţeie
■ v«vt Bat cu piciorul în podea şi sunt cum mi se formează nr> în stomac. Ieri am Cacut o treabă foarte buna, sunt perfectă -• -v1 ”*

După Zach, încrederea în mine a avut de suferit, iar acum se întâmpla şi asta? Chiar toate merg prost?

Mintea îmi zboară la ce s-a întâmplat acum o lună, când eram în aeroport şi aşteptam zborul spre casă. Managerul de turneu îmi chemase Uberul. Credeam c-avea să mă ducă la locul de întâlnire cu autobuzul de turneu şi că urma să mergem la următoarea locaţie. însă m-a dus la aeroport, şi, când am început să sun, derutată, oameni» nimeni nu mi-a răspuns.

într-un final, m-a sunat Zach.

- La naiba» te-a trimis deja la aeroport? Voiam să vorbesc cu tine înainte.

Mi-a dat papucii la telefon. A spus că am devenit prea diferiţi, că nu mai suntem adolescenţi şi că vrea să vadă cine e când nu este cu mine. Am fost împreună opt ani» încă din clasa a zecea, şi, în ciuda acestui lucru, şi-a pus angajaţi! să mă trimită acasă.

Când i s-a făcut oferta să meargă în turneu în ultimul an de universitate, mi-a găsit un post, să-l ajut pe coordonatorul de turneu, ca să n-avem o relaţie la distanţă. Când era blocat la un cântec, lucram împreună. Eu cântam la chitară şi-l ajutam cu versurile. Mi-am pus toată viaţa pe pauză ca să-l urmez peste tot, în timp ce el îşi trăia visurile.

Sinit cum îmi arde faţa când îmi amintesc cum am plâns în

• aeroportului. M-am simţit atât de pierdută şi de singură. Atât j^nedorită, ca o pungă de gunoi de la marginea drumului. de Tipii ca Zach şi Jamie au impresia că lumea se învârte în jurul lor şicăPotsasca Pe oameni după ce nu mai sunt interesaţi. Simt un vai de ruşine, urmat de furie.

M-am săturat să fiu fata aia pe care lumea o dă, pur şi simplu, laoparte.

M-am enervat.

-O să-l înfrunt.

Hazel face ochii mari, în timp ce ţine blenderul în mână.

-Nu cred că e o idee bună.

Pulsul mi-o ia razna doar la gândul că i-aş spune lui Jamie Streicher ce cred despre toată situaţia. M-am saturat să tot fiu călcată în picioare de bărbaţi.

- Mereu îmi zici că trebuie să îi spun universului ce vreau.
- Da, universului, nu lui. Jamie probabil o să cheme poliţia.

-N-o s-o cheme,

Mi-l şi imaginez aruncându-mă pe umăr ca să mă scoată din casă. Un fior ciudat mă străbate între picioare. îmi place ideea.

Mă rog, nu asta e important. Jamie e regele nemernicilor, dar am nevoie de jobul ăsta.

Hazel râde.

-Aşa ajungi pe prima pagină a ziarelor. „Vedetă locală de hochei acostată de o femeie nebună care-l urmăreşte.”

-N-o să-l urmăresc. O să-mi obţin jobul înapoi.

Poate are dreptate şi nu e chiar o idee bună să mă duc acolo înflăcărată. Hazel se întoarce la smoothie-ul ei, şi, când deschide uşa de la cuptor, văd tava de brioşe pe care am folosit-o săptămâna trecută.

Atunci, îmi vine o idee. Hazel are dreptate. Dac-o să mă duc şi 0 să-i zic să-mi dea jobul înapoi, o să creadă că sunt o psihopată.

Dar, dac-o să mă duc cu brioşe, o să-i demonstrez ce asistentă grozavă aş fi. Nimeni nu cheamă poliţia pentru cineva care aduce brioşe.

Hazel râde când îi spun planul meu.

s M H \ M I X n I III u

O a ml ţin îdetonul la IndcmAnâ În r«., * piste««, mtttţhinc». trebui Hj...

noul orc mai Urziu, brioşele ,.a„ râclt exterior, sunt perfect glazurate, preslrate cu dX.r"*«* În În interior însă, sunt umplute cu toată furia ' ’ <-.’l''rate

aluatul de n-am mai ştiut când le-am Tăcut Mi am,’’ Arn bâ‘«t toată frustrarea provocată de Zach şi deTm" 77?'”’^ nasoală în care mă aflu acum. Ş de Muaţia

Datoiită programului pe care mi l-a dat Jamie, ştiu c-o să fi a^asă în zece minute, aşa că pun brioşele intr-o cutie şi mă o * gătesc să plec.

***"

Hazel îmi zâmbeşte în timp ce mă încalţ.

- Să-l pui la punct!

în drum spre apartamentul lui lamie, începe să plouă. Am uitat că vremea din Vancouver e foarte imprevizibilă, aşa că nu am haina cu glugă. La un stop, îmi muşc buza şi mă întreb dacă n-ar trebui sa mă întorc şi să-mi iau cealaltă geacă.

Nu. Deja simt cum se strecoară ezitarea. Dac-o să mă întorc, n-o să-mi duc planul până la capăt.

Am nevoie de jobul ăsta. Am nevoie de bani. Trebuie să-i dau spaţiu lui Hazel în apartament, şi am nevoie de o portiţă cu echipa, ca să obţin jobul la marketing şi să merg mai departe cu viaţa mea. O să-mi duc planul până la capăt.

O să-mi obţin jobul înapoi.

CAPITOLUL 5

Jamie

încerc să trag un pui de somn, dar nu mă gândesc decât la asistenta mea cea drăguţă.

Fosta asistentă, de fapt.

La naiba! Mă uit pe geamul dormitorului şi văd că afară toarnă cu găleata. Vremea se potriveşte cu starea mea. Toată ziua m-am gândit la ea. De ce-mi pasă? O să fie angajată imediat de altcineva.

O senzaţie neplăcută îmi apare în piept. Nu-mi place ideea ca ea să aranjeze apartamentul altui tip şi să-i zâmbească şi să-i cânte în bucătărie.

Aud o bătaie la uşă şi mă încrunt. Nu aştept pe nimeni. Când ajung la uşă, Daisy e deja acolo, adulmecă şi dă din coadă.

Când deschid uşa, îngheţ.

Pe obrajii Pippei curge rimei. A plâns? Durerea îmi străpunge pieptul, însă văd că are ochii limpezi şi părul ud, bretonul lipit de frunte. Atunci, mă relaxez. Când mă vede, se îndreaptă, serioasă. E foarte drăguţă,

- Bună, spune ea şi mă priveşte.

Are emoţii şi o cutie de plastic în mâini, cu brioşe înăuntru. Mă încrunt din nou.

~ Cum ai intrat în clădire?

Are nevoie ori de cheie, ori să-i dau drumul de la interfon. -lipii de ieri şi-au amintit de mine – şi le-am dat brioşe.

Bineînţeles c-au lăsat o să urce, f emeia asta ar putea convinge şi un poliţist să-i dea arma. N-ar trebui decât să zâmbească şi să-şi fluture coada, iar el ar întreba o dacă nu vrea şi gloanţele. Simt o presiune ciudată în piept şi. pentru prima oară de mult timp, simt nevoia să zâmbesc.

îmi pune cutia în braţe.

-Astea sunt pentru tine.

Mă uit mirat la cutie. ,

-N-am mai mâncat brtoşe de mai bine de un deceniu.

Pippa face ochii mari.

- Poftim? Ce trist!

îşi surprinde reflexia în oglinda din spatele meu, pe care a atârnat-o probabil ieri.

- Dumnezeule, aşa arăt?

Se şterge sub ochi.

Ştie c-am concediat-o, nu-i aşa?

Apoi, se întoarce spre mine şi inspiră adânc.

- Ieri, am făcut o treabă bună.

Ezit.

Are dreptate.

Văd că i se înroşesc obrajii.

- Ba nu. Am făcut o treabă grozavă. Pot să gestionez orice îmi ceri să fac, fără nici o problemă. Şi nici măcar nu te-ai prezentat. Cine crezi că eşti, Ryan Gosling? Ai impresia că poţi sa mă con-cediez! ca un idiot?

11 cunosc pe Ryan Gosling, l-am întâlnit la o petrecere NHL la care echipa a trebuit să meargă anul trecut. E un tip de treabă. Mult mai de treabă decât mine.

Ăsta e genul ei? Mă încordez. Nu-mi place ideea asta.

- Idiot, repet eu.

- îmi pare rău, dar şi eu sunt o fiinţă umană. Merit să fiu tratată cu respect.

Ridică din sprâncene şi clipeşte repede. Arată ca un pui de câine lovit. La naiba! Simt cum mi se afundă inima. Nu suport sentimentul ăsta. Nu suport că se simte aşa din cauza mea.

ieri m-am purtat ca un nemernic, deşi n-am ^[■edrt'p gă mă pOrţ normal în preajma ei. A apărut ştl\ n nrintesă Disney, şi n-am fost în stare să leg |aus»mea

spre Daisy, care stă lângă picioarele ei şi o priveşte cU atet^ nţejeg foarte bine cu Daisy. îmi pare rău că aseară eram -'nd te-ai întors'! Am pierdut noţiunea timpului, dar n-o să alU întâmple. îţi promit că nu va trebui să mă mai vezi vreo- i tă! Osa tac orice e nev0*e ca sa"m* °kî în înapoi, spune eâipeunton tremurând.

atmosfera devine tensionată, şi doar ne uităm unul la celălalt. Oare... în minte îmi apar imagini cu noi doi încolăciţi în pat. Ea e sub mine, cu capul dat pe spate, ochii închişi şi o expresie de plăcere când o pătrund.

0 să mă gândesc la asta mai târziu, în vreme ce mă satisfac

Mă urăsc pentru asta.

-Nu asta voiam să spun. N-a sunat bine, zice ea, în timp ce roşeşte. Vreau să spun că am nevoie de jobul ăsta, aşa că te rog să-mi spui ce am făcut de ai considerat că nu sunt potrivită să-ţi fiu asistentă. -i •

Nu pot să-i spun adevărul, că e fata de care am fost obsedat doi ani în liceu. Şi are dreptate cu tot ce a spus. îmi place cum mi a aranjat apartamentul. A obosit-o pe Daisy mai mult decât aş fi putut eu s-o fac. Mi-am dat deja seama că acest câine are nevoie de multă stimulare mentală, precum şi de exerciţii fizice, în adâncul meu, am încredere să o las în grija ei.

Ar trebui să las echipa să-mi găsească altă asistentă. Problemele Pippei nu sunt ale mele. Am destule pe cap.

La fel ca atunci când eram la adăpost cu Daisy, ignor ezitarea. Felul în care se uită Pippa la mine, cu un amestec de terminare şi îngrijorare, cu capul ţinut sus, mă loveşte fix ln centrul pieptului.

încă *StU<-ieZ ^'ar arata ca un Şobolan înecat, ochii ii licăresc. Are obrajii înroşiţi, plini de viaţă, şi am o senzaţie 1Udată în Piept, ca o arsură.

O privesc mirai.

-Tocmai mi-ai zis că sunt un idiot» după care mi-ai cerut să te angajez la loc?

Se foieşte.

-Da.

Mă priveşte cu o expresie vinovata, iar determinarea din ochii ei mă emoţionează.

-îmi pare rău!

îmi place de ea. E bătăioasă. A fost nevoie de mult curaj să vină la mine la uşă şi să-mi spună că sunt un idiot. Nimeni nu-mi vorbeşte aşa.

Nu pot să-i fac asta. O să găsesc o soluţie pentru a ma concentra anul ăsta. Mereu o fac. Ani întregi mi-am exersat dtsciplina. Anul ăsta, va trebui să mi-o exersez ceva mai m t

Nu pot s-o concediez, dar pot s-o ţin la 'stanţa.

îmi încrucişez braţele la piept şi mă reazem de cadrul uşii

Ceafa mi s-a încins.

- Bine.

Se luminează la faţă, şi, pentru o clipă, sunt îngrozit c-o să mă ia în braţe.

- Serios?

îngrozit sau entuziasmat, nu ştiu sigur.

-Să nu-ţi laşi nimic aici, adaug eu repede.

Bate din palme, şi asta o agită pe Daisy, care începe să alerge prin apartament. Pippa îmi aruncă un zâmbet larg, şi simt c-o să mi se facă rău.

- Mulţumesc! îţi promit c-o să fiu grozavă!

Nu asta e problema.

- Am antrenament, îi spun.

începe abia peste o oră, dar n-o să stau în apartament ca să mă uit la ea.

Pippa deja îşi dă geaca jos,

- Nici o problemă, am totul sub control aici. Ai nevoie să-ţi fac cumpărăturile?

Mă încalţ şi ezit. Chiar am nevoie.

Nu ştiu ce expresie am, dar ea încuviinţează.

_ Pot să merg eu. Ce-ţi place să mănânci?

ţQutriţionistul echipei are planuri detaliate de masă pentru fiecare jucător, dar nu vreau să mă bazez pe Pippa mai mult decât sunt

nevoit.

_Nu ştiu. Chestii.
pippa încuviinţează, zâmbind.

_ Minunat. Pot sa iau asta.

Deschid uşa. Trebuie să plec de aici.

-Stai un pic, ia brioşele cu tine! Poţi să le dai coechipierilor sau cui vrei tu.

0 privesc ciudat. Dac-o să apar cu brioşe la antrenament, toţi colegii o să-mi facă capul calendar. Cu toate astea, le iau. Nu suport sa-i mai văd expresia dezamăgită.

Când ies pe stradă, deschid cutia şi mănânc o brioşă. îmi dau ochii peste cap în clipa în care zahărul îmi atinge limba, şi aproape-mi scapă un geamăt.

E cel mai bun lucru pe care l-am mâncat vreodată.

CAPITOLUL 6

Pippa

- Nu-mi vine să cred că faza cu brioşele a funcţionat, spune Hazel, în timp ce ne plimbăm pe poteca de munte.

Au trecut două săptămâni de când l-am înfruntat pe Jamie, dar, la cât de prinsa am fost cu Daisy, iar Hazel cu munca ei ca fizioterapeut şi cursurile de yoga, abia ne-am văzut. Azi e prima noastră ocazie să vorbim despre ce s-a mai întâmplat.

Daisy adulmecă ceva în tufişuri, apoi o ia înainte. Am petrecut dimineaţa dresând-o să vină când o chem, până când eu şi Hazel am fost destul de încrezătoare să-i dăm drumul pe un traseu din nordul oraşului Vancouver pe care câinii nu trebuie să fie ţinuţi neapărat în lesa.

în timp ce urcăm, temperatura scade, dar soarele e pe cer, pădurea e liniştită, avem geci groase pe noi şi Daisy se distrează de minune.

Mă gândesc la momentul când l-am înfruntat pe Jamie. Arăta de parcă urma să mă dea afară sau, şi mai rău, să sune echipa şi să-mi distrugă şansele pentru un viitor job la ei.

Dar n-a facut-o. Când i-am spus că merit că fiu tratată cu respect, chiar a părut să aibă remuşcări.

- Nu cred c-a fost de la brioşe.

Nu l-am mai văzut de când a plecat la antrenament în ziua aia. A fost foarte ocupat şi, în ultimele zile» de când a început sezonul, a călătorit. Apartamentul lui parcă e scos dintr-o

revistă

. n şi uneori, mă uit pe geam, la munţi, şi am impresia că desigrt' de vacanţ^ care n-are nici o legătură cu viaţa mea staU înl\x Apartamentul e mereu scăldat în lumină, aşa că săptă-

. asta am cumpărat cateva plante, ca sa-l mai personalizez. H^LOCU! e superb, însă cam pustiu. Suntem doar eu şi Daisy.

, odată n-am locuit singură. La colegiu am stat mereu cu cel n alţi patru oameni'iar *în timPuî turneelor lui Zach, mereu erau oameni prin preajmă. Mereu aveam cu cine să vorbesc şi să râd.

Trebuie să-mi fac mai mulţi prieteni în Vancouver. Toţi prietenii mei sunt din industria muzicală.

Simt o apăsare în piept. Trebuie să-mi fac prieteni noi, pentru c-am terminat-o cu muzica.

Ceva din ce i-am zis lui Jamie ultima oară îmi tot răsună în minte. „O să fac orice e nevoie."

Mă crispez.

-Din greşeală, am insinuat că m-aş culca cu el ca să-mi păstrez locul de muncă.

Hazel râde, şi eu mormăi.

- Am clarificat lucrurile imediat, dar tot a fost ciudat.
- Şi-a dat seama că aţi mers la acelaşi liceu?

Hazel e cu un an mai mare decât mine şi cu un an mai mică decât el.

- Clar nu. Ai lucrat cu el?

Nu. O să deschizi subiectul?

-În nici un caz. Cât de ciudat ar fi? O să vrea să ştie de ce n-am spus nimic prima oară când l-am întâlnit.

-în scurt timp, n-o să conteze. Emma şi-a stabilit data când o sa înceapă concediul de maternitate, aşa că se fac actele ca să anunţe eliberarea postului.

Aşa e, jobul în departamentul de marketing. încuviinţez ne-•ăbdătoare, dar mi se pare puţin forţat.

- Minunat!

~ Probabil vor începe interviurile în decembrie sau anul următor.

I' bine, înseamnă c-n să am destul timp cu echipa cât ag demonstrez de ce sunt capabilă. ... . ,

Da, după care putem amândouă să avem mş e , tul vieţii noastre, spu- inuncă stabile şi responsabile pentru toi resiu ne ca sarcastic. . ¿esc hidă pro-

O pl ivesc cu subînţeles. Visul lui Haze unde oamen i de toate priul studio de yoga şi fizioterapie, un loc părinţii noş. dimensiunile şi formele să se simtă contor a tri ar fi şocaţi dacă ar auzi asta.

Ar spune că e prea riscant.

Mă uit în jos în timp ce ne plimbam. face

-Nu se înşală. Un Ioc de munca stabil mai uşoară.

Expiră exasperată.

- Da, doar că ei sunt obsedaţi de asta.

- Vor ce e mai bun pentru noi.

Părinţii noştri n-au crescut săraci, dar *provin* din familii cu venituri reduse. Tata a fost mecanic şi mama balerină, până când a fost respinsă de o companie de balet. Apoi, şi-a deschis propriul studio de dans. A predat baletpână când s-au retras într-un orăşel din British Columbia, în urmă cu câţiva ani. Chiar daca era o profesoară incredibilă, cred că acel *loc de* muncă i-a reamintit de toate lucrurile pe care nu le realizase. Când creşteam, tot spuneam că vreau să fac muzica, iar ea îşi folosea propria viaţă ca motiv pentru care să n-o fac.

„Eşecul e foarte dificil", spune ea mereu. „Mai bine asigură-te c-o să ai succes."

Ei vor să avem nişte vieţi comode şi fericite. Pentru tata, asta înseamnă un loc de muncă la care eşti plătit de două ori pe lună şi ai beneficii. Pentru mama, înseamnă ceva ce n-o să fie prea dezamăgitor dacă n-o să meargă bine. Precum salonul de fizioterapie al lui Hazel. Precum jobul ăsta în marketing.

Nu ceva în industria muzicală. De asta am studiat marketing la universitate, iar specializarea secundară a fost muzica. Eu am vrut să am specializare principală în

aU w ut dreptate. Industria muzicală e brutală. îmi

Se Pare L că i_am cântat lui Zach un cântec scris de mine, iar aduc lui au râs. Zach a spus că era *drăguţ.*

el şi nîânag uţ mi se întoarce pe dos de ruşine. Când mă gândesc

$toma doare sufletuL Nu sunt destul de puternică la momentul aia, ţă asta.

Hazel se întoarce spre mine.

.Tata te mai întreabă despre Streicher?

_Da> mormăi eu.

Pe lângă faptul ca părinţii noştri vor să avem locuri de muncă pe care ne putem baza, tata adoră hocheiul şi toată viaţa a fost fânul echipei Vancouver Storm. E încântat că amândouă lucrăm acum pentru ei. Când a aflat că un tip de la noi din liceu a fost. vândut echipei Vancouver, a luat-o razna.

Amândouă râdem, iar Daisy o ia înainte, în întâmpinarea unui labrador auriu.

-E un câine aşa bun, spune Hazel, în timp ce mă prinde de braţ.

O privesc pe Daisy, zâmbind.

-Da, chiar e. Ador aspectul ăsta al locului meu de muncă.

Ne plimbăm, fiind atente la câini, îi salutăm pe proprietari când trecem pe lângă ei şi ne bucurăm de timpul petrecut în pădure. Printre copaci curge un râu, revărsându-se peste pietre. Există poiene de-a lungul drumului, iar Daisy intră în apă şi iese din ea, întorcându-se pe traseu.

-Nu te-ai mai atins de chitară de când te-ai întors acasă.

Simt un nod în gât.

- Am fost ocupată.

E o minciuna, iar Hazel ştie asta foarte bine. Toată viaţa mea mi au plutit în minte cântece. Când eu şi Zach ne petreceam tim- Pu împreună, mă jucam la chitară şi, când nimeream o anumită inaţie de acorduri, cântecul îmi apărea pur şi simplu în min-

■ arcă deschideam o uşă.

c°mp]^ Cân d m a Pârasit» nu s”a mai întâmplat nimic. Tăcere

Paşii mă duc pe drum, şi-mi imaginez chitara mea, singură în apartamentul lui Hazel, aşteptându mă. Mă străbate un fior de vinovăţie, de parcă o neglijez. Am cumpărat-o în liceu. Nu e nici cea mai drăguţă şi nici cea mai scumpă chitară, ba chiar departe de asta, dar, cu toate astea, o iubesc.

Iar acum, o evit.

De fiecare dată când mă gândesc să cânt la chitara, ma gândesc automat la faptul că Zach a aranjat totu ca să u trimisă la aeroport. Mă gândesc la toate momentele can am cantat a chitară în timp ce eu şi Zach scriam versurile. îmi ammtesc cum a râs de cântecul pe care l-am scris.

Hazel se încruntă.

- Are de-a face cu Herpes?

Mă pufneşte râsul. Aşa îi spune lui Zac .

- Nu putem să-i zicem aşa.
- Le-am spus tuturor că ştiu că are asta.
- Herpesul e pentru totdeauna.

-Exact, iar Zach a dispărut. Atunci, hai să-i spunem Chlamydia. Deci are de-a face cu el?

Mă aplec s-o mângâi pe Daisy, care merge lângă mine.

-Probabil.

Hazel e tăcută, deşi are probabil o sută de lucruri pe care vrea să mi le spună. Niciodată nu La plăcut pe Zach, nici măcar în liceu.

- Aş vrea să ştii că eşti cea mai bună. Aş vrea să ştii cât de talentată eşti. Ai fi de neoprit, spune ea încet, şi un muşchi îi zvâcneşte în maxilar.

Când foloseşte tonul ăsta serios şi şoptit, îmi vine să plâng, nu ştiu de ce. Ne plimbăm în tăcere. Nu se aude decât râul care curge în paralel cu drumul.

- Ei bine, va trebui să meditezi ca să ţi-l scoţi din minte, spune ea, ridicând din umeri.

-Herpes. Meditaţi ca să scăpaţi de el, spun eu pe un ton de vânzător, de parcă prezint un pachet de spa.

-Chlamydia, mă corectează ea, şi râdem. Vorbesc serios, meditează ca să ţi-l scoţi pe tipul ăsta din minte.

• directă, iară înfloriturі, în ceea ce priveşte

bu- Ab°r^a face zâmbesc.

njstarea Meditaţia n-o să funcţioneze, va trebui să faci sex, ^''a

chicotind.

spline 1 a

^1 mai bun mod să uiţi pe cineva e să faci sex. Mai ales tă viaţa ta nu te-ai culcat decât cu un singur tip, adaugă, ^"dndu-mă cu subînţeles.

Mă foiesc şi-mi bag mâinile în buzunare. Aşa e, mi-am pierdut

• *tatea cu Zach şi nu m-am mai culcat cu nimeni altcineva. ' Vn alt val de ruşine îmi arde în stomac. Probabil ăsta a fost unul dintre motivele pentru care a vrut sa meargă mai departe, pentru că nu pot...

Nu pot să am orgasm cu un tip. I-am recunoscut odată lui Hazel că m-am prefăcut de fiecare dată când am făcut sex cu Zach. M-am prefăcut o dată, şi a fost aşa fericit şi uşurat. Cred că avea impresia că era vina lui că nu puteam avea orgasm. Iar după, am continuat să mă prefac. Mi-am tot spus că o să mă opresc, pentru că îl minţeam. Dar, până la urmă, nu răneam pe nimeni, aşa c-am continuat. Dacă nu aveam orgasm, Zach se stresa, iar asta mă stresa apoi pe mine, aşa că era mai uşor să mă prefac.

Ideea de a mă culca cu cineva nou e înfricoşătoare. N-am ieşit niciodată la o întâlnire oficială şi n-am fost niciodată pe o aplicaţie de întâlniri. Eu şi Zach am fost prieteni din clasa a opta, când eram în trupă, şi de atunci ne-am tot apropiat. Până într-o zi, de la sfârşitul clasei a zecea, când m-a luat de mână, şi eu l-am lăsat. Apoi, a început să mă numească iubita lui. Toţi din jur s-au purtat de parcă era normal, aşa că n-am făcut mare tam-tam din asta.

De-a lungul anilor, m-am lăsat dusă de val. Nu ştiu exact ce părere am despre asta. Nu pot să-mi imaginez că aş putea fi la fel de familiară cu altcineva cum am fost cu Zach.

Mai ales având în vedere mica mea problemă. Ar trebui să mă prefac iar cu altcineva nou.

Nu pot să... Ştii tu, spun cu şl flutur o mâni În aer.

Pufneşte şi mi imită gestul, Intr un mod exagerat. Eu râd agitată.

- Să ai orgasm?

-Da. E o problemă a corpului meu. far acum, trebuie sâ-j spun unei persoane noi despre asta?

Hazel oftează şi îşi da capul pe spate.

- Problema nu e corpul tău. Vaginul tău ştia că Zach era u_n ratat de proporţii colosale.

- Nu mai vorbi despre vaginul meu!

-Vaginul tău tânjeşte după acţiune! Dă-i ce vrea, strigă ea în pădure, iar eu râd şi încerc să-i acopăr gura.

Un cuplu trece pe lângă noi, şi le zâmbim. Sunt roşie ca racul la faţă. Când trec de noi, izbucnim din nou în râs.

Hazel îi aruncă băţul lui Daisy, şi aceasta fuge după el. Restul plimbării, Hazel îmi povesteşte despre colegii ei snobi de ia studioul de yoga şi, deja, când ajungem înapoi la maşina ei, mă doare faţa de la atâta râs. Daisy e acoperită cu un strat de noroi de la cât a alergat prin bălţi, dar are faţa aia de câine epuizat şi fericit.

-Haide, treci înăuntru! îi spun, arătând spre bancheta acoperită de prosoape.

Se uită la mine, după care începe să se scuture, stropindu-mă cu noroi şi apă din bălţi. încerc să mă feresc, dar e prea târziu.

De cealaltă parte a maşinii, Hazel moare de râs. îmi face o poză şi zâmbeşte când vede rezultatul.

îi zâmbesc crispată.

- Tot noroiul e în păr, nu-i aşa?
- Da, răspunde ea zâmbind.

O oră mai târziu, Daisy e curată şi ghemuită pe canapeaua din sufragerie, în timp ce eu fac duş, ca să-mi spăl noroiul din păr. jamie o să vină acasă mai târziu, aşa că eu cânt liniştită un cântec de la Coldplay. 11 cânt aşa cum l-aş fi înregistrat eu, delicat în unele părţi şi vulnerabil în altele.

Acustica din baie e incredibilă C

curge pe piele şi din mirosul de balsam'?™ "i-'Pa ca,dă «re-mi lumea mea, unde nimic nu mă poate atiri ' „ Mnza¡ia că asta e

Termin cântecul, opresc apa şi îmi ,t apoi îl înfăşor în jurul meu şi ies din J g Părul cu prosopul lamie

Streicher stă în sufragerie ş D^’ port doar un prosop. ’ Ulta ‘a mine, în timp ce

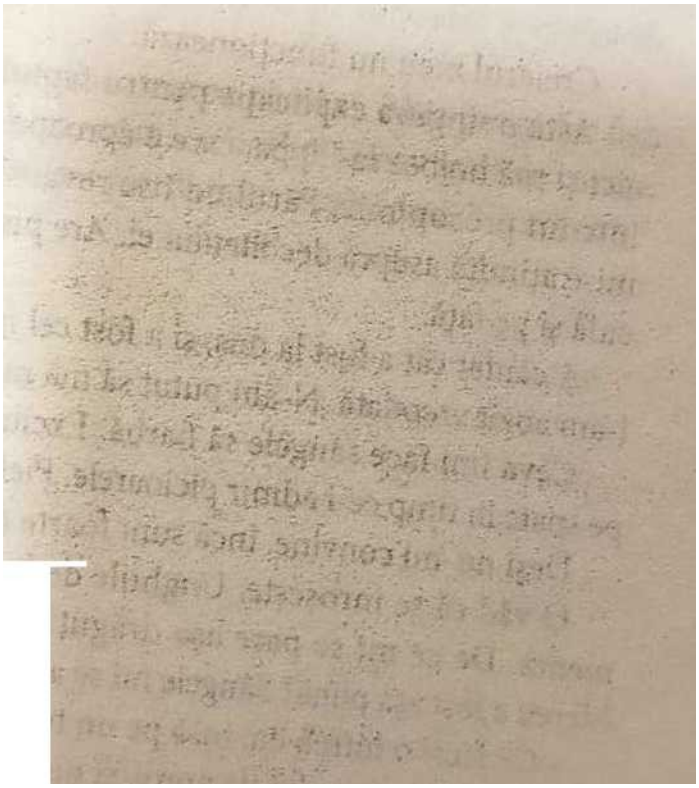

■L*

CAPITOLUL 7

famie

Creierul meu nu funcţionează.

Asta e singura explicaţie pentru faptul că pur şi simplu stau aici şi mă holbez la Pippa, care e aproape goală, înfăşurată doar într-un prosop mic. Parul ud i se revarsă pe umeri, şi privirea mi-e aţintită asupra decolteului ei. Are pistrui presăraţi pe claviculă şi pe faţă.

A cântat cât a fost la duş, şi a fost cel mai dulce sunet pe care l-am auzit vreodată. N-am putut să mă mişc.

Ceva îmi face sângele să fiarbă. Excitare. Atracţie. Simt fiori pe spate în timp ce-i admir picioarele. Pielea ei pare aşa catifelată.

Deşi nu-mi convine, încă sunt foarte atras de fata asta.

O văd că se înroşeşte. Unghiile de la picioare sunt un verde mentă. De ce mi se pare aşa drăguţ? Mă uit la buza ei de jos. Mereu a fost aşa plina? Sângele mi se adună în penis, şi mă întorc

- Ce faci? o întreb eu, însă pe un ton mai tăios decât voiam.
- Daisy m-a umplut de noroi, şi nu credeam c-o să ajungi acasă aşa devreme...
- E-n regulă.

Nu trebuia să fie aici când mă întorceam acasă. Toată treaba asta nu poate să funcţioneze dacă o văd.

Pe cine păcălesc? Toată treaba asta nu funcţionează. Mă gândesc la ea de două săptămâni, întrebându-mă întruna ce fac ea şi Daisy. Mi-a trimis e-mailuri zilnice cu ce face, şi, chiar dacă nu răspund niciodată, le aştept cu nerăbdare. Le aştept şj *mi fe* împrospătez e mailul în timp ce stau în avion sau intre *sesiunile de* antrenament.

Credeam că, dacă n-o văd, n-o să-mi poată distrage *atenţia,* dar m-am înşelat. Bombăn frustrat şi o iau spre uşă.

- O să plec imediat, strigă ea.

-Mă întorc la 16.00.

Atunci trebuia să mă întorc, de fapt, acasă, dar unul dintre antrenorii mei a trebuit să reprogrameze sesiunea. Mă încalţ şi nu privesc în urmă.

în lift închid ochii şi expir îndelung, intr-o încercare patetică de a mă echilibra. Telefonul îmi suna în buzunar; şi, când îl scot, văd pe ecran o poză cu mine şi mama, pe fundalul apelului de la ea.

Asta mă readuce cu picioarele *pe pământ* Abia pot să fee feţă programului pe care-l am acum, cu hochei şi avut grijă de mama, în nici un caz nu pot să-mi pierd capul după o feti Nu meritä,

-Bună, mamă!

CAPITOLUL 8

Pippa

Jamie pleacă, şi eu mă holbez la uşă, uimită- , p

E un nemernic. El e cel care a ajuns acasa mai devreme. Eu doar respectam programul pe care mi l-a dat

Mă duc în camera m care stau cat e p
şi să plec. Nici nu mă sinchisesc să-mi usuc păru .
nişte haine pe mine şi cobor ca s-o pup pe Daisy înainte şi să închid uşa.

Hazel predă cursuri de yoga de acasă până seara şi vreau sa i ofer spaţiu, aşa că mă duc la cafeneaua de la Partcr ca sa 1 ®cnu e-mailul lui Jamie. Nu mi-a cerut să fac asta, dar încerc sa fac o treabă bună.

Am un mesaj trimis de Hazel mai devreme, însă nu l-am văzut pentru că făceam duş.

„Ce naiba e asta?” mă întreabă ea, şi văd că mi-a trimis şi un link.

Stomacul mi se întoarce pe dos când începe clipul. Mă grăbesc să-mi conectez căştile, în timp ce Zach cântă într-un concert şi îi zâmbeşte femeii care stă lângă el pe scenă. Aceasta pare să aibă aceeaşi vârstă ca mine şi Zach. Are păr lung, ondulat, blond platinat. Hainele îi sunt elegante şi boeme, şi zâmbeşte şi cântă lângă Zach, în timp ce acesta îi zâmbeşte la rându-i.

Locul ei pare să fie pe scenă. Se simte atât de confortabil acolo. E perfectă şi carismatică.

c .’m J mi se conectează căştile, rămân mască. Cântă un cântec mine şi Zach. Nu am primit credit de compozitoare, pen- ^i'că ne jucam cu melodia întruna dintre zilele noastre libere, dar chiar şi aşa.

N-am fost doar părăsită, am fost şi înlocuită cu un model mai nou Şi mai strălucitor. Ochii mă înţeapă, şi clipesc, ca să nu plâng.

Nu ai ce trebuie", mi-a spus Zach odată, când i-am zis că mă gândeam că scriu propriul album. Mereu am vrut să fac asta. E foarte greu să fii în lumina reflectoarelor”, a adăugat el, de parcă mă proteja de asta.

N-a fost mereu aşa. Sau poate a fost, şi lucrul ăsta a devenit mai evident în ultimele luni. Când totul era bine între noi, când Zach era carismatic şi îmi oferea atenţie, mă simţeam atât de specială şi plină de căldură. Când eram doar noi doi, râdeam aşa mult. Mă cunoştea mai bine decât oricine altcineva. Zâmbetul lui mă facea să mă simt de milioane.

în înregistrare, îi zâmbeşte aşa cum îmi zâmbea mie. Simt o durere în piept. Ochii mi se umezesc din nou, şi o lacrimă îmi cade pe obraz, însă o şterg repede.

Pe mine niciodată nu m-a invitat să urc pe scenă cu el. Nici măcar o dată.

Ce zi oribilă!

Stau într-o cafenea, cu 123 de dolari în cont, dorm pe canapeaua lui Hazel când Jamie e în oraş şi fostul meu a trecut mai departe.

Prin geam, privirea mi se intersectează cu a lui Jamie. Serios? Parcă universul găseşte cele mai nepotrivite momente ca să mă întâlnesc cu el. Las capul în jos, în speranţa că poate o să plece dac- o să mă prefac că nu l-am văzut.

Dar nu. Mă uit spre el. E la uşa cafenelei. O deschide. La naiba! Poate vine doar să-şi ia o cafea.

Nu. Vine spre mine.

CA PITOI.UL 9

Jamie

Sta la o masă de lângă fereastra şi îşi Ş[ter]l?[e] lacrimile. Mă alarmez, şi instinctul protector din mine se activează imediat. Intr-o clipă, ajung în faţa ei.

O privesc.

- Plângi pentru ca te-am văzut doar în prosop?

îşi şterge lacrimile şi clipeşte rapid.

- Nu. Chestia aia nici măcar n-a intrat pe lista cu experienţe jenante. Râde, dar sunetul e gol. Apoi, tuşeşte şi se forţează să zâmbească. Sunt bine.

Simt o durere în piept când o văd aşa. Nu suport

- Spune-mi de ce plângi!

îmi încrucişez braţele Ia piept.

- Sunt bine, repetă ea, fără să-mi întâlnească privirea.

Se întinde după telefon şi geantă, de parcă se pregăteşte să se ridice.

Mă aplec peste ea şi-mi pun mâinile pe masă. Sunt un nemernic intimidam, dar trebuie să ştiu de ce plânge, ca să repar situaţia.

- Spune-mi!

Vorbesc încet, şi îşi ţine respiraţia.

îşi întinde telefonul pe masă, apoi porneşte clipul video. Pe ecran apare idiotul ăla, Zach Hanson, cu care a fost în liceu şi care cântă pe scenă cu o femeie.

Ridic dintr-o sprânceană şi o privesc pe Pippa,

În ochii se citeşte furia.

Mi-l |Wuci’ ll,na trccută acum €Ste Pe scenă cu cine'

Va "în val proaspăt de lacrimi I se revarsă din ochi, îmi vine să-l pe tipul ăla pentru c-o face să se simtă aşa.

0,11Mâ uit din nou la înregistrare, la faţa idiotului ăluia prost, peci au fost împreună până de curând. Era slăbănog în liceu. Nu reuşesc să văd dac-a pus ceva pe el de atunci, pentru că are o oe icâ. dar pare tot mic. Pun pariu că sunt mai puternic.

_Nu mai plânge! îi ordon.

Gâfâie.

- încerc. Totul e oribil acum. El are o muza nouă, şi eu sunt o ratată care locuieşte pe canapeaua surorii ei şi imploră să-şi primească slujba înapoi.

O altă lacrimă i se rostogoleşte pe obraz.

îmi ridic mâna, dar mă opresc la timp. Ce naiba? Chiar voiam sâ-i şterg lacrima? Mă aşez în faţa ei. Bâţâi din genunchi agitat în timp ce mă gândesc ce să fac în legătură cu asta.

îl urăsc pe tipul ăla; îl urăsc atât de mult! Are o faţă pufoasă, numai bună de pocnit. Portarii nu sunt implicaţi aproape niciodată în bătăi, dar n-aş ezita dacă tipul ar fi pe gheaţă la meciul de mâine.

Mă gândesc la ce a spus, despre faptul că doarme pe canapeaua surorii ei.

-Atunci, ia-ţi locul tău!

Mă priveşte iritată. Foarte bine. Măcar asta ajută cu plânsul. Să fie furioasă e mai bine decât să fie tristă. Nu ştiu cum să mă port cu Pippa cea tristă.

- Totul e scump în Vancouver. Vreau să găsesc ceva aproape de apartamentul tău, ca să pot veni repede dacă ai nevoie de mine.

îmi place cum sună, „dacă ai nevoie de mine”. Un fior îmi străbate pielea, şi mă încrunt.

- Ar trebui să te duci acasă.

^Nu pot.

Se întristează, şi mă panichez. îmi spune că sora ei predă cur- suri yoga online.

- Dar dc ce-ţi spun ţie toate astea? Sunt bine. Nu trebuie decât să plâng puţin.

Nu-mi place nimic la situaţia asta. Toate instinctele mele protectoare se activează. Nu vreau decât să îmbunătăţesc lucrurile pentru ea.

-Mută-te cu mine!

Ne privim unul pe celălalt. Nu ştiu de ce am spus asta. Ar trebui s-o evit, nu să petrec mai mult timp cu ea.

Sa locuiesc cu ea e exact opusul a ce mi-am spus că vreau.

Măcar s-a oprit din plâns. E şi asta ceva. Mă priveşte cu o expresie derutată.

Gândul că ar locui în apartamentul meu îmi ia o greutate e pe piept.

- Ar fi mai uşor pentru Daisy, încerc eu să-i exp ic.

îmi amintesc cum cânta când am ajuns acasă, şi inima inii bate şi mai tare. Poate, dac-o sa locuiască cu mine, o s o au cântând din nou.

O văd cum îşi roade buza.

- Nu ştiu ce să spun.

Pulsul mi-o ia razna. Mi-o imaginez în apartamentul meu, întinsă pe canapea, citind o carte, cu Daisy la picioare. Cântând la chitară, aşa cum făcea cu prietenii ei în liceu. Simt o căldură în piept. îmi place imaginea.

Nu-mi pasa dacă e o idee proastă. Nu pot să renunţ la ea. în plus, sunt ocupat cu hocheiul şi cu vizitarea mamei mele, în nord. Nici n-o s-o văd.

Şi, dacă stă la mine, n-o să-mi mai fac griji pentru ea, aşa că e şi asta ceva.

- Nu poţi să plângi în public, îi spun, pe un ton mai tăios decât aş vrea să fie. Nu e profesionist. O să te muţi mâine.

Sunt un nemernic.

O privesc, căutând un semn că nu vrea să facă asta, orice urmă de teamă sau repulsie. Dar Pippa oftează, şi faţa i se relaxează, de parcă e uşurată.

Inima îmi pluteşte.

Colţul gurii i se ridică şi privirea i se îmblânzeşte.

_ Bine. Mulţumesc, Jamie!

Ceva îmi străbate spatele. îmi place felul dulce în care-mi snu

- Mâine, repet eu.

Pippa încuviinţează şi işi şterge rimelul întins.

- Mâine.

Când mă duc sus, pulsul mi-$_0$ ia razna, de parcă sunt în miile-cui unu. mea E ca şt cum am pus beţe în roate în maşinăriXe unsa care *e* viaţa mea. P.ppa $_e$ îmbătător de frumoasă, şi nu pot să gândesc când sunt m preajma ei, dar simt un junghi de anticip plină de entuziasm pe care nu l-am mai simţit de mult timp

CAPITOLUL 10

Jamie

în seara aia, chiar înainte de apus, parchez în faţa unei case dintr-o suburbie aflată în nordul oraşului Vancouver. Pe scaunul de lângă mine e o pungă cu mâncare grecească. în seara asta are loc o cină informală cu jucătorii, ca să-i cunoaştem mai bine pe cei noi, dar am ignorat invitaţia. Daisy dă din coadă pe bancheta din spate. E curioasă şi entuziasmată. Eu inspir adânc.

Nu-mi vine să cred că i-am spus Pippei să se mute cu mine. Dar, cum o să se ocupe ea de Daisy, o să am mai mult timp să o supraveghez pe mama.

Daisy îşi pune capul pe umărul meu şi mă adulmecă, iar eu o privesc cu coada ochiului. Simt un sentiment ciudat în piept.

Oare începe să-mi placă de câinele ăsta? O privesc încruntat, şi ea dă din coadă şi gâfâie. Pufnesc.

- Haide!

Ies din maşină, o las pe Daisy să iasă şi mă îndrept spre casa mică.

Locuinţa e modestă, tipică pentru cineva din clasa mijlocie. Am încercat să-i cumpăr mamei o casă mai mare când am trecut la profesionişti, dar n-a vrut. A spus că nu vrea să plece din cartierul în care a trăit ani întregi. Că îi plac vecinii şi nu vrea să-şi facă prieteni noi.

Când mă apropii de uşa din faţă, observ mişcare pe acoperiş, şi inima îmi stă în loc.

Mima e pe acoperiş şi are nişte mănuşi groase de grădinărit îmi face cu mâna şi-mi zâmbeşte.

-Bună, dragule!

Sângele îmi pulsează în urechi. Nu pot să cred că e acolo. Mintea mi-o ia razna când îmi imaginez cum ar putea să aibă un atac de panică pe acoperiş, să alunece, să cadă şi să-şi spargă capul de asfalt.

-Ce faci acolo? o întreb.

Daisy latră la mama, dând din coadă.

- Curăţ jgheaburile, îmi spune mama, zâmbind.

- Dă-te jos! Acum! Se întunecă, spun eu pe cel mai ferm ton posibil.

-Vad foarte bine. Oricum, am terminat.

Chicoteşte şi azvârle cu frunze în mine. Acestea îmi cad la picioare, iar Daisy sare şi încearcă să muşte una.

-Jamie, dragule, al cui e câinele ăla?

Mă uit la Daisy, care mătură asfaltul cu coada. O văd că face ochii mari. Crede c-o să primească o recompensă.

Poate o parte din mine începe s-o placă.

- Al meu. Mi-am luat câine, îi răspund eu.

Mama se luminează la faţă şi bate din palme.

- Serios? Jamie, e minunat! Exact de asta ai nevoie!

- Poţi să cobori? O să angajez pe cineva să se ocupe de asta.

Sunt agitat ştiind-o pe acoperiş.

-Nu mă mai trata ca pe un copil! Sunt capabilă să-mi trăiesc viaţa.

Simt cum mă cuprinde iritarea. Iritarea şi altceva, ceva mai furios. Nu suport când se poartă de parcă e bine, deşi nu e. Mereu s-a purtat aşa. Când creşteam, n-am vorbit niciodată despre depresia sau anxietatea ei. încă n-am vorbit despre accidentul de maşină de anul trecut. Mă uit la garajul deschis. Maşina ei e reparată, şi mă întreb dacă s-a mai urcat la volan. N-are voie s-o facă până n-o să primească ajutor.

Ducea nişte prieteni acasă de la bar, când a avut un atac P[an]ică şi a lovit maşina din faţă. Din cauza problemelor pe care le-a avut tatăl meu defunct cu alcoolismul, mereu e cea care

>, Axă \>V\I' A ' * ’b h'' Ath’/ *h"y'' * wndcmnvptc\ n>nwx^*d>>"'’ ''*1'Uhv * ** m U\\ <^Y RM A *VM< 'B ’^'|UK |D HMU, \\iwd^m VRw Mvh*' A’b ’ hn, rthwio^ <a ivrtv tttt st,^\ xlu 0 tbx’s" '"^'u1iV poale nwnu n ar «xawi cu «Unu ţv x^\ \\v A u *' *10' n ,u fi rtvul t\u h txwt dcpnmtl pe Un*1 * ■"" ĂtsKxnx de ţxvaK A vhM s A alnihx i şt sA \xi U\VĂI nu e>n AM$nu>i>

vx <w . .... < ' . nU tWW IV * llullIf griji. < A\v.i m «, v.^ «W> W – J ' <4 fa% J.lr XU xX';.'.'.'.-iii în «ttewr, Jr |mj ¡ntCTWni eiifte AT r,w ţiftt anwha «» ■ liniei* < xV 1. ^hrik and un â«K d< p K xx^i^ inirânu nwnu tace n*ssy « în^t- h”’^'r'fiW<twei pe care am ResXt prin hx»irie- SXXMW nwxaru j.n t tî,^ ce cn sc« urtwife IW *Wnx>câ "*4W

¿1^ cs$k

- Csîn ^e-x: ia ikxil tau xjxntanienî?

Xr?: rwa?x >x-i sren dtxzxre Tppi, IAar oe aş putea sâ spun? As^centi u>i!i e o cântăreaţi ahsoJjt su;xTbâ de care mi-a plăcut în 'jceu. Care se rcartî incredibil cu câinele mele. Care nu-a vm- 6hx tripoerC cu raate Cimenteze caie-mi plac, chiar dacă lis’a ¿e cumnarâmr: ne ctm i -am JM-O csprindei „chestii*. Iar acum» e st stea ca mine. a.Ymmd de cealaha pane a perei din.

Pca.tr area sa taci şi ¿he hamuri de cealahă pane a peretelui Ginmi mi se dace mediat la reme

«

- £ mne. £ iz tecmâ

Amâne mrmmje la masă.

- \'ma_ sârm la im med.

- 'ic mec ci e c idee ~n—;?.

Mî ţmese âe parca i-am ca: o palma, ş re^rei rrzecLzî ce am spus Af i pxm sa KcmElfz aizeL Dar chiar nu e o idee bună- Vmnsu cu acnai e im facic»r declanşator pentru ea, şi toată

lumea bea la meciurile hochei. Dac-o să se întâmple ceva,
de mă concentrez o
doar la e;
când sunt pe gheaţă.

îmi aruncă o privire indulgentă, dar care are la b«3 t •. -

Jamie.am avut un singur mic atac de panică Unul singur pe care l-

a recunoscut Se uită la lasagna în timp ce-mi răspunde.

- Mă tratezi de parcă sunt de porţelan

„Asta pentru că eşti fragilă şi n-ai demonstra,

-Ai nevoie de ajutor la mutat?

mtră în bucătărie, şi sunt uşurat c-a renunţat la ideea de a veni

la un meci.

- Nu, am despachetat

îmi aruncă o privire aparte. Ştie cât de solicitant este progra mul meu.

-Ce repede!

Tuşesc.

-Am angajat pe cineva ca să mă ajute cu Daisy şi cu alte lucrur

Mama mă priveşte uimită şi zâmbeşte.

-Tu ai angajat pe cineva să te ajute?

- Nu e mare lucru.

îi arunc o privire tăioasă, dar zâmbesc.

Mama râde.

- Dacă spui tu. Când trece pe lângă mine, îmi dă un cot. E grozav, dragule.

Simt căldură în piept. îmi las capul în jos, jenat» şi ridic din umeri.

Da. Ea chiar face multe lucruri care mă ajută să economisesc bmp şj să mă concentrez la hochei.

- E o ea?

îşi înclină capul, şi îi apare o licărire în ochi.

Stomacul mi se întoarce pe dos, şl mâ [illegible]- Ridic din nou din umeri.

-Da.

Ceafa îmi ia foc.

-Cum o cheamă? [illegible]

Ochii mamei suni ca niŞte lasere, [illegible] menţin o expresie neutră. [illegible] gol, deşi pulsul mi-o ia razna când n g cea drăguţă.

~ Pippa.

„Te rog nu mă întreba de unde e", o *implor eu în tăcere, pentru* [illegible] să spun c-am fost la *acelaşi liceu şi o să iasă totul la iveală.*

Mama scoate un sunet de mulţumire.

- Ce nume drăguţi Câţi ani are?

A simţit ceva.

Am 26 de ani, iar Pippa – 24.

-Nu ştiu.

- Ghiceşte!

Pielea mă furnică. Ştie. Mai mult ca sigur ştie.

- E puţin mai mică decât mine.

Mama încuviinţează şi *se* uită la mine.

- Interesant!

Nu spun nimic.

- E drăguţă?

-Nu ştiu.

îmi trec mâna prin păr.

-Dar ai ochi, nu-iaşa?

îmi pune întrebarea aşa inocent, de parcă nu ştie răspunsul.

Respir frustrat din cauza mamei, dar şi a mea, pentru că n-ar trebui să-mi placa de Pippa.

Şi clar n-ar fi trebuit să-i spun să se mute cu mine.

-Da, eşti fericită? E foarte drăguţă şi cântă superb, iar Daisy o

Mama încearcă să-şi ascundă zâmbetul, dar privirea ei e luminoasă.

-Ce e? o întreb eu.

Izbucneşte în râs, iar eu mormăi. Are un mod aparte de a mă (ace să spun lucruri.

ţnii zâmbeşte când se aşază în faţa mea la masă, înclinăm du-şi capul-

_ A trecut mult de la despărţirea de Erin, spune ea încet, şi simt o presiune în plămâni. Am văzut-o într-un serial nou, e actriţa principală.

îmi încordez maxilarul atât de tare, că mi-e c-o să mi se crape dinţii. îmi amintesc cum era în urmă cu şapte ani, în primul meu an. Erin Davis, supermodelul în ascensiune, care a şocat industria modei când a renunţat dintr-odată la modeling. în ultimii ani, s-a concentrat la actorie. Mă mai interesez din când în când de ea, ca să văd dacă mai lucrează.

Mama crede că eu şi Erin ne-am despărţit pentru că n-am fost în stare să mă ocup de hochei şi de o relaţie în acelaşi timp, ceea ce e adevărat. Nu ştie că m-am panicat când Erin mi-a spus că i-a întârziat ciclul o săptămână. Erin era aşa entuziasmată, iar pe faţa mea se citea teroarea. Aveam doar 19 ani. Eram în primul an şi şi s-o vizitez pe mama. Prietenul meu cel mai bun din copilărie, Rory Miller, nu mai era interesat să fim prieteni, acum că jucam în echipe diferite de hochei. Totul era diferit, iar eu reuşeam să nu-mi pierd controlul. Era înfricoşător să adaug încă un angajament în viaţa mea, dar aş fi facut-o, oricât de greu ar fi fost.

I-a venit ciclul în ziua următoare, dar râul fusese deja făcut. Amândoi am ştiut că relaţia se terminase, şi, o săptămână mai târziu, am auzit la ştiri că a renunţat la cariera de model. A dispărut de pe faţa pământului aproape cinci ani.

Mă simt vinovat. De asta nu mai sunt interesat de relaţii. Pentru că Erin a vrut mult mai mult decât eram capabil să-i ofer. Deoarece pentru mine n-a fost ceva important, şi i-am frânt inima. A fost atât de traumatizată,

mă concentram mai mult ca oricând la hochei. De fiecare dată când puteam, luam avionul ca să merg acasă

Chiar dacă n-am fost îndrăgostit de ea, era o persoană de treabă şi merita mult mai mult decât atenţia parţială pe care j-o ofeream. Dac-am fi ajuns să avem un copil» copilul ar fi meritat mult mai mult decât timpul limitat pe care aş fi putut să i-l ofer.

N-o să mai rănesc niciodată pe cineva aşa cum am rănit-o pe Erin,

Când o să termin cu hocheiul, o să am timp P entri J 0 re a ţ*e, poate chiar pentru căsătorie, copii. Dac-o sâ raman în orma şi o să mă concentrez, pot să joc până la 35 de ani. nsa, p na a unei, toate chestiile astea nu fac parte din planu meu.

- Jamie?

rare mă priveşte cu o expresie
îmi întorc capul spre mama, care F
curioasă şi blândă.

- Ştii că viaţa înseamnă mai mult decât hoc ei^

A , .

încuviinţez şi scot un sunet, em n _0 să se nu se prinde. După ce am vazut-o pe PP P întâmple nimic între noi. Ştiu că n-am tţmp pentru e i nu po s-o fac să sufere, cum a făcut fostul ei şi cum am Scut-o eu SUf TvezTcă tot vreau să vin la un meci. Mama face ochii mari şi mă priveşte plină de afecţiune, dar şi de hotarare. Daca trebiue, o să stau în zona cea mai îndepărtată de teren.

i-'i-T e- * ■JHL Jj* £•!> _i_i_ ■ _ T . j. . ' ' T I

CAPITOLUL 11

Pippa

Peste o săptămână, aşez o poză înrămată cu mine şi cu Hazel pe un raft din camera mea. N-aveam nici o problemă să mă mut într-o cameră în care nu erau decât un pat şi un şifonier, dar, în ultimele zile, a tot venit mobilă. Nici măcar nu eram aici când a apărut raftul asta. Pur şi simplu, a apărut dimineaţă, după ce m-am întors cu Daisy de la plimbare.

Simt fluturi în stomac. Ştiu că el l-a asamblat.

Nu e mai niciodată aici. Uneori, aud uşa de la intrare noaptea târziu, când ajunge acasă. Daisy doarme în camera mea în fiecare noapte, dar îi place să-l întâmpine când ajunge acasă, aşa că las uşa întredeschisă şi o las să se ducă, dar nu-l salut, pentru că vreau să-i ofer spaţiu.

Scot cutia cu chitara de sub pat, ca să fac loc pentru ceva. Mă pregătesc s-o împing la loc, dar ezit. într-un final, o deschid.

Chitara luceşte, şi inima îmi tresaltă. O ador, dar am lăsat-o să adune praf. Mă întind şi ating o coardă.

Ultima oară când am cântat la ea a fost în faţa lui Zach şi a managerului lui, în turneu. Nici măcar n-am vrut să fie managerul lui de faţă, dar Zach l-a tras înăuntru, M-au ascultat cât am cântat versiunea nefinisată a unui cântec la care lucrasem. Chiar Şi în liceu, adoram să scriu muzică.

în adâncul meu, am visat la o carieră ca a lui Zach.

IXqx’k tni au /Ambii cu superioritate, Iar cu ani h <A «ii ascund ietut (ea mai gtoa/nlcA parte c efi, pv?*'[1] .V.K chiar am c renii cA aveam ce trebuie pentru o cârie'v'[0 cli]P[a] cA !\>t sA cânt cu vocea şi În cliitarft şi pot sA scriu mu/j [n mUz|]’ am vrut sA scriu un album, chiar şi numai ca sA văd da [^Creu]

Ţobul în marketing o sA tic insă mult mal simplu 'M [POt*] birou n o sA trAngA niciodată inima nimănui. [Unca de]

Aud un zgomot la uşa dormitorului şi inspir adânc F în fata mea, încruntat. [arn]’estă

- Dumnezeule! M-ai speriat. Nu te-am auzit când ai [Venit] închid cutia chitarei şi o bag sub pat. Jamie se încrunr mai mult. [a]
- îmi pare râu!
- E în regulă.

Jamie se uită la marginea cutiei, care iese de sub pat. Pare c-o să mă întrebe ceva, dar mă ridic înainte să spună ceva.

- Tocmai mă pregăteam s-o scot pe Daisy. O să ies, ca să-ţi dau spaţiu.

Trec pe lângă el. Pulsul mi-a luat-o razna.

Aş vrea să n-am genul ăsta de reacţie la el. Probabil pentru el sunt ca o insectă – mică, nesemnificativă şi uşor enervantă. Felul în care se încruntă de fiecare dată când sunt în preajma lui îmi spune tot ce trebuie să ştiu.

Mă duc jos, ca s-o pregătesc pe Daisy pentru plimbare. Când îi pun hamul şi zgarda, Jamie intra în sufragerie, îşi încrucişează braţele la piept şi mă priveşte. Prezenţa lui în apartament e intensă. E înalt şi bine făcut, iar ochii lui verzi îmi dau fiori. Sunt aşa tăioşi! Privirile ni se intersectează, şi zâmbesc agitată. încerc să fiu din nou acea versiune a mea care şi-a cerut locul de muncă înapoi şi i-a zis că e un idiot.

- Am fost cu ea în parcul de câini din apropiere, îi spun. Dac-o să mă port de parcă prezenţa lui nu mă afectează, poate corpul meu o să facă acelaşi lucru. E un tip care are un câine leit Daisy. Le place să se joace împreună. Cred că-l cheamă Andrew.

Tot bat câmpii în timp ce mă încalţ. Se pare că nu reuşesc şă-

mi controlez emoţiile în preajma tipului ăstuia.

-Andrew.

Pronunţă cuvântul de parcă are un gust amar
îl privesc confuză.

. Pa. E tânăr, probabil de vârsta mea. E antrenor personal
Privtrea lut Jamte devtne rece, apoi se îndreaptă spre u$_{să}$ -Vin
cu tine. r^&preuşa.

Mă uit surprinsă la el în timp ce se încalţă
-Nu trebuie. Probabil eşti obosit.

De obicei, la ora asta trage un pui de somn fi; J
la antrenament. ^{pu}i ae somn, fund epuizat de

-Nu sunt obosit.

Işi scoate geaca din dulap şi şi-o nn n, „„ „i
din mână. ∗ ^{5} pUne $^{Pe\ d}$- ^{a}P^{oi} tai ia lesa

-Mă dor muşchii, şi trebuie să fac mişcai H.- – în^nte să apuc
să protestez, deschide uşa şi mi 7 ”„S™’ ies pe hol. ^{mi} ^^{ace}
semn să

CAPITOLUL 12

Pippa

Plimbarea spre parcul de câini e tăcută şi tensionată. Când rumoarea sp p * înprăditǎ, apoi se relaxează, ajungem, Jamie cercetează zon g drumul
Le fac cu mâna şi le zâmbesc câtorva oameni, apo. n dau

drumul lui Daisy, ca să se ducă la alţt «mt

Oare n-are incre er motive pentru care a venit cu timp ce trec în revista posibilele motive pei noi Omul ăsta m-a evitat toată săptămâna.

Se reazemă de gard, cu braţele încrucişate la piept şt mcruntat

- Parcul ăsta e foarte sigur. N-aş aduce-o niciodată pe

Daisy într-un loc nesigur, îi spun.

-Ştiu, am încredere în tine, spune el, cu o expresie ţelegătoare. Işi ridică un colţ al gurii, şi privirea îi pare aproape amuzată. Nu te-aş fi rugat că te muţi la mine daca n-aş fi avut

încredere în tine.

- Dar nu m-ai rugat.

Tuşeşte şi îşi mută privirea în altă parte. Oare a râs? Mi-e foarte greu să-mi dau seama când vine vorba despre el.

- Ar trebui să ne cunoaştem mai bine.

Se uită din nou la mine şi mi-e greu să-mi mut privirea. Ochii lui au culoarea brazilor Douglas. A muşchiului din parcul Stanley. A pietrei de un verde profund de pe fundul unui pârâu.

îl privesc surprinsă şi, dintr-odată, devin timidă.

- Bine. Care e mâncarea ta preferată?

Asta *e întrebarea ta? zice el* mirat

-N-am fost avertizată c-o să vrei să pregătit o listă cu întrebări. ” V°rb,m azi- *^1 aş fi

F Zâmbetul meu se transformă în tachinare

Ridică din nou colţul gurii, şi privirea îi P *place cum arată* aşa. Proape blândă. îmi

Mă priveşte îndelung. Fata care şi-a cerut for. I H poi reapare, şi-i înfrunt privirea. U de muncă îna-

-Cina de Crăciun, spune el, în timo privească în felul ăla care-mi agită roiuri d e fl C°nt,nuă să mă Curcan, piure, sos, broccoli gratinat. C *UtUri în st°mac,

-Sos de merişoare?

încuviinţează.

- Făcut în casă, nu la conservă.

-Bineînţeles. îţi place Crăciunul?

-Nu neapărat, dar mamei îi place. Se uită la Daisy, care are un băţ în gură şi încearcă să convingă alt câine să se joace cu ea. Petrecem cea mai mare parte a timpului gătind împreună şi uitându-ne la filme de Crăciun.

Felul în care spune asta mă face să mă gândesc să-i place s-o vadă fericită.

îmi aruncă o privire, studiindu-mi faţa.

-Mi-au plăcut *etichiladas* pe care le-ai făcut.

-Super! O să mai fac, spun eu mândră.

Daisy aleargă pe lângă noi, urmărită de un golden retriever. Se distrează de minune, iar eu îi zâmbesc lui Jamie. Buzele îi zvâcnesc când ni se intersectează privirile.

De fiecare dată când zâmbesc, buzele îi zvâcnesc. Conştientizarea acestui fapt îmi dă o senzaţie de căldură şi mă topeşte, aşa că îi zâmbesc şi mai larg.

Poate nu e chiar un nemernic.

- Următoarea întrebare!

Mi se răcesc mâinile, aşa că le bag în buzunare.

- De ce hochei?

Se uită în jur, în timp ce se gândeşte la răspuns.

-Nici nu ştiu de unde să încep.

- la-o de la început!

Pufneşte.

- Am primit prima mea crosă la doi ani.
- Uau! Tatăl tău e fan înfocat de hochei?

Expresia lui se schimbă imperceptibil, şi el se încruntă.

- A fost. A murit.

Mă întristez. îmi aduc aminte c-am citit despre asta. La naiba!

N-ar fi trebuit să aduc vorba despre el.

- îmi pare aşa rău!
- E-n regulă. Nu mi-l amintesc. S-a întâmplat când eram foarte mic. Era beat şi şi-a înfăşurat maşina în jurul unui stâlp.

-La naiba!

Ce tragedie! îl studiez pe Jamie, dar nu pare afectat.

-Serios. Nu mi-l amintesc. Mereu am fost doar eu şi mama. E de ajuns pentru mine. îşi mută privirea şi-şi freacă bărbia. Hocheiul are un ritm rapid, mai mult decât orice alt sport, iar senzaţia că mă concentrez la joc, că ignor restul lucrurilor.... Pe gheaţă nu pare să mai conteze nimic altceva.

Colţul gurii îi zvâcneşte din nou, şi îşi îndreaptă privirea spre mine.

Simt cum îmi tresaltă inima. Asta mă simt şi eu când scriu cântece. Sau când scriam. Simţeam că totul avea sens.

- îmi place să fac parte dintr-o echipă. Dar îmi place şi să fiu singurul tip din poartă. îmi place presiunea, spune el, ridicând din umeri.

- îţi place echipa nouă?

-Am mai jucat împotriva lor, dar nu sunt prieten cu vreunul dintre ei.

- Şi brioşele?

Mă priveşte confuz.

- Cutia era goală. Li le-ai dat colegilor tăi, nu-i aşa?

Jamie îngheaţă pe loc, cu o expresie vinovată, şi rămân mască.

- Dumnezeule, le-ai aruncat!

Se foieşte, uitându-se în jur. Vinovăţia de pe faţa lui se

intensifică.

-Jamie!

.x ci când Îi spun numele, se întoarce şi-mi . „cr <oca[ta]’ * ’

înotătoare. r . ,

[Sen7ıa] t brioşele la gunoi? Au fost groaznice, nu-i aşa? -Ai[arun]\[a].^[z] t>[ra]ţele la piept, dar simt zâmbetul care vrea

* buze

să-mi5Î[a]^[s]e intersectează, şi îl văd că zâmbeşte de-a dreptul. [PrlVîl]’[1]jl[e ce] ochi frumoşi are! Felul în care mă priveşte, amu- ^”ntens, îmi provoacă fluturi în stomac.

Oare flirtăm în momentul ăsta? Nu pot să-mi iau privirea de

_ Au fost incredibile.

îsi coboară privirea spre gura mea, şi fac ochii mari.

Deci flirtăm. Ce se întâmplă?

Clipesc des şi memorez momentul, ca să-l analizez cu Hazel mai târziu.

-Deci nu le-ai aruncat.

Clatină din cap şi-mi zâmbeşte.

-Le-am mâncat pe toate.

Mă topesc. Asta e singura explicaţie pentru ce se întâmplă în interiorul meu acum.

-Ah!

-Da : .... - ■_

l-a dispărut zâmbetul de pe buze, dar privirea îi e în continuare amuzata, chiar fericită.

-Dac-o să mai fac, o să ajungă la coechipieri?

-Probabil că nu.

Râd, şi colţul gurii îi zvâcneşte.

[t] [f)umn]ezeule, îmi doresc aşa mult să-l văd zâmbind cu to-■ un pariu că m-ar da gata, mi-ar face părul să fluture din intensităţii.

Ţi ai adus chitara, spune el, schimbând subiectul.

a crispez. Nu pot să-i spun adevărul, înseamnă nimic.

P[e]ste ca°^[e]p [zam^esc] $ clatin din cap. Apoi, îmi dau ochii P « rea mult, îmi spun. „Prea fals.” E o chitară veche, pentru care Hazel n-are loc. Mi-am cumpărat-o după absolvj[re] în minte încep să răsune alarme când ne apropiem de subiectul liceu. îmi dau ochii peste cap din nou, încercând să par indif[e].

rentă, lucru care nu mi-a ieşit niciodată. Nici măcar nu mai cânt

- De ce nu?

Felul în care mă priveşte mă face să mă simt dezbrăcată.

Nu mă gândesc decât la Zach, pe scenă, cu tipa aia nouă, ? i b cât de uşor a fost să mă înlocuiască. Cu un model mai bun. Nou şi îmbunătăţit. . .

-Nu ştiu. Am învăţat să cânt când aveam 12 am şi, după aceea, l-am întâlnit pe Zach, fostul meu.

Jamie scoate un zgomot de nemulţumire.

- Mereu ne jucam făcând muzică. Eu cântam o melodie şi cântam împreună sau ceva de genul ăsta. Mă joc, agitata, cu tivul gecii. Chiar şi când eram în turneu, cântam uneon daca eram doar noi doi.

Mi se face ruşine, şi îmi muşc buza de *jos.*

Nu suport să fiu fata care a fost părăsită. Urăsc faptul că Zach a lăsat amprenta asta urâtă asupra mea. Despărţirea de el e ca o povară care mă trage în *jos.*

îmi ridic privirea spre *Jamie, care are o expresie* aparte în timp ce mă priveşte. Dulce şi tăioasă. Mă face să-mi doresc să stau toată ziua în parcul ăsta, de vorbă cu el.

- Nu contează, e în trecut, spune el zâmbind, ca să dau lao-parte sentimentele ciudate pe care Ie am faţă de Zach. Ai o voce frumoasă, adaugă, în timp ce-mi analizează faţa.

Rămân mască şi simt cum mă cuprinde ruşinea.

-M-ai auzit

cântând?

încuviinţează.

- în ziua când...

Aşa e. în ziua când m-a văzut aproape goală. Ce jenant! Faţa îmi ia foc.

- Toată lumea sună bine Ia duş.

- Nu e adevărat, spune el şi-mi aruncă o privire tăioasă.

Dumnezeule, e atât de intens! Simt un fior pe spate când îi aud

tonul ferm. Oare e la fel de ferm şi în pat? încerc să nu-mi muşc

, ă străbate excitarea. Imaginea cu Jamie Streicher b[l,7a c] . „0| transpirat şi cu o expresie de extaz e foarte, foar- p[CS]te ’

’[e]o voce grozavă, ştii asta, repetă el.

"nd profesoara [mea c^asa a m’"a SPUS asta]> h a fa[cut sa] P[ară Că Cra] ^°[ar] d[ra]g[uţa]’ P[arca] » părea rău pentru mine.

_^o să fac nimic cu asta.

jamie mă fixează cu privirea.

Nu sunt interpretă, îi spun, repetând ce mi-a spus Zach acum mulţi ani.

N-ai ce trebuie'[4], mi-a zis el. încă mi-e ruşine că am încercat sâ fac asta. Mai ales când mă gândesc la noua lui muză.

-E-n regulă, îi spun lui Jamie.

-Fostul tău e un ratat că te-a lăsat să pleci, şuieră el.

Rămân fără aer. în ochi îi licăreşte furia, şi-mi înclin capul, studiindu-1. Se încruntă şi mai mult. Se pregăteşte să continue, dar îl întrerup.

- Hai să mergem 1 îi spun eu pe un ton vioi.

Nu vreau să fiu fata tristă, ratata şi rănită. Nu vreau decât să uit

:

Mă priveşte atent pentru o clipă, apoi încuviinţează şi renunţă la subiect. Când ne îndreptăm spre casă, îl întreb de programul pe care o să-l aibă în viitorul apropiat şi caut alte moduri prin care să-l ajut prin apartament. Se împotriveşte însă şi, în afară de îngrijirea lui Daisy şi de cumpăratul alimentelor, nu cere prea mult.

Insă îmi fac notiţe în minte să mai iau ingrediente pentru brioşe.

Suntem în apropiere de apartament când ceva din vitrina unui magazin cu instrumente muzicale în atrage atenţia. Mă opresc pe loc.

Dumnezeule!

în vitrină e etalată chitara visurilor mele. Străluceşte. Pozele din revista cu chitare pe care am răsfoit-o acum câteva zile nu [l]-au făcut dreptate. De aproape văd măiestria şi fineţea cu care [a] f°[st] lucrată, detaliile din lemn, forma care mi se odihneşte

pb ioi hx hmp < v * Ani V mai nmh do, Al hmno^A h<\ A'lV b0h\ IA lUX AIV vOAvdă, , A tâ h' UU'nhMVi "H U

1 b, utA dmlv \m Amoslts de nu,, nuh»m şt nm| pol xid^x pe * AVC I am \Aim, sunetul HA < âld h_o,'' v ^{s}ompArttâ n A tâ, ul d<\ Al o mir <lr vvrmplAir *< im,H «•dtfMtaiMMw*.

Pun pAvm \ A hMvriond Aeclrî < hilare mlm**t Inerţii vA AXIA $e numcşl? dvăgoslv IA prima vedere, *

Oxnxau, Mi o doresc Atât de mult, dar nu mi o permit b sA obţin postul de marketing şi o sA Im foarte, foarte Atenta banii, poate o sA gAsesc una intr un an sau doi,

MA opnesc be ce tânjesc dupA chitara visurilor mele, cAnd pot sA cânt nici mAcar la cea pe care o am? Simt o durere în $pi_C p_t$

Îmi dau scama cA lamie se uit A la mine cum privesc chitară Are o expresie curioasă,

-Scuzei Hai sA mergeml spun eu, întorcându-ntâ cu spatele la chitara.

Când pleacă la meciul din seara aia, chiar îmi spune Ja revedere”

- Dă lovitura! îi spun» în vreme ce stau pe jos în living, dresând-o pe Daisy să aştepte comenzile.

Mă priveşte alarmat

- „Baftă” e de ajuns.

îmi imaginez brutalitatea jocului şi că e chiar probabil să dea careva vreo lovitură dureroasă.

- Scuze! Baftă!

încuviinţează o dată şi pleacă.

în seara aia, stau întinsă în pat şi mă gândesc la conversaţia pe care am purtat-o în parcul pentru câini. îmi reamintesc expresiile faciale ale lui Jamie, licărirea amuzată din ochii lui în timp ce mă asculta, scânteia intensă pe care o avea când vorbea despre hochei şi spunea de ce iubeşte jocul.

Aş vrea să-l văd zâmbind. Mi-l imaginez şi simt fluturi în stomac.

■ îmi răsună în minte nişte note muzicale. Mă ridic în $’a întunecat. Sunt doar câteva note, dar e acelaşi senti- ^°rmlde dinainte, când stăteam cu Zach pe canapea cu chitara mCIlt ne jucam. Simt o presiune spumoasă în piept, ca bulele de mea §1 n îmi nun mâna în dreptul inimii, zâmbesc şi sunt atât

Zach nu m-a distrus. Fata care am fost e în continuare în inte- 1 meu. Trebuie doar să găsesc un mod s-o scot la suprafaţă. n Mă gândesc din nou la Jamie şi mă întreb dacă ce se întâmplă are vreo legătură cu el.

Jamie

-Streicher, strigă Ward, în timp *ce* mă îndrept spre vestiar după antrenament. Vino în biroul meu după ce* termini.

Stomacul mi se întoarce pe dos în timp ce încuviinţez şi mă duc la duş. Când eşti chemat în biroul antrenorului, e ca ţi cum ai fi chemat în biroul directorului. La duş trec în revistă meciurile şi antrenamentele recente. Trebuie să fiu pregătit dacă Ward o să vorbească despre slăbiciunile mele.

Uşa biroului lui e deschisă când ajung acolo, şi îşi ridică privirea din calculator.

- Hai să luăm prânzul! Ştiu un loc bun.

Simt o greutate în stomac. Dac-ar fi ceva simplu, am vorbi în biroul lui. Prânzul înseamnă o conversaţie mai importantă, şi, oricare ar fi subiectul, nu ard de nerăbdare să port conversaţia asta.

Ward vorbeşte despre nimicuri când plecăm din arenă şi ne plimbăm pe străzile din centru.

- Pe aici! spune el, luând-o pe o alee.

Ridic dintr-o sprânceană şi mă uit la drumul îngust, dar antrenorul merge hotărât, aşa că-l urmez spre o uşă verde. Deasupra ei e un semn uzat pe care scrie The Filthy Flamingo. O deschide, şi în stradă se revarsă muzică rock clasică.

-După tine, Streicher!

;stc un bar cu lambriuri din lemn şi afişe vintage
l n,rU‘1 C. polaroid în spatele barului, printre sticlele cu îni^^^'^^iţcle de pe tavan. Oamenii stau în separeuri, . rânzul’ n*1**1 . adus la o bodegă? îl întreb pe Ward când uşa se închide în spatele * q boJegă> spune o femeie din spatele barului, tavă cu pahare în mână.

CU ° aproape 30 de ani şi părul brunet lung, prins în coadă. P Jrti un tricou cu o trupă şi e încruntată.

Asta nu e o bodegă, Streicher, spune Ward destul de tare cât să_l audă femeia.

garmaniţa îi aruncă o privire tăioasă înainte să ducă băuturile la o masa.

Ward se apleacă spre mine.

- E o bodegă, dar nu spunem asta în faţa lui Iordan. Locul ăsta e copilul ei.

Ne aşezăm la bar, în timp ce analizez locul. Pe tabla din spatele barului sunt trecute trei opţiuni pentru prânz, şi cred că alea sunt singurele dintre care pot să aleg.

îmi place locul ăsta. E altfel. Când am călătorit în Vancouver de-a lungul anilor, am fost fie în North Van cu mama, fie într-o cameră de hotel. Barul ăsta dărăpănat pare o conexiune cu oraşul care sper c-o să mai fie casa mea o perioadă.

Mă întreb dacă Pippa ştie de locul ăsta.

-Jordan urăşte hocheiul, aşa că n-o să ne deranjeze nimeni aici, spune Ward încet. îmi zâmbeşte şi o priveşte cu interes pe barmaniţa iritată, apoi se uită din nou la mine. Cum merge adaptarea? A fost o problemă cu asistenta ta. S-a rezolvat?

- Da, totul e grozav. Mă ajută foarte mult

-Mă bucur să aud asta, spune Ward şi zâmbeşte, plăcut surprins.

Jordan ne ia comanda, şi, după ce pleacă, Ward mă priveşte cu curiozitate.

-N-ai venit la cină aseară.

Se referă la cina informală cu jucătorii.

7fl I STEPHANIE
ARCHER

- A trebuit să merg la mama, să văd ce face,

încuviinţează înţelegător, analizând pozele Polaroid

de |

Urmează o pauză. a bar_

- Nu petreci prea mult timp cu băieţii după meciuri.

Mă foiesc incomod pe scaunul de la bar. Unii se împriet$_{efle}$ cu colegii lor din NUL, alţii nu. Antrenorul meu din New n-a avut nici o problemă cu faptul că îmi menţineam concep trarea şi stăteam departe de probleme. Ultimul lucru de care e nevoie e ca jucătorii să apară în presă pentru că sunt petrecăreţi Anul trecut n-am fost ales cel mai bun portar din ligă pentru c-am ieşit în oraş să beau cu colegii.

Mă gândesc la Rory Miller şi la mine jucând hochei în adolescenţă. Tatăl lui, Rick Miller, care a ajuns în NHL Hali of Fante, aranja să petrecem mai mult timp pe gheaţă în arena locală. Ne antrenam ore întregi, exersând trasul la poartă, râzând şi tachinându-ne.

Rory era prietenul meu cel mai bun. îmi încordez maxilarul şi-mi încrucişez braţele la piept. Nu mai fac aşa ceva.

- Mă concentrez la hochei. Până acum, n-a fost o problemă, spun eu, ridicând din umeri.

-Streicher, concentrarea ta e unică, dar vreau să petreci mai mult timp cu băieţii şi când nu sunteţi pe gheaţă. Camaraderia din echipă e la fel de importantă ca antrenamentele pe gheaţă.

- N-am timp, zic eu încruntat.
- Fă-ţi!

Zâmbetul lui e relaxat, dar determinarea din privire nu lasă loc pentru negocieri.

Bat din picior, frustrat. Dacă vreau să rămân în echipă, e foarte important ca antrenorul să fie fericit. Am văzut antrenori cu egouri imense, schimbând jucători pentru motive penibile. Dacă-l enervez, aş putea să pun totul în pericol.

Mă uit la Ward. Nu pare să aibă ego, dar nici nu vreau să risc. -S-a făcut, îi spun.

CAPITOLUL 14

Pippa

Arena e goală, cu excepţia jucătorilor de pe gheaţa. Jumătate poartă tricouri albe peste protecţii şi jumătate poartă tricouri albastre şi se antrenează, în timp ce Jamie şi al doilea portar apără fiecare câte o poartă. Antrenorii stau pe margine, cu mape, şi le spun jucătorilor ce să îmbunătăţească.

Mă aşez în tribună, în spatele băncii, cu cheile pe care Jamie le-a uitat pe masă de dimineaţă.

Jamie e în poartă şi blochează pucurile cu care jucătorii aruncă în el. E foarte rapid. Nici măcar nu văd pucul, iar el l-a prins deja. între exerciţii, se aşază în genunchi şi face nişte mişcări din şold, ca să îşi întindă muşchii. în mintea mea răsună muzică din filmele porno din anii 70, şi-mi ascund zâmbetul.

Se aude fluierul, şi jucătorii ies de pe gheaţă. O iau spre vestiar, îşi dau căştile jos şi vorbesc. Câţiva îmi aruncă priviri curioase.

Un tip blond mare, cu un zâmbet fermecător, se reazemă de balustrada care ne separă. Are părul tuns scurt şi cei mai albaştri ochi.

- Te-ai pierdut? mă întreabă el.

~ Mu. Sunt Pippa, asistenta lui Jamie, spun eu, în timp ce roşesc.

Zâmbetul i se măreşte.

' ^reicher n-a spus nimic despre o asistentă drăguţă.

Râd cu poftă. Majoritatea tipilor care ar spune ceva ar fi aşa penibili, dar nu şi el. în ciuda dimensiunii, e cn r etrj€. ca un gold ver mare, amuzant şi glumeţ.

-Omule, asta c replica ta?

Râde, şi nu e câtuşi de puţin ruşinat. -Cum de nu te-am mai văzut la meciuri?

- Nu-mi place hocheiul, scuze!

- Pippa.

Când aud vocea lui Jamie, îngheţ. îl vad cum se îndreaptă spre noi, cu o expresie furtunoasă. Şi el are părul ud de la transpiraţi şi ar putea să fie scârbos, dar arată ciudat de sexy. Se opreşte între tipul blond şi mine, de parcă încearcă să mă protejeze.

Faţa îmi ia foc şi mai tare. Sper că n-o să creadă c-am venit ca să agăţ jucători.

- Ţi-ai uitat cheile. N-am vrut să rămâi pe afară cât o plimb pe Daisy, îi spun eu, întinzându-i-Ie.

-Mulţumesc!

Le ia, apoi îi aruncă o privire ciudată tipului blond. O şuviţă de păr brunet îi cade în ochi, dar n-o observă.

Tipul blond îmi zâmbeşte şi mai larg. Pentru un jucător de hochei, are dinţi surprinzător de frumoşi.

- Sunt Hayden O wens.

- Pippa.

-Bună, Pippa! Cum de n-ai invitat-o la meciuri? îl întreabă pe Jamie.

Acesta se încruntă şi-mi aruncă o privire.

- De obicei, am grijă de câine seara, răspund eu repede, pentru că nu vreau ca Jamie să fie într-o situaţie ciudată.

Hayden se sprijină de balustradă, iar Jamie se încordează.

- Pippa, poţi să-mi faci o favoare, te rog? Apoi arată spre Jamie. Convinge-l pe tipul ăsta să iasă cu noi după meci. Jumătate de echipă se teme de el, pentru că nu vorbeşte.

Izbucnesc în râs, iar Jamie se întoarce spre mine.

- înţeleg de ce. Fixezi foarte des oamenii cu privirea. Hayden râde.

l'olţul g[UI’’ 'u’ J[n,n'e 7V^cnc?[tc' Ş’ simt din nou senzaţia aia Zâmbetul mi se lărgeşte, nu mit pot abţine. încep să obişnuiesc să [1111 ’n spumoasă. P[rei1]i’na lui, iar senzaţia aia de fascinaţie faţă de el începe să dispară.

pa sigm. mi-a plăcut de el în liceu, dar au trecut ani întregi ţ[c] atunci Am învăţat multe în timpul ăsta, mai exact, să nu ies niciodată cu un tip inimos, căruia i se pune lotul pe tavă. N-o să sc întâmple niciodată nimic cu Jamie Streichcr. Faptul că ştiu asta îmi dă mai multă încredere.

Hayden merge cu spatele spre vestiar şi arată spre mine.

-Pippa, încântat de cunoştinţă! Apoi arată spre Jamie. Mu uita ce am spus!

Hayden pleacă şi eu mă ridic, băgându-mi mâinile în buzunare.

- O să plec.

-Stai un pic!

Jamie îşi freacă ceafa şi pare că vrea să spună ceva. Sunt curioasă.

Parcă îi văd o latură ascunsă, un Jamie emoţionat.

-Mă întrebam... începe el, iar eu aştept. Mama m-a tot bătut la cap să vină la un meci.

- Ce drăguţ! Zâmbesc şi mă întreb cum e mama lui. Vrei să rezolv cu biletele?

- Nu, asta pot să fac eu. Mă întrebam dac-ai putea să mergi cu ea.

îl privesc ciudat.

- Eşti conştient că nu ştiu nimic despre hochei, nu-i aşa?

Expresia i se relaxează, şi scoate un sunet care e aproape un râset. Aproape. E ca un fredonat amuzat.

- E-n regulă, nu-i pasă. Trebuie doar să-i ţii companie.

- Asta pot să fac. E morocănoasă, ca tine?

întreb asta fără să gândesc. Cu cât stau mai mult cu Jamie, cu atât e mai simplu să-l tachinez. E mult mai bine decât tăcerile încărcate şi ciudate.

îşi arcuieşte o sprânceană, şi ceva erupe în mine – cred că e încântare.

-Nu.

Chiar daca nu zâmbeşte, are scântei în ochi, încurajându-mj îmi pun o expresie exagerata de uşurare.

- Ce bine, altfel ar fi o noapte lungă.

Se uită la mine, şi încerc să nu râd. Simt că vrea să zâmbească, şi inima îmi tresaltă în piept, ca o minge de ping-pong. Dacă aş fi văzut versiunea asta a lui Jamie în liceu, clar aş fi început să-l urmăresc.

- Foarte amuzant, zice el.

-Ştiu, sunt foarte amuzantă, spun eu, dan u-mi ochii peste cap. Bun, hai c-o să mă duc acasă!

- Mulţumesc că mi-ai adus cheile! *

-Nici o problemă. Fac doi paşi, apoi mă întorc spre el. îl văd că stă pe loc şi se uită la mine. Jamie.

Aşteaptă concentrat.

- Ar trebui să ieşi cu echipa. Sunt sigură c ar amuzant.

îmi analizează faţa, şi mi se pare că vrea să spună ceva, dar doar încuviinţează o singură dată.

- O să mă gândesc la asta.

CAPITOLUL 15

Pippa

Un jucător de la San Jose îl bagă pe Hayden în panourile din îaţa noastră, şi tanii ţipă în jur, în timp ce lovesc geamul cu putere. Un val de huiduieli răsună din partea arenei în care ne aflăm.

-E de penalizare! urlă un tip din spatele nostru Ia arbitru.

Donna. mama lui Jamie, mă priveşte cu ochii ei luminoşi, care an acelaşi verde profund cu ai lui Jamie.

-E foarte palpitant E mai uşor să spun asta când nu fiul meu e băgat în panouri, spune ea, zâmbind.

Se joacă cu mărgelele de la mâna stângă. A făcut asta de când am ajuns la stadion.

îi zâmbesc şi îl văd pe Jamie în poartă, lângă noi. Să-l văd pe Jamie Streicher jucând un meci e o experienţă cu totul diferită decât sâ-I văd la antrenament. Când blochează pucul, mulţimea din jur izbucneşte în urale, deşi el nu pare sa observe şi nici nu pare să-i pese. La fel ca la antrenament, e mai rapid decât îl pot urmări, dar, acum, cinci ţipi încearcă să bage pucul în poartă, în timp ce alţi cinci încearcă să-i împiedice. Corpul lui Jamie se apleacă şi se contorsionează cu mişcări rapide, dar el face totul să pară uşor. E rapid, brutal şi plin de energie.

îmi place ce văd.

Credeam că hocheiul e plictisitor, dar poate n-am fost atentă până acum. Evident, tata o să fie încântat.

Mă uit la mâna Donnei, care se joacă cu mărgelele.

Vreţi ceva? Pot să mă duc să iau un sut ,au Orice vreţi. de^n Care

Refuză, zâmbind.

Nu, mulţumesc, draga mea. Suni bine, îşi înclină studiază Eşli din Vancouver? capul fh

Din Norlh Vancouvcr, spun eu, fără să gândesc. – Acolo locuiesc eu. În ce cartier?

Se luminează la faţă, Iar eu îngheţ.

Nu pot s-o mint, e prea drăguţă. Cu cat încerc sa găsesc o explicaţie, cu atât gândurile Îmi dispar din minte, aşa că spun adevărul.

- Berkley Creek.
- Nu pot să cred! Acolo a crescut Jamie.

-Nu pot să cred!

Mă forţez să zâmbesc, în timp ce pulsul mi-o ia razna.

Mama lui mă priveşte curioasă.

- La ce liceu ai mers?

Sunt mai multe licee pe acolo, şi e normal ca studenţii să meargă la şcoli din afara zonei lor pentru programele speciale.

-Păi...

Se pare că începem.

Cineva ne bate pe umăr, apoi arată spre ecranul de deasupra. Meciul e oprit pentru o clipă, şi mama iui Jamie apare pe eh

-Oferiţi-i un bun-venit foarte special femeii din spatele portarului care blochează loviturile, Donna Streicher!

Toţi din arenă izbucnesc în urale, iar Donna râde şi face cu mâna, uitându-se la noi două pe ecran. Arată spre Jamie şi îi trimite un pupic. Toţi din arenă se emoţionează.

Zâmbesc cu gura până la urechi. Mama lui Jamie e aşa drăguţă şi simpatică şi atât de mândră de el.

Slavă Domnului c-am fost întrerupte!

- Jamie mi-a spus că ai o voce foarte frumoasă, zice Donna peste câteva minute, când jucătorii se strâng pentru confruntare.

A spus el asta?

- Eşti şi cântăreaţă?
- Nu mă mai ocup cu asta, îi răspund şi simt un gol în stomac.

1119 zâll^b^ŞÎ’"*

u’ Mi -ar pl ftcca să te ailtÎ cân,ân(i ,a L,n moment dat.

' 1 ^lie spune că eşti bună, înseamnă că aşa e. Dar nu este ptuS ^-obkm3' dra?a nica’spune ea Ş’ÎŞ’ pUne mâna pe Senun* nici o I1’1

Amândouă ne oprim când jucătorii din San Jose patinează xvnia echipei din Vancouver. Energia din jurul nostru se SPFC ifi -ă în clipa când pucul se îndreaptă spre Jamie şi intră în iartă, iar mulţimea mormăie supărată.

™ O să fie supărat din cauza asta. E atât de dur cu el însuşi, dar asa a ajuns aici. De mic şi-a asumat toată responsabilitatea. îmi fac griji pentru el. Mă bucur că te are pe tine să-l ajuţi. Are prea multe responsabilităţi, spune ea şi-mi zâmbeşte.

încuviinţez.

-Da, am observat. Dar alaltăieri a ieşit cu mine la o plimbare. -

Serios? mă întreabă Donna surprinsă şi cu o licărire în ochi.

- A spus că-l ajută să facă mişcare după antrenament, nu-l mai dor muşchii aşa tare.

Mă fixează cu privirea, interesată şi amuzată, de parcă are un secret.

- Da, are sens. Cum ai ajuns să fii asistentă?

îi spun despre diploma mea, despre turneul lui Zach, fără să intru în detalii, şi că vreau să obţin un job în departamentul de marketing al echipei.

îmi zâmbeşte plină de afecţiune.

- E grozav, Pippa! Sunt convinsă c-o să reuşeşti orice-ţi propui,

îi arunc un zâmbet deznădăjduit. Marketingul nu e visul meu, dar e cea mai bună opţiune. îmi răsună în minte vocile părinţilor -'iei. „Nu e nimic în neregulă cu un loc de muncă stabil, Pippa!” Mă simt vinovată. Mi-au plătit şcoala, când alţii au fost nevoiţi să facă credite sau să nu meargă deloc la universitate. Ce contează că nu e visul meu?

Mi-am învăţat deja lecţia cu îndeplinirea visului. Mă uit la Jamie, care priveşte la pucul aflat în celălalt capăt al terenului.

Unii oameni sunt meniţi să-şi urmeze visurile, însă eu nu mă număr printre ei.

Cât jucătorii sc schimbă şi vorbesc cu presa după meci, ne ducem în boxa rezervată pentru prieteni şi familie. Aceasta e p|j_

ni CU jucători, antrenori, soţii. copii şi prieteni. Recunosc câţiva antrenori şi jucători, inclusiv pe I layden, care îmi face cu mâna.

În timp ce-l aşteptăm pe lamie, ii arăt Donnei poze cu Daisy.

- Dumnezeule, e adorabilă, spune Donna încântată, în spatele ei, o chelneriţă are o tavă cu băuturi.

- Le ador pe cele în care are limba scoasă. Ii fac cam douăsprezece poze pe zi. ....

Cu coada ochiului, văd cum un jucător intra din greşeală în chelneriţă. Aceasta face ochii mari şi încearcă să (mă tava, dar e prea târziu. Paharele se varsă peste mâneca Donnei. Apot, cad pe jos, şi toţi din boxă se întorc spre noi.

- îmi pare atât de rău! spune chelneriţă.

în jurul nostru, oamenii adună cioburi, ne dau şerveţele şi curăţă băutura de pe jos.

- O să aduc mai multe şerveţele, ne spune chelnenţa. Nu va mişcaţi!

-Ups!

îi dau Donnei un prosop cu logoul echipei Vancouver Storm. Donna se şterge pe mânecă şi nu spune nimic.

-Sunteţi bine? o întreb.

Tuşeşte, apoi se uită în jur. S a albit Ia faţă şi nu pare să mă fi auzit Clipeşte şi se uită spre uşa care dă spre hol.

-Doamnă Streicher?

-Ce?

Se întoarce spre mine, şi văd că respiră mai greu.

Ceva nu e bine, o simt Se poarta diferit. ■

- Sunteţi bine? Pot să vă aduc ceva? o întreb din nou, punându-mi mâna pe braţul ei.

Când îmi simte atingerea, mă priveşte şocată, de parc-a uitat că eram acolo.

- Am nevoie de aer. Trebuie să merg afară.

Tonul i s-a schimbat complet.

Femeia caldă şi glumeaţă de acum câteva minute a dispărut Aeum, pare îngrozită. Se forţează să zâmbească. Ştiu asta pentru' căşi eu fee la fel tot timpul. ''a, pentru

-Mă duc la toaleta, zice ea, cu glas sugrumat. Mă întorc imediat.

Am o senzaţie neplăcută în stomac când o privesc ducându-se spre uşă. Am auzit odata ca oamenii care se îneacă se duc deseori la baie, ca să nu Iacă o scenă, când ăla e cel mai periculos Ine pentru ei, pentru că nu poate să-i ajute nimeni.

Donna nu se îneacă, dar clar nu e bine

Mă duc repede după ea Când deschid uşa, e în faţa chiuvete. ş. tş. da cu apa pe mânecă. Şuieră, respiră sacadat şi are

Nu ştiu ce şă fac. Nu ştiu ce se întâmplă. Se uită în jur dispera ta, m timp ce încearcă să tragă mai mult aer în piept

- Ce se întâmplă? o întreb şi mă duc lângă ea '
- Sunt bine.

Vocea ii tremură când închide apa şi şuieră mai tare Ae-a.

Nu poate să respire. Are un atac de panică.

$

CAPITOLUL *16*

Pippa

- Haideţi, uitaţi-vă la *mine!*

Vocea mea *e* puternică şi fermă. Mă aşez în faţa ei. îşi ridică privirea, speriată, în timp ce încearcă să respire, îi fac semn spre ochii mei

- Aici.

încuviinţează disperata.

- O să respirăm împreună.

încerc să-mi amintesc ce face Hazel la cursurile ei de yoga.

- Inspirăm, doi, trei, patru, spun eu lent, în timp ce menţin contactul vizual. Expirăm doi, trei, patru, cinci, şase. Foarte bine. Aşa. Inspirăm, doi, trei, patru.

Tremură şi încearcă sa respire în ritmul pe care i-l spun. Se reazemă şi mai mult de perete. Mi-e teamă c-o să alunece, aşa c-o ajut să se aşeze pe podea şi iau şi eu loc lângă ea.

- *Vă* descurcaţi foarte bine, îi spun, apoi încep din nou să respir şi să număr.

- Nu mi s-a mai întâmplat niciodată, spune ea, clătinând din cap.

încuviinţez.

- Nu e nici o problemă. O să respirăm până o să treacă.

Mă priveşte în ochi, plină de teamă.

- Este de la mirosul de burbon. îmi pierd cumpătul din cauza lui.

F n regulă, îi spun eu calmă, apoi încep din nou să număr ^'şa^e deschide. O femeie ne vede stând pe jos şi iese. O ghi- ne Donna prin mai multe exerciţii de respiraţie. Nu ştiu ce fr dar pare s-o ajute. După cinci minute, pare să fie bine. încă tremură, dar poate să respire singură fără probleme.

-Sunt bine, spune ea, încuviinţând, cu ochii închişi. îmi pare atât de rău!

Fac ochii mari.

-Va rog, nu vă cereţi scuze. Se mai întâmplă, spun eu, ridicând din umeri.

Zâmbeşte recunoscătoare.

-Eşti incredibilă, ştii asta?

Clatin din cap, râzând.

- Nu ştiu ce fac.

-Nici eu, răspunde ea râzând.

Nu spunem nimic pentru o clipă. Aud oamenii care vorbesc pe hol şi se îndreaptă spre casă. Mă gândesc la cât de des îşi vizitează Jamie mama. Ea a spus că nu i s-a mai întâmplat niciodată, dar s-a dus la toaletă destul de repede cât să-mi demonstreze contrariul.

- Jamie ştie că aveţi atacuri de panică?
- Da, oftează ea.

Apoi îmi aruncă o privire prin care mă imploră.

-Te rog să nu-i spui despre asta! Are destule pe cap.

Mă strâmb. E şeful meu, nu pot să am secrete faţă de el. Apoi mă gândesc la felul în care Zach a aranjat pe la spatele meu să fiu dusă la aeroport. Ştiu cum e să-ţi fie ruşine de ceva ce nu poţi controla.

- Bine, dar cred c-ar trebui să-i spuneţi.

Pufneşte.

-O să încerce iar să se mute cu mine.

E agitaţie pe hol. Se aud voci ridicate.

- Unde e? răsună vocea lui Jamie.

Pulsul mi-o ia razna, şi mă ridic. Mă uit la Donna, apoi deschid uşa. Jamie stă în faţa uşii de la boxă, cu braţele încrucişate

şi încordai. Femeia care a intrai mai devreme În hai»

toaletă. lainic c roşu la faţă de la efort, şi ochii ii sunt | . e Simt o strângere în piept. Dumnezeule, e superb, chiar osie furios. Jamic se uită la mine, şi furia din ochi îi dispare Când se relaxează. Apoi

- Bună! A trebuit să mergem la toaletă, il mint eu, voioasă

Vine spre noi şi se uită la Donna, care apare în spatele meu holul din faţa băii.

- Cineva a spus că e în baie o femeie care are un atac de panica Donna oftează şi îşi dă ochii peste cap.
- S-a dus secretul.

-Mamă, spune el tăios şi îngrijorat.

- Bun, m-am agitat puţin, mare lucru, zice ea.
- Ce s-a întâmplat? întreabă Jamie.

Când mama lui expiră frustrată, se întoarce spre mine.

- Ce s-a întâmplat? întreabă sacadat.
- Chelneriţa a vărsat din greşeală băutură pe mine, recunoaşte Donna. Pippa m-a ajutat să-mi revin, şi acum sunt pregătită să mă întorc acasă şi să-mi citesc cartea. O să chem un Uber.

Jamie clatină din cap.

- O să te duc eu.

Donna îşi scoate telefonul şi deschide aplicaţia.

- Ba nu.

Văd de la cine a moştenit Jamie încăpăţânarea.

- Ba da.

Donna îl priveşte cu un început de zâmbet.

- Ba nu. Sunt foarte bine acum, datorită Pippei.

îmi aruncă un zâmbet cald, şi, de data asta, privirea îi licăreşte. Nu ştiu ce să spun. Nu-mi vine să cred c-au ajutat-o exerciţiile. -N-a fost nimic.

- Ba nu-i adevărat, spune ea şi-mi face cu ochiul.

După *ce* Donna a promis c-o să-i trimită mesaj în clipa în care ajunge acasă, Jamie a cedat, şi coborâm toţi ca să-i

aşteptăm maşina. Când aceasta ajunge, Donna mă ia în braţe.

vedem în curând! îmi spune ea. O spune de parcă sun- " Heteiie de-o viaţă. Când îl îmbrăţişează pe Jamie, arată spre Să n-o laşi să scape!

^Fa a îmi ia foc. Ştiu că se referă la mine ca la asistenta lui, pen- că-i fac v>aţa mai uşoară, dar nu mă pot abţine şi mă gândesc îuealaltă variantă. Cea romantică.

Ba nu, îmi spun eu. N-o să mă gândesc la asta. Ultimul lu- ru]a care se gândeşte Jamie Streicher e să iasă cu asistenta lui. Jn plus, n-am de gând să ies cu alt tip faimos.

_ Scrie-mi când ajungi acasă, îi repetă el când Donna urcă în maşină şi ne face cu mâna.

Privim cum maşina se îndepărtează, după care Jamie mă fixează cu privirea. Ochii lui nu mai au duritatea obişnuită.

- Mulţumesc! Nu ştiu ce s-ar fi întâmplat dacă n-ai fi fost aici. Ultima oară, era la volan şi a făcut accident.

-La naiba! exclam eu uimită.

-A fost bine, adaugă el repede, încrucişându-şi braţele la piept.

îşi încordează maxilarul, şi simt un junghi de durere pentru el. Pare îngrijorat.

-E bine, îi spun eu, cu ce sper că e un zâmbet liniştitor. -Da.

îmi analizează faţa şi părul, care îmi cade pe umeri.

Felul în care mă priveşte îmi stârneşte o căldură în stomac.

Apoi arată spre garaj.

-Hai să mergem!

- Mă gândeam s-o iau pe jos.

- De ce? Doar mergem în acelaşi loc. în plus, nu e sigur să mergi singură spre casă, spune el, uitându-se în jur.

Pufnesc amuzată.

- Jamie, în comparaţie cu unele locuri unde am fost în timpul turneului, Vancouver e un oraş foarte sigur.

Mă priveşte încordat.

- Nu, Pippa.

Felul în care-mi spune numele, pe un ton sever şi strict» îmi provoacă fiori.

înainte să apuc să-i răspund, îşi pune mâna pe spatde meu.

Simt ceva calm şi umed în partea de jos a stomacului şi *rámán* tară aer.

Când ajungem la maşina lui, care e neagră şi de lux şi probabil valorează mai mult decât casa părinţilor mei, îmi deschide uşa şj, după ce intru, se duce şi el la locul lui.

Parfumul lui masculin şi proaspăt îmi invadează nările, şi aproape îmi dau ochii peste cap. Miroase incredibil. A fost o greşeală imensă să fiu într-un spaţiu închis cu el. Mă uit la mâinile lui, care sunt pe volan, când ieşim din parcare. Sunt mari.

„Dumnezeule, Pippa!" îmi mut privirea şi mă uit pe geam, în timp ce conduce.

- De asta m-am mutat înapoi acasă, spune e [incet]-

E încruntat, şi am senzaţia că încă-şi face griji pentru mama lui. Mă gândesc la ce a spus Donna în timpul meci ui, că Jamie preia problemele tuturor.

Nu e corect. Nu e corect că Donna are atacuri de pamat şi nu e corect nici faptul că Jamie simte că trebuie să repare asta. înţeleg că aşa funcţionează familiile, ai grijă de cei dragi. Cu toate astea, mi-ar plăcea ca Jamie să-şi facă mai mult spaţiu pentru el însuşi De el cine are grijă?

E tăcut şi atent la drum. Observ că e un şofer bun. încrezător, dar atent. Ca şi cum nu are nimic de demonstrat.

Privirile ni se intersectează, apoi se uită din nou la drum.

- Mulţumesc c-ai venit la meci!

-M-am simţit bine.

îmi amintesc felul în care Jamie s-a mişcat pe gheaţă.

- Eşti aşa rapid! Eşti făcut să fii jucător de hochei.

E ceva amuzant în privirea lui, şi pare că vrea să spună ceva. Dintr-odată, maşina pare prea mica, şi simt un fior cald.

- Mulţumesc, Pippa! spune el încet

Când ajungem acasă, Daisy ne întâmpină fericită. O salut şi mă întind după lesă, ca s-o scot, însă Jamie îmi atinge mâna când îmi ia lesa.

- O să ies eu.
- Nu mă deranjează s-o fac eu, îi spun.

,¡mp sil mă relaxez după un meci. O să fiu

treaz ic acum încolo.

în»^1 \ inli apare o imagine cu el relaxându-se în alt fel.

în "noaptea târziu, cu o mână pe faianţă, în timp ce Stând l1'1 pU,pţnl şi abdomenul perfect lucrat, iar cu cealaltă penisul. Pun pariu că şi-ar întredeschide gura iş> ,* chinuită când ar termina.

şirtrnvea°^l

xîiinroţescc»nddau imaginea laoparte.

N„ pot sS m» glndesc ,a astfcl de lucrurL

-Noapte bună!

privirea i se îndreaptă spre gura mea, şi pulsul mi-o ia razna, ia

timp ce el se inci untă.

Sunt blocată pe loc, în timp ce el se uită la gura mea de parcă ¡1 ofensează. Daisy aşteaptă la picioarele noastre, dar Jamie nu parc s-o observe. Are privirea arzătoare, şi sunt mai conştientă ca oricând de cât de mare şi lat e tipul asta.

Sunt excitată.

-Noapte bună! îi spun eu pe un ton ascuţit, în timp ce o iau repede spre camera mea.

Mai târziu, când stau în pat, sunt pierdută în gânduri. Mă gândesc la faptul că Jamie are grijă de toată lumea. Dar cine are grijă de el?

Un gând murdar mi se strecoară în minte. Eu şi Jamie suntem înfăşarăţi în cearceafuri, cu el deasupra mea. Se reazemă în braţe, blocându-mă. Mă pătrunde. Deschide gura, şi privirea îi devine delicios de înceţoşată. Simt o vagă presiune caldă intre picioare, şi pulsul mi-o ia razna.

Aşa aş avea grijă de Jamie.

Dar e mult prea bun pentru mine, şi m-am mai ars cu ţipi de nivelul lui. N-ar trebui să-mi doresc să fac sex cu Jamie, dar chiar vreau asta.

CAPITOLUL 17

Jamie

Duminică dimineaţă, stau în pat şi mă uit pe geam la munţii aflaţi dincolo de apă. E abia octombrie, dar, după valul rece de curând, e zăpadă pe ei, alb presărat pe copaci.

Mă gândesc şi la Pippa, şi la curba dulce a gurii ei. Aşa am fost toată săptămâna. N-am reuşit să-mi scot din minte un anumit gând.

îmi doresc atât de mult să fac sex cu asistenta mea cea drăguţă.

Mormăi frustrat şi închid ochii. Ştiu că nu e bine. Tot ce ţine de Pippa e periculos. Gura ei voluptuoasâ, zâmbetul ei, cât de dulce e. în liceu, a fost singura fată de care am fost fascinat, dar, pe măsură ce o cunosc, fascinaţia se transformă în mai mult de atât. Simt asta.

însă n-o să acţionez. Să-mi fac de cap cu femeia care e asistenta mea e un mod fantastic de a-mi strica viaţa – şi pe a ei. Am încredere în Pippa după ce a ajutat-o pe mama în timpul atacului ei de panică. Am început să ţin la Daisy şi abia aştept să mă întorc acasă, să o văd cum dă din coadă, încântată că m-am întors. Fără Pippa, ar trebui ori să am o asistentă nouă, ori să găsesc o alta casă pentru Daisy.

Nu vreau nici unul din lucrurile astea.

Şi, după ce s-a întâmplat cu Erin, ştiu mai bine de atât. O relaţie nu face parte dintre planurile mele. Mă gândesc la Erin şi la expresia ei devastată când a înţeles că nu eram pregătit pentru

răniT-o atât de mult, că a renunţat la cariera ei.

,nUlt' ¿H mai mult decât ce am putut să-i ofer.

A nieri\ şi pippa.

U mama au planuri să meargă cu Daisy într-o drumeţie în Îa V ! weekendul viitor. îmi place că locuieşte aici. Să o aud

, caf ea în bucătărie e cel mai bun mod de a mă trezi.

iimaginez gura Pippei în jurul penisului meu. Mă fixează ochii gri-albaştri, aşteptând să-mi vadă reacţia. Sângele mi se tot în penis. Sunt tare.

Bun, deci poate cafeaua e *aproape* cel mai bun mod de a mă trezi.

îmi imaginez din nou buzele ei catifelate şi părul mătăsos în care aş vrea să-mi înfig mâinile, în timp ce-i pătrund vaginul strâmt. Penisul mi se întăreşte. îmi dau jos boxerii şi mă mângâi. 0 picătură de lichid apare în vârf, şi inspir adânc, apoi mormăi.

N-ar trebui sa fac asta.

0 altă parte din mine îmi reaminteşte că nu mă gândesc decât la ea. E mai bine să fac asta decât să trec la acţiune cu Pippa.

în timp ce mă mângâi, mă gândesc la Pippa. La părul ei întins pe perna mea. Spatele arcuit, în timp ce o ling între picioare. Mă gândesc la felul în care muşchii abdomenului ei s-ar încorda când ar termina şi cum i-ar flutura genele. Pun pariu că şi-ar muşca buza în timp ce aş pătrunde-o cu degetul.

Testiculele mi se umflă. Dumnezeule! Mâna mi se mişcă repede, şi, cu cealaltă, strâng cearceaful. Mă gândesc la cât de caldă ar fi gura ei şi la cât de incredibil ar arăta cu penisul meu între buzele ei pline. Mă gândesc la scânteia plină de tachinare din ochii ei când ar încetini şi m-ar ţine la limită.

Presiunea şi căldura de la baza spatelui sporesc, şi am orgasm. Mă revărs peste abdomenul şi pieptul meu, gemând.

La naiba! Respir greoi şi mă uit la tavan. Am terminat pe mine, deşi aş fi vrut să fie Pippa.

După duş, ies din cameră, şi în faţa mea e fundul Pippei în colanţi de yoga.

Penisul îmi zvâcneşte când o văd aplecată, curăţând cafea de pe jos. Se întoarce şi se îndreaptă, timp în care-mi zâmbeşte.

iot pregăteşte cafea, şi nu ştiu ce părere

- Bună dimineaţa! Se uită la părul meu ud, apoi arat< cană de pe tejghea. Ai cafea acolo. Pre o

Mă încrunt. Pippa Îmi să am despre asta. Nu sunt pentru mine.

obişnuit să faci cineva astfel de lucruri

O căldură amuzantă mi se răspândeşte în stomac, şi ¡ncuvj inţez repede.

- Mulţumesc!

Când trec pe lângă ea, mă învăluie parfumul ei, E vanjjj€ poate cocos. Ceva uşor şi dulce, ca ea. Testiculele mi se întăresc din nou.

Sunt iarăşi excitat, deşi tocmai am terminat.
Pippa mă priveşte răbdătoare.

-Uau, se pare că îţi trebuie neapărat cafeaua aia.

îmi dau seama că mă holbez. Tuşesc, mă îndrept spre uşă şi iau o gură de cafea.

La naiba, ce bună e!
-Daisy, hai la plimbare! o strig eu.

Daisy e ghemuită pe canapeaua din sufragerie şi doarme, întredeschide ochii, apoi se culcă la loc.

- Am scos-o deja, spune Pippa.
- Dar e ziua ta liberă.

Ridică din umeri şi îi zâmbeşte lui Daisy.

- îmi place s-o scot dimineaţa devreme. E linişte pe străzi, şi ne plimbăm prin parc. E foarte drăguţ. Chiar nu m-a deranjat îşi pune cana în maşina de spălat vase şi se îndreaptă spre uşă. Gata, trebuie să plec. O să mă întorc la prânz.

Privirea mi-e fixată pe coapsele ei în colanţii de yoga. Mă gândesc cum ar fi să le simt în jurul capului meu.

- Unde te duci?
- Hazel predă un curs de yoga la cald. Celelalte profesoare de Ia studioul ei nu sunt prea de treabă, aşa că-mi place să mă duc s-o susţin, îmi spune ea, în timp ce se încaiţă.

Simt ceva ciudat în piept, de parcă nu vreau să-mi iau bun-ră- mas. Fără să gândesc, îmi pun cana de cafea pe masă şi încuviinţez o dată.

- Bine. Hai să mergem!

Mă prieşte confuză.

Mă încalţ şi eu, ignorând panica de ia ma ■ spun că e doar yoga. Deja sunt îmbrăcat în i?*. 11163 îmi că aveam de gând s-o scot pe Daisy l$_a$ ♦ 31116 Sport’ P ent ™ asta în schimb. ga azi- Aşa c-o să *fac*

-*Am* dureri azi. Yoga ajută cu flexibilitatea

!?i muşcă buza, şi mă uit |$_a$ c Onturu| $_b$,

- Eşti sigur? e or ei-

-*Da.*

Deschid uşa.

- După tine.

Când îmi aruncă un zâmbet timid în lift • Poate şi ea vrea să petreacă mai mult timp cu^rf[1]^ poto^e^e*

CAPITOLUL 18

Pippa

- Respirăm, ne spune Hazel, în timp ce se plimbă printre noi, ca să ne ajusteze poziţia.

îşi pune palma pe spatele meu, şi mă întind mai mult în poziţia câinelui cu faţa în jos.

îmi curge transpiraţie pe nas şi pe saltea. Deşi e un curs de yoga la cald, am uitat cât poate fi de cald. Am băut două sticle de apă în patruzeci de minute. Transpiraţia mi se strânge în sutien şi, când mă înclin şi întind mâna dreaptă în sus, se revarsă. Chiloţii îmi sunt uzi, şi nu la modul plăcut.

Mă uit la Jamie, şi privirile ni se intersectează. Are obrajii roşii de la căldură. Şi-a dat bluza jos la câteva minute după ce a început cursul. Nu mă pot concentra la poziţii sau la vocea lui Hazel. Mai sunt doar trei alţi oameni la curs, dar nu-i observ.

Corpul lui Jamie Streicher e perfect. Picături de transpiraţie îi curg pe abdomenul lucrat. Pe pieptul lat are o brumă de păr închis la culoare şi tuns. în timpul poziţiilor se susţine în braţele lui groase şi musculoase. Pectoralii lui şi gambele parcă sunt sculptate cu dalta. Dunga de păr de pe abdomen dispare în pantaloni, şi mintea îmi tot zboară în direcţia aia.

De fiecare dată când se mişcă, i se încordează muşchii. în combinaţie cu ochii lui luminoşi şi puterea intimidantă, e imaginea perfectă a vitalităţii şi a puterii.

Excitaţia pulsează în mine, şi mi-l imaginez ridicându-mă şi «runcându-mă peste umăr.

' poate am vorbit prea devreme despre chiloţii mei?

pe asemenea, e incredibil de flexibil. Judecând după echilibrul din timpul poziţiilor, e clar c-a mai făcut yoga,

, Poziţia copilului, spune Hazel lângă mine, pe un ton anume, je parcă nu e prima oară când zice asta.

Se uită la mine cu ochii mari şi o privire tăcută în ei, prin care întreabă ce fac. Mă grăbesc să mă aşez în poziţie.

A fost o idee groaznică să-l iau pe Jamie cu mine. Nu pot să-mi iau ochii de la el. E atletul olimpic perfect – tata mi-a spus c-a reprezentat Canada la ultimele Jocuri Olimpice de Iarnă şi, în momentul ăsta, eu arăt ca un şobolan din canal.

Stăm ceva timp în poziţia copilului, şi Hazel ne reumple sticlele de apă. Când mă uit la Jamie, muşchii spatelui lui nu par la fel de încordaţi ca înainte.

Are mulţi muşchi pe spate. închid ochii şi-mi las capul în jos, adâncind poziţia. N-am genul ăla de relaţie cu Jamie, şi n-are cum să iasă nimic bun din faptul că mă holbez la el.

îmi amintesc geamătul pe care l-am auzit dimineaţă din camera lui. îmi tot repet că doar se întindea, se trezea. A spus că are dureri. Probabil de la asta a fost.

Asta însă nu mă împiedică să-mi imaginez că geamătul a venit de la altceva.

Hazel mă împunge în coaste. Restul sunt deja în poziţia scaunului, în timp ce eu sunt încă în poziţia copilului.

- Concentrează-te, îmi şopteşte ea.

Sunt foarte concentrată, dar asupra jucătorului de hochei aflat la bustul gol, care e mult prea bun pentru mine.

După ce se termină cursul şi fac un duş, mă duc în hol. Elevii de la curs fac poze cu Jamie. Cele două profesoare de yoga care erau la recepţie când am venit aşteaptă, cu privirile aţintite asupra lui, şi, când le vine rândul, ajung imediat lângă el şi-l iau de talie. Simt un junghi.

Jamie nu zâmbeşte, dar nici nu pare nemulţumit u moi se apropie mai mult de el, Iar |amie se uită la mine"* fe'

Stomacul mi se întoarce pe dos, şi mă încordez N un motiv să fiu enervată. Nu e al meu. E şeful şi colegul^ n'Ci apartament, atâta tot. Doar că nu-mi place să-l atingă privească de parcă sunt îndrăgostite.

-Ce naiba? L-ai adus aici? şuieră Hazel lângă mine.

N-am apucat să vorbim doar noi două înainte de curs

-Numi-a dat de ales.

Ne uitam la celelalte profesoare, care fac o mulţime de p Oze cu el.

- E foarte flexibil, îmi spune ea cu subînţeles,
- Opreşte-te! exclam, încercând să-mi ascund un râset.

Expresia ei e inocentă.

Jamie termină de făcut poze şi vine spre noi.

- Bun curs, îi spune lui Hazel. Mulţumesc! Eu sunt Jamie, spune el, întinzând mâna.

Sora mea dă mâna cu el, reticentă.

-Hazel. ■" . – .

- Lucrezi cu echipa. _
- Da, spune ea surprinsă. .

îi pomeneşte pe fizioterapeuţii seniori cu care lucrează, şi Jamie încuviinţează.

- Ceilalţi jucători ar avea de câştigat dintr-un astfel de curs.

Hazel ridică din umeri, dar îmi dau seama că încearcă să nu zâmbească. Poate să fie destul de reţinută, mai ales cu bărbaţii, dar, în adâncul sufletului ei, vrea ca oamenii să plece de la cursurile ei simţindu-se bine, chiar dacă sunt jucători profesionişti de hochei.

- Vino să iei prânzul cu noi! îi spune el.

Yoga şi acum prânzul. Simt fluturi în stomac, pe care încerc să-i opresc. Probabil moare de foame şi nu ştie cum să scape de mine sau nu vrea să fie nepoliticos. Mă uit la Hazel, şi ea mă priveşte. Purtăm o conversaţie întreagă doar din priviri.

-Lar face plăcere, spun eu, zâmbindu-i lui Jamie.

i re într-un bar ciudat şi întunecat de pe o alee din janiie ne aut
GaStCV,qI Etlthy Flamingo, citesc eu semnul de deasupra uşii, '^ţjspuneţi că e o bodegă, ne avertizează, în timp ce ţine deschisă.

şi Hazel ne oprim la uşă, ca să ni se adapteze privirea la * ţuneric Se aude Thngerine, cântecul meu preferat de la Led 7 nelin. înăuntru, barul e cald şi comod. îmi place totul imediat de la afişele vintage de la concerte la pozele din spatele barului şi luminile care licăresc din tavan.

În spatele tejghelei, o femeie amestecă băuturi. E superbă. Are un aspect grunge din anii ’90 pe care-l ador imediat.

Se uită la Jamie.

-Tu din nou.

El scoate un zgomot care pare un râset sugrumat. Barmaniţa ne salută pe mine şi pe Hazel.

-Staţiunde vreţi!

Privirea mi se opreşte la un poster pentru albumul *„Quandrophenia”,* al trupei The Who.

-Hazel, uite! spun eu, arătând spre el.

-Tare, zice ea zâmbind.

- Vă place *„Quandrophenia[1]?* întreabă barmaniţa.

-E albumul preferat al tatălui nostru, am crescut ascultându-l, spun eu, în timp ce ne aşezăm la bar.

Tipa ne zâmbeşte mulţumită.

- Are gusturi bune. Eu sunt Iordan.

O plac imediat.

- Eu sunt Pippa. Ea e Hazel şi el e Jamie.

O salută pe Hazel, iar, când se întoarce spre Jamie, ridică din- tr-o sprânceană.

- Aici, nu se vorbeşte despre hochei.

Jamie scoate un alt sunet care ar putea să fie un râset. Coman dăm prânzul, şi, în timp ce mâncăm, Jamie tace conversaţie cu Hazel despre yoga.

- Mi-ar plăcea să fac un curs pentru atleţi accidentaţi. cev cu un ritm mai lent.
- Hazel vrea să-şi deschidă propriul studio într-o zi. Un spaţiu unde să se simtă confortabil oamenii cu toate tipurile de corp, nil doar cei slabi.

Jamie ridică din sprâncene şi o priveşte pe Hazel cu ceva asemănător respectului.

- Este o idee grozavă. Lumea are nevoie de mai mulţi oameni ca tine.
- Credeam că eşti un nemernic.

Jamie se uită la mine, şi îi apare o licărire în ochi.

- Tu i-ai spus asta?

Clipesc.

- Păi... nu? „Bravo, Pippa, foarte convingător. Scâncesc, dar zâmbesc. Doar m-ai concediat.

Privirile ni se intersectează, şi simt furnicături în stomac. Apare din nou zvâcnirea aia fascinantă de la colţul gurii lui, îmi vine să mă întind şi să-i mângâi buzele. Hazel ne priveşte cu o expresie amuzată. Ne uităm una la cealaltă, şi ridică din sprâncene.

Chiar încearcă să nu-l placă, dar n-are nici o şansă, având în vedere întrebările lui atente, interesul pe care-l arată faţă de profesia ei şi lipsa de ego.

Cred că nici eu n-am nici o şansă. Cine e versiunea asta a lui? Nu seamănă deloc cu nemernicul morocănos care credeam că e.

Jamie îşi termină sendvişul şi se reazemă de spătar.

- Faci şi ore private?
- Da, spune ea.

Jamie încuviinţează o dată.

- Instructorul meu o să te contacteze.

Mai târziu, când Jamie se duce la toaletă, îi zâmbesc lui Hazel.

-Ai dreptate, toţi jucătorii de hochei sunt malefici,

îşi dă ochii peste cap, dar zâmbeşte.

- Cum spui tu. Apoi mă fixează cu privirea. Te place.

Roşesc şi sunt inundată de sentimente îmbătătoare de fericire.

,^0 mă suportă

'^"ePipul m-a concediat. M-a reangajat doar pentru că "^nău Pentru mine' dup&'ma VăZUt l'lâl'BâlK''iar asta i-apăru „ . •. situaţia. Ii e milă de mine. Nu sunt decât tipa ănar a înrauwu[1] ' d°'i plimbă âinele. Nu ma place.

Te place, îmi spune ea, cu o privire atotcunoscatoare.

Nu suport fluturii pe care-i simt în stomac când îi aud cuvintele.

Telefonul lui Hazel începe să vibreze pe tejghea.

- Am o groază de notificări. Dumnezeule, spune ea, încruntată, în timp ce verifică iute comentariile.

A fost etichetată într-una dintre pozele cu Jamie postate de ceilalţi cursanţi. Fotografia a devenit virală pe reţelele de socializare, pentru că Jamie nu face aproape niciodată poze cu oamenii. Primeşte un e-mail şi-l citeşte.

- Cursul meu de săptămâna viitoare e plin, spune ea şocată.

Rămân mască.

-E incredibil.

Citeşte în continuare şi clatină din cap.

-Toată luna. Cursurile mele de yoga la cald de sâmbătă sunt pline pe toată luna. Studioul vrea să adauge un curs după-amiaza.

Sunt încântată. Mă priveşte cu un zâmbet amuzat şi surprins, iar pieptul mi se umple de recunoştinţă. îmi place s-o văd pe Hazel aşa fericită şi mândră.

Când se întoarce, Jamie insistă să plătească prânzul, ca semn de mulţumire pentru cursul lui Hazel. După ce ne luam ră- mas-bun de la ea, ne îndreptăm spre apartamentul nostru.

Atunci, am o revelaţie şi mă întorc spre el.

-Ştiai c-o s-o ajuţi pe Hazel mergând la cursul ei.

Ridică din umeri, dar are şi un început de zâmbet. Inima îmi tresaltă.

~ Acum, înţeleg ce se întâmplă, îi spun eu, zâmbind. -Ce e? întreabă el.

-Eşti de treabă.

Of, | S1I PIIANIF AR<
HI'R

Se uită la mine de parcă mi a mai crescut im un cap . ar
, cu încuviinţez.

Exact. Chiar eşti. Ai grijă de marna ta, ai grijă de lln al străzii care avea nevoie de o casă şi m ai convins să cu tine. Arăt apoi peste umăr, spre locul din care venim tăcut cinste cu prânzul. Jamie, eşti de treabă. ai

Foloseşte cartela la intrarea în clădire şi-mi deschide uşa $r- să se uite la mine.

- Nu e mare lucru.
- Ţî-am spus că Hazel are nişte colege nesuferite, aşa c-ai Venjt ca să mă ajuţi s-o ajut.

Cât aşteptăm liftul, mă priveşte cu o anumită căldură.
- Poate am vrut doar să petrec timp cu tine.

Chicotesc.
-Cum să nu! Probabil ai supermodele pe apelare rapidă, aşa că are tot sensul din lume să-ţi petreci ziua liberă cu mine.

Intrăm în lift, iar el mă priveşte amuzat.

- Pe apelare rapidă?
- M-ai auzit bine, zic eu râzând.

Ceva din felul în care mă fixează cu privirea şi felul în care poate îl amuz mă entuziasmează.

Ne privim, şi simt un gol în stomac. O să-l pun pe seama faptului că liftul urcă. Ochii îi licăresc, şi îi simt parfumul proaspăt şi pătrunzător.

Uau!
Nu zâmbeşte, dar privirea lui e caldă. Sunt încântată şi mă abţin să-mi ridic mâinile la piept. Sentimentul ăsta e nou.

- îţi rămân datoare pentru ziua de azi, şoptesc eu.

Sunt conştientă de cât de mic e liftul şi de cât spaţiu ocupă eh
Jamie continuă să mă fixeze cu privirea.

- Vrei să te revanşezi?

Buzele mi se despart, şi simt un fior pe spate. Văd pasiune în ochii lui şi clipesc, uimită.

ţintele lui sunt tucAivate vu iihv/IL SImi un Imr Iul H* pi
■ „v Ounuu'yvule! Nu pot sA lin vwllalA Inii un lift, Nn mini CUWX'
¿enul^uk'tM'V
k iji ridicA colţul gurii, întv un nlmbeh şl hilinu Inii bule nwitarv.

pe fapt. sunt genul de LUA care se excită tnlr im lift, E |um târziu-Se întâmplă. Am ajuns în punctul Ala. Suni hUr un lift şl II doresc pe §etu\ meu, care e jucător de hochei

Nu pot sA tac asta, lamie e fructul interzis. E prea sexy, pieii de treabă şi miroase prea bine. N-o sA am decAl de suferit dacii o sil las ca o simpla pasiune sA se transforme în ceva mai mull.

-Bine, spun eu. susţinandu-i privirea electrizantă.

- Cântă-mi un cântec!

Tresar, O mare apăsare îmi face toată excitarea să dispară, iar gândurile îmi îngheaţă.

- Orice cântec. Unul dintre preferatele tale, nu-mi pasă care, spune el.

Simt fiori când îi aud tonul jos.

Uşa liftului se deschide. Mă pregătesc să-i spun că nu pot, dar el îşi lasă capul în jos ca să-mi întâlnească privirea şi să fim la acelaşi nivel. Ţine uşa deschisă cu braţul.

- Ba da, poţi s-o faci, spune el pe un ton exigent.

îşi ridică un colţ al gurii, şi mă întreb dac-aş obţine un zâmbet întreg de la el dacă i-aş cânta ceva la chitară.

Mă tentează ideea.

Stau pe loc, îngheţată. îşi pune mâna pe spatele meu şi mă ghidează uşor afară din lift. Căldura lui îmi trece prin straturile de haine, şi nu vreau decât să mă las în atingerea lui.

înăuntru, Daisy sare şi aleargă în întâmpinarea noastră. Jamie îi ia lesa de pe masă. Eu încă n-am spus nimic.

- Bun, deci, am stabilit. Mulţumesc pentru o dimineaţă distractivă, Pippa, spune el, în timp ce-i pune hamul lui Daisy.

Am stabilit ceva?

Nu ştiu ce expresie am, cert e că îl face să-mi arunce din nou zâmbetul ăla sexy.

Apoi He,
KMn I* Im umil llmp. Mii *(¡Mei,,* Ja zâ,(||Wu),
nf ing«*rrii de pe «pale. *J) w*
VUM SA i i Ani, dar, de *liei are dală t ăn/l hii t*
i hilara, mA imipln <!<■ îngrijorare *tfi ilee/ji^ thi*
*'^*
„Ba da, poţi s o *luci", a zh t'l şi a părut*
lirnlalc Poale <hlar noi. *Mi soriiin d« d*

CAPITOLUL 19

Jamie

Peste câteva zile, stau în bucătărie, îmbrăcat doar în boxeri, şi mă uit pe geam. E miezul nopţii, şi bucătăria e luminată doar de luminile din oraş.

Nu pot să dorm.

Abia am văzut-o toată săptămâna. Când vin acasă, ea se duce în camera ei sau pleacă să se vadă cu Hazel. îmi torn un pahar cu apă şi beau jumătate. Mă gândesc la electricitatea pe care am simţit-o duminică după-amiază între noi. Mi-am dorit aşa mult s-o sărut.

încă-mi doresc asta.

- La naiba! bombăn.

Teama din ochii ei când i-am cerut să-mi cânte un cântec mi-a întors stomacul pe dos. Fostul ei s-a jucat cu mintea ei, şi acum Pippa nu mai poate să facă tocmai lucrul pe care-l iubeşte.

Vreau mai mult pentru ea. Nu vreau să trăiască mereu cu teama asta. Vreau să facă ce-i place şi să fie mândră. Pippa e puternica, am văzut asta când a ajutat-o pe mama cu atacul de panică.

îmi frec nasul. Vreau mai mult pentru ea? Dar cine sunt eu pentru ea? Nimeni. Pippa lucrează pentru mine. Nici măcar nu-şi aminteşte de mine. Simt un fior de vinovăţie. Poate am întrecut măsura când i-am spus să cânte pentru mine.

Aud un zgomot în spate. Pippa stă în bucătăria slab

luminată, la fel de surprinsă ca mine.

ixwrts o piiain.i verde menta. Pantalonii suni r iar picioarele ei sunt lungi şi catifelate. E ciufulii.- T"* ’Cll'|i tot foit, şi nu ştiu de ce-mi place ideea aşa mult Q IParcâ » a tricoul eu dorinţa îmi inundă sângele, 'ntK1 rnă uit)a

Are stârvurile tari. La naiba! Scrâşnesc din dinţi şi im- r toată voinţa ca sâ-mi ridic privirea. * rni fo’°seSc

-N-am putut sâ dorm» spune ea cu un zâmbet agitat

Trece pe lângă mine şi pune ibricul pe foc, apoi îşi sco iul preferat din dulap. Ceai de vanilie iară cofeină. Mereu ambalaje în gunoi. Bea foarte mult. &ase$c

- Ni-ai evitat săptămâna asta, îi spun.

Se opreşte din deschis ambalajul.

- Ba nu, spune ea, cu privirea în jos.

O taxez cu privirea, şi, într-un final, se uită la mine. Un zâmbet ii pluteşte pe faţa, şi râde puţin.

- Bine, te-am evitat, oftează ea vinovată.

-Da.

Mă aplec pe blat, şi se uită la abdomenul meu. -

Oare se cuvine să stau în faţa ei îmbrăcat doar în boxeri? Probabil că nu.

Îmi pasă? O văd cum îşi muşcă buza de jos, în timp ce-şi plimbă privirea peste abdomenul meu.

Nu, nu-mi pasă. Sângele îmi freamătă, plin de satisfacţie, în timp ce ea mă admiră.

- Nu credeam că eşti genul de persoană care nu-şi plăteşte datoriile, îi spun.

—N-aş spune că e o datorie, pufneşte ea şi râde.

- „Îţi rămân datoare.” Aşa mi-ai spus.

- Jamie.

Işi dă ochii peste cap şi zâmbeşte.

Ador felul în care-mi spune numele, ca o tachinare.

îmi încrucişez braţele la piept, şi se uită la bicepşii mei.

- Ce te împiedică?

Se întoarce şi se concentrează la ceai.

- Ai avut meciuri şi altele.

N-am avut mai mult decât de obicei.

Gândul îmi zboară la acum câteva nopţi j$_{u}$ - l)(. |$_{a\ U}$n meci. Când am aprins televizorul era, f$^{6'''3'''}$ în,ors sportiv. Oare s-a uitat la meciul meu? ’ ^{e}>^{a} *P^{e} canalul*

Gândul mă umple de mândrie.

-Amâni.

Se Uită la ceai, şi mirosul emanat de acesta e I. r , duselorei pentru păr. Dulce, condimentat şi *eM,* " *^{ipro}' se^şi incdant. Vreau ^{sămi} ‘"grop faţa fa g$_{âtul}$ ^^{tor}’

fşi ndica privirea spre mine. Ochii ei sunt „r 7 $^{Ş\ lns}$*P^{tr}*-Ultima oară când am cântat pentru *cineva* au^Xe'

spune ea încet.

Furia îmi pulsează în vene. O să-i omor.

-Cine? întreb cu voce letală. Spune-mi numele! Acum! îşi dă ochii peste cap.

-Jamie.

- Acum.

-Zach.

Se înroşeşte la faţă, şi o pată de roz îi apare pe obraji. îmi strâng pumnii.

- Şi managerul lui.

După expresie, parcă retrăieşte totul, după care revine în bucătărie, alături de mine.

Tocmai când cred că tipul ăsta nu poate fi mai rău, îmi demonstrează contrariul.

încuviinţez o dată.

-Ăla e cântecul pe care vreau să-l aud.

Sunt un nemernic.

Pippa face ochii mari.

-Ce? Nu.

-Ba da.

Vocea mea e fermă şi exigentă. Sunt un nemernic insistent şi arogant, dar nu-mi pasă.

îşi freacă mâinile şi încearcă să-şi mascheze agitaţia cu un zâmbet fals. îi e frică.

Mă aplec, ca să fiu la acelaşi nivel cu ea, şi îmi pun mâinii braţele ci. Simt din nou mirosul incredibil de ceai. C pe

- Când aveam nouă ani, am fost lovit cu un puc.
- Serios? mă întreabă ea, în timp ce face ochii mari, încuviinţez şi arăt spre încheietură.
- Fix aici. Pucul a ricoşat în marginea porţii, şi eu îmi uitasem mănuşile, aşa că purtam unele prea mari, care s-au mişcat M durut îngrozitor.
- Sunt sigură, spune ea înţelegătoare.

îmi pun mâna din nou pe braţul ei. îi simt căldura prin materialul mătăsos. O mângâi cu degetul mare, şi buzele i se despart

- N-am vrut să mă întorc pe gheaţă. Mi-era teamă c-aveam să fiu lovit din nou.

Ridică din sprâncene şi, la cum mă priveşte, nu vreau decât s-o iau în braţe şi să nu-i mai dau niciodată drumul. Felul în care mă priveşte mă face să vreau s-o protejez de lume şi de nemernici precum fostul ei.

îmi zâmbeşte tristă.

- Nu vreau să mă întorc pe gheaţă, îmi şopteşte. Mi-e teamă c-o să fiu lovită din nou.

Chiar şi în lumina slabă, pistruii ei sunt aşa frumoşi.

în momentul ăsta, în bucătăria mea, simt că suntem singurii doi oameni de pe planetă. Simt o doză de panică, dar o ignor. O să mă ocup de ea mai târziu. în momentul ăsta, Pippa are nevoie de mine.

O strâng încurajator de braţ.

- Poţi s-o faci. Eu m-am întors pe gheaţă, şi a fost bine. îţi aminteşti când mama a avut un atac de panică? Te-ai descurcat excepţional, privighetoareo. Ai făcut tot ce trebuia. în adâncul tău, eşti o dură, ştiu asta.
- Privighetoareo?

N-am vrut să-i spun aşa, mi-a scăpat. I se potriveşte perfect.

-Da.

îşi muşcă buza de jos. Vrea s-o facă, ştiu asta.

- Uite cum facem! Cântă-mi jumătate de cântec! Atât.

O strâng din nou de braţ, în timp ce-i studiez albastrul ochilor. înghite cu noduri şi mă priveşte de parei suru ,t1|vare. Asta şi vreau şi fni peni ril(?a ']n colac de îidinidniniul şi mă îndrept,

_ Haide, sa mergem! îi spun eu n e un hn .

- Acum? în momentul âsta? mă (ntfeabâ ‘ " <lrihlr'
- Da. Mă aşez confortabil pe canapea Acum P""’1

Privirea ei se plimba pe canapeaua mea Pe abd rali, braţe şi, pentru o fracţiune de secund’’ ’ °men' P ect(>- nală. Penisul îmi zvâcneşte, interesat şi şi^ mca in 8hi’ jos În stomac.

Poate să se uite cât vrea.

- Nu mai tot amâna!
- Eşti aşa autoritar, spune ea, clătinând din cap

Apoi dispare pe scări, ca să-şi ia chitara. O spune pe un ton resemnat, dar e şi altceva în vocea ei. Ceva amuzat de cât de au toritar sunt.

Mă reazem şi-mi unesc mâinile la ceafa. Când se întoarce, cu chitara în mână, se uită la mine şi se opreşte pe loc.

-Cee?

- Poţi sa-ţi pui o bluză pe tine?

Se uită la abdomenul meu, şi-mi vine să zâmbesc din nou. Ştiu cum arăt.

-De ce?

Ştiu motivul, dar nu-mi pasă. E distractiv să-mi văd asistenta cum se fâstâceşte.

Mă priveşte în ochi şi arată spre pieptul şi braţele mele.

- Pentru că arăţi aşa.

Simt o presiune în piept, caldă şi sfârâitoare, ca un râset. însă pe buze îmi apare doar un zâmbet.

-Nu.

- Mai eşti şi încăpăţânat, bombăne ea, şi îi zâmbesc.

Rămâne pe loc şi mă priveşte într-un mod ciudat, de parcă ar h uimită sau ceva asemănător.

-Ce e?

-Zâmbeşti.

Buzele i se curbează înlr-un zâmbet. îmi analizează faţa se face pielea de găină.

Dintr-odată, vreau să fie mult mai aproape. în poala Poate să mă încalece. Mâinile ei să fie în părul meu şi ale într-al ei.

îşi lasă privirea în jos şi roşeşte din nou.

- Bine, Jamie Streicher. Zâmbetul tău îmi face poftă să â

Inspira adânc şi începe să cânte. Se aud primele note începe să cânte, şi ceva din pieptul meu îşi găseşte, în f* şit, locul.

CAPITOLUL 20

Pippa

Zâmbetul lui Jamie Streicher mă fascinează. Chiar şi când buzele lui revin la poziţia normala, de despicatură nemiloasa, în ochi ii rămâne licărirea caldă.

Cânt la chitara cântecul pe care l-am scris acum câteva luni, despre schimbare şi înaintarea în vârstă. Cel de care a râs Zach.

Am vocea mai aspră, de la somn. Nu m-am încălzit, şi notele au o anumită asprime, dar îmi place cum sună. Le tot aud râsetele. Vad expresia lui Zach. Era atât de şocat şi de ruşinat, dar în acelaşi timp distrat Dau însă toate gândurile astea laoparte.

„În adâncul tău, eşti o dură. Ştiu asta.” Aşa a spus Jamie.

Mi-a mai zis şi „privighetoareo”.

în tot timpul ăsta mă priveşte, cald şi ferm, şi mă readuce în prezent în momentul ăsta, când stau în sufrageria lui, în miezul nopţii, şi cânt la chitară pentru prima oară în ultimele luni, nu este atât de greu pe cât am crezut c-avea să fie. E natural, de parcă n-am făcut vreo pauză. Pe geam, luminile oraşului strălucesc dincolo de apă şi luna luminează pe cerul nopţii.

Mă relaxez când ajung din nou la refren, şi ceva din mine se activează. Cântecul e distractiv. E ca o melodie de la Fleetwood Mac, cântată într-un fel modern, ca Taylor Swift şi mai are un alt element, care mi-e specific.

vanul V 0 melodie care te Pnntl e-De as,a n-am Arc'"" . – i melodia din t’"Pă „ a aParut-A trebuit şi put«' şi-ini Ş<" form |ntr.un cântec. fee ceva cu u> • stro fi, mâ ult |a Jamie şi Încerc să-mi

Mi opresc i Ş • ' ^ic& jintr-o sprânceană, intrigat. amintesc continua' u ■ un co(ţ al guriij]ntr

Mi-o amintesc şi cam- > zâmbet leneş. Privirea îmi coboară la pieptul lui. 1mj

Dumnezeule, e p • . ş. fe|ul ln care şi•a infins p•

Cântecul este despre a deveni o persoană nouă, şi gândul mi se duce înapoi la Zach când cânt a treia şi ultima strofa, afundân- du-mă în muzică. Credeam că eu şi Zach aveam să fim împreună pentru totdeauna. Când eram la aeroport şi-mi aşteptam avionul, m-am simţit distrusă. Persoana în care avusesem cea mai mare încredere voise să scape de mine, şi am crezut că n-aveam să mai simt niciodată apropierea pe care o avusesem cu Zach.

Acum, mă întreb dac-am avut vreodată apropierea aia sau totul a fost în mintea mea.

Jamie stă şi ascultă în continuare. Ceva îmi licăreşte în piept Puţin, dar spumos. Zach n-a fost alesul meu, dar felul în care mă face Jamie să mă simt acum, atât de protejată, de specială şi susţinută, mă face să cred că poate o să găsesc sentimentul ăsta din nou.

Nu cu Jamie, evident. Chiar şi dac-ar ieşi la întâlniri, ar alege pe cineva din liga lui. Mereu am fost la niveluri diferite, chiar şi în liceu. Nu sunt naivă. Ştiu exact cum stau lucrurile.

Dar asta nu înseamnă că n-o să găsesc pe cineva. Poate, într-o zi.

Termin cântecul şi mă simt mândră. încerc să-mi ascund zâmbetul. E penibil să fiu mândră de mine pentru ceva aşa prostesc. Ceva îmi curge prin sânge, o explozie de entuziasm pentru c-am cântat ceva ce-mi place. Pasiune amestecată cu provocare şi mândrie. Mă îmbată. Sau poate simt asta pentru că stau aşa aproape de Jamie în timp ce el e aproape gol.

Jamie se apleacă în faţă şi mă fixează cu privire»

- Tu ai scris asta? încuviinţez. Inima îmi bate cu putere în piept

Mă studiază, apoi mormăie şi încuviinţează din cap, ca pen-

-Tipul ala n-a fost niciodată destul de bun pentru tine. Nici în liceu, nici acum, sper că înţelegi asta.

îi absorb cuvintele. Dacă acţiunile lui Zach au creat o fisură în inima mea, cuvintele lui Jamie au umplut-o cu ceva liniştitor. Ca atunci când dai cu aloe peste o arsură. Ce a spus înseamnă ceva pentru mine.

Apoi mă gândesc din nou la cuvintele lui şi îmi înclin capul, curioasă.

-Stai un pic, nu ţi-am zis că eu şi Zach am fost împreună în liceu.

Jamie face ochii mari, şi îl privesc surprinsă. Oare e posibil să-şi amintească de mine din liceu? Nu, în nici un caz.

Are o expresie vinovată, şi rămân mască.

-Jamie.

Tonul meu e acuzator, iar zâmbetul – curios.

-La naiba! exclamă el, în timp ce-şi freacă ceafa.

Are o expresie timidă şi adorabilă.

-Probabil nu-ţi aminteşti, dar am fost la acelaşi liceu.

Izbucnesc în râs. Eu sa *nu-mi amintesc* de el? Cum ar putea cineva să nu îşi amintească de el?

- Sunt cu doi ani mai mare şi n-am prea venit la ore, pentru că jucam hochei, continuă el,

Expresia lui serioasă mă readuce cu picioarele pe pământ.

Vorbeşte serios. Chiar crede că nu-mi amintesc de el.

-îmi pare rău că n-am zis nimic mai devreme! M-ai luat prin surprindere când te-am văzut prima oară, după care n-am vrut să creez o situaţie ciudată, spune el, privindu-mă.

Aş putea să mă prefac în continuare, dar ce rost ar avea? E epuizant. Faptul că-şi aminteşte de mine îmi face inima să salte fericită, cum face Daisy când ne vede,

-îmi amintesc de tine. Bineînţeles că-mi amintesc de tine.

I \ preria lui îngheaţă.

Serios?

Inii da» ‘H'"" |n drum spre NUL Erai unul dintre |amle. fi' . „,u Îndrăgostite de tine. Erai superb .„.lui To«’c fc(C tipii pop«’»"-

chiar şi . .ene şi are din nou privirea ata.

Ridici dm Ţ • iiwta şi plini de tachtnare.

Concentrată, deter

- Mă consideri superb?

Scântei îmi dansează în gât, şi înghit. Apoi

rosesc -Aăă.

E singurul lucru pe care pot să-l spun.

Colţul gurii îi tresaltă.

-Ai spus „chiar şi atunci”. Asta înseamnă că mă considerai superb atunci şi mă consideri şi acum.

Pulsul îmi răsună în urechi, şi nu pot să-mi mut privirea. Mă fixează cu ochii, sunt ca un fluture într-un borcan. Buzele mi se deschid şi mi se închid, în timp ce încerc să găsesc un răspuns.

M-a prins. Acum, clar ştie că mi-a plăcut foarte mult de el, şi o să fie ciudat între noi.

Se apleacă în faţă, cu un zâmbet încrezător, care-mi face inima să bată şi mai tare.

- Şi eu te consideram superbă. Chiar şi atunci, şopteşte eL

Mă priveşte într-un mod care mă lasă fără aer.

N-are cum să fie adevărat. îi studiez privirea. Caut minciuna, dar nu găsesc nimic. Nimeni nu mi-a mai spus că sunt superbă în afară de mama, şi aia e cu totul altceva.

în mintea mea se întâmplă ceva ciudat. Evaluez repede tot ce credeam că e adevărat.

- O! Exclamaţia îmi alunecă de pe buze, şi el zâmbeşte pieziş. Atunci, bine.

Par buimacă.

Privirile ni se intersectează, şi între noi apare o scânteie. Sunt emoţionată şi, pentru o clipă, vreau ca Jamie să fie tipul care mă face să uit de Zach.

(şi coboară privirea la buzele mele, şi o foamete concentrată ¡i licăreşte în ochi. Sfârcurile mi se întăresc, pentru că niciodată n-am mai fost privită aşa, şi clar nu de către un tip care arată ca Jamie.

o concentrare de prădător îi apare în ochi, şi simt presiune

Pare c-o sa ne sărutam.

O parte mică din mine se panichează şi încearcă să-mi atragă atenţia. Ce se întâmplă e o nebunie, nu e real. Energia dintre noi este fierbinte, plină de tensiune şi periculoasă, şi nu vreau să am de-a face cu asta. Nu vreau nici măcar să-mi imaginez că Jamie mă place.

O să mă devasteze. După Zach, sunt plină de fisuri. Nu pot să am sentimente pentru Jamie, pentru c-o să mă sparg dacă între noi o să se termine cum s-a terminat cu Zach, lucru care sigur o să se întâmple.

Mă ridic repede şi-mi ţin chitara ca pe un scut.

- Ar trebui să mergem la culcare.

Mă priveşte cu expresia aia care-mi face interiorul să se fâstâcească.

-Noapte bună, Pippa!

îl las în sufragerie, întins pe canapea, şi alerg pe scări, înapoi în camera mea. îmi pun chitara în cutia ei şi mă bag în pat.

Inima îmi bate cu putere în timp ce mă uit pe geam, la cerul nopţii, şi mă gândesc la felul în care m-a privit Jamie când am cântat.

CAPITOLUL 21

Jamie

- Prima lor linie de apărare e slabă, având în vedere că Hammond e rănit şi nu joacă, le spune Ward fundaşilor noştri peste două seri, în vestiar.

Hayden Owens şi Alexei Vblkov, un fundaş mai în vârstă, încuviinţează.

Ward continuă să ne prezinte strategia de joc. Energia din încăpere e la cote maxime. Chiar şi aici auzim fanii entuziasmaţi din tribune.

Calgary Cougars sunt cei mai mari rivali ai noştri, şi în seara asta jucăm primul meci împotriva lor din acest sezon.

Ward trece prin toate schemele de joc exersate săptămâna asta, dar mintea mea e altundeva.

La asistenta mea drăguţă, în maioul ei mic şi pantalonii scurţi de pijama. La picioarele ei catifelate strânse sub ea în timp ce cânta la chitară în miezul nopţii şi arăta ca un înger coborât din rai

Sau poate a fost trimisă de diavol, pentru că Pippa e al naibii de ispititoare.

„Erai superb chiar şi atunci.”

O anumită încântare îmi umple pieptul. îşi aminteşte de mine şi crede că sunt sexy.

Mă gândesc la ea de când m-am trezit azi-dimineaţă.

Pe tot parcursul antrenamentului, nu m-am gândit decât la cântecul ei. La duş, mi-am imaginat că era cu mine, goală, udă

şi zâmbindu-nii, cu licăriri în ochi. Când am I
The Fillhy Flamingo, mi-am amintit cum îi <1,7 Ml prâr,zul la luminiţele de pe tavan. " dansa P^irea peste

După ce mi-a cântat la chitară, mi-am dorit asa m„l,
Felul în care i s-au întărit sfârcurile sub mai J ts'osâr W!
ultimele zile. Nu-mi amintesc ultima oară câ n J m7 'ortürat în nd am fost aşa atras
de o femeie.

Sunt terminat.

Mă opresc însă. Nu sunt terminat. Sunt bine. M-am antrenat cu cei mai buni psihologi sportivi din lume, ştiu cum să blochez distragerile. Pippa nu e o opţiune. Nu face parte din plan, şi aşa trebuie să rămână lucrurile, pentru că, dacă eu şi Pippa o să începem să ne facem de cap, am senzaţia că n-o să ne mai putem opri.

Unul dintre psihologii sportivi din New York a apelat la latura mea competitivă. „Oferă-ţi o provocare", mi-a spus. Să stau departe de Pippa, fata de care mi-a plăcut în liceu şi pe care se pare că nu pot s-o refuz, se dovedeşte a fi o provocare. însă nu una căreia să nu-i pot face faţă.

îmi amintesc zâmbetul care i se tot mărea pe faţă în timp ce cânta, de parcă era mândră şi surprinsă. Inima îmi tresaltă, şi mă frec pe piept, peste protecţii. La naiba, era aşa frumoasă! Iar faptul că ştiam că îi era frică de asta m-a făcut aşa mândru.

Sper că ştie că nu e nici o problemă cu ea. Sper că înţelege de ce e capabilă.

A venit din nou în seara asta cu mama. Simt scântei în piept când mă gândesc că Pippa o să se uite la meciul meu. Poate chiar o să-şi muşte buza plină de jos în momentele mai încordate.

- Streicher.

înalţ capul. Ward şi ceilalţi din vestiar se uită la mine.

-Eşti bine? mă întreabă în timp ce mă frec pe
el, îmi las mâna jos.

- Da, sunt bine. r în drumul spre gheaţă, mă trage într-o parte.

- O să fie vreo problemă în seara asta? mă întreabă, în timp ce ceilalţi jucători trec pe lângă noi.

Muzica râsunâ tu «renii, În vreme ce Jucătorii intră pe gheaţă pentru încălzire.

I.« naiba! Mi se citeşte pe faţă că sunt chstras d.n cauza P,ppeL

„Adună ic, Slrcichcr!"

('latin din cap.

-Nu.

Ward îmi studiază faţa.

- Nu-l lăsa pe Miller să-ţi intre-n cap. Se uita în jur ş. aşteaptă până când managerul de echipament iese d.n hol. Şt.u c-aveţi un tiecut. Miller a fost mutat de

Gândurile mi se opresc pe data, nu* y curând la Calgary. Ştiam asta, doar c-am uitat *complet.*

Atât de acaparatoare e chestia cu Pippa. Am uitat ca tipul cu care am crescut, care era cel mai bun prieten al meu pana s-a transformat intr-un nemernic, o să fie pe g eaţa în seara asta.

Mă încrunt la Ward.

- De unde ştii despre asta?
- Face parte din sarcinile mele.

Cu o carieră de şapte ani, Miller are reputaţia de petrecăreţ, afemeiat şi nemernic pe gheaţă. Pe măsură ce a devenit un atacant de dreapta incredibil, egoul i s-a mărit şi el. Antrenorii îl ţin pentru ca înscrie goluri, dar nu e preferatul fanilor.

Nu-mi place să joc împotriva lui. Calgary e una dintre cele mai apropiate echipe de Vancouver din punct de vedere geografic, aşa că jucăm împotriva lor de şase ori sezonul ăsta.

El are una dintre cele mai bune medii de punctaj din ligă, şi o să arunce cu pucul în mine toată seara. La asta ar fi trebuit să mă gândesc toată săptămâna. Ar fi trebuit să mă pregătesc şi să analizez meciurile lui.

- Ai mai jucat cu el. îi ştii slăbiciunile? mă întreabă Ward.

Miller e vedeta. Mereu a fost, de când eram mici. E cea mai competitivă persoană pe care am întâlnit-o vreodată. Dacă n-aş fi fost portar, n-am fi devenit niciodată prieteni.

Mă gândesc la meciurile din trecut. Nu ascultă schemele antrenorului. Jucătorii din prima linie vor crede că fac o anumită

„ Miller o să schimbe totul doar ca să înscrie. Şi asta o treacă cu vederea, pentru că, de obicei, îi iese.

[54] ştiu că trebuie să fiu atent la el, chiar şi când colegii lui se aşa- – [S] -litru o anumită schemă. Ştiu că nu e cazul să am încredere

Pa, îl cunosc, îi spun lui Ward.

Bine. Hai să mergem şi să avem un meci grozav! zice el şi mă bate pe umăr.

Intru pe gheaţă, şi mi se ridica părul de la ceafa. în cealaltă parte a terenului, se încălzesc oponenţii noştri. Patinează şi trag la poartă. Arena e deja plină, debordând de energie.

Rory Miller e acolo, cu un zâmbet încrezut şi arogant care mă face să vreau să-i dau una. îşi înclină capul, se întoarce şi patinează spre poartă, bagă pucul în ea, după care se întoarce la loc. Zâmbetul lui se întinde de la o ureche la cealaltă, şi simt cum mă cuprinde iritarea.

încearcă sa mi se strecoare în minte. Asta face el.

Mă duc spre poarta mea, concentrându-mă. Mă încălzesc, şi privirea mi se intersectează cu a Pippei. Stă în spatele porţii, cu mama şi prietena mamei.

Pippa poartă o şapcă cu Vancouver Storm. O privesc şi simt din nou scântei în piept.

Se luminează la faţă şi îmi face cu mâna repede, lucru care mă face să zâmbesc. îi fac şi eu cu mâna, şi toată frustrarea pe care o simţeam acum câteva minute se topeşte. Arată spre şapcă, şi încuviinţez, dându-mi voie să-i zâmbesc. îmi place s-o văd purtând însemnele echipei mele.

Mama vorbeşte şi zâmbeşte lângă ea. îi spune ceva Pippei, care încuviinţează şi râde. Mama o place şi întreabă de ea de fiecare dată când o sun. îmi place asta.

îmi place şi ca, după meci, Pippa şi Daisy vor fi acasă.

Se aude fluierul şi începe a treia repriză. Sângele îmi pompează în vene cu putere când pucul e la Calgary.

At»< anini <lr stânga ii pasează lui MîJJer, care îl l’iivhr;i PippH M- odihneşte pe umerii r MA < nlmrnză 0 mA ajiifA să mă «m< entrez *Am J* i' Ca 0 PătUr Iniile, ţ| hmii s< andrii/J „Slrcicher a ()wrim, PaiineazM concentrat cu pucul, cu privirea Pe pn mra Arc zâmbetul ăla arogant. Coechipierii 1 ^,ntitâ Supoziţie, dar ii ignor, U1 Se a >ază în

I IniMral, Zâmbetul lui arogant c forţai. Am început să 1 tcz. A venit în scara asta ca să înscrie împotriva mea, ca 4^* drmonsltrzr ceva, poate că nu are nevoie de mine sau că doar im aii Jucător pentru eh *Un*

Sc uită la ceva în spatele meu ţi face ochii mari,

Pippa, Inima îmi stă în loc. Ştia că am plăcut-o în liceu Nu i am spus niciodată, dar ştia.

Până să devin eu conştient de ce a făcut, fanîi mormăie dezamăgiţi ţi pucul e în poartă.

Miller patinează pe lângă mine, cu un zâmbet mulţumit, Fanîi îl huiduie, ţi el se întoarce spre ei zâmbind, chestie care-i enervează ţi mai mult. Simt un gol în stomac, îmi scrâşnesc dinţii, dar dau toate gândurile Jaoparte când meciul ***reîncepe.***

Eram atât de concentrat la slăbiciunile lui, când a mea stă fix

în spatele meu.

Câştigam şi, după ce antrenorul revizuieşte meciul la vestiar, fac duş ţi mă duc sus, la boxă.

Inima mi se opreşte când îl văd pe afurisitul de Rory Miller zâmbindu-i Pippei, cu o privire de prădător. El spune ceva, ea râde, şi zâmbetul lui se măreşte, Miller se apropie de ea.

Un sentiment primar de protecţie apare în mine. Nu e ceva ieşit din comun ca jucătorii din cealaltă echipă să viziteze boxa, mai ales dacă au prieteni sau familie în echipa rivală. însă nu-mi place că e aici şi vorbeşte cu ea. Scrâşnesc din dinţi şi mă aşez între ei, fixându-l cu privirea.

Părul lui blond-închis e încă umed, şi e îmbrăcat la

costum. Încearcă s-o impresioneze?

Mă priveşte cu un amuzament arogant

_ Aici erai. c * , ,

_ Ce naiba faci aici? şuier eu, fixandu-l cu privirea.

Zâmbetul i se lărgeşte, iar mie îmi vine să-l omor.

, Doar vorbeam cu minunata Pippa, spune el, arătând peste umăr, unde vorbesc mama, prietena ei şi Ward. Şi am vrut s-o salut pe Donna.

-îi spuneam lui Rory că acum sunt asistenta ta.

pippa îi aruncă un zâmbet timid, şi privirea îmi devine mai intensă.

Nu-mi place când îi zâmbeşte.

-Şi locuiţi împreună, adaugă Rory, uitându-se la noi.

Mi se face pielea de găină. Tipul ăsta mă citeşte ca pe o carte deschisă.

- Nu vorbi cu ea, spun eu scurt, şi cei din jur se uită la noi, din cauza tonului meu.

Are tupeul să râdă.

- Amice.

îmi încleştez pumnii, şi pulsul îmi răsună în urechi. Pe gheaţă, orice e permis, dar aici, de faţă cu...

Cu asistenta mea, îmi reamintesc eu şi inspir adânc.

-Ar trebui să plec, îi spune Pippei, zâmbindu-i de parc-a găsit o comoară îngropată. Am zborul dimineaţă. Mă bucur că te-am văzut, Pippa. Poate data viitoare o să-mi prezinţi oraşul

Pippa râde.

- Dar eşti de aici.

Ochii îi licăresc.

- Sunt sigur că oraşul s-a schimbat în ultimul deceniu şi mi-ar plăcea să mai vorbim.

Mă priveşte, iar aluziile sugestive îmi fac sângele să fiarbă.

Să nu-l prind că face aşa ceva.

îmi zâmbeşte.

- Poate data viitoare o să păzeşti mai bine poarta.

Miller pleacă înainte să apuc să-i răspund. Le face cu mâna câtorva oameni înainte să iasă.

înainte să pot spune ceva, Owens vine în faţa noastră şi mă bate pe umăr. încerc să nu tresar.

Grozav turti, amice!

Mulţumesc, îi răspund eu sec.

Nu vreau decât să ajung acasă, să plec naibii de • Pippa o să-mi mai cânte un cântec diseară, a'CI' ^°at e

Pippa îi aruncă lui Owens un zâmbet înţelegător A f cu pucul în gleznă în a doua repriză. S Ov't

Nu ştiu de ce, dar, când Pippa îi zâmbeşte, nu mă afectează fel de mult. Poate pentru că instinctul îmi spune că Owens * tip de treabă şi e prietenos cu toată lumea.

Se întinde să-şi ridice pantalonul, arătându-i umflătura roşie şi vânătaia care se măreşte.

- Arată destul de nasol, dar o să supravieţuiesc. Sunt un dur Pippa.

Pufneşte într-un mod exagerat, iar ea râde.

- Bine.

Câţiva jucători sunt la uşă. Unul îl strigă pe Owens, iar acesta îi face semn să aştepte puţin.

- O să ieşim, ne spune el şi, spre deosebire de Miller, nu vorbeşte doar cu Pippa, ci arată şi spre mine. Antrenorul a spus că trebuie să-ţi petreci timpul cu noi.

îmi dau ochii peste cap şi pufnesc, dar nu pot să-l contrazic. La toate antrenamentele, Ward vorbeşte despre apropierea echipei şi m-a scos în evidenţă de câteva ori. Chiar dacă adrenalina încă îmi curge în vene după meci şi n-o să dorm câteva ore, tot n-am chef să ies.

Nu vreau decât să stau cu Pippa. Poate putem să ne uităm la un film acasă.

Are zâmbetul plin de speranţă şi privirea luminoasă.

- Ce spui? Vrei să te relaxezi?

O privesc mirat.

- Chiar vrei să ieşi cu ei?

Ridică din umeri, şi are un zâmbet timid foarte drăguţ.

-Da.

Owens nu e un nemernic, ca Miller, dar tot nu vreau ca nişte jucători singuri de hochei să-i dea târcoale Pippei ca rechinii-

- Haide!

Owens mă loveşte uşor în abdomen şi îl î
Tipul ăsta este ca Daisy în formă umană *™P[ln]& Pufnind, de energie.* *’ entu ziasmat şj* pJin

Mă răzgândesc într-o fracţiune de secundă v fata asta în afara apartamentului meu Vr. *reau s‘o văd Pe simţindu-se* bine. ‘ eau s'o văd râzând şi

-Bine, încuviinţez eu.

Pippa se luminează toată, ?i nu pot să mi.

-Grozav! P a m’«u privirea *de* la ea

CAPITOLUL 22

Pippa

După ce ieşim, Donna se urcă în Uber cu prietena ei şi promite c-o să-l anunţe pe Jamie când ajunge acasă. Noi mergem după echipă la The Filthy Flamingo.

Jordan ne priveşte cu o expresie seacă.

-Glumeşti? îl întreabă pe Hayden.

-Salut, micuţă rază de soare ce eşti! Am câştigat în seara asta, zice el râzând, apoi o ia în braţe.

Ea îi dă un cot în stomac, şi Hayden se preface că-l doare.

-Nu-mi pasă.

Când mă vede, îmi zâmbeşte şi mă salută.

-Hei!

- Salut! Arăt spre jucătorii de hochei care ocupă jumătate din barul mic. E în regulă?

- Da. M-am obişnuit cu idioţii ăştia, zice ea şi pufneşte.

Se aude scârţâit de scaune şi mese, în timp ce băieţii le rearanjează ca să stăm toţi împreună. în spatele barului e un tip cu chitară în faţa unui microfon. Acesta se uită la Jordan şi-i face

cu ochiul.

- Ai angajat cântăreţi live? o întreb şi-i zâmbesc.
- Nu, e doar Chris, îmi răspunde ea, dându-şi ochii peste cap.

Chris ne face cu mâna.

-Sunt iubitul ei.

Nu e iubitul meu, spune ea destul de tare cât şi Chris, şi toţi r 's.o audă. Doar facem sex.

dl^Ce drăguţ, zic eu râzând.

Poate cândva o să ajung şî eu în punctul în care o să pot face • tară angajamente cu un tip de care nu-mi pasă.

Simt mâna lui Jamie pe spate. Mă ghidează spre un loc din- tr-un separeu, apoi se aşază lângă mine. îşi pune braţul deasupra canapelei. Coapsa lui e lipită de a mea şi parfumul lui mă învăluie. Felul în care s-a aşezat pare posesiv, de parca sunt a lui.

Mă gândesc la noaptea trecută şi la faptul că-şi aminteşte de mine din liceu. La cum a spus că eram superbă. Mă gâdilă gândul. Mă gândesc întruna la privirea intensă pe care a avut-o când a spus asta.

0 parte mică din mine se întreabă dacă Jamie e atras de mine. Am fost fata tăcută, din umbră, atâta vreme, că pare imposibil.

Hayden se aşază în cealaltă parte a separeului împreună cu Alexei, un apărător dur, de 35 de ani, care nu spune prea multe. Are nasul strâmb, de parca a mai fost rupt, dar, ca toţi ceilalţi ţipi, e chipeş, însă într-un mod mai aspru.

-Miller ne-a pus la muncă în seara asta, nu-i aşa? spune Hayden, iar Alexei încuviinţează cu un mormăit.

Spre surprinderea mea, şi Rory şi-a amintit de mine din liceu. Mi-a cerut să-i arăt poze cu Daisy, aşa că i-am arătat una cu mine, Daisy şi Hazel, în ziua când am fost în drumeţie în North Van, şi a studiat-o cu interes. A început să se poarte ca un nemernic doar după ce a venit Jamie. ' <■_

Jordan ne aduce băuturile, şi îl analizez pe Jamie, care mă studiază la rândul lui peste sticla de bere.

Ştiu că Rory nu e interesat de mine în felul *ăla.* Conversaţia noastră a fost una platonică, dar încerca să-l enerveze pe Jamie.

Imaginea cu Jamie în boxa de sus, cu maxilarul încordat şi gelozie în ochi, mă face să-i zâmbesc. Vreau să vad ce o să se întâmple cu Rory şi Jamie. Oare vor mai fi prieteni?

~ E ceva amuzant, privighetoare©? mă întreabă el încet, şi simt CUm mă străbate un fior.

~ Nu, zic şi îi zâmbesc şi mai larg.

(him dih S AI'C o expresie Serioasă, privirea lui e,te amuzată. îi

Poarte bine, fine oloi aşa!

Chicotesc. îmi vibrează telefonul în buzunarul gecii, iar, c^n<i il scot, citesc un mesaj de la prietena mea, Alissa, cu care am lucrat în turneu.

Osd *fim în Vancouver săptămâna viitoare. Ultima opri re din turneu înainte de pauză!*

Simt un gol în stomac. Mă gândesc la toţi din turneu şi mi se face ruşine. într-un grup de oameni apropiaţi, care lucrează ore lungi, cot la cot, nu există secrete. Nimeni din turneu nu mi-a scris după ce n-am apărut la următoarea oprire, deşi sunt sigură că toţi ştiau exact ce s-a întâmplat.

Mă încrunt. Nu-mi place să mi se reamintească de vechea mea viaţă.

Telefonul îmi vibrează din nou.

E o petrecere de final marţi seară, şi numele tău e pe listă.

Jenna a spus că n-a primit încă răspunsul tău.

Privesc şocată mesajul. în nici un caz n-o să merg la petrecerea aia, unde o să fie toţi. Cât de penibil ar fi? Nu pot N-o s-o fee.

Recitesc mesajul, încruntată. N-am primit nici o invitaţie. îmi deschid e-mailul şi mă uit prin mesajele necitite.

E acolo. Dumnezeule! E-mailul a fost trimis tuturor din turneu, iar Jenna uită mereu să trimită mesajele privat, aşa că toţi văd c-am fost invitată.

Jamie mă atinge pe braţ.

- Ce s-a întâmplat?
- Nimic.

îmi pun telefonul la loc.

Mă priveşte într-un mod care-mi provoacă fluturi în

stomac.

-Spune-mi!

- Cam autoritar.

_Pa.

Ridică un colţ al gurii, şi simt că şi eu dau să zâmbesc.

Chris începe să cânte la chitară şi din voce. Majoritatea jucătorilor îl ignoră, dar nu pare să fie deranjat de asta. Iau o gură din băutură şi fredonez plină de apreciere, pentru că Jordan face un cocktail cu whiskey bun. Ling spuma de pe buza de sus, şi Jamie se uită la gura mea, concentrat.

-Ai de gând să-mi spui de ce arăţi de parcă ai văzut o fantoma? mă întreabă elîncet.

în jurul nostru, jucătorii vorbesc, râd şi glumesc, dar jamie nici măcar nu-i observă.

îmi muşc buza în timp ce-i admir faţa chipeşă. E încă roşu în obraji de la meci şi mă priveşte cu un amestec de răbdare şi curiozitate. Ceva din ochii lui verzi profunzi mă face să vreau să-i împărtăşesc lucruri.

- O să fie o petrecere de final de turneu săptămâna viitoare.

Mă fixează cu privirea şi îşi încordează maxilarul.

- Turneul din care ai fost concediată?

-Când pui problema aşa, par minunată, râd eu fără umor.

- Pippa.

-Da, ştiu.

Oftez, mai iau o gură din băutură, şi privirea lui e din nou aţintită asupra gurii mele. Simt cum o fierbinţeală mi se strânge în stomac. Mă atinge din nou pe braţ, şi mi se face pielea de găină.

Aş vrea să nu am reacţia asta în preajma lui. Devine din ce în ce mai greu de ascuns.

-Toţi au văzut că am fost invitată. Dacă n-o să merg, o să fie ca şi cum...

- Ai fost învinsă.

- Exact. Ca şi cum m-aş ascunde de el. O parte din mine

vrea să se ascundă şi să uite de toţi. Dar mai e şi o parte din mine care se gândeşte... La naiba cu el, înţelegi ce spun? N-are decât să se ducă naibii pentru ca m-a concediat şi a ales pe altcineva. Stomacul mi se întoarce pe dos, şi-mi dau ochii peste cap. îmi pare rău!

Nu ţi cere scuze, spune el pe un Ion tăios, aooi ia bere. Ar trebui sa te dud. "^de

Pufnesc şi 1 arunc o privii e cu subînţeles.

- Sunt sigură c-o să meargă grozav. Dac-o să merg şi 0 sâ fiu foarte sexy, vor crede că vreau sa mă împac cu el; clacă o să merg şi o să arăt ca naiba, vor crede că am o cădere nervoasă. în plUSi probabil c-o să se sărute cu muza lui toată noaptea.

Beau restul paharului. Nu vreau să mă mai gândesc la asta.

Chris termină al treilea cântec, apoi îşi pune chitara jos.

- O să iau o mică pauză.

jamie mă bate pe braţ şi arată spre scenă.

- E rândul tău.

-Cum să nu! Eşti foarte amuzant, zic şi îi zâmbesc.

-Vorbesc serios, îmi spune el ferm. Ce ţi-am spus despre revenirea pe gheaţă?

Autoritatea din vocea lui îmi face faţa să ia foc.

- Jamie, aici nu e vorba despre revenirea pe gheaţă. N-am mai cântat pe o scenă din liceu.

- îmi amintesc.

Simt o scânteie în stomac. Aş vrea să pot vedea în mintea lui.

Jamie mă fixează cu privirea.

- Ştiu că poţi s-o faci.

Felul în care mă priveşte, siguranţa din vocea lui mă încălzesc pe interior.

Hayden se întoarce spre noi.

- Pippa, eşti cântăreaţă?

- Nu chiar, spun şi îmi dau ochii peste cap.

- Ba este, intervine Jamie. Cântă din voce şi la chitară şi e talentată.

Hayden îşi reazemă faţa în mâini şi se uită la mine de parcă e

ajunul Crăciunului şi eu sunt Moşul.

- Pippa.
- Nu. Mă uit apoi la Jamie. Mersi mult!

Hayden le atrage atenţia celorlalţi jucători.

- Pippa o să ne cânte, spune, apoi începe să bată din palme.

scaune din calea mea, însă eu rămân peVoc fi f**"1*1 mutând peHayden, dar n-am cum să fiu supărată ne el Privirea *u putere, dar râd. 1 ’ pe eL '""na îmi bate

- Uite cum facem, privighetoareo, îmi sonate t • să cânţi un cântec pe scenă, o să mere cu tin Jl 5 amie' Dac° arătăm fostului tău cui îi e mai bine a '>efrecere- O să-i

II privesc, şi între noi se simte'electricitate îm- ■ cum intru la petrecere cu braţul lui lami – Paginez buzele lui atingându-mi în treacăt ureche C JUFU1 rneu’ Poate câteva secunde. ’CUrn au facut-o acum

îmi imaginez expresia lui Zach TM îmi place ideea asta. ’ amestec de şoc şi gelozie.

-S-a făcut!

Pippa

se uită la mine. Chitara nu e acordată, dar n-am s-o timp aranjez.

Mi-e frică. Inima îmi bate cu putere. Gândurile îmi sunt împrăştiate, bâzâie ca nişte albine. Aranjez cureaua de pe umăr şi ating coardele. Mişcarea vine natural.

în local se face linişte, dar îmi aud pulsul în urechi. Jordan se reazemă de bar şi aşteaptă. Ce o să cânt? Mă gândesc Ia un cântec.

Dacă vor râde, îmi va fi aşa ruşine. N-aş mai putea merge la vreun meci.

Mă uit la Jamie, şi în mintea mea se face linişte. Arată ca noaptea trecută, când i-am cântat. Mă fixează cu o expresie atentă şi răbdătoare.

Aş putea să cânt cântecul ăla. Râsetele lui Zach şi ale managerului său îmi răsună în minte, şi mă crispez. Să cânt doar pentru Jamie şi să cânt pentru un bar plin de oameni sunt lucruri cu totul diferite.

Jamie îmi zâmbeşte şi-mi face cu ochiul. Bun. Trebuie să revin pe gheaţă. Dar nu sunt pregătită să cânt muzica mea.

Toţi aşteaptă. îi susţin privirea lui Jamie, şi în minte îmi apare un cântec. Unul de la Roxy Musîc, pe care îl punea tata

când eu şi Hazel eram mici.

ânt Inima îmi bate în continuare cu putere, aşa că începsa c ţot tjnipul ăsta, pentru că ceva din prezenţa n,ite Zim*cS l0,ul ° Să fie bine’ , lui ,na tona strota, emoţiile îmi dispar. Îmi aduc aminte că cântecul ăsta în sufragerie, în timp ce eu şi Hazel dan

, l rscările noastre haioase de dans îl amuzau.

Siin-\ timpul refrenului, îmi las vocea să urce cât mai mult, tes- Reacţia publicului. Trec la următoarea strofa şi mă simt mai 131 bilă Ceilalţi jucători sunt foarte concentraţi. Hayden îmi zâmbite şi îi răspund la fel. Apoi mă uit la lamie, şi privirea lui e aşa - aida, că rămân fără aer la una dintre note.

Termin cântecul, şi în bar erup urale, ţipete şi aplauze. Faţa îmi ia foc când pun chitara la loc.

Nu-mi vine să cred c-am făcut asta.

- Vrei să mai cânţi unul? mă întreabă Jordan, ridicând dintr-o sprânceană şi zâmbind.

Refuz, deşi simt c-aş putea s-o fac.

- Nu, mulţumesc, nu în seara asta.

Toată lumea mă priveşte zâmbind. Nimeni nu râde, ceea ce e bine. Mă uit în jur, în căutarea unei ancore, dar sunt asaltată de oameni care mă felicită. E copleşitor.

-Doar o clipă, şoptesc, apoi ies pe hol, la toaletă.

Trebuie să-mi trag sufletul, să mă liniştesc. Mă reazem de perete, care e rece şi solid. închid ochii şi inspir şi expir adânc, aşa cum tot insista Hazel la cursurile ei de yoga.

Aud nişte paşi şi deschid ochii. Jamie se îndreaptă spre mine cu o expresie furioasă.

-Ce...

Nu apuc să spun mai mult. Privirea îi luceşte de pasiune. -A fost absolut incredibil. Mâ ia de ceafa şi mă sărută.

CAPITOLUL 24

Pippa

Sărutul lui Jamie e apăsat, de parcă a aşteptat ani întregi să facă asta. Mă trage de păr şi-mi înclină capul, plimbându-şi limba peste a mea. Genunchii mi se înmoaie imediat. Mişcările Iui sunt disperate, înfometate şi insistente. Parfumul lui masculin ameţitor îmi inundă nările, şi abia mai pot să respir. Nici nu vreau să respir, dacă asta e cealaltă opţiune. îl mângâi pe piept, şi geme în gura mea.

Dumnezeule! Mă sărută de parcă vrea să mi-o tragă.

Niciodată n-am mai fost sărutată aşa,

- La naiba! şopteşte el între săruturi.

Tot corpul îmi pulsează, înfierbântat.

Sunt udă, M-a făcut să mă ud doar cu un sărut?

Nu ştiu dacă am ochii deschişi sau închişi. Nu simt nimic, decât o presiune plină de dorinţă între picioare, săruturile înfometate ale lui Jamie şi faptul că mă trage uşor de păr. Mă ţine de parcă sunt a lui. Cealaltă mână a lui e la baza gâtului meu, greoaie şi mare. Nu apasă, dar simpla atingere într-un loc aşa vulnerabil mă face să nu mai vreau să mă mişc niciodată. îmi place prea mult ce se întâmplă.

îşi trece bărbia peste gura mea, şi gem. Zgomotul declanşează ceva în el, pentru că îşi lipeşte tot corpul de

mine şi mă ţintuieşte de perete.

• soldurile În mine, şi scot un geamăt peste bu- ţşi imp[in]8[e ş]

[1U1] îi simt penisul gros, de oţel, lipit de abdomen. Un vârtej [E]presiune îmi apare între picioare, şi gem din nou. Jamie r -ută «re o erecţie imensă, şi eu clar mi-am pierdut minţile. [m‘] [S]pumnez.eule, Pippa! mormăie el.

Se retrage şi mă fixează cu o privire întunecată. Respiră saca- \ mă priveşte de sus. îşi ia mâinile de pe gâtul meu, şi aproape [1A].' – î[n] semn de protest, dar îşi reazemă braţul de perete, deasupra capului meu. Ma fixeaza cu o privire înceţoşata, care-mi tace interiorul sa ia foc.

ţamie Streicher e atât de sexy.

_ Ce se întâmplă? şoptesc eu.

Clipeşte şi se încruntă, apoi privirea i se schimbă.

-La naiba!

Se îndreaptă, şi nu vreau decât să strig „nu!”

- îmi pare rău! îşi trece palma peste faţă. Mi-am pierdut controlul. Nu gândeam.

Vreau să-i spun sute de lucruri, printre care „Mi-a plăcut” şi „Fă-o din nou”.

Face un pas în spate. Mi-e frig fara căldura corpului său. Foamea şi disperarea i-au dispărut de pe faţa, lăsând în urmă doar expresia lui morocănoasă obişnuită. Doar că, de data asta, nu mai vreau să-l tachinez cu asta.

Mă simt rănită. Am o conştientizare neplăcută – şi anume, că exact aşa m-am simţit şi la aeroport.

Ce fac? E sexy, protector şi, în secret, dulce. Sărutul lui n-a semănat cu nimic altceva din ce am mai experimentat. La naiba, se poartă frumos cu mama lui. E perfect. Dac-o să-l las, o să mă devasteze. Ce a făcut Zach o să fie o nimica toată în comparaţie cu ce ar putea face Jamie.

E ca şi cum aş fi aruncat o găleată cu gheaţă peste gândurile [me]lc, şi mintea mi se limpezeşte.

Jamie e serios şi îşi trece mâna prin păr.

~ Nu am decât relaţii superficiale şi, având în vedere că lu- [cr]am împreună...

nu c v .v. jrea> ca sa•ml reyin

Mă joc cu pai u $. â studiază. Pare afectat.
li întâlnesc apoi pri^J™

- Eşti asistenta mea, spun furioasă pe mine însămi, Simt o greutate m s groaznică. Mă îndrept spre toaleta pentru că are dreptate. > * de parcă ce s•a întâmpiat n•a femeilor şi mă forţez sa za

însemnat nimic- A. . ¡nţru în baie înainte să apuce
-Mă întorc imediat, usp

să-mi răspundă. mâini şi umezesc un şerveţel cu

Nu mă grăbesc. Ma sp t e -n conti nU are încinsă care mă tamponez apoi la era _ me|e cu Hmba

de la felul în care Jamie i-a , de oţei al lui Jamie în

Deşi nu vreau, îmi imagmez p gura mea. închid ochii din noulp ge^. s_ m- l-am spus că nu

e o i

la asta.

CAPITOLUL 25

Jamie

Am maxilarul încordat când mă întorc la grup. Ceva din mersul meu îi face pe băieţi să se dea laoparte.

La naiba! A fost incredibil s-o sărut pe Pippa. Parc-a fost făcută pentru mine.

N-ar fi trebuit s-o fac, dar ceva din ea mă face să-mi pierd controlul. Nu pot sa-i ofer ceva serios, şi ştiu că asta nu e de ajuns pentru ea. Nu e de ajuns nici pentru mine când vine vorba despre ea, iar asta mă îngrozeşte.

Mă aşez şi beau restul de bere. Mă uit spre intrare, în timp ce-mi aduc aminte cât de catifelate au fost buzele ei, felul în care formele ei s-au lipit de mine şi felul în care a gemut şi s-a frecat de penisul meu. Nu cred că şi-a dat seama c-a făcut asta. Privirea ei înceţoşată mi-a făcut sângele să ia foc. Toate celulele din corpul meu voiau s-o arunc peste umăr şi s-o duc acasă, apoi să i-o trag cu putere.

Dacă eu şi Pippa am fi împreună, n-aş lăsa-o să se odihnească. Gândul ăsta mă excită.

Mă uit la halba goală. Pulsul îmi galopează în continuare. Sunt încordat la maximum. N-am fost atât de surescitat nici măcar în timpul meciului din seara asta.

Nu-mi vine să cred c-am făcut asta. închid ochii. I-am spus »eşti asistenta mea”, când, de fapt, voiam să spun „eşti specială Şi nu vreau să te rănesc”. A trecut prin foarte multe. N-aş putea

Sfi irSiesc ImpkM cu mine tnsuml dacă aş răni-o aşa cum a lîicut Zach.

|\sli bine? mă întreabă Owens, ridicând dintr-o sprânceană încuviinţez şi trag aer în piept.

- Sunt bine.

în spatele lui. o văd pe Pippa cum îşi face loc printre jucători, ca să ajungă la locul ei. Toţi o felicită pentru cum a cântat, şi ea doar zâmbeşte timid. Simt o presiune în piept, iar barul mi se parc prea mic.

Owens se uită la Pippa, apoi la mine.

- Am înţeles.

îl fixez cu privirea, provocându-l să comenteze, dar el doar zâmbeşte.

Pippa ajunge la masa.

- O să plec.

Se uită la mine, apoi îşi mută privirea.

Mă ridic, scot portofelul, iau câteva bancnote şi le pun pe masă.

-Nu pleca din cauza mea! O să merg pe jos, îmi spune ea.

- E întuneric, zic eu fără să gândesc. Ideea c-ar putea să meargă singură pe alei întunecate îmi dă fiori. în plus, sunt obosit.

Se uită la mine, şi regret c-am plecat de pe hol acum câteva minute.

- Bine. îi aruncă un zâmbet luminos lui Owens. Hayden, mersi că m-ai invitat!

Acesta se ridică şi o îmbrăţişează strâns. O ridică de pe podea, şi Pippa râde.

- Oricând. O să te punem să cânţi din nou.

Simt o presiune când îi privesc şi scrâşnesc din dinţi. Ştiu că se poartă aşa cu toată lumea, dar nu-mi place. Vreau s-o ating doar eu aşa.

Când o pune jos, Pippa e roşie la faţă.

-Poate. - !

Toată lumea o îmbrăţişează pe Pippa când plecăm, iar, când

ieşim, ea zâmbeşte ca de obicei.

- A fost înfricoşător, dar mă bucur c-am făcut-o, îmi spune ea.

ja cânţi în fetx tuturor? hKtiviinţ^^' se uită la mine.

Mulţumesc că m-ai iiuuiaial!

<itnt un nod în gât. Catul a cântat, parvft via în al nouălea cer. Hînbitiî avântat de parcă idiotul de Zach n-a trecut prin viaţa IV parcă nu era rănita sau de parcă se vindecase.

tl Chiar îmi doresc asta pentru ea.

pe asta nu putem să tăcem mai mult decât ce s-a întâmplat în << mi asta Merită pe cineva mult mai bun decât mine.

Xe oprim la o trecere de pietoni şi aşteptăm să se facă verde, îşi treacă braţele şi tremură.

- Ţî-e frig? o întreb.

E începutul lui noiembrie. Nu plouă, dar temperaturile au scăzut. iar ea nu poartă decât o geacă subţire de ploaie fără dublură.

încuviinţează.

-O să ajungem acasă repede.

îmi dau geaca jos, iar ea îşi dă ochii peste cap.

- Jamie, sunt bine.
- Puneţi-o! Acum, îi spun încet.

Vad că rămâne fără aer.

- Autoritar, şopteşte ea şi se îmbracă.

Geaca e imensă pe ea, iar mânecile – prea lungi.

Arată absolut adorabil.

Mergem spre casă în tăcere, ascultând zgomotele oraşului. Claxoanele maşinilor, conversaţiile oamenilor pe lângă care trecem, zgomotul din restaurante şi baruri. Când intrăm în apartament, Pippa îmi arunca un zâmbet crispat şi se duce la etaj. O scot pe Daisy la o plimbare lungă şi, în tot timpul ăsta, mă gândesc doar la Pippa. Când mă bag în pat, sunt convins că ea doarme, aşa că-mi mângâi penisul întărit, amintindu-mi geamătul Pippei în gura mea.

Lui Erin i-am frânt inima pentru că n-am fost atent, şi ştiu că nu e cazul să risc.

între mine şi Pippa n-o să se întâmple nimic mai mult.

CAPITOLUL 26

Pippa

în seara petrecerii, Jamie rămâne mască în clipa când cobor scările.

Sunt încântată, dar încerc să-mi ascund zâmbetul. Ştiu c-arăt bine. Am părul lăsat liber, în valuri lungi. Rochia de catifea turcoaz-închis îmi vine mulată. Jamie se uită la bretelele subţiri, la decolteu şi la broderia care coboară pe rochie spre coapse.

- Asta o să porţi?

Tonul lui lasă de înţeles că nu e de acord, dar scânteile din ochii lui îmi spun altă poveste. Faţa îmi ia foc.

„Nu e o idee bună”, i-am spus după ce ne-am sărutat. „Eşti asistenta mea”, mi-a zis el.

Săptămâna asta ne-am purtat de parcă sărutul n-a avut Ioc. M-a însoţit la câteva plimbări cu Daisy prin Stanley Park şi în North Van, iar Donna ni s-a alăturat o dată, când am urcat pe Seymour Mountain. Nu părea să fi observat ceva ciudat între noi Ar fi spus ceva sau m-ar fi tachinat.

- Arăţi bine, O să se îndrăgostească femeile de tine, îi spun, în timp ce-i admir costumul negru.

Dumnezeule, ce bine arată! Costumul e, probabil, făcut la comandă, pentru ca-i vine perfect. Nu poartă cravată, şi cei doi nasturi de sus ai cămăşii albe sunt desfacuţi.

^ivirea şi îşi încordează maxilarul. îmi muşc buza jmi susţii l amintesc sunetul pe care l-am auzit în noaptea

calu nu mă pot abţine.

° tea aia, m-am tot foit în pat. Am încercat sa adorm, -am gândit decât la buzele lui Jamie lipite de ale mele şi 1 dîn careUmba lui mă atingea, de parcă eram a lui.

la Când Jamie s-a dus în camera lui, am auzit un geamăt prin Acelaşi geamăt pe care îl auzisem şi cu câteva săptămâni urmă Atunci, îmi spusesem că se întindea, dar nu asta făcea, în clipa în care l-am auzit, am făcut ochii mari, şocată, şi zona dintre coapse mi s-a încins. Pentru prima oară de nici nu ştiu cât timp mâna mi-a alunecat în chiloţi, şi m-am atins. Am terminat în mai puţin de un minut. Nu mi-a venit să cred.

De fapt, acum, că mă uit la Jamie în costumul lui negru, îmi vine să cred.

Mă uit la gura lui, care e o dungă morocănoasă, şi-mi aduc aminte cât de înfocat a fost sărutul lui. Simt un fior pe spate.

-0 să-ţi fie frig, spune el.

- 0 să-mi iau haina. Ce autoritar!

Îmi dau ochii peste cap, şi maxilarul îi zvâcneşte din nou. Trec pe lângă el, spre uşa din faţă, şi, când mă aplec să-mi pun tocurile, mă împiedic de lesa lui Daisy.

Jamie oftează şi vine la mine.

- Sunt bine, îi spun.

Se apleacă şi-mi ia pantoful.

- Pune-ţi mâinile pe umerii mei!

-Sunt *bine.*

-Pippa.

Oftez şi mă reazem de umerii lui, apoi îmi pun pantoful, şi el leagă bareta delicată.

-Eşti surprinzător de îndemânatic.

îi zâmbesc, iar, când îşi ridică privirea, emană ceva sexy şi arogant. Are o stare ciudată în seara asta.

- Am degete abile.

Rămân ftrft aer. St A îngenuncheat în faţa mea, mă ţine de g|ez. nl cu mina lui mare şi mi «pune ci «re degete abile Minte, me, o ia imr o direcţie foarte deocheat». Scântei îmi explodează lWre picioare, şi ne privim. .

Pac aş fi mai curajoasă, aş spune ceva indrăzneţ ,t sexy, pre. cum „Arată-mi" sau „Demonstrează-mi. însă nu spun ntntic. Poar îl privesc. în timp ce fierbinţeala îmt pu seaza în re picioare.

lantte întrerupe primul contactul vizual şt Se uttă „)os, Ca r'ea p'’io ssxi X''X dVXăcSatinge glezna, dar trec peste şi-i arunc un zâmbet rapid.

- Eşti gata? îl întreb.
încuviinţează o dată.

Aceasta deschide ochii pe jumătate, după care se culca la loc. Mergem în lift, spre parcare, fără să vorbim. Imt deschide uşa, şi îi mulţumesc, dar el doar bombăne. Ma uit cum işi ocoleşte maşina Are maxilarul încordat din nou şi pare nemulţumit.

mi dau seama că regretă c-a zis c-o să ma însoţească. A spus asta înainte să ne sărutăm. Simt un gol în stomac. Daca are un-oresia că asta e o întâlnire? uA . .

-Asta nu e o întâlnire, îi spun când se urca ui maşina.
Mă priveşte de parcă sunt o insectă pe trotuar.

-Ştiu.

E iritat.

Ieşim în trafic. Plouă, iar starea proastă a lui Jamie ma tace sa cred că seara asta e deja o greşeală.

- N-am vorbit despre invitaţi care rămân peste noapte, spune el din senin.

Mă întorc spre el şi-l privesc mirată.
- Poftim? Despre ce vorbeşti? *
Nici măcar nu pot sa-mi imaginez că aş aduce un tip acasă. Unde aş găsi unul? După ce s-a întâmplat cu Zach, ideea de a mă dezbrăca în faţa unui tip, de a-l lăsa să mă atingă îmi întoarce stomacul pe dos. Urăsc simplul gând.

■ dese apoi la tipul de lângă mine, cu umerii lăţi, părul Mă

glU1 hrul tăios. La atingerea lui delicată pe gleznă. La gea- acssiT«« auzit prin percte' n'ă,m-a deranja's'mă atingă.

^uită peste umăr şi schimbă banda. Este atent la drum, şi JZX maşină e tensionată.

3 _ Lui Daisy nu i-ar plăcea.

Sunt şocată. Nu ştiu dacă să râd sau să-i dau un pumn.

Lui Daisy îi plac vizitatorii, spun fără să gândesc, privirea pe care mi-o aruncă mi-ar arde pielea. Nici nu ştiu ce-aş putea să-i spun acum. Mergem restul drumului intr-o tăcere ciudată şi apăsătoare. Regret decizia asta din ce în ce mai mult. La petrecere o să fie foarte ciudat. Jamie găseşte loc de parcare chiar în faţa restaurantului unde e petrecerea.

-Stai pe loc, spune el, apoi iese şi deschide portbagajul.

Deja mă enervează. A fost de acord să vină cu mine, iar acum se poartă ca un nemernic. Nu mai vreau să fac asta, vreau doar să mă duc acasă.

îmi deschide uşa şi, când mă pregătesc să-i spun sa ne întoarcem, deschide o umbrelă şi-mi face semn să ies. O ţine deasupra mea şi îmi priveşte încruntat părul. -

-Nu vreau să te uzi la păr.

Ceva din piept se entuziasmează la imaginea cu el stând acolo, aşteptându-mă. Sunt o femeie în toată firea, care poate să aibă grijă de ea însăşi, dar, după ce m-a ajutat să mă încalţ, să-mi pun haina pe mine şi acum are grijă să nu mă ud pe păr, mă topesc toată.

Nu vreau să-l compar cu Zach, dar nu mă pot abţine. Zach se aştepta ca toată lumea să aibă grijă de el, iar comportamentul lui doar s-a înrăutăţit odată cu trecerea timpului. Simt un nod în gât când îmi aduc aminte cum Zach m-a întrebat într-o dimineaţă unde îi era cafeaua, de parcă eram angajata lui. Presupun că aşa era> Pentru că lucram pentru el în turneu, dar asta nu făcea parte dintre sarcinile mele.

~ Ce ai? îl întreb în timp ce ploaia se aude căzând peste umbrelă. Mă fixează cu privirea. Stăm aproape, şi miroase delicios.

IU | S‘l VV1IANII-
AHCIIEU

Imi pat* răul f«l plimb« privirea pe«e părul meu, PMe faţ. şi claviculă, Fştl fnnnon^-

Mă relaxez şl I «limbai H «Ş[n] tblpeş. î eşl sunt angajata l[ui>] mă tratează cu alMrtgrip Şl

,1; «a cu lom« lumea”. Iml reamlnte c. |am e Stretcher [are] gri «de toţi oamenii din viaţa Iul. Nu sunt spectala.

Hai s« mergem! apune el şl-şl pune mâna pe spatele [meu],

[Bhi]SinÎu "gol în stomac. Abia acum conştientizez ce urmează. Zach e înăuntru, şi eu trebuie să mă prefac ca ce s-a tnta[mplat nu] m-a afectat deloc.

Mi se face rău.

’ZÎ-nSvadăcăţi-eteamă, privighetoareol

- nei, nu 1, [nrjvpsc] Toată tensiunea din maşină «¡¡mi nn nod în gat când ii prives

Sunt un nou 11 5 aruncă e precum cea cu care m-a o aknărnt Privirea pe care mi-o arunca y [a]

±5 Să urc pe Lena barului. Ca şi cum ar crede m nune.

:?nLe^”pXul tău. O să blochez toate loviturile [Ve] aiTotescJizâmbesc. Ridică un colţ al gurii, şi privirea i se „^nÎrulTacpune de secundă, îmi doresc să mă sărute din nou.

jSi.

. y.

CAPITOLUL 27

Pippa

Intrăm şi ne lovim de un perete de zgomot – de la muzică, la râsete şi conversaţii. Tipul de la intrare ne bifează numele pe o listă, apoi o femeie îmi ia haina.

Invitaţii ne privesc interesaţi, şi mi se face pielea de găină sub povara atenţiei lor. Pulsul îmi răsună în urechi când mă uit în jur şi le zâmbesc crispată puţinilor oameni pe care-i recunosc. La etajul doi se strâng şi mai mulţi oameni, iar cineva din capătul scărilor lasă invitaţii să intre şi să iasă. Probabil aia e secţiunea VIP,

Un cap blond îmi atrage atenţia, şi îngheţ pe loc. O disting în lumina slabă, râzând şi dându-şi părul peste umăr. Mai mult ca sigur că Zach e prin apropiere.

Jamie îşi pune mâna caldă pe spatele meu.

- Ce zici să ne luăm ceva de băut? îmi şopteşte la ureche, şi încuviinţez. ■ ■'

Mă conduce spre bar şi comandă un cocktail cu whiskey pentru mine şi o bere pentru el.

-O să beau doar una. O să pot conduce, zice el, în timp ce-mi priveşte părul.

- Ştiu, doar eşti Domnul Responsabil, râd eu încet.

Privirea îi coboară la gura mea, şi sângele îmi clocoteşte.

- Nu mereu, bombăne el şi îşi ia berea de la barmaniţă înainte să~i mulţumească.

-Pippa, ai ajuns! exclamă Alissa.

Tresar cAnd mă ia În braţe şi mă forţez să zâmbesc

Bineînţeles.

Se întoarce spre Jamie şi se uită la el de parcă e o care urmează s-o devoreze. Putură p$_{e}$

Bună!

- El e Jamie, ii spun.

Jamie dă mâna cu ea, iar Alissa practic salivează. Simt un fi de plăcere, dar, apoi mă enervez când o văd cum îşi flutură g_e 7 la el.

-De unde vă cunoaşteţi? mă întreabă ea, cu privirea aţintit' asupra lui Jamie.

- Sunt iubitul ei, spune el, punându-şi din nou mâna pe $_sp_a$. tele meu.

Mintea mi-o ia razna. Mâna îi alunecă pe spatele meu, peste pielea goală de pe umeri, şi se opreşte pe zona dintre umăr şi gât E un gest posesiv care-mi face inima să-mi bată cu putere. Toate celulele din creierul meu îngheaţă.

- Da, spun eu stupid şi-l privesc.

îmi face cu ochiul. Nu-mi vine să cred. îmi aruncă o jumătate de zâmbet, şi sunt fascinată de mişcare.

- Uau! Aşa repede.

Alissa îşi înclina capul, apoi se uită spre secţiunea VIP. Ştim toti la ce face aluzie.

Furia îmi curge prin sânge, dar nu-i arăt asta. Pun pariu că nimeni nu le-a zis asta lui Zach şi noii lui iubite.

Jamie îmi dă o şuviţă după ureche. Nu mai am aer. îl privesc şocată şi uimită. Se pricepe de minune la asta.

- Când întâlneşti persoana potrivită, ştii, spune el, susţinân- du-mi privirea.

Aş putea să-l sărut chiar aici. Cu o singură propoziţie, s-a asigurat c-o să fac impresie în seara asta şi a sugerat şi că Zach nu era persoana potrivită pentru mine. Tipul ăsta merită un Oscar.

Şi mai mulţi oameni din turneu vin la noi, iar Alissa îl prezintă tuturor pe Jamie ca fiind iubitul meu. Unul dintre electricienii din turneu e fan hochei. Asta dă naştere unui nou rând de întrebări şi priviri curioase, dar impresionate îndreptate spre mine.

-Pot să-ţi iau ceva de băut? îi întreabă fânul de hochei pe Jamie.

. Mulţumesc, dar în seara asta conduc la plecarea spre casă, spune el, luându-mă de mână.

Mâna lui e imensa, caldă şi aspră, şi mă sprijin de bar, pentru susţinere. Tot ce se întâmpla e prea mult, toată prefăcătoria asta, începe să-mi placă prea mult.

-Locuim în Gastown.

Se uita la mine, şi observ o urmă de amuzament.

- Locuiţi împreună, repetă un makeup artist şi îi aruncă o privire cu subînţeles unei stiliste.

Toate femeile cunosc această privire. E cea pe care i-o arunc lui Hazel uneori şi care înseamnă „vorbim mai târziu despre asta”. Simt o strângere în piept şi îmi suprim zâmbetul.

Peste câteva minute, apare lângă mine imul dintre organizatori.

- Ai fost imitată la etaj, spune el imperios, de parcă am fost chemată de rege.

-Nu trebuie să facem nimic din ce nu vrei, îmi şopteşte Jamie la ureche.

Respiraţia lui îmi gâdilă gâtul. Mi-e greu să gândesc când face asta. îi simt mirosul de aftershave. îmi vine să-l trag pe o alee întunecată şi să-l sărut din nou.

Se retrage, ca să se uite la mine cu subînţeles. Sunt aşa intrigată de această versiune a portarului morocănos.

- Sau putem să ne distrăm, şopteşte el, în timp ce se uita la buzele mele.

Sunt foarte excitată. Jamie Streicher o să mă omoare în seara asta.

încuviinţez şi îi zâmbesc.

- Bine.

Ar fi fost oribil să fac asta singură, însă, cu Jamie alături, simt că suntem în treaba asta împreună. De parcă suntem la o petrecere cu costume, unde costumele noastre sunt atât de bune, că nimeni nu poate să ne recunoască. Faptul că ne prefacem că suntem împreună e ca un scut, o glumă doar a noastră.

Sunt bine, atât timp cât îl am alături. Mă descurc.

ţ m \ l 11'11 \NII \lll lll'll

l\mh a tiu vpo sA ml ptdw/u În plrpl, ş| im)1U| (bine îmi adm aminte i um am IHMI În m'iopurl.r Am| lei minai după i o am Ioni anim nIA i a un gunoi, lamie mA pliveşte lngrl|oinl,

”A n[i]f[j],|[r] «ni

I lei, aminteşte ţi ce |l am npusl

l\aU, AlmA, „în mirii iiMn, suni l'oi turul tău () HA b| llt|u,z Iniile lovllutllc venite În dlrei ţin În?'

Imuvllnţe/, MA mul llulşleHC În clipa vămi privirile nl M* InlcvsvK leu/A.

N o sA I laşi sA Ini re prin IIHIIHI meu! şoptesc cu, zrtmblnd.

I\ o expresie pe care um auzii o de În unul dintre comentatori, cAnd m nm nitul În im med de nl Iul Jamlc. înseamnă NA dnl gol, şl simA foarte murdar. încerc sft I Inc sA zAmbcuNcA,

l’l parc InsA de/guslal, şl râd.

În fisura la, bombAnc el, Şl, nu, n o HA I lu.s,

Spune asia lAlos, cu gelozie, dur poale doar ml se pure. Cftiul ajung sus, mA sprijin de braţul hd,

l>e ce ţi nl pus panlolil Aşllu ridicoli?

Pentru cA suni sexy, zic şl ridic din umeri.

Se uilA îndelung lu picioarele melc.

- Du.

Ăsta e lol rAspunsul Iul,

Organlzalorul dA luoparie funia de cuilfcu, şl încerc s& nu*ml dau ochii peste cap, Am fost, onrc» vreodată Impresionată de chestiile astea? Nu-mi place cA petrecerea e aşa divizată, Zuch nici măcar n-ar li avut un turneu dacă n-ar fi fost toţi oamenii de la parter cure muncesc din răsputeri, grăblndu-se să rezolve problemele de sunet apărute pe ultima

sulă de metri sau căutând să înlocuiască echipamentul. Zuch habar n-are cum sunt ftcute jumătate dintre sarcinile lor.

___-Pippa.

- Bună!

încă nu pot să respir, dar Jamie mă strânge de talie, apoi îşi plimba unghiile peste materialul catifelat. Mă întreb dacă-i place senzaţia, pentru că mie clar îmi place.

Concentrează-te, Pippa! Mă forţez să-i zâmbesc lui Zach.

Poartă un hanorac galben fosforescent, cu dungi reflectorizante. Exact asta poartă muncitorii de pe şantier ca echipament de protecţie. îl urăsc pentru asta. Acum câteva luni, mi-a zis că trebuia să înceapă să se îmbrace astfel încât să dea naştere unor trenduri, pentru că devenise faimos. încearcă să fie la modă, dar nu pare să fie autentic, de parcă prea se strofoacă.

înghite cu noduri şi continuă să mă privească în modul ăla amuzant, apoi arată plin de apreciere spre rochia mea.

- Arăţi incredibil!

Sunt mulţumită, nu pot să mint. Expresia de pe faţa lui e foarte satisfăcătoare pentru mine.

Ca toţi cei de la parter, Zach se întoarce spre Jamie şi se uită la el.

- Jamie Streicher. Iubitul Pippei.

lamie întinde mâna. E mult mai înalt decât Zach, şi încerc să nu râd.

Zach îngheaţă pentru un moment, apoi îşi revine şi dă mâna cu Jamie.

- Da, am fost la acelaşi liceu, spune el, pe un ton neutru.

-Exact, încuviinţez eu.

Când Zach sc uit A din nou În mine, arc pumnale în priviri. Arată în spate, şi apare blonda lui platinat«! Plutește, de pa$_{rc}$j tocmai a fost Invocată.

- Ai cunoscut o pe Layla?

Jamie mă strânge mai tare de talie. Zach ştie foarte bine că n-am cunoscut-o.

Nu-mi place să mă prefac a fi în regula cu ceva. Nu suport cum toţi îşi joacă rolurile, inclusiv eu şi Jamie, şi nu suport ce simt, că trebuie să le demonstrez oamenilor ăstora că sunt mai bună.

Zach nu contează, şi oamenii ăştia nu sunt prietenii mei, îmi dau acum seama de asta. Ştiam asta şi înainte, dar, în seara asta, mă loveşte cu putere în faţă.

- Bună!

îi zâmbesc şi dau mâna cu ea. Are mâna aşa mică, parcă ar fi a unui copil. încerc sa nu-mi dau ochii peste cap.

- Pippa.

încuviinţează şi face ochii mari.

- Layla.

Zâmbetul ei e însă blând şi timid. Credeam c-o să fie precum Cruella, hrănindu-se cu faptul că mi-a furat bărbatul, dar pare tânără, mică şi tăcută. Zach face un pas în faţă, şi ea se dă în spate, fluturându-şi genele.

Felul în care e dată laoparte îmi provoacă milă. Sau empatie. Ştiu cum e.

Zach face semn către grup. Recunosc câţiva oameni din seriale şi filme, câţiva ţipi din trupa care-mi place. Jamie se aşază şi, înainte să apuc să iau loc lângă el, mă trage în poala lui.

E atât de cald şi de puternic. îşi pune mâinile pe talia mea, de parcă acolo e locul lor. Ştiu că e doar de faţadă, dar faţa îmi ia foc. Mă gândesc la ziua când am stat prima oară în faţa clădirii lui Jamie şi mi-am făcut curaj să intru. îmi aduc aminte cât de chipeş mi s-a părut. încă îl consider aşa. însă n-am crezut c-o să ajung să stau în poala lui.

Dar nu mă plâng.

b mă fixează cu privirea, dar mă întorc cu spatele la el, de -) nU'Uiî pasă.

lX'H (înd ^ci0 pensiune, te implici cu totul, îi spun lui Jamie * privirea îi coboară spre buzele melc, şi mă întreb cât de de- ■le o să meargă în seara asta. Pielea îmi ia foc, şi, chiar daca Vcioarele, umerii şi braţele îmi sunt expuse, nu mi-e frig.

Chelnerul îmi mai aduce un pahar de whiskey şi apă lui Jamie. Acesta e prins într-o conversaţie despre hochei cu chitaristul din turneul lui Zach. Ma prefac că ascult, dar, de fapt, sunt atentă la Zach şi Layla.

Ea stă lângă el şi-l asculta vorbind cu grupul. Zach nu i se adresează nici măcar o dată, iar zâmbetul ei e forţat. Nimeni nu vorbeşte cu ea,

îmi pare rău pentru ea.

Mă întreb dacă la fel am fost şi eu. Mă gândesc la genul ăsta de petreceri din trecut şi la cât de norocoasă mă simţeam să fiu acolo, să am atenţia lui Zach îndreptată asupra mea. Layla se uită la mine şi-mi zâmbeşte, iar eu simt impulsul s-o îmbrăţişez. Ştiu c-ar fi ciudat, dar pare să aibă nevoie de o îmbrăţişare. în seara asta, am venit pregătită s-o urăsc, dar, acum, nu vreau decât s-o iau cu mine când o să plec.

Tipul cu care vorbea Jamie se ridică să salute pe cineva, şi mâna lui Jamie se mută de pe talia mea pe şold. Privirea îi e aţintită asupra lui Zach.

-Deci ţipi de genul ăsta îţi plac.

Tonul lui e nemulţumit.

Mă uit cum Zach delectează grupul cu o poveste. Adoră să fie în centrul atenţiei şi, când spune ceva şi restul râd, îl observ cum măsoară reacţiile celor din jur.

îşi doreşte aşa mult să fie plăcut.

- Mi-a trecut, îi spun lui Jamie.

Privirile ni se intersectează, şi răceala din ochii lui dispare pentru o clipă. Oare se gândeşte la momentul când i-am spus că e superb sau la sărutul din hol?

- Atunci, toate astea nu sunt pentru el? mă

timp

întreabă el în ce mă strânge de şold şt îmi analizează faţa, părul şi rochia

Râd şocată.

-Ce? Jamie, bineînţeles că nu sunt pentru el.

Respira adânc, şi îmi vine să-l mângâi pe nas.

- Pippa, ce naiba ar trebui să cred?

Ochii verzi îi sclipesc, şi mă strânge mai tare de şold.

Cât de mult îmi place.

- Te-ai dat peste cap pentru tipul ăsta.

îşi trece mâna prin păr şi se ciufuleşte.

-E răzbunarea supremă, nu-i aşa? Să-l faci să te vrea înapoi? Să te implore să ţi-o tragă?

Scrâşneşte din dinţi.

N-am cuvinte. Doar clipesc şi sunt şocată.

- Jamie.

Nu ştiu ce să spun în continuare. încerc să mă întorc în poala lui, dar mâinile lui mari mă ancorează pe loc.

-Nu te mai mişca! scrâşneşte el.

Peste o clipă, îi simt erecţia tare în spate.

Fac ochii mari.

Ştiu că tot ce facem în seara asta e o şaradă şi că erecţia e probabil doar reacţia corpului la faptul că stau în poala lui. Latura asta furioasă şi tulburată a lui Jamie îmi înfierbântă însă sângele. Sunt foarte conştientă de penisul lui tare, de mâinile lui pe şolduri le mele, de felul în care atinge materialul moale, de felul în care îşi încordează degetele când se uită la buzele mele.

Este plăcut să fiu mai mult decât fata care a fost călcată în picioare.

- Nu asta e răzbunarea supremă, spun eu încet.

Mă fixează cu privirea şi îşi încordează maxilarul.

Zâmbesc şi nici măcar nu mă mai recunosc,

- Răzbunarea supremă ar fi să fac sex cu tine.

CAPITOLUL 28

Jamie

Niciodată n-am fost atât de aproape de a o lua pe fata asta pe sus, a o duce acasă şi a uita de toate regulile pe care le-am stabilit pentru mine.

Pippa îmi zâmbeşte, şi ochii îi sclipesc, tachinându-mă, în timp ce mă gândesc la cuvintele pe care tocmai le-a rostit.

„Răzbunarea supremă ar fi să fac sex cu tine.”

Aş vrea eu.

în maşină, i-aş ridica rochia, i-aş rupe chiloţii şi mi-aş îngropa faţa între picioarele ei. Aş face-o chiar pe scaunul din faţă. Nu mi-ar păsa dacă ne-ar vedea cineva..

Ba nu. Aş face-o chiar aici, în faţa lui Zach. Aş face-o să-mi ţipe numele în faţa tuturor acestor oameni. Şi-ar scăpa băuturile din mână şi toţi ne-ar privi în timp ce aş pătrunde-o şi aş face-o a mea pe asistenta mea drăguţă. Fata pe care o doresc dintotdeauna ar termina atât de intens pe penisul meu.

Erecţia mea o împunge în spate, în timp ce-mi controlez gândurile. Din clipa în care a ieşit din camera ei îmbrăcată în rochia asta, am alternat între fantezia de a o rupe de pe ea şi senzaţia de iritare că se îmbrăcase ca să impresioneze un idiot disperat după atenţie.

Pippa se uită la mine şi încearcă să vadă ce reacţie am. Am dinţii încleştaţi. Trebuie să mă adun. Fac un exerciţiu de centrare de la hochei. Inspir adânc, mă concentrez asupra senzaţiei

di plămânii mi se umflă, nu a presiunii din testicule A tic« din jnr. conversaţiile şi încerc să nti inspir parfumuH * pârului ei, (Ti

degetele mari ating catifeaua moale a rochiei ** concentre? doar asupra acestui lucru. [1]

Deschid ochii. Am încă ditamai erecţia, fot vreau să i -Pippa, zic cu, dar nu ştiu cum să continui. frag.

Nu pol să gândesc în preajma ei.

Clatină din cap»i pare ruşinată. …

Nu ştiu de ce am spus asta. înghite cu noduri, şi ma u.t la „Uimle ei. îţi rămân datoare pentru asta. Mulţumesc mult de tot!

- Pentru ce?

Tonul meu e tensionat.

Arată în jur, la petrecere, şi apoi la noi doi.

- Pentru asta. Pentru că mă laşi să stau în poala ta. Pentru c-ai acceptat toată şarada asta.

Am lăsat-o să stea în poala mea? îmi vine să râd. Fundul Pippei lipit de mine e cel mai erotic lucru pe care l-am experimentat de ani întregi, şi o sa mă masturbez săptămâni bune gândindu-mă la el. în plus, privirea plină de venin pe care mi-a aruncat-o Zach când Pippa nu era atentă a făcut să merite totul.

Fie că înţelege asta sau nu, Pippa nu mai are nevoie de el. însă Zach şi-a dat seama de asta. O explozie de satisfacţie masculină arogantă îmi cuprinde pieptul când privirea mi se intersectează cu a lui Zach. Acesta se opreşte pentru o clipă în mijlocul conversaţiei, şi ştiu că am dreptate.

Ce idiot e! Dorinţa de a o proteja pe Pippa se intensifică.

Ea mă strânge de genunchi, şi fiori îmi străbat piciorul, ajungând direct în penis. Ce tortură dulce, să stea aşa în poala mea! Singurul motiv pentru care nu o mişc, ca să-i dau penisului meu o pauză, e pentru că n-o să mai am ocazia asta.

Mă uit când la ochii ei, când la buzele ei.

- Promite-mi ca n-o să te mai culci cu Zach niciodată!

-Poftim? ■ – ' *

- Fă-o! Promite-mi, Pippa! îi cer eu. Vorbesc ca un nemernic, dar nu-mi pasă. Clatină din cap, râzând.

îţi promit. Dumnezeule! După tot ce s-a întâmplat? Nu sunt chiar atât de idioată.

~ Nu cred deloc că eşti idioată.

_ Mă rog, am stat cu el mult prea mult, îmi şopteşte ea la ure-¡1C, ridicând din umeri şi zâmbindu-mi cu autoironie. Respiraţia ei îmi gâdilă urechea. Şi-n plus, nu era deloc bun în pat.

- Serios?

Mă enervez când mi-i imaginez împreună, el peste ea. De fapt, nu, probabil o punea să stea pe ea deasupra de fiecare data, pentru că e un leneş.

Urăsc imaginea asta.

- O! exclamă ea, foindu-se în poala mea.

îmi înfig degetele în şoldurile ei, dar le relaxez imediat.

- îmi pare rău!

-Nu-i nimic.

îmi zâmbeşte.

- De ce zici că nu era bun în pat?

O întreb înainte sa fiu conştient de ceea ce spun. Nu pot să mă abţin, trebuie să ştiu.

-N-o să-ţi zic detaliile.

- M-am îmbrăcat la costum pentru asta.

-Te îmbraci la costum de mai multe ori pe săptămână pentru meciuri, răspunde ea, zâmbind.

Simt o presiune în piept, de parcă urmează sa explodez.

îmi place că nu îi e frică de mine şi că nu se teme să-mi răspundă.

Zâmbesc pieziş.

- A trecut ora mea de somn.

-Bine, în regulă, îmi zâmbeşte ea. Se uită la Zach, apoi din nou la mine. Făcea o chestie cu mâna, îmi şopteşte, şi mă apropii, chiar dacă o aud foarte bine.

îşi întinde degetele şi le mişcă în faţă şi-n spate foarte repede, de parcă e un DJ, şi îşi arată dinţii.

Izbucnesc în râs.

- Asta ce ar trebui să fie?

Pippa râde, şi, când privirea ei sclipitoare o întâlneşte mea, pulsul mi-o ia razna. pe a

- Aşa îmi freca Zach clitorisul.

Mi se întoarce stomacul pe dos. Nu-mi place să-i fol$_{oseas}$. numele în aceeaşi propoziţie cu clitorisul ei.

-Mereu parcă era pe fugă, şi mă îngrijoram că sunt p$_{rea}$ lentă, şi după... Ridică din umeri şi scânceşte. Nu reuşeam să ajung nicăieri.

Cu noi, nimic n-ar fi grăbit. Aş lua-o lent. Ar dura toată noap. tea. La răsărit, ea ar avea în continuare orgasm, deşi ar fi epuizată de la toate orgasmele pe care le-a avut în toate poziţiile posibile

- Spre final, părea mai degrabă o sarcină de bifat. Se uită l$_{a}$ mine. îmi pare rău! Ţi-am dat prea multe informaţii.

O senzaţie electrică şi determinată îmi apare în sânge. Am concurat în sporturi toată viaţa mea. Concurenţa mă face să fiu mai bun. Am asta în ADN, şi e cea mai bună motivaţie.

Ideea că Zach n-a putut să-i provoace orgasm Pippei îmi face sângele să fiarbă.

Eu aş face-o să aibă orgasm. Un orgasm atât de puternic!

Pulsul îmi răsună în urechi, şi, în momentul ăsta, suntem doar noi doi în acest loc. îi susţin privirea şi înghit cu noduri, în timp ce-mi imaginez cum mi-aş strecura mâna sub rochia ei şi mi-aş lipi degetele de chiloţii ei umezi. Poate m-ar strânge de genunchi sau poate şi-ar îngropa faţa în umărul meu, în timp ce ar tremura în poala mea, dezlănţuindu-se.

Trebuie să-i provoc un orgasm.

- Nu sunt prea multe informaţii, îi spun, pe un ton aspru. Asta s-a întâmplat doar cu el? întreb eu, dintr-un motiv idiot.

Se pare că-mi place durerea. îmi place să aud despre dificultatea ei de a ajunge la orgasm, deşi nu pot să fac nimic în privinţa asta.

îşi muşcă buza, şi urmăresc mişcarea. Vreau să-i muşc şi eu buza.

Privirile ni se intersectează din nou.

- E singurul bărbat cu care am fost vreodată, recunoaşte ea.

■ adânc, în timp ce competiţia inii pulsează în vene. „Pot 'r’să se răzgândească", mă gândesc eu.

S °Se R^ste în poala 'nea> ?i mi încleştez maxilarul când îmi t nce şi penisul.

Uneori, reuşesc de una singură.

Chiar şi în lumina slabă din restaurant, văd c-a roşit. Mă în- cb dacă roşeşte aşa şi când se atinge singură.

trC _De ce ai roşit, privighetoareo? o întreb eu încet.

-N-am roşit, spune ea.

Refuză să se uite la mine, dar se vede la gât că pulsul i s-a înteţit.

Privighetoarea drăguţă se gândeşte la ceva indecent, şi trebuie să ştiu la ce anume. Cu o mână o ţin în continuare de talie, dar îmi ridic mâna liberă şi o pun pe obrazul ei.

- Arzi. Doar n-ai febră, nu-i aşa?

Ridic dintr-o sprânceană, tachinând-o.

- Nu cred, îmi şopteşte, uitându-se la mine.
- La ce te gândeşti?

-La nimic.

A făcut ochii mari.

Acum, trebuie sa ştiu. O întorc în poala mea, ca să nu îmi evite privirea.

- Spune-mi!

Pufneşte, pe jumătate amuzată şi pe jumătate enervată.

-Jamie.

-Acum.

- Ce autoritar, mormăie ea. Bine. Săptămâna trecută... -

Continuă!

- E jenant. Bine. Nu contează. De obicei, îmi e greu chiar şi de una singură, dar, săptămâna trecută, am reuşit să termin foarte repede. Apoi se înroşeşte toată. Dumnezeule, de ce-ţi spun asta?

- Doar ascultai ordinele, spune, dar vocea mea pare îndepărtată.

Asta pentru că nu mă gândesc decât la Pippa de cealaltă parte a peretelui care ne separă camerele, atingându-se. Gemând. Incordându-se când termină.

La naiba! Sunt atât de tare acum.

. numncKule. e», <•' W <* F[1]"'«'

Nn ml mm ’'"l'"[1]'^ ", , fwS sj r J,| intr un armene« Md. POM rw *r u . (ot s mi s a itr moment. IVMe sunt nnuţ't. |
în rCSr n.î ml <„"*• ”’une cS >'* la întâlniri.

- Aşa e.
- Niciodată?

Mi-o amintesc pe Erin» fericită şi zâmbitoare, şi sunt din nou copleşit de vinovăţie când îmi aduc aminte cum s-a retras din toate prezentările de modă.

- Am avut o iubită când aveam 19 ani.

Pippa îşi înclină capul în timp ce mă ascultă.

-Erin. E ciudat să-i spun numele cu voce tare. Era drăguţă, dar... Clatin din cap, neştiind ce să spun. Programul meu e intens, chiar şi în afara sezonului, iar mama necesită multă atenţie.

Pippa încuviinţează, şi privirea îi e plină de o compasiune caldă. Când îi studiez faţa, îmi dau seama că e singura persoană care ştie adevărata amploare a situaţiei.

- Nu pot să mă ocup decât de lucrurile astea două.
- Am înţeles, încuviinţează ea din nou.

Mă uit în ochii ei, şi ceva mă emoţionează. E prea simplu să ne prefacem că suntem împreună. E diferit de relaţia mea cu Erin, pe care am simţit-o mereu mai mult ca pe o prietenă. Conştientizarea asta mă împunge în piept. O mângâi pe Pippa, şi închide ochii aproape de tot. Atingerea ori o relaxează, ori o excită. Poate ambele.

Atenţia îmi e atrasă de penis. Din nou.

E tare. Din nou.

îmi dau voie să mă port cu Pippa aşa cum vreau şi nu ştiu dac-o să mă pot opri după ce o să plecăm. E magic s-o ating.

Zach o priveşte din spate, în timp ce prietenul lui vorbeşte.

Penisul îmi pulsează, şi-mi vine o idee. Sunt un nemernic malefic şi profit de Pippa, când ar trebui s-o ajut. Există un milion

de motive pentru care n-ar trebui să fac ce „„.mi pasă. *în clipa* în cate o sâ it.şin) ‘ ""C3za «4 fac, dar „„„nai. Amândoi ştim că toată treaba asta " 0 să rcv'nă la

- Vtei să-l răneşti cu adevărat? şop lesi', * rea,ă-

Mă aplec spre ea şi îi ating 1I5or „ . U' lipită de mine. ,ea cu buzele. Tresare

Aştept până se uită Ia mine. Dumnezei

- Sărută-mă, îi spun. ' e >te ochi frumoşi are!

CAPITOLUL 29

Jamie

Pippa clipeşte.

-Se uită la noi.

Ridic dintr-o sprânceană şi mă uit la buzele ei Ştiu cât de catifelate sunt. M-am gândit de sute de ori la sărutul nostru.

- Asta doar dacă vrei.
- Da, încuviinţează ea.

Când îmi ridic privirea, se uită la gura mea.

- Dacă se uită, ar trebui s-o facem.

-Da.

- Bine. O să te sărut acum.

îmi duc mâna la ceafa ei şi o trag uşor în faţa.

Sărutul e diferit de data asta. Mai puţin disperat, mai puţin frenetic, deşi simt toate astea pulsând în piept, indemnându-mă s-o sărut apăsat. Dar nu. Vreau să savurez sărutul, pentru că n-o să mai avem altă ocazie, aşa cum n-o să-mi mai stea vreodată în poală. După seara asta, n-o să-l mai vadă niciodată pe ratatul ăla şi n-o să mai am ocazia s-o ating.

O sărut pe Pippa cu dorinţă. De parcă ea e aerul şi eu mai am puţin şi mă sufoc. Mă trage de guler, şi o muşc de buza de jos înainte s-o gust din nou.

O sărut de parcă ne aşteaptă o eternitate. Ştiu că nu e aşa. Mai avem poate treizeci de secunde din asta, dacă sunt norocos.

citează de parcă şl ca s a gAndlt la asia tontă MlptîlniA lei el.

iul dispare. Oamenii, muzica. Toiul, cu exc epţia Fsh? au»

n wri'Ziil -TiA

i sub a mea. ea lipită de mine şi mâinile mele în umezesc. îi sug limba, şi geme.

Aş putea s o lac sil termine atât de repede. Aş face o Iar şl Iar, pAnft m ar implora să-i dau o pauză.

_Pippa, şoptesc între săruturi.

pa doar încuviinţează şi îmi caută buzele din nou. Dorinţa îmi inundă pieptul înecând orice altceva. Toate lucrurile rele pe care le-am văzut vreodată sau care mi s-au întâmplat se evaporă în timp ce o sărut, de parcă mă umple cu lumină. Părul ci e mătăsos, şi o deschid şi mai mult, ca s-o gust mai profund. Trebuie s-o gust mai profund. Trebuie să fie toată a mea.

Ştiu că ce se întâmplă nu e real, dar tot e incredibil.

Simt o prezenţă în apropiere şi, când deschid ochii, văd un hanorac fosforescent lângă noi. Ţin faţa Pippei în mâini, dar Zach se întinde şi-i aranjează o şuviţă.

Mă retrag şi-l fixez cu privirea. Sunt tot încordat.

- De ce vă ascundeţi într-un colţ? întreabă el.

Are un zâmbet forţat şi incomod pe faţă.

-E o petrecere. Veniţi să staţi cu noi!

Arată spre masa unde stă cu prietenii lui şi o spune pe un ton de parcă nu avem de ales.

Pippa se încordează, o simt. îi simt ezitarea.

-Trebuie să plecăm. Trebuie să ne trezim devreme, şi încă n-am terminat cu ea pe noaptea asta, îi spun eu pe un ton sugestiv, în timp ce-l privesc în ochi. în ochii Pippei se citesc surprinderea şi pasiunea. Nu-i aşa, iubito? o întreb, în timp ce o iau de talie.

Are buzele umflate şi pare ameţită în timp ce încuviinţează.

Simt un fior de aroganţă. Expresia lui Zach e deopotrivă ne-impresionată şi iritată.

Pippa se ridică şi, când o urmez, mă apropii de Zach, ca să evidenţiez diferenţa de înălţime, Nu folosesc prea des înălţimea

în avantajul meu, dar, în seara asta, o să profit d să-i arăt că sunt mai bun decât el. 0riceo^ieCa

- Mulţumesc pentru invitaţie!
- Da, spune el, forţându-se să zâmbească. Arată d

i se fiică rău. Mă bucur mult că te-am văzut, Pippa^ ^arcă0s<

- Şi eu, spune ea tot cu un zâmbet forţat.

0 iau de mână. 1 se potriveşte perfect într-a mea borâm scările, practic, o susţin de braţe. îşi ia bum^^ Co‘ câţiva oameni, şi, în clipa în care ajungem afară, *s?* îi dau drumul la braţ. Acum, c-am plecat de la petrece/7^*- s-a terminat. e’ $arada

Mi se întoarce stomacul pe dos. A fost prea simplu $j de periculos e lucrul ăsta. $lu

- Dumnezeule, au fost multe de gestionat, spune ea înch* zând ochii.

îmi încrucişez braţele la piept, ca să nu fac ceva stupid, cum ar fi să-i ating din nou părul sau talia. Nu ne mai prefacem.

- Pippa, ai fost foarte tare.

Ea pufneşte şi îşi dă ochii peste cap.

- Vorbesc serios.
- Asta datorită ţie, îmi spune ea zâmbind.

Inima îmi bate cu putere.

- Oricând.

Nu pot să-i spun adevărul. Că seara asta a fost o favoare pe care mi-am facut-o mie însumi.

CAPITOLUL 30

Jamie

Mă gândesc numai la ea.

- Mai vrem o rundă, îi spune Owens chelneriţei, arătând spre grupul nostru mare.

Am ieşit toţi jucătorii în seara asta, după ce am pierdut Împotriva echipei din Houston.

Mă simt neliniştit în timp ce-mi beau berea. De fiecare dată când s-a auzit fluierul la meciul din seara asta, mi-a venit sa mă uit peste umăr. Mi-o tot imaginam stând acolo, zâmbind şi pri- vindu-mă cum joc. Sunt plecat de şase zile, şi e timpul să înfrunt adevărul urât.

Mi-e dor de privighetoare.

Chelneriţa îmi mai pune o bere în faţă, şi dau pe gât ce mai am în halbă, apoi i-o dau şi-i mulţumesc.

- Eşti prost dispus în seara asta, zice Owens, zâmbind.

îl fixez cu privirea.

- Ce mai face fata ta?

Fata mea. Cuvintele îmi încălzesc pieptul.

- E asistenta mea, îi răspund, dar deloc convingător.

- Da, asta voiam să spun, îmi zice el zâmbind.

Beau jumătate din bere,

-Nu e treaba ta.

Owens râde din tot sufletul

-Streicher, relaxează-te! Nu vreau să fiu cu Pippa.

Mà relaxez şi mai iau o gură

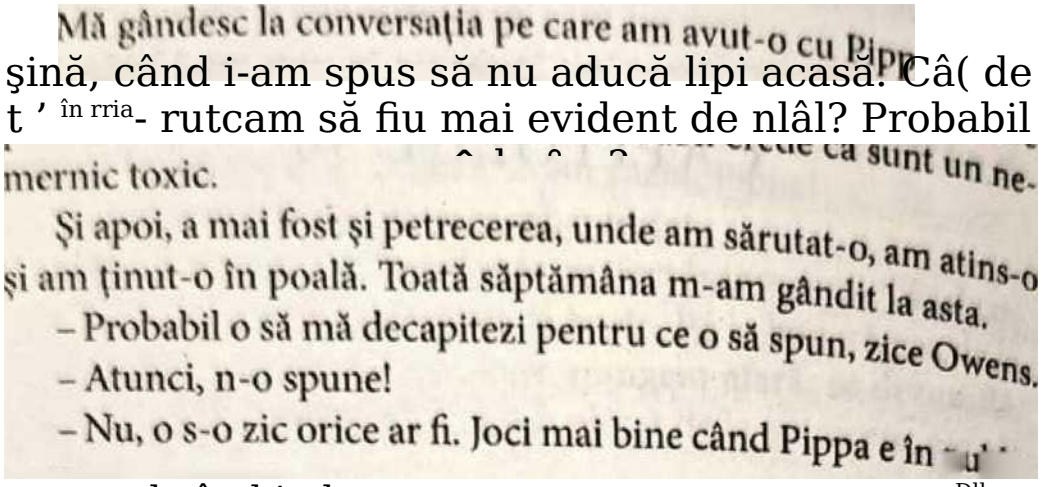
Mă gândesc la conversaţia pe care am avut-o cu Pipp
şină, când i-am spus să nu aducă lipi acasă? Câ(de
t ’ în rria- rutcam să fiu mai evident de nlâl? Probabil
mernic toxic.
Şi apoi, a mai fost şi petrecerea, unde am sărutat-o, am atins-o
şi am ţinut-o în poală. Toată săptămâna m-am gândit la asta.
– Probabil o să mă decapitezi pentru ce o să spun, zice Owens.
– Atunci, n-o spune!
– Nu, o s-o zic orice ar fi. Joci mai bine când Pippa e în
spune el zâmbind. y Dllc»

îmi încrucişez braţele la piept. Simt că mă enervez şi am presiune ciudată în piept. 0

- Asta pentru că, atunci când vine la meciurile mele, e mama cu ea. îmi fac griji pentru mama, îi spun eu tăios.
- Nu cred că e asta.
- Eşti beat.

Owens râde din nou.

- Aşa e, dar asta nu înseamnă că n-am dreptate.

îmi dau ochii peste cap. începătorii ăştia au impresia că le ştiu pe toate. Alexei Volkov, care se află în celălalt capăt al mesei, îl strigă. Owens se duce la el, iar eu mi-o imaginez pe Pippa stând lângă poartă. Mă calmez imediat.

La naiba!

îmi frec nasul. Nu sunt pregătit să înfrunt problema. E laş din partea mea şi contrazice tot ce am învăţat de la sportul meu despre rezistenţă şi duritate mentală, dar...

Nu pot să fac chestia asta cu Pippa de-adevăratelea. Nu pot s-o dau în bară şi după să fiu în aceeaşi categorie cu Zach, idiotul ratat. După ce am auzit-o cântând la chitară şi din voce pentru mine, ştiu că are tot ce-i trebuie pentru o carieră în muzică.

Doar că încă nu e conştientă de asta,

îmi vibrează telefonul în buzunarul de la spate. Am primit o poză cu Pippa şi Daisy în drumeţie după-amiaza asta. Soarele se vede printre copaci, şi ochii Pippei sunt atât de luminoşi. Are obrajii roz, de la frig. Simt un fior. îi studiez privirea, jsiMurilc şi pS™! caramel. Mă încrunt când văd că poartă o .„că sitbţi^'-

Se tace frig în munţi.

Mă concentrez doar la telefon, aşteptându-i răspunsul. Simt hor de entuziasm, ca în momentele dinainte ca un jucător să •'„cerce să tragă la poarta mea.

” \Hfont<îr. îmi răspunde ea.

Pufnesc, îmi sprijin bărbia de palmă şi mă uit din nou la poza cu ea. Berea mă ameţeşte, şi mă întreb dacă ar spune asta şi în pat.

Mintea mi se umple cu imagini cu noi doi împreună, goi, respirând sacadat. Poate o ţin de încheieturi când o pătrund şi văd cum privirea i se înceţoşează.

Penisul mi se întăreşte, şi strâng ochii, frecându-mi faţa. La naiba, Streicher! Revino-ţi!

Problema Pippei cu orgasmele m-a bântuit toată săptămâna.

Mă uit la mesajele noastre şi vreau să-i spun atâtea lucruri. „Cum eşti?” şi „Te-ai gândit la mine?”, şi „Ştiu o sută de moduri prin care să-ţi provoc orgasm".

Cum sunt lucrurile la apartament săptămâna asta? îi scriu eu într-un final, pentru că e mai puţin personal.

Totul e bine. Lui Daisy îi e dor de tine.

Pulsul mi-o ia razna. Mă aplec, îmi pun coatele pe genunchi şi mâ uit la ecran.

O *să mă întorc acasă înainte să-şi dea seama.*

Răspunsul Pippei vine imediat.

Abia aşteaptă.

Zâmbesc.

- Dumnezeule, zâmbeşte! exclamă Owens din capătul

mesei, arătând spre mine.

Clatin din cap şi cred ca încă zâmbesc.

- Du-te naibii, Owens! îi strig, pe un ton amuzat.

Owens îmi zâmbeşte.

Povesteşte-mi despre drumeţiile pe care le-aţi făcut săptămâna asfa, îi scriu Pippei.

Prei *un program detaliat?*

Pd. Vnw sî) *ştiu lotul, inclusiv ora.*

Autoritar,

Mă uit la telefon şi zâmbesc, în timp ce bat clin picior, agitat

Peste o jumătate de oră, încă ne seriein. Nic i nu ştiu câte beri am băut. Nu sunt genul care bea – mama a fost mereu îngrijorată că o să moştenesc alcoolismul lui tata –, dar îmi tot repet câ băutul cu echipa face parte din ritualurile de apropiere care-i p|ac lui Ward. Momentan, sunt în zona aia de ameţeală în care totul pare mai distractiv.

Mulţumesc din nou c-ai venit cu mine la petrecere, scrie ea.

Am plecat la meciurile din deplasare în dimineaţa de după petrecere, aşa că n-am avut ocazia să vorbim despre asta.

Nici o problemă.

Aş *vrea să-mi cer scuze pentru subiectul despre care am vorbit.*

Detaliază, spun eu încordat.

Răspunsul nu vine imediat, şi o simt cum îşi muşcă buza, în cealaltă parte a continentului.

Chestiile pe care ţi le-am zis despre Zach şi mine. A *fost neprofesionist.*

îmi frec pieptul, unde simt o durere. Mi-o imaginez îngrijorată. Oare regretă că mi-a spus asta?

Te-am forţat să-mi spui.

Chiar şi aşa, nu e problema ta, şi mi-e ruşine.

Nu ştiu ce e senzaţia asta pe care o simt în piept. E un amestec între dorinţa de a o îmbrăţişa ore întregi şi nevoia

feroce de a-i demonstra că se înşală în privinţa acestei „probleme" pe care crede c-o are.

N-are de ce să-ţi fie ruşine, privighetoarea.

îi trimit mesajul înainte să-mi dau seama că poate n-ar trebui să-i spun aşa. Nu e potrivit, dacă e să vorbim despre profesionalism. Se pare, însă, că nu mă pot opri.

în cazul ăsta, mulţumesc că m-ai ascultat!

Poţi să vorbeşti cu mine despre chestiile astea oricând, îi scriu, de parcă sunt amantul ei.

Gândul vine la pachet cu o apăsare în piept.

ine oribilă îmi apare în mine. Mă imaginez stând pe P’PPa în ®P«rtanient»inr ea îmi Povesteşte despre pro CiUia' i i sexuale cu tipul cu care se vede. Sunt copleşit de furie. Idcnielco«

Cl 7).^^ *(i,je 1(1 cuh ıar€> Non Pe buflă > amicef*

Şoapte bunii, Pippa.

] ! mult timp după ultimul ei mesaj, recitesc conversaţia noastră, .

Zacb n a reuşit sa-i provoace orgasm, iar eu îmi doresc cu disperare sa fac asta. Nu doar din cauza naturii mele competitive, dar şi pentru că Pippa e minunată şi merită tot ce e mai bun. Am văzut durerea de pe faţa ei când mi-a povestit despre asta. E ceva care o întristează.

Trebuie să repar asta. Trebuie să am grijă de ea.

îmi îngrop capul în mâini. Există un milion de motive bune să uit că mi-a spus lucrurile astea. Pippa lucrează pentru mine şi am încredere în ea cu casa mea, câinele meu şi mama mea. O plac şi nu vreau să-i dau viaţa peste cap, aşa cum am făcut cu Erin. Şi ştiu de anul trecut că mama are nevoie să fiu cu ochii pe ea, chiar dacă nu e pregătită să recunoască asta.

- Streicher, când am spus c-ar trebui să petreci mai mult timp cu echipa, nu la asta m-am referit, spune Ward zâmbind şi arătând spre telefonul din mâna mea.

Mă uit în jur. Toţi vorbesc între ei, beau şi râd, dar mintea mea e în Vancouver, la femeia de care ar trebui să stau departe.

Îmi bag telefonul înapoi în buzunar, şi Owens îmi mai comandă o bere.

E târziu când ajung înapoi în camera mea. Sunt stângaci şi abia reuşesc să bag cheia în uşă, ca s-o deschid. După ce mi-am vârât telefonul în buzunar, Owens ne-a făcut sa râdem spunân- du-ne poveşti din călătoria lui din vară prin Europa. Seamănă cu Miller, înainte sa devină un nemernic. Ward chiar ne-a povestit câte puţin despre perioada când a jucat în Toronto, înainte să se rănească.

însă, în tot timpul ăsta, eu mă gândeam la problema

Pippei.

îmi dau cămaşa şi pantalonii jos şl mă arunc în telefonul şi citesc din nou conversaţia cu Pippa. kof

E doar o chestiune de timp până o să-i spună şi a|(uj tia asta, şi el o să vrea s-o ajute. 11 *’P ches.

Mormăi şi-mi aşez capul pe pernă, Gândul că ar trebu' part cu altcineva mă irită. O plac pe Pippa – şi nu doar * °lm* vreau să mă culc cu ea. îmi place să vorbesc cu ea, să pet^^C* cu ea şi să locuiesc cu ea. îmi face brioşele alea bune. E am dulce şi frumoasă. Uzantă,

Cred că suntem prieteni. Nu vreau să-i facă brioşe altui r să cânte la duş în timp ce el ascultă de cealaltă parte a uşii P

Mintea mi se învârte, şi-mi dau seama că sunt beat M ’'«în mai fost beat de ani întregi.

îmi las mintea să se ducă înapoi la Pippa, şi mi se strecoară idee printre gândurile lente. Caut pe telefon o jucărie sexuală de care am auzit. Pulsul îmi răsună în urechi, şi am ditamai erecţia când pun jucăria în coş, trec adresa de la apartament şi numele Pippei, după care fac plata.

CAPITOLUL 31

Jamie

Trei zile mai târziu, sunt în avionul privat, alături de restul echipei. Cât aşteptăm să decolăm, îi scriu Pippei că sunt pe drum.

Daisy abia aşteaptă să te întorci! îmi răspunde ea, şi zâmbesc, uitându-mă la telefon. Ne-am scris tot timpul cât am fost plecat şi ne-am trimis poze. îi studiez fotografiile, le memorez şi o aştept cu nerăbdare pe următoarea.

Pe ecran îmi apare un e-mail, cum că pachetul e pe drum.

Nu-mi amintesc să fi comandat ceva la apartament. De obicei, Pippa se ocupă de chestiile astea şi foloseşte cârdul de credit pe care i l-am dat.

Avem veşti bune! Achiziţia a fost livrată şi ar trebui să ajungă în cursul zilei de azi.

(1) Satisfyer – jucărie personală cu sucţiune a clitorisului, pentru plăcerea ei devastatoare.

Inima mi se opreşte.

Am uitat cu totul de asta.

La naiba! Pulsul mi-o ia razna când îmi amintesc. Stăteam întins în pat, în boxeri, aveam erecţie şi i-am cumpărat Pippei o jucărie sexuală.

La naiba! Nu. La naiba! Nu-mi vine să cred c-am făcut aşa ceva. Nu e în regulă. Doar lucrează pentru mine. Şi nu mi-a

cerut

niciodată aşa ceva. încearcă să menţin«^ interacţiunea la

fcsional. Şi eu încerc acelaşi lucru. Mă sufoc. ' n'Vc' Prr>-

Fşii bine, Strekhei? întreabă Volkov, care stă lân

Da. bombăn eu, în timp ce inima mi-a luat-o razna^'^

I a naiba!

l.inkul de urmărire arată c-o să ajungă la o jumătate d după ce o să ajung eu. Pielea mi-a luat foc, şi transpir. Dac' grăbesc, poate o să ajung la timp cât să interceptez pachetul 013

Mi-o şi imaginez pe Pippa primindu-l, cu o expresie orin'l şi dezgustată. După toate mesajele de săptămâna asta, toate zâV betele pe care mi le-a oferit, toate plimbările la care am ieşit am reuşit sa stric tot.

Tocmai am stricat orice reprezintă Pippa pentru mine.

- Echipajul din cabină să se pregătească pentru decolare, spune pilotul.

însoţitoarele de zbor se asigură că toată lumea are centura pusă şi uşa avionului se închide. Inima îmi bate cu putere, şi sunt blocat în avionul ăsta afurisit cinci ore, în care nu fac decât să mă rog ca Pippa să nu primească afurisitul de colet înainte să ajung eu acasă.

în clipa în care aterizăm, sar de pe scaun şi îmi scot geanta de sus. Băieţii mă privesc circumspecţi.

- Pardon! spun eu tăios în timp ce o iau spre partea din faţă.

Avionul încă nu s-a oprit, iar una dintre însoţitoarele de zbor îşi dă ochii peste cap din cauza comportamentului meu.

Nu-mi pasă că sunt nepoliticos. Trebuie să ies primul din avionul ăsta. Dacă nu ajung la timp, o să fiu un om terminat. Nici măcar nu e vorba că va trebui să-

mi caut o asistentă nouă. Dacă Pippa o să vadă că i-am luat o jucărie sexuală, o s-o pierd pe singura persoană din oraşul ăsta de care chiar îmi place.

Simt că mi se face greaţă.

Sunt fix în spatele echipajului de zbor când uşa e deschisă. Dac-ar fi un zbor normal, nu cu un avion privat, sau dacă n-aş fi cunoscut în oraş pentru faptul că joc hochei, probabil aş fi arestat

din cauza felului în care mă port. fnsă ecl)i . . nat ji-mi face semn s-o iau înainte. f>,lre neimpresio-

- Pare riu>e ° urgenjă. bombăn eu rl» t.

Aici? prin aeroport. |.a cât sunt de mare' ■ T Pe >ingă eL recunoscui în oraşul ăsta. Oamenii se h II ’ SU”* foarle uşw de mrarf. Probabil arăt ca Terminatorul la cum'aXr/c fil’ agata de cotul cuiva, si persoana respectii / 8ı Gcanta mi se

Din fericire, în aeroport există o ieşire specială pentru zborurile private. Aştept după persoana din faţa mea. Respir greoi şi sunt transpirat tot.

Nu există veşti noi despre locaţia coletului. încă n-a fost livrat, înghit cu noduri. Nervii îmi sunt întinşi la maximum. în viaţa mea n-am mai fost aşa încordat. Nici înaintea unui meci, nici când am aflat că mama are atacuri de panică. Niciodată.

Nu ştiu ce înseamnă asta şi nici n-o să aprofundez problema acum. Persoana de la ieşire mă priveşte cât îmi procesează paşaportul. Vad în privirea ei momentul în care mă recunoaşte. Mă simt şi mai vinovat. Dacă n-aş fi jucător profesionist de hochei, îmbrăcat într-un costum mai scump decât salariul multora pe o lună, aş fi luat la întrebări, la cât de dubios arăt.

-Să aveţi o zi bună, domnule Streicher! spune el, facându-mi semn să trec. Să ne oferiţi mai multe apărări de poartă!

- S-a făcut, strig eu, în timp ce mă grăbesc să trec de uşi.

Uberul mă aşteaptă în faţă, şi urc repede. Mi-am lăsat maşina la apartament, în caz c-avea Pippa nevoie de ea.

- 500 de dolari ca să mă duci acasă cât de repede poţi, îi spun şoferului, în timp ce scot banii din portofel.

Următoarele douăzeci de minute sunt absolut oribile. Şoferul conduce cu mult peste limita de viteză şi e claxonat de foarte multe ori. Bat nerăbdător din picior şi scrâşnesc din dinţi. Ba mă uit la geam, ba verific pagina de urmărire a coletului.

Când opreşte în faţa blocului meu, îl plătesc şi ţâşnesc afară din maşină. Durează o eternitate până vine liftul şi o altă eter-

nitate până ajunge la etajul meu. O femeie în vârstă coboară

h etajul mc. Cu greu reuşesc şi nu <, Unpine „ mfti «ni rSbdare. ' ' (’’n lift.

Intr-un final, uşa liftului se deschide la ultimul uşă ini i -o fracţiune de secundă. a^’ ** a)ung | a

Nu e nici un colet pe jos. Pulsul îmi răsună în n-am scăpat. Ar putea fi înăuntru sau jos, la portar în':’

În apartament e linişte. Daisy vine la mine dând f iar eu o iau în braţe absent şi o mângâi în timp ce scana" C°adâ' meniul şi deschid uşa de la dulapul de sub chiuvetă „ .’par'»- cutia cu reciclări. ’ Sa Verific

N-o vad pe Pippa. Nu văd nici un colet. Nu văd nici o c r goală. Sun jos la intrare, unde mi se confirmă că n-au primit nici un pachet. Respir uşurat şi, încet, revin la normal. Coletul n- ajuns încă.

Oftez şi mă reazem de uşă, ca să-mi trag sufletul. Tocmai am îmbătrânit un deceniu. O mângâi din nou pe Daisy, apoi o las jos. Se întoarce pe canapea şi se culcă la loc. Pe măsură ce mă liniştesc, îmi trec mâna peste faţă.

A fost prea aproape.

Urc la etaj, spre camera mea, ca să mă schimb, când aud un zgomot care mă face să înlemnesc. Un geamăt. Mă uit spre uşa camerei Pippei.

Se aude un zgomot ca o vibraţie rapidă, ritmată, urmat de un geamăt sugrumat.

Tot sângele mi se duce la penis. Nu am ajuns înaintea jucăriei. Ea a ajuns înaintea mea şi e folosită chiar acum de asistenta mea cea drăguţă.

CAPITOLUL 32

Pippa

Val după val de plăcere intensă radiază din punctul în care îmi lipesc jucăria de clitoris. Tremur. îmi arcuiesc spatele» sunt încordată. Am gura deschisă şi ochii închişi, în timp ce mă bucur de cel mai intens orgasm din viaţa mea.

Când nu mai pot, opresc jucăria şi mă prăbuşesc pe perne, încercând să-mi revin.

A fost incredibil. înalţ capul şi mă uit la jucăria trimisă de Hazel. Nu-mi vine să cred. Tot corpul mi-e relaxat, şi râd.

Chestia asta a funcţionat, şi încă repede. Poate până la urmă chiar nu e nimic în neregulă cu mine. îmi muşc buza şi-mi zâmbesc. Faptul că m-am gândit la Jamie în timp ce-am folosit jucăria a făcut momentul şi mai intens.

Bun, şi ce dacă am o pasiune pentru el? Mereu am avut. N-o să fac nimic în privinţa asta. Inspir adânc şi mă îmbrac, apoi cobor.

Jamie e în bucătărie şi scoate vasele din maşina de spălat vase. Arată absolut delicios în pantalonii lui de sport şi bluza gri cu mâneci lungi. Ceva din felul în care materialul subţire i se lipeşte de piept şi umeri mă face să vreau să mă întorc în camera mea şi să folosesc jucăria din nou.

-Te-ai întors! exclam eu, cu un zâmbet imens pe buze.

Săptămâna asta i-am scris că lui Daisy i-a fost dor de el, dar adevărul e că mie mi-a fost dor de el.

-Cum a iost zborul? |1U priveşte în ochi şi e
Când lac un pas m sp«, < încrucişează braţele

roşu în obraji. Se îndepărtează cic
la piept.

- Bine. în regulă.
- Bine.

îi zâmbesc din nou.

Sunt atât de relaxată. Hazel o sa fie atât de plină de ea, iar eu o să-i cumpăr flori, în semn de mulţumire. De fapt, nu, o să-i iau toată florăria. Merită toate florile din lume.

Mă uit la Jamie, care înghite cu noduri. Se uită la mine, apoi închide ochii şi se încruntă.

- Eşti bine?
- Da, spune el, apoi pleacă valvârtej Ia etaj.

îl privesc mirată cum dispare.

- Morocănosule! strig după el.

îşi trânteşte uşa şi, când mă întorc în camera mea peste câteva minute ca să iau ceva, aud c-a dat drumul la duş. Probabil e obosit după zbor.

Deschid sertarul noptierei, unde am pus jucăria, şi zâmbesc. O s-o folosesc din nou în seara asta.

CAPITOLUL 33

Pippa

în dimineaţa următoare, eu şi Daisy tocmai ne întoarcem de la plimbare, când ne întâlnim cu Jamie în holul din faţa apartamentului său.

Nici nu poate să mă privească în ochi, doar îşi pune geanta pe umăr.

- Succes la antrenament!
- Mulţumesc! într-un final, se uită la mine, şi mi se pare c-o să fugă spre lift, dar nu se mişcă. Ce planuri ai pentru azi?

Nu pot să-i spun primul lucru care-mi vine în minte. „O să mă joc cu noua mea jucărie, în timp ce o să-mi imaginez că stau în poala ta şi mă frec de erecţia ta imensă.”

Clar nu pot să spun asta. Faţa îmi ia foc şi corpul mi se încordează.

Am folosit jucăria aia continuu.

N-am avut niciodată una, aşa că nu ştiam cât de incredibile sunt. în turneu, nu aveam intimitate, deci n-aveam cum să folosesc una. Şi, chiar dac-aş fi avut, sunt sigură că mi-ar fi căzut din geantă în cel mai prost moment posibil, de faţă cu toată lumea.

- O să mergem într-o drumeţie cu Hazel. Şi poate o să cânt la chitară puţin.

Privirea hii devine caldă şi tandră, iar asta tre? meni ciudat în mine. îmi place expresia aia pe fgţa lui *Cnt*‘ trăsături tăioase. îmi place să mă privească aşa. cu

- Asta c grozav, privighetoarei)! spune el şi zâmbeşte

Inima îmi bate cu putere. Aş face orice ca să zâmb PleZÎ,‘ nou. îmi susţine privirea, şi fluturii din stomac se intensifi^

- Să-mi trimiţi o poză din drumeţie. Ca

încuviinţez şi-i zâmbesc. îmi readuc aminte că nu vrea d să ştie cum e Daisy. ecât

După ce ne luăm ramas-bun, mă duc în camera mea ' chitara. Cânt la ea cam o oră şi încerc să scriu nişte versuri n-am inspiraţie. Aşa scriam muzică. Cream câteva părţi ale ’ * f tecului, poate un vers, refrenul, poate partea de început du care completam restul. însă azi, nimic nu pare să fie destul de bun. Nimic nu pare demn să creez un cântec în jurul său M’ ‘ tot imaginez pe Zach şi pe managerul lui.

Expir frustrată. Halal muzician aş fi! Nu pot să fac asta nici măcar ca hobby fără să fiu copleşită de îndoieli.

- Săptămâna viitoare vor scoate la concurs postul din marketing pentru solicitările interne, îmi spune Hazel după-amiază, în timpul drumeţiei.

-Grozav!

Mă imaginez în şedinţe, discutând despre parteneriate cu branduri, strategii de campanie sau refacerea logoului. în comparaţie cu programul haotic şi lung din timpul unui turneu, o slujbă de birou îmi va permite să am o viaţă normală.

Poate chiar mă voi împrieteni cu oamenii de acolo. Dar dacă cineva o să râdă de mine sau de ideile mele? O să fiu bine, pentru că o idee de marketing nu face parte din sufletul meu, precum cântecele.

Cad pe gânduri. Dac-o să lucrez pentru Departamentul de marketing, n-o să-i mai văd pe Jamie şi pe Daisy.

Buna mea dispoziţie dispare imediat. Dar este cel mai bine

aşa. Mă gândesc la cum am încercat să scriu muzică dimineaţă

q |a cât de paralizata am fost de ideea unei critici. Nu sunt ca Zach, care mereu reuşeşte să ignore lucrurile negative.

-Nu trebuie să depui un CV pentru job, şopteşte Hazel, doar pentru că asta işi doresc mama şi tata....

- Dar vreau, o întrerup eu. Pentru asta am mers la şcoală.

Mă priveşte circumspectă. Nu mă crede. Hazel a reuşit mereu $â vadă prin mine.

Deja ştiu cât de fericiţi \or fi părinţii mei doar când vor auzi că m-am înscris pentru jobul ăsta. M-au bătut la cap non-stop cu asta.

în plus, abia am reînceput să fac muzică. Nu vreau să pun presiune pe mine şi să fac din asta centrul vieţii mele. Nu vreau decât să-mi placa din nou.

Schimb subiectul şi îi arunc un zâmbet cu subînţeles lui Hazel.

- Să nu uit. Mulţumesc pentru cadou! A întrecut orice limită? .Absolut îmi pasă de asta? Nu chiar.

Ea mă priveşte nedumerită.

-Poftim?

-Jucăria.

-Ce jucărie?

- Cea pe care mi-ai trimis-o.

-Dar nu ţi-am trimis nimic.

-Ba da. *Satisfyer-\i[.*

Hazel râde.

-Nu ţi-am trimis aşa ceva, deşi este o alegere grozavă. Toată lumea optează pentru vibrator, dar e cam zgomotos, zice ea şi încearcă să redea sunetul. Uneori, e prea mult.

Ma opresc.

-Tu mi l-ai trimis.

-Ba nu, zice ea.

Atunci...

Dumnezeule! Rămân mască. El e singura persoană, în afară de Hazel, care ştie unde stau. Până şi cei de la birou au trecută tot adresa lui Hazel, deşi ştiu că locuiesc cu Jamie.

- Ce-i cu tata asta? mă întreabă Hazel.

M5 nil în gol. i!«t»a 1111,1 fnc' ’’0 sil m0,de ru5in'. «citare sau şoc. una din trci.

lamie Streicher mia trimis o jucărie sexuală, pe care am sil.J"on stop în timp ce mă gândeam la el.

Îmi apare în minte imaginea cu el în bucătărie, când m-a pri. vit incomod, după ce ieşisem din cameră având strălucirea dată dc orgasm. Îmi duc mâinile la faţă. O să mor. în orice clipă, o să mâ evapor.

- Dumnezeule, şoptesc eu.

-Ce e?

-Cred că Jamie mi-a trimis-o.

- Minunat, zice ea amuzată.

- Ba nu, nu e deloc minunat.

- Te plaaaaaace, spune ea entuziasmată.

- Ba nu mă place.

Privirea ei spune însă contrariul.

N-are cum. A subliniat ca sunt asistenta lui. O privesc nedumerită pe Hazel, în timp ce pulsul mi-o ia razna.

- Am mers cu el la o petrecere unde a fost şi Zach, şi Jamie s-a prefăcut că e iubitul meu şi a avut erecţie când m-am aşezat în poala lui.

Hazel rămâne mască, însă în ochi i se citeşte în continuare amuzamentul.

-Spune-mi tot!

Când termin de povestit, Hazel clatină din cap.

- Vrea să se culce cu tine.

Mi se face pielea de găina şi nu pot să respir bine.

- Nu ştiu ce să fac.

- Vrei să te culci cu el?

„Răzbunarea supremă ar fi să fac sex cu tine.” Nu-mi vine săi cred că i-am zis asta.

- Da, dar nu putem.

Hazel oftează.

- Ştii ce părere am despre jucătorii de hochei, dar, dacă amândoi vreţi, de ce nu?

ivniru iă dcîa il plac nwl mull dei Al ca pe un pricim. I hn o nK\ îndi Agoslesc de el, doar eu să mii mul de la el pesle (Alrvu hun şi nu ntai vorbim niciodată? Dac o sA I plai prea umil, şi {ţoâ<«â'r«,wc*ZlwW

IVja am fost distrusă o dală anul Asia. Nu mal pul sA trei prin ^stadin nou. lainic e incredibil de sexy şl e prea bun penii ti mine. F imposibil să nu-mi frângă inima.

-Pippa, doar ai grijă să menţii relaţia cu el la un nivel super licial[1]- Bărbaţii sunt doar la fel de lideli ca opţiunile pe care Ic au, mai ales tipii Ăştia. Nu uita cine e şi nu-ţl implica emoţiile în asta!

E uşor pentru ea să spună asta. I lazel are mereu relaţii temporare şi necomplicate, dar eu nu ştiu cum să lac asta.

Locuiesc cu Jamie. Lucrez pentru el. Ne scriem şi vorbim despre cum ne-a fost ziua. Câinele lui e prietenul meu cel mai bun. îmi petrec timpul cu mama lui.

Nimic din toată situaţia asta nu e simplu. Deja sunt implicată emoţional, şi, dac-o să continui, o să mă doară al naibii de tare.

în după-amiaza aia, ajung acasă mai devreme decât mă aşteptam. Văd pantofii lui Jamie la intrare, dar în apartament e linişte. Daisy e obosită după plimbare, aşa că se urcă pe canapea să doarmă. Eu mă duc în camera mea, să-mi încarc telefonul.

Când trec pe lângă uşa lui Jamie, îl aud şoptindu-mi numele, îngheţ pe loc. Vorbeşte despre mine la telefon? Mă apropii ca să trag cu urechea. Ştiu că nu e frumos, dar vreau să aud ce spune, dacă e vorba despre mine. Mi se face pielea de găină când îmi lipesc urechea de uşă.

- La naiba! şopteşte el, pe acelaşi ton pe care l-a avut şi când ne-am sărutat.

E ca un geamăn plin de dorinţă.

Fac ochii mari şi simt că iau foc când mi-l imaginez de

cealaltă parte a uşii mângâindu-şi penisul şi scâncind de plăcere.

-Pippa.

îi aud geamătul prin uşă şi simt cum mă umezesc.

Şeful meu se masturbează şi-mi geme numele Mă fior şi îmi imaginez că am fi împreună. îmi închi lucrai în timp ce mă atinge şi mă stârneşte. ^Ul Cor^’

Jamie ar fi atât de diferit de Zach în pat. „Poţi s. mi-a spus Jamie când ezitam să cânt în bar ° ac’’

CAPITOLUL 34

Jamie

Pippa se întoarce acasă seara următoare, cu Daisy, şi se opreşte în bucătărie, cu un zâmbet surprins pe faţă.

- Ce e asta?

Arată spre dezastrul pe care l-am făcut.

îmi frec ceafa şi mă simt stupid. Nu pot să cred că mi s-a părut o idee bună.

-Cina, şoptesc eu, apoi îmi mut privirea. Am pregătit cina pentru noi.

Sunt o epavă. Mă gândesc întruna la ea şi la orgasmele pe care le are în cameră datorită jucăriei şi-mi fac griji c-o să afle că eu i-am trimis-o. Sigur nu ştie că eu am trimis-o. Altfel, ar fi demisionat sau ar fi sunat la Resurse umane. Mi se face rău doar când mă gândesc c-ar putea să se mute. îmi vine să-mi iau câmpii când îmi imaginez expresia ei după ce o să afle că eu i-am luat jucăria.

Am încercat să separ gândurile legate de Pippa. Am încercat s-o pun într-o cutie separată în mintea mea şi să păstrez gândurile legate de gura ei voluptuoasă, sânii perfecţi şi fundul rotund şi numai bun de pălmuit pentru momentul când mă bag în pat în fiecare seară.

Planul nu funcţionează însă. Mă gândesc mereu la ea, iar faptul că i-am cumpărat jucăria aia ameninţă să ne afecteze relaţia, oricare ar fi ea,

Simt că-mi pierd controlul, nşa c-am pregătit cina pentru noi doi. Nu ştiu de cc. Nu par să mai gândesc raţional, nu când vine vorba despre Pippa.

- Nu ştiam că găteşti.

Ridic din umeri, de parcă nu e important.

- Nu trebuie să mănânci dacă nu vrei.

-Vreau, sunt doar surprinsă, atâta tot. Îmi zâmbeşte, şi mai liniştesc puţin. Sunt plăcut surprinsă.

Oare văd bine? A roşit? Se duce la cuptor şi se uită înăuntru.

- *Enchiladas?*

încuviinţez.

- Fasole neagră, cartof dulce şi spanac. Vor fi gata în douăzeci de minute.

Merge la etaj, ca să-şi duca lucrurile, şi expir uşurat. Peste cinci minute, când se întoarce în bucătărie, eu umplu maşina de spălat vase. îmi întinde un castron, şi ni se ating degetele. Simt fiori de electricitate şi mă dau în spate.

- Ce ai păţit? Eşti aşa agitat, mă întreabă ea amuzată.

-Sunt bine, zic eu în timp ce mă încordez.

- Jamie, umerii ţi-au ajuns la urechi. Ai nevoie de un masaj?

Penisul mi se întăreşte când mă gândesc la mâinile ei atingându-mi ceafa. La naiba!

- N-am nevoie de un masaj.

Pippa ridică mâinile.

- N-am spus că ţi-aş face eu. Relaxează-te!

O dau în bară. Inspir adânc. Pippa se duce în faţa chiuvetei, ca să spele un cuţit. Fără să gândesc, o iau de umeri şi o dau laoparte.

- O să fac eu curat. N-am făcut dezastru ca să cureţi după mine.

- Ştiu, dar te ajut cu drag. Şi eu locuiesc aici.

- Pippa. Aşază-te!

Pune cuţitul curat pe prosopul de uscat şi mă priveşte îngrijorată.

- Am greşit cu ceva?

- Nu. îmi pare rău! Sunt stresat azi.

Mă urăsc pentru comportamentul pe care-l am.

Polsătca)ulcuceva? . .. ...

"' il1iaginc/ din nou stând în genunchi în timp ce penisul N1',(' ra cj senzuală. Mă pregătesc s-o refuz, dar îmi apare în NICUL UJ imagine. Noi doi, în sufragerie, în miezul nopţii, ce e» cânt» h chitară.

.Muncă- Asta m-ar ajuta.

jmi încrucişez braţele la piept şi mă sprijin de tejghea.

Zâmbeşte şi se întinde după telefon.

. Pot să fac pe Dl-ul iară probleme.

-Nu.

Mă priveşte întrebătoare.

-Tu.

Se strâmbă, dar îmi susţine privirea.

-Chestia aia s-a întâmplat o singură dată.

Zâmbeşte de parcă glumeşte, dar îi observ vulnerabilitatea din ochi şi simt o apăsare în piept.

Ridic dintr-o sprânceană.

- Eu am pregătit cina.

Şi eu o tachinez, dar nu chiar.

Ne privim, şi simt cum determinarea îi dispare,

- Haide, privighetoareo! Chiar o să mă faci să implor?

Pufneşte şi îşi dă ochii peste cap.

- Bine, dar asta doar pentru că e evident c-ai o zi proastă.

Zâmbeşte, şi îi dispare expresia ezitantă pe care o avea.

Se duce în camera ei şi se întoarce cu chitara, apoi se aşază pe canapea. Stau în mijlocul bucătăriei dezordonate şi mă uit cum îşi pune chitara în poală şi cureaua peste umăr.

Pare prea frumos ca să fie adevărat.

M am mai jucat cu nişte acorduri, spune ea cu un zâmbet amuzat, aproape ruşinat, care mă face să vreau s-o sărut din nou. Nu e un cântec foarte bun.

- Eu o să hotărăsc asta.
- Bine.

Zâmbeşte din nou şi începe să cânte.

Muzica ei umple apartamentul, şi simt o presiune caldă în Piept. Cântecul e plin de speranţă, dulce şi distractiv. E despre

în timp ce cântă despre cum să treci peste perioade grele,

cum <» ţi revii dup» m> <:?«• Vocea Plppel e delicată,

dar pu. ternică, şi îşi controlează notele ca o profesionistă.

Face totul ,s pară simplu.

întreb dacă am ajutat-o în vreun fel. Dacă discursul meu de încu rajare pe care i l-am ţinut la petrecere, despre revenirea pe gheaţă a influenţat-o în vreun fel.

Sper că da.

Cântă un vers despre întâlnirea unei persoane mai bune. Atunci, apare un gând urât. Dacă se gândeşte să meargă mai departe cu altcineva? Mi-o imaginez folosind aplicaţiile pentru întâlniri şi mi se face greaţă. îmi imaginez ţipi care bat la uşă, ca s-o scoată la întâlniri, şi mă doare maxilarul de la cât am strâns din dinţi.

Cântecul se termină, şi-mi zâmbeşte jenată.

- Nu te văd curăţând prea mult, mă tachinează ea.

-Tu l-ai scris?

încuviinţează.

- Ştiu că mai trebuie şlefuit.

- De ce faci asta? o întreb eu fără să gândesc. Mereu te desconsideri,

îi observ disconfortul pe chip, şi se foieşte.

- Probabil spun asta prima ca să le-o iau înainte celorlalţi.

Când mă priveşte, îmi vine s-o sărut din nou. Fie şi doar ca să-i distrag atenţia de la idioţii care au facut-o sa simtă că nu e destul de bună.

- N-aş face niciodată aşa ceva, privighetoareo.

îmi susţine privirea, apoi încuviinţează subtil.

- Ştiu.

Sunt topit după fata asta.

- Cum poate să te accepte cineva dacă tu refuzi ce ai de oferit? îşi muşcă buza, mă priveşte, şi, în loc să insist, fac un semn

cu degetul.

- Următorul. , .

Râde, şi tensiunea se disipează.

- Autoritar.

î-i timp « curat' continuă să cânte. Daisy sforăie pe şt când sună cronometrul, scot mâncarea şi ii lac semn U' a ia loc la masa pe care am aranjat-o.

■ Jq?r se simte entuziasmul. Parcă suntem la o întâlnire. Ba . mai mult. E ceva natural, simplu şi necesar, de parca cuntetn un cuplu. Daisy tşi mănâncă cina din castronul ei, iar

Parca suntem o familie.

Simt un nod în stomac. Nu suntem, şi ştiu asta. Doar încerc şâ ţnâ asigur că n-o sa pierd o persoană de care chiar am nevoie anul ăsta.

Pippa ia o gură din mâncare şi şopteşte plină de apreciere.

- jamie. e foarte bun.

Zâmbesc în timp ce mă uit la farfurie.

-Mulţumesc! Găteam asta pentru mama când eram mic. tmi zâmbeşte, pe jumătate confuză, pe jumătate amuzată. -Găteai când erai mic?

încuviinţez şi strâng paharul cu apă în mână. Amintirile dau buzna. Camera slab luminată a mamei, cu perdelele trase, în miezul zilei, şi ea dormind sub pătură. într-o perioadă, n-a făcut decât sâ doarmă, săptămâni la rând, până a ieşit din starea pe care o avea. Aşa le spunea, stări.

- Bine, spune Pippa, fără să insiste.

Tocmai reacţia ei mă face să-mi doresc să-i împărtăşesc mai multe. Felul în care-mi oferă spaţiu îmi dă de înţeles că ce-i spun o sa rămână între noi. Nu ar vorbi niciodată cu presa sau cu prietenii el

- Mama a suferit de depresie când eram mic, aşa că, uneori, trebuia să-mi gătesc singur.

Mă priveşte îngrijorată, dar nu cu milă.

-Îmi pare rău să aud asta!

-E-n regulă, m-am descurcat.

îmi zâmbeşte înţelegătoare.

- De asta ai grijă de toată lumea.

-N-am de ales, spune el, ridicând din umeri.

M5 strânge uşor de mână. Arc pielea catifelată şi mx sub atingerea ei. Mă abţin să o trag în poală, ca la pe" nCorde>

-l mi parc rău! şopteşte ea. P recere-

Când îmi vede expresia sumbră, îşi trage mâna

Seara asta nu merge deloc bine. Mâncăm într-o atmosf sionată. Când terminăm, se ridică să spele farfuriile, da/ ten'

- O să mă ocup eu de asta, spun eu mai tăios decât vofc***'

Se aşază pe canapea şi îşi ia chitara din nou. Mai cânr cântec în timp ce curăţ bucătăria mai atent ca oricând b mă opresc, o să se oprească şi ea din cântat. Nu vreau asta disperat să-i aud vocea. Când cântă pe canapea, atmosfera e caldă. aK1

Când termină, se uită la mine şi zâmbeşte.

- Cred c-ai curăţat locul ăla.

Mă uit în jos, la locul unde frec blatul deja curat.

îşi muşcă buza. Se vede că e agitată.

- Vrei să te aşezi lângă mine?

Picioarele mi-au luat-o deja spre sufragerie. Se pare că nu pot s-o refuz. Mă aşez pe scaunul din faţa ei.

Face o pauză şi mă priveşte plină de ezitare.

- E totul în regulă între noi?
- Da, Pippa.

Mă studiază şi îşi muşcă buza de jos. Mă gândesc doar la cum

a fost când i-am gustat buza de jos, la sărutul de la petrecere.

La naiba, ce n-aş da să simt asta din nou.

între noi se lasă tăcerea, apoi mă ridic. Sunt la limită. Dac-o să stau în continuare lângă ea, o să fac ceva stupid.

Ajung până pe holul din faţa camerei mele, când îi aud vocea.

- E vorba despre jucăria pe care mi-ai luat-o?

Urcă treptele şi îşi încrucişează braţele la piept.

Stomacul mi se întoarce pe dos. Bineînţeles că a ghicit cine i-a trimis-o.

- Pippa, îmi pare aşa rău!

Se uită la mine. Nu reuşesc să-i citesc expresia.

- De ce?

Clatin din cap, incredibil de emoţionat.

_ Am întrecut limita. Iu mi-ai mărturisit chestia aia, şi nu vreau să te lac să te simţi incomod. Băusem şi mă gândisem la tine toată ziua.

La naiba, nu voiam să spun asta.

-Pentru că ne tot trimiseserăm mesaje. Mă gândisem întruna la ce ziseseşi la petrecere. Privirile ni se intersectează, şi sângele irni clocoteşte. îmi place să iii aici. îmi place când cânţi în apartamentul meu şi îmi place să vii la meciuri.

pippa zâmbeşte.

-îmi place să ies la plimbări cu tine şi să pregăteşti cina.

Mă doare inima. Nu pot decât să încuviinţez. Nu-mi vine să cred că aproape am stricat totul doar pentru că eram excitat.

îşi bagă mâinile în mânecile puloverului.

- Şi îmi place să vin la meciurile tale şi să petrec timp cu mama ta.

Deja nu facem decât să înşirăm şi mai multe motive pentru care n-ar fi trebuit să fac ce-am făcut.

- Am folosit-o, spune ea, în timp ce-şi umezeşte buzele.

îmi opresc un geamăt când îmi aduc aminte cum am auzit-o având orgasm. Nu pot decât să-mi imaginez cum arăta. Nu pot sâ mă opresc din a-mi imagina asta.

Nu pot s-o mint.

— Ştiu.

- Serios?

Face ochii mari.

- Locul ăsta nu e izolat fonic.

îmi frec nasul. Acum, că ştie, poate o să fie mai atentă, ca să nu fiu nevoit să am erecţie toată ziua..

Se foieşte şi îşi lipeşte coapsele.

-Te-am auzit spunându-mi numele când erai în camera ta ieri, şopteşte ea, înroşindu-se.

îngheţ. Ieri i-am şoptit numele când mă masturbam gândin- du-mă la ea. Doar când îmi amintesc asta, tot sângele mi se duce la penis.

- Nu te-am auzit când ai ajuns acasă.

Ne privim îndelung, şi Intre noi ies scântei î ■ de jos şi o privesc fascinat. Mă întreb dac-ar mi,Şcă h u Za pălrundc-o cu degetele. asta dacă

închid ochii. La naiba! Oricât de mult încerc scol ideile astea din minte. Simt cum mi se întăreşte P o l *ă ' nii

- Jamie, şopteşte ea. Penisul.

O privesc. Ceva din ochii ei îmi spune că urmează să se 1 ple ceva periculos. O să spună ceva ce n-o să-mi iaqă 'ntânrî' Ştiu asta. dln tn ’ r >te.

- De ce mi-ai cumpărat jucăria aia? Spune-mi adevărul!

Fac un pas spre ea. Sunt la un pas să-mi pierd tot autocontrol

- Pentru c-am vrut să-ţi ofer ceva ce el n-a putut.

îşi lasă privirea în jos, spre erecţia mea, unde mi se duce tnt sângele. 01

Continui să vorbesc, pentru că se pare că nu pot să ţin secrete când sunt în preajma ei.

- Pentru c-am vrut să-ţi ofer cel mai intens orgasm posibil, şi aia părea să fie singura cale. Şi nu vreau s-o facă altcineva.

înghite cu noduri şi roşeşte din nou, dar nu-şi mută privirea. Atmosfera dintre noi e tensionată şi electrică. Mai fac un pas spre Pippa.

- A funcţionat? o întreb, pentru că nu pot să mă abţin.

Respiră greoi şi încuviinţează, iar eu simt o presiune în testicule. Ar trebui să mă duc în camera mea. O să-mi pierd controlul, la cum mă priveşte.

Controlul mi se fisurează însă, şi înaintez, până când e lipită de perete. Pieptul meu îl atinge pe al ei, şi îi simt respiraţia pe gât când îşi ridică ochii, ca să mă privească în ochi.

- Nu mă mai privi aşa, privighetoareo!

îmi sprijin antebraţul de perete, deasupra capului ei.

-Sau ce?

- Sau o să-mi pierd minţile, spun, de parcă asta nu s-a întâmplat deja. Nu mă gândesc decât la tine folosind jucăria aia.

îmi aruncă un zâmbet timid, plin de tachinare. Ştie exact ce efect are asupra mea.

„Trebuie să stai la distanţă", îmi repet. Insă a ce în ce mai îndepărtată. devine din

-Vrei să-mi arăţi?

Cuvintele mi se revarsă din gură înainte să le

ignor complet vocea din minte care-mi cere să fi

eintre noi nu e o relaţie. Pip-are experienf • Cine ar putea să-i arate adevărata ei valoare ■ u- - un bărbat care o apreciază? decât mine,

Pupilele i se dilată în lumina slabă de pe hol.

îmipierd controlul,otrag spre mine iosărut.

Pippa

Uw mâ sărută de patvă e supărat pe mine. Apăsat. dispc$_{rati}$ de parcă îşi varsă toată trustiaiea pt mine.

Ador asta.

Oder uşurată. deoarece buzele lui sunt din nou peste ale m$_{e}$|$_{Cţ}$ Farcâ beau apa dupa un maraton. Atât de necesar, atât de dorit, atât de bine.

Ma trage de pâr. îmi dă capul pe spate şi îmi acaparează gura. Scântei de plăcere mi se plimbă pe piele, iar sărutul lui mă ameţeşte. îi sug uşor limba, şi geme.

-Măomori. îmi spune el între săruturi.

E furios. încântarea şi dorinţa mă încălzesc între picioare. Barba lui mâ zgârie, iar buzele lui practic ie învineţesc pe ale mele, dar nu-mi pasă. Am nevoie de mai mult.

Geme, de parcă are dureri, şi îşi lipeşte fruntea de a mea. îl mângâi pe piept. Dumnezeule, vreau să-l văd din nou la bustul gol, ca în noaptea aia în bucătărie.

- La naiba! Trebuie să văd cum ai orgasm folosind jucăria pe care ţi-am cumpărat-o, şuieră el, iar privirea îi scapără.

îmi caută înfometat buzele, şi simt o presiune între picioare când imi muşcă buza dejos. îmi scapă un geamăt. Aerul îmi alunecă din plămâni când îşi foloseşte şoldurile ca să mă lipească de perete. îi simt erecţia groasa pe abdomen.

«P hmie e mai sexy decât orice am ftcut vreodată Să-l sărut pe l

CU ?’U\rulâ apăsat pe gât, şi eu stau pe loc, în timp ce inima îmi ^aS* itere, de parcă sunt intr-un vis. Plutesc – şi încă n-am b a,c U' ’ <;<» dă în spate, şi îi simt imediat absenţa.

& -ut nitmc. o'- r 1 _ . „

jvschide uşa de la dormitorul meu, ma priveşte şi arata spre canieramea. . . , s

-Treci înăuntrul îmi ordona.

Tremur. Felul autoritar în care se poartă cu mine mă face să ă simt dezlănţuită, departe de cum sunt de obicei, şi nu mă deranjează deloc.

Inima îmi bate cu putere, şi intru în cameră, trecând pe lângă el. Mă opresc şi mă întorc când ajung lângă pat. Vine după mine şi îşi încrucişează braţele la piept.

- Ei bine? întreabă el.

Dumnezeule! Stomacul mi se întoarce pe dos, şi toată excitarea de mai devreme începe să dispară. Probabil s-a culcat cu sute de temei, iar eu habar n-am ce să fac în momentul ăsta.

0 să râdă de mine. Aşa cum au râs şi Zach şi managerul lui. Mă uit la el, şi expresia i se schimbă.

- Privighetoareo, vrei să ne oprim? mă întreabă el, în timp ce mă priveşte în ochi.

- Nu, doar că... Mă opresc şi mă uit spre noptieră. Nu ştiu cum sa fac partea asta.

Privirea îi devine tandră. Face un pas în faţă şi îşi afunda mâna în părul meu.

Dumnezeule, ce bine el închid ochii când mă sărută. Toate emoţiile dispar.

-Dezbracă-te şi aşază-te pe pat!

Se retrage şi mă priveşte. Ceva din felul în care mi-a spus asta îmi dă fiori.

- Ai înţeles?

încuviinţez, ameţită.

-Bine.

¡mi dă drumul la păr, se trage în spate şi îşi încrucişează braţele.

Pulsul mi o ia clin nou razna când Îmi dau jos puloverul

Când trag de cămaşă, Jamie ridică dlntr-o sprânceană.

- Mai lent.

Simt un alt vârtej de călduri Intre picioare. îmi place latura asta a lui. primar», autoritar», care mi doreşte. îmi dau cămaşa jos îngrozitor de lent. Văd cum ii zvâcneşte maxilarul şi privi$_{re}$, i se umple de pasiune. Işi încleştează pumnii.

Privirea îi coboară spre sutienul meu, care e roz pal şi dantelă, işi plimbă limba peste buza de sus, în timp ce privi$_{rea}$ îi e aţintit» asupra pieptului meu. Mi se întăresc sfârcurile. Mi-| imaginez plimbându-şi limba peste decolteu şi simt un val de lichid între picioare.

Felul în care mă priveşte e aşa plăcut.

Privirile ni se intersectează.

- Dă-ţi tot jos! spune el.

Face semn spre pantaloni, şi simt un alt hor.

După ce îmi dau jos blugii, se uită la chiloţii mei din dantelă de parcă îl ofensează, dar ştiu adevărul. înghite cu noduri în timp ce priveşte între picioarele mele.

- Chiloţii tăi sunt umezi?

încuviinţez.

- Foarte bine. închide ochii, iar maxilarul îi zvâcneşte în timp ce inspiră din nou. Continuă!

Sângele îmi şuieră în urechi când mă pregătesc să-mi deschid sutienul. Nu-mi vine să cred că fac asta. îmi vine să râd de entuziasm şi emoţii, de parcă sunt într-un roller-coaster. Când mi-l dau jos, privirea lui Jamie e îndreptată asupra sânilor mei. Mă străbate un fior de emoţie.

- La naiba! şopteşte el, mutându-şi privirea şi revenind la loc. Şi chiloţii, Pippa.

Mi-i dau jos. Mi se face pielea de găină de la privirea lui, care e fixată între picioarele mele. Mormăie şi îşi trece mâna prin păr, apoi arată în spatele meu.

- Pe pat.

El e încă îmbrăcat complet, în timp ce eu sunt complet dezbrăcată. E ori cea mai intimidantă experienţă pe care am avut-o

vreodată» ori cea mai sexy. Sau ambele. îmi aud pulsul în urechi când mă întind pe pătură şi perne. Coapsele mi se freacă, şi simt o presiune între ele. Sfârcurile mi se întăresc, am pielea de găină şi atunci mă loveşte un gând.

Dacă n-o să pot avea orgasm ?

Mă îngrijorez. Ar fi aşa ciudat. Simt tensiune în piept şi-mi muşc buza. Mă uit la Jamie, care stă deasupra mea, cu braţele încrucişate.

Deschide sertarul noptierei şi, când vede jucăria, se opreşte, apoi o ridică. Are privirea întunecată, luminată doar de lampa de pe noptieră. Un alt fior mă străbate şi se opreşte în centrul meu îmi dă jucăria, apoi se îndreaptă şi aşteaptă. E atât de înalt, atât de lat în umeri. Pare prea mare pentru dormitorul meu.

-Aşa? şoptesc eu.

Inima îmi bate cu putere. O să stea aşa, lângă mine?

încuviinţează.

- Exact aşa, privighetoareo.

Am emoţii, dar nu vreau să mă opresc. O să mă gândesc mult timp de acum încolo la seara asta. La felul în care mă priveşte şi la faptul că nu mă atinge, deşi ştiu că vrea s-o facă.

îl privesc în ochi când pornesc jucăria. Zumzetul ei umple dormitorul, şi privirea lui se întunecă.

-Ce aştepţi?

-Autoritar, şoptesc eu.

îl vad cum ridică un colţ al gurii.

Lipesc jucăria de clitoris şi închid ochii.

Dumnezeule!

îmi încordez muşchii coapselor. Felul în care-mi suge clitorisul e perfect, mai plăcut decât orice am simţit vreodată. Mă rog, sărutul lui Jamie de mai devreme e pe aproape.

Poate, dacă m-ar săruta între picioare, ar fi cel mai plăcut lucru pe care l-am simţit vreodată.

Oftez şi-mi las capul pe spate. îi simt privirea aţintită asupra mea. Dumnezeule, e aşa sexy sa-l simt lângă mine, privindu-mă cu expresia lui furioasă. Niciodată n-am crezut că mi-ar plăcea aşa ceva.

Amine ă v"V' ^^ ,vza • • spre el E în continuare furios. Simt cum căi-
spinării şi un g eamă îmi sca Pa P^ ntre
XS^- ochii

- Ţmc ochii deschişi! îmi ordonă el.

îl ascult şi-l pl ivesc. Pare atât de furios, dar, când mă • pantalonii lui, îi văd erecţia lipită de materialul pantalonilor^

Clitorisul îmi pulsează de fierbinţeală şi plăcere. Scâncesc

- Eşti aproape? mă întreabă, încuviinţez.

îşi arcuieşte o sprânceană şi mă priveşte de parcă mă urăşte dar observ şi o afecţiune tandră în ochii lui.

- O să-mi spui numele când o să ai orgasm?

Un alt fior de căldură îmi pulsează între picioare. Sunt udă

- Nu ştiu. Poate.

- Greşit. O să-l spui. Mai mult ca sigur.

încrederea lui mă face să-mi opresc un râset. Mă încordez de la valurile de plăcere care-mi radiază de la clitoris în timp ce jucăria suge. îmi imaginez gura lui Jamie acolo şi privirea lui arzătoare când o ridică spre mine.

Ce bine e! îşi trece mâna prin păr şi-l ciufuleşte. E aşa sexy! îmi doresc aşa mult să-l ating.

- La naiba, şuieră el printre dinţi. Eşti atât de sexy, Pippa! Abia aştept să ai orgasm pentru mine.

încuviinţez disperată şi strâng pătura cu mâna liberă. Simt cum se strâng presiunea şi fierbinţeala, şi plăcerea îmi străbate corpul.

Zach îmi apare în minte. Tresar, dau gândul laoparte, dar nu pot de tot. îmi amintesc când eram în pat cu el şi cât de mult mă grăbea.

Mi se încordează tot corpul, şi presiunea dintre picioare

dispare.

Nu. Nu, nu, nu. Nu acum. Eram aşa aproape. închid ochii şi încerc să revin la starea de acum câteva secunde.

- Ce se întâmplă? mă întreabă Jamie încruntat.

-Nu ştiu.

Sinii un amestec de ruşine, jena şi regret. Chestia aMa a fost 0 greşeală imensa. Ce ni a iacul să cred ca pot să frec de la *un* blocaj sexual la a avea orgasm în faţa lui J;Hnie?

Cine naiba cred că sunt?

Mă înroşesc, şi, dinlr odată, suni prea goală, prea

Ridic jucăria. Oricum, n-are nici un chel. lini apropii picioarele -Nu merge. Vocea imi tremură. închid ochii şi hni f,;t„ cioatele sub mine. Nu vreau decât să mă aactmtl. Dumnezeule, cum o să mai dau ochii cu el? îmi parc răul I (urează prea mult şi mi-e frig şi... Imi parc rău!

7

Mă simt umilită. Chestia „s|„ „ ai fac| |U£furf)e c)udg(e între noi.

Jamie se aşază lângă mine pe pat şi-mi analizează faţa. Are maxilarul în continuare încordai, dar privirea ii e atentă şi poate puţin îngrijorată. * r

-îmi pare rău, repet eu.

-Nu-ţi mai cere scuze!

îmi da o şuviţa după ureche, iar intimitatea gestului îmi face mima sa-mi tresalte.

Chiar voiam să fac asta. Era distractiv, sexy ,i periculos.

-Eşti prea concentrată.

- Nu ştiu cum să mă relaxez, recunosc cu.

Se uită la buzele mele şi privirea i se Întunecă din nou. Inspiră adanc şi expiră lent.

- Am o idee.

CAPITOLUL 36

Pippa

Jamie îşi scoate bluza, şi sunt copleşită de imaginea pieptului lui bine lucrat. Are muşchi peste muşchi. Umeri rotunzi şi tonifiaţi, Pectorali definiţi. Abdomen cu pătrăţele. Muşchii i se încordează când îşi dă pantalonii jos, şi simt din nou pulsul cald între picioare.

Aici era.

-Ce...

- O să încercăm ceva nou. Ridică-te!

Mă dau jos de pe pat în timp ce el trage pătura şi se aşază în locul meu. îşi desparte picioarele şi îmi face semn să mă aşez între ele. Boxerii lui negri mulaţi sunt aşa atractivi. Poate e de la conturul penisului lipit de material.

- Vino aici, Pippa!

Tresar când îi aud tonul, care e plin de tensiune şi pasiune, dar îl ascult şi mă aşez între picioarele lui. îi simt erecţia lipită de spate şi o scânteie de fierbinţeală între picioare.

în clipa în care mă lipesc de el, oftez de plăcere. E atât de cald. .

Trage pătura peste noi, acoperindu-ne.

- E mai bine? îmi şopteşte la ureche.
- Mult mai bine, încuviinţez eu.

- Bine.

îşi lipeşte nasul de gâtul meu şi îmi inspiră parfumul, apoi oftează.

i | ţpgU, DHiv.

-E r»ndl . |as capul pe el. Mă sărută pe obraz, pe ma-

'"Ce^im"relaXeZC°mP'et'

silar, Pe coapse şi mă masează. Când se apropie de Mămaiiga iepe E il meu, se opreşte.

Pune-t> mâinile pe coaPsele mele' Privighetoareo!

'I ascult- îmi pun mâinile pe pielea lui caldă, şi tresare.

lJşti rece, pufneşte el şi râde încet.

-îmi pare răul

-E-n regulă.

Mă sărută din nou pe obraz. Asta e latura cea mai periculoasă a lui Jamie. Versiunea lui dulce.

-Puneţi picioarele peste ale mele!

11 ascult şi mormăie, de parcă are dureri.

-Sunt ca gheaţa, spune el, iar eu râd.

Pufneşte, şi aerul pe care-l simt pe gât îmi spune că şi el râde.

Mă relaxez tot mai mult. Mă mângâie pe coapse, de fiecare dată trecând din ce în ce mai aproape de centrul meu. Mă lipesc de el în timp ce mă cuprinde fierbinţeala.

-Cum e? mă întreabă, în vreme ce mă sărută pe umăr.

-Bine, şoptesc.

Mă mângâie apoi pe sâni, şi, când îmi atinge sfârcurile, oftez din nou. Mă ciupeşte şi învârte vârfurile. Iniţial cu tandreţe, dar, apoi cu din ce în ce mai multă presiune. Oftez şi scot tot mai multe gemete, până mă zvârcolesc, lipita de el. Penisul îi pulsează, lipit de spatele meu, când mă arcuiesc în mâinile lui. Fierbinţeala mi se strânge între picioare, şi simt cât de umedă sunt.

-0 să-ncerc jucăria din nou, îmi şopteşte el. Crezi că poţi să-i faci faţă?

încuviinţez. îmi desfac picioarele şi le lipesc de coapsele lui, - Da.

Se întinde după ea şi o bagă sub pătură. O lipeşte de clitoris, înainte să o pornească.

Mă încordez când simt senzaţia intensă de sucţiune a jucăriei.

~ le-ai jucat cu setările?

spun eu, în vreme ce mă zvârcolesc sub el,

Dumnezeule,eaşa bine. R perfed. Flxactce-miI trebui. E,,ât de cald şi solid, în jurul meu. îmi Înfig unghiile În coapsele lui groaseş musculoase. Penisul li pulseazâ[di" nou.când «’«’• g Mic oreazil intensitateajucăriei,,1 PăuneaJ mai devreme dispare. Nu de tot, dar nu mai sunt pe punctul de , avea orgasm. degrabă o rugăminte disperată.

- Hei, protestez eu, deşi e mai
Mă muşcă uşor de umăr.

-Nu tu deţii conţi olul. b un sân Vreau să .
Mâna îi alunecă pe abdomenul meu s
e iJinnmi să-l ciupească, sa-i iaca orice. Dar n-o mangate sfârcul dm nou, s^ F punctul dorinţei, face doar mă mansaie, incercuin p
race, doar ma g şopteşte la ureche, micşorând
-Spune-mi ce simţi acum, uni >opi ?
cu încă o treaptă intensitatea jucăriei. .11- KT

c■ mă noartă într-o zona confortabila. Nu pot
Sucţiunea uşoara ma poana mu
să am orgasm aşa, dar nici nu vreau să se oprească.

- Privighetoareo, fii atentă!

Inspir adânc. Aşa e. Trebuie să mă concentrez.

- Bine. Simt jucăria între picioare.

- Foarte bine. Ce altceva?

Plăcerea mă străbate şi mă încălzeşte. închid ochii.

-Te simt pe tine lipit de spatele meu. Eşti aşa cald!

-Da.

- Picioarele tale sub mâinile mele.

- Foarte bine. Te descurci aşa bine.

Are un ton mulţumit, şi clitorisul îmi pulsează-la auzul laudei. Pielea îmi ia foc. Am nevoie de mai mult, dar nu pot să ating punctul ăla cu setarea asta. îmi arcuiesc spatele.

- Jamie, am nevoie de mai mult.

- Nu încă.

într-un final, începe să se joace cu sfârcul meu, şi-mi las din nou capul pe spate.

-Dumnezeule!

- Mai spune-mi câteva lucruri pe care le simţi.

Gândurile mi se împrăştie când mă ciupeşte. Jucăria vibrează între picioarele mele, şi încep să respir sacadat.

Mâna ta pescui meu.

¿uăruti pe umăr, şi barba lui m& zgârie.

‘ sânii tăi sunt perfecţi. O să mă masturbez ani întregi d^dmmă la tine în sutienul ăla roz drăguţ. Vaginul mi se umezeşte.

-Dau!
-Ce altceva?
Gândurile îmi plutesc în aer, şi încerc să le
prind, -pătura pe piele.

-Da.
-Erecţia ta pe fundul meu.
Râde.
-Scuze’.
_N-ai de ce, îmi place. E sexy.
Mormăie.
-Ce altceva, iubito?
Mă încordez. îmi place când îmi spune aşa.
- îţi simt coapsele lipite de ale mele, spun încet.

Măreşte viteza jucăriei şi, când gem, îmi ciupeşte sfârcurile mai tare. îşi pune genunchii sub ai mei, aşa că-mi ţine picioarele desfăcute cu coapsele lui. La cum mă ţine, sunt lipsită de orice putere. Vaginul îmi pulsează de la presiune.

- Dumnezeule!
-Cum e?
- Bine. Al naibii de bine! Mai mult.

Mă arcuiesc din nou şi-mi opresc un geamăt.

- Mai mult?
-Te rog!

Aud un mormăit, ca şi cum îi place că l-am rugat frumos. Măreşte din nou intensitatea jucăriei.

- Eşti atât de frumoasă, îmi şopteşte el, în timp ce mă foiesc m P^a^a Iţii. Eşti superbă, cum stai la mine-n braţe, şi folosesc jucăria asta pe tine.

Măreşte din nou intensitatea, şi-mi dau ochii peste cap. Mi-l imaginez aplecându-mă peste patul ăla şi penetrându-mă

cu penisul lui mare. Simt o zvâcnire intre ^unine. picioare, zculc! Începe.

Funcţionează. Nu-mi vine sâ cred că funcţionează.

- E aşa bine, spun eu sugrumat.

Simt din nou cum se strânge presiunea şi se creează un vâr tej intre coapse. Jamie e atât de cald, lipit de mine, de picioare mele, de spatele meu. îmi cuprinde un sân cu mâna lui mar? şj > masează. Plăcerea se intensifică.

- Dumnezeule, nu te oprii

Mă muşcă de gât.

-Şi dac-o s-o fac?

Micşorează din nou intensitatea, şi presiunea dintre picioare dispare.

-Nu, vreau mai mult.

îmi înfig unghiile în coapsele lui.

-Imploră-mă, îmi spune pe un ton care-mi dă fiori. Imploră-mă să te las să termini, privighetoareo!

- Te rog, lasă-mă să termin!

- Foarte bine.

Măreşte din nou intensitatea jucăriei, şi gem.

- Continuă să-mi spui la ce te gândeşti .

-La penisul tău.

Măreşte încă puţin intensitatea.

-Penisul tău în mine.

- Asta vrei?

-Da, încuviinţez eu disperată.

- Crezi că poţi să mă cuprinzi?

Măreşte înc-o dată intensitatea, şi mă zvârcolesc în poala lui.

Corpul meu nu mai e al meu, e al lui îl controlează cum vrea, iar eu sunt o simplă martoră.

- Nu ştiu, recunosc eu.

îşi pune braţul gros în jurul pieptului meu. Mă lipeşte de el, şi eu îl prind pe el.

- Cred c-ai putea, îmi şopteşte. Cred cai putea să-mi cuprinzi penisul. Ţi-ar întinde vaginul superb, dar ne-am descurca.

joar încuviinţez, cu ochii închişi, în timp ce jucăria ^ll să simt c-o să explodez de plăcere. încep să simt prime- nіă fa^ce s '

k ^ Trebuie să termin, îi spun, în timp ce-l strâng de braţ.

Atu«ci’ termină, iubito! Termină pe jucăria pe care ţi-am . ,t"o. Arată-mi cât de bine te simţi!

° Mă muşcă de lobul urechii, şi presiunea explodează.

CAPITOLUL 37

Pippa

Valuri de plăcere îmi pulsează între picioare, şi nu pot să * dese sau să vorbesc. Nu pot nici măcar să respir. Doar mă înTor dez şi tremur în poala lui, în timp ce mă ţine lipită de el.

-Ce fată ascultătoare, mormăie Jamie. Care mă ascultă şi are orgasm pentru mine.

Un zgomot pe care nu l-am mai scos niciodată iese din mine jumătate geamăt, jumătate plânset. Ţme jucăria lipită de clitorisul meu, în timp ce o plăcere intensă îmi radiază prin tot corpul

- Dumnezeule, Jamie!

Mormăie şi micşorează puţin intensitatea.

-Te descurci aşa bine, Pippa. Continuă, lasă-te purtată de val, iubito!

Mai micşorează viteza puţin, şi plutesc în continuare în euforie, complet paralizată. Niciodată n-am avut un orgasm aşa lung şi puternic. Simt că sunt întoarsa pe dos. Din centru emană căldură, şi simt tot. Senzaţia pieptului lui tare pe spatele meu, felul în care mă ţine pe loc cu un singur braţ, atingerea coapselor lui de ale mele, buzele lui pe gât, în timp ce mă îndeamnă să continui.

într-un final, nu mai pot şi îmi pun mâna peste a lui. Dă jucăria laoparte, şi mă prăbuşesc pe corpul lui.

La naiba!

încă tremur şi-mi frec şoldurile de erecţia lui.

Termina, îmi spune, şi râd ameţită.

-Sau ce?

Mă lipesc din nou de el, şi, de data asta, îşi împinge şoldurile înainte şi-Şi lipeşte penisul de fundul meu.

Ceva zvâcneşte în mine, ştiind cât de mult mă doreşte.

Ies din îmbrăţişarea lui şi mă întorc, aşezându-mă în genunchi între picioarele lui. Ochii lui verzi sunt plini de dorinţă, şi simt un alt hor de căldură în locul unde a fost jucăria. Vad conturul penisului lui pe boxerii negri şi centrul mi se încălzeşte.

Când îmi ridic privirea spre Jamie, expresia lui e îndurerată.

-Nu mă privi aşa! mă imploră. Asta trebuia să fie despre tine.

Mă uit din nou la penisul lui, care pulsează. îi arunc o privire cu subînţeles.

L-am prins.

În timp ce-mi plimb privirea peste pieptul lui neted, muşchii şi liniile clar trasate ale abdomenului, sunt copleşită de dorinţa de a mă ocupa de el, de a-i oferi ceva ce nimeni altcineva nu poate. E atât de controlat, atât de atent, atât de disciplinat în legătură cu tot, dar, în momentul ăsta, nu vreau decât să simtă plăcerea copleşitoare pe care am simţit-o şi eu în urmă cu câteva momente.

îl mângâi pe penis prin boxeri.

-La naiba, şopteşte el şi îşi lasă capul pe spate.

Are ochii pe jumătate închişi.

Reacţia lui mă aţâţă, şi-l mai mângâi o dată. E atât de tare şi atât de gros! îmi lipesc coapsele când mă gândesc cum ar fi să-l simt în mine.

Ştiu deja c-ar fi atât de bine. Poate chiar m-ar durea puţin, iar asta mă excită, în mod ciudat.

La următoarea atingere, mă concentrez pe cap, frecându-l cu degetul mare. Materialul e umed de la excitare, şi el îmi spune numele încet.

- La naiba, Pippa!

îşi încordează maxilarul din nou, şi mă îmbată puterea pe care o simt. Abia îl ating, şi scoate toate sunetele astea pe care

o să mi Ic amintesc data viitoare când o să folosesc jucăria D mai îndrăzneaţă, şi-l trag boxerii în jos. ^'n

Penisul lui Jamie e superb. Gros, lung şi tare. E cel mai f_r penis pe care l-am văzut vreodată. Nu e de mirare că-i oferă atenţie când e la el în cameră. Pe vârf sunt picături de excitar^* când îmi trec degetul prin ele, îşi ţine respiraţia.

- îţi place? îl întreb.

încuviinţează. îmi ridic degetul la buze şi sug picăturile să îl văd că înghite cu poftă.

- Dumnezeule! spune el pe un ton sugrumat.

Mă fixează cu privirea, care e atât de luminoasă şi de intensă că tremur.

- Ţi-a plăcut?

încuviinţez şi îi zâmbesc, apoi îl mângâi din nou.

- E distractiv să mă joc cu tine.

La următoarea mângâiere, geme.

- E distractiv să te joci cu mine, repetă el, în timp ce mă priveşte cum mă joc cu penisul lui.

Este atât de gros. în vârf apar şi mai multe picături, şi, când îmi pun cealaltă mână în jurul testiculelor lui, îşi încordează coapsele imense.

- La naiba! Dacă n-o să te opreşti, o să termin peste sânii tăi

Simt cum vaginul îmi ia foc. Replica m-a luat prin surprindere. Vreau să facă asta. îmi doresc aşa mult să facă asta. Continui să-l mângâi. Fascinată de reacţia lui, îi mai strâng puţin testiculele. Se încruntă. Are buzele despărţite. Simt că am control complet asupra lui acum.

Ador asta.

- Dă-ţi boxerii jos, îi şoptesc.

După ce face asta, îl mângâi din nou. îl mângâi mai repede, iar el blestemă din nou.

- Pippa, mă avertizează.

îşi încleştează pumnii şi închide ochii, de parcă e pe punctul de a leşina. Are abdomenul încordat.

Sunt foarte udă, în vreme ce-l mângâi pe Jamie Streicher. îşi încordează umerii şi-şi înfige mâinile în păr. Expresia lui

. tensională. respiră sacadat şi mi poate sA-şi ia privirea de la

lin ne Nu e nevoie $A încerc să memorez momentul ăsta. Ştiu că n_0 sA-l uit niciodată.

penisul lui imi pulsează în mână şi încuviinţează, apoi geme tare

_O sâ termin, iubita O să termin peste sânii tai superbi.

- Fă-o! îl îndemn.

Se apleacă şi mormăie. Din penis îi iese spermă, care-mi acoperă pieptul. Continui să-l mângâi şi, tocmai când cred că a terminat, văd că nu e aşa. Continua să ejaculeze şi mâ priveşte cu expresia aia plină de agonie pe care o ador, în timp ce mă acoperă cu spermă pe sâni. E pe mâini» pe sânii mei şi mi se scurge pe abdomen.

- Dumnezeule, Pippa! bombăne el» încercând să-şi revină. Mă priveşte cu ceva asemănător veneraţiei. Mî*ai provocat un orgasm aşa intens.

Se uită la pieptul meu şi zâmbeşte satisfăcut. îşi trece degetul prin sperma lui. apoi se uită la gura mea.

- Deschide!

11 ascult. Faţa mi se încinge, la fel şi zona dintre picioare. Ador când imi spune ce sa fac Degetul îi aluneca în gura mea» şi gem când il gust, ii sug degetul şi îmi învârt limba în jurul lui.

Jamie geme din nou când îşi trage mâna.

-Dumnezeule!

Mâ luminez la faţă, şi am un zâmbet încântat. Jamie îşi dă ochii peste cap, dar îşi curbează un colţ al gurii într-un zâmbet satisfăcut. Se apleacă în faţă şi mă sărută.

- Ştiam ca poţi s-o faci» şopteşte el.

Mâna îi alunecă pe ceafa mea. E aşa caldă» liniştitoare şi plăcută. N-o să mă mai dau niciodată jos din patul ăsta.

Mă sărută şi, în loc să fie disperat şi intens» ca înainte, acum, e tandru şi dulce, ca şi cum mă preţuieşte. Gândurile îmi plutesc, pielea mă gâdilă şi oftez în el.

Dumnezeule! Aşa e sexul pentru alţi oameni? Ce naiba am tăcut cu Zach în toţi anii ăia?

- Eşti bine? şopteşte el şi se dă în spate, ca să mă privească.

- Da, încuviinţez.

Sunt mai mult decât bine. Sunt de o mie de ori mai bine decât eram când am intrat în camera asta.

Mă mai sărută o dată şi apoi se retrage.

-Stai aici!

Se întoarce repede cu un prosop, ca să mă cureţe. Pulsul mi-o ia razna când mă gândesc la cele doua laturi ale lui. Cea autoritară şi cea dulce. Mă uit la fundul lui tonifiat şi la coapsele puternice când se îndepărtează. Când se întoarce, are o pereche nouă de boxeri şi un pahar cu apă. Expresia îi e în continuare satisfăcută când mă analizează. Nu mă pot abţine şi îi zâmbesc.

- Cât e ceasul? Ar trebui să ies din nou cu Daisy.
- Ies eu, spune şi-şi caută telefonul în buzunarul pantalonilor. Tu stai aici.

îşi scoate telefonul, şi i se schimbă expresia.

- La naiba, şopteşte el şi se încruntă.
- Ce s-a întâmplat?

Deja are telefonul la ureche.

- Am şase apeluri pierdute de la mama.

CAPITOLUL 38

Pippa

Mă îndrept, îngrijorată. îşi propteşte telefonul de umăr, în timp ce-şi trage pantalonii pe el.

- Ce se întâmplă? o întreabă pe Donna.

îngrijorarea i se citeşte pe faţă, deşi, în urmă cu o clipă, era relaxat.

Face o pauză, ascultă şi face ochii mari. Deja m-am dat jos din pat şi am început să mă îmbrac.

- Bine. O să trec pe la ea, să văd dacă e bine. Se uită apoi la mine. Poţi să încerci exerciţiile alea de respiraţie pe care le-a făcut Pippa cu tine?

Jamie o ascultă, dar are privirea aţintită asupra mea şi e încruntat. Mi se face pielea de găină când îmi trag puloverul pe mine.

După ce-i promite c-o s-o sune înapoi, închide şi începe să caute prin lista de contacte.

-Ce s-a întâmplat?

-A invitat-o pe prietena ei Claire la cină şi a rugat-o să o anunţe când ajunge acasă, dar Claire nu i-a scris, şi mama n-a reuşit să dea de ea. Apoi a avut un atac de panică. Mereu îşi face griji că oamenii vor fi loviţi de un şofer beat.

Claire a venit de curând cu noi la un meci de hochei. Locuieşte în partea de nord a oraşului. O să-i ia o oră şi jumătate ca să ajun-

gă acolo şi apoi în North Vancouver.

MA închei la pantaloni.

- O sA mA due eu acasA la mama ta.

- Nu, o să merg acolo după.

- Jamie, o să iau un Uber până la mama ta, şi poţi să ne iei după sau pot să mă întorc tot cu un Uber daca ea e

Mă priveşte, şi îi apare ceva în ochi.

- Bine. Mulţumesc, Pippa. Chiar apreciez că faci asta.

-Nici o problemă.

îmi iau telefonul şi chem un Uber care acceptă animale de companie, apoi îmi scot căştile din geantă şi o sun pe Donna.

- Pippa?

Are vocea ascuţită.

îi zâmbesc lui Jamie, şi tonul meu e cald şi liniştitor.

- O să-ţi fac o vizită, cât Jamie merge la Claire. O s-o aduc şi pe Daisy. Poate o scoatem la plimbare prin cartier.

- Bine. Pot să fac asta, îmi răspunde ea, deşi îi aud ezitarea din voce şi observ că respiră greu.

- O să stăm la telefon până ajung la tine, îi spun, în timp ce-mi trag hanoracul pe mine.

Am citit online despre atacurile de panică. Unii oameni care suferă de ele recomandă distragerea atenţiei ca soluţie.

- Ar fi drăguţ, spune ea uşurată. îmi pare aşa rău, draga mea. M-am panicat şi, după, nu ştiu ce s-a întâmplat.

- E în regulă. Povesteşte-mi despre cum ţi-a fost ziua!

Cât Donna vorbeşte, Jamie mă priveşte de parcă nu ştie ce să creadă despre mine. îi fac semn să plece. încuviinţează şi iese din cameră, şi, peste câteva clipe, aud cum se închide uşa de la intrare.

-Ăla e Orion? o întreb pe Donna, arătând spre stele, în timp ce Daisy adulmecă un tufiş de trandafiri.

Donna îşi ridică privirea.

-Credeam că e Carul Mare.

Am vorbit la telefon cât am fost pe drum, şi deja, când am ajuns la ea, îşi revenise aproape de tot, Jamie a sunat ca să ne spună că lui Claire i se închisese telefonul şi nu găsea

încărcătorul. în timp mă plimb cu Donna prin cartier, nu ai zice c-a avut un atac de panică în ultimele ore.

-Credeam ca ăla e Carul Mare, zic şi arăt spre est.

Donna râde.

-Nu ştiu nimic despre astronomie, deci nu te baza pe mine! - Nici eu nu ştiu.

Râdem amândouă, şi mă strânge de umăr cu afecţiune.

- Mulţumesc din suflet c-ai venit aici aşa din scurt, draga mea! îşi dă ochii peste cap şi pare ruşinată. îmi pare aşa rău că ţi-am stricat seara!

-Nu e nici o problemă. Serios. Nu voiam să fii singură aici.

- Să nu-i spui asta lui Jamie, altfel o să încerce din nou să se mute cu mine.

Pufnesc.

- E încăpăţânat când vrea.

în minte îmi apare o imagine cu el stând cu braţele încrucişate la piept peste tricoul mulat, în timp ce mă privea folosind jucăria. Pielea mi se încălzeşte, şi mă întorc, pentru ca Donna să nu-mi vadă expresia.

- Am crezut c-a avut un accident de maşină ca Paul, tatăl lui Jamie, spune Donna încet. Şi apoi doar la asta m-am gândit. M-au copleşit gândurile, şi n-am reuşit să le controlez. în mod normal, sunt declanşate de mirosul de alcool. Se uită la mine şi-mi analizează expresia. Caută ceva, poate un semn că o judec. Uneori, condusul declanşează atacurile. Dar niciodată nu le am din senin.

încuviinţez.

- Mulţi oameni au atacuri de panică. Există doctori specializaţi în asta.

Clatină din cap cu putere.

-Nu, în nici un caz. Nu vreau doctori sau medicamente. Am trecut deja prin asta şi n-o să mă întorc.

Mă gândesc la ce a spus Jamie la cină, despre faptul că mama lui a suferit de depresie când el era mic şi de asta a învăţat să gătească. Mi se rupe sufletul pentru ei. înţeleg de

ce Donna nu vrea să privească în trecut, iar eu nici măcar nu ştiu toată povestea.

Ala pare să tic Scorpionul, spune Donna, arătând sp$_{re\ Un}$ grup de stele.

Da, cred cârti drept ale.

Râdem amândouă, pentru că habar n-avem.

în vreme ce ne plimbăm, conversaţia se leagă uşor, însă eu tot gândesc la Jamie şi la ce am (acut în pat. Nu-mi vine să cred cât de repede s-au legat lucrurile după ce m-a aşezat în poala lui. A fost prima oară când am avut orgasm cu un bărbat. Poate s-$_{a}$ întâmplat pentru că era lipit de mine sau poate pentru că ştia ce făcea. Sau poate a fost datorită exerciţiului pe care l-a făcut, când m-a întrebat ce simţeam. Sau poate au fost toate combinate.

Jamie nu e doar jucătorul sexy de hochei de care mi-a plăcut în liceu. E mult mai mult. Dincolo de exteriorul lui morocănos şi sculptural, e bun, atent şi protector. îi pasă mai mult de oamenii din viaţa lui decât de el însuşi. Mă încurajează în muzică aşa cum n-a facut-o nimeni altcineva. Mă împrietenesc cu mama lui şi ador să am grijă de câinele lui.

Simt cum ezitarea din mine se intensifică şi mă strâmb. Şi Zach credea că sunt specială, dar, apoi, i-a dispărut entuziasmul. Nu suport gândul că Jamie şi-ar pierde interesul faţă de mine, ca Zach.

Simpla idee îmi întoarce stomacul pe dos. Nu mai pot să trec din nou prin asta.

Când ajungem înapoi acasă la Donna, Jamie e deja înăuntru. I-am scris mai devreme c-am ieşit amândouă la plimbare.

- Bună, dragule! îi spune Donna, în timp ce el se apropie şi-i studiază faţa.

O priveşte îngrijorat, şi mă doare inima. E mult de gestionat pentru o singură persoană, şi probabil îi e greu să-şi vadă mama suferind. O îmbrăţişează strâns, şi Donna oftează exasperată.

- Sunt bine, întreab-o pe Pippa, spune ea.

Jamie mă priveşte recunoscător peste umărul ei. Eu doar zâmbesc şi încuviinţez.

în următoarea jumătate de oră, Jamie se plimbă în timp ce

Donna face ceai şi eu stau la masa din bucătărie şi vorbesc cu ea.

într-un final, Jamie se convinge că mania luin fi L- propriu, iar Donna ne dă afară. ‘ ‘ C ^,ne pe cont

Drumul spre casă e ciudat de intens d i maxilarul încordat. Privirile ni se intersectează P"Vlr‘’

-Mulţumesc pentru seara asta Pinn.i ’ . şi serios. aaSta'P,PPa!sP”neelpeuntonjos

-Pentru nimic.

Se uită din nou la drum. Pare frustrat. – Fără tine, aş fi terminat.

-Ştiu.

-Umilă, pufneşte el amuzat.

îl privesc cu sprâncenele ridicate şi zâmbesc.

- Pentru nimic. Serios.

încuviinţează şi se concentrează din nou la drum, dar pe faţă i se citeşte tensiunea. Când ajungem acasă, Daisy abia poate să-şi ţină ochii deschişi când se duce la etaj. Doarme în camera lui Jamie când el e acasă.

Eu şi Jamie ne uităm unul la celălalt Acum, că suntem singuri din nou, mă gândesc la ce am făcut mai devreme, la cât de sexy a fost şi la cât de mult vreau să repet experienţa.

Dar nu putem, sunt conştientă de asta. Nu pot să nu mă implic şi emoţional, aşa cum a sugerat Hazel.

- Legat de seara asta, spune el, în timp ce-şi freacă uşor ceafa.

- Nu cred c-ar trebui să se repete, spun eu.

îşi ridică privirea spre mine. Vad dezamăgire sau uşurare în ea? Nu-mi dau seama.

-Tu o ai pe mama ta, şi eu am...

Clatin din cap. Nu pot să-i spun adevărul – şi anume, că am o inimă foarte fragilă şi că îmi place foarte mult de el.

-înţeleg. Mă priveşte cu intensitate, mă studiază şi îşi încordează maxilarul din nou. îmi pare rău dacă te-am făcut să te simţi incomod!

-Nu, în nici un caz. A fost grozav. Foarte bine. Acum, încep să roşesc. Doar că lucrez pentru tine, şi avem ceva reuşit aici.

încuviinţează şi mă priveşte în continuare cu atenţie.

- Da, aşa e.

înghit cu noduri. -Grozav.

Mă uit la scări. Pe geamurile imense văd cum strSI nilc de pe munţi. Ştiu c-o să mă uit la ele ore intrea t lurn>- să-mi reamintesc toată noaptea. n timP ce o

- Ar trebui să mă duc la culcare.

- Noapte bună» Pippa!

Vorbeşte încet, şi ceva din privirea lui mă face să vreau să-l îmbrăţişez.

-Noapte buna!

Când ajung în camera mea, mă reazem de uşa închisă şi-mi adun gândurile. Jamie n-are loc în viaţa lui pentru mine, iar seara asta mi-a reamintit acest lucru. N-a fost vina lui jamie, a fost doar o proastă sincronizare, dar ştiu că se învinovăţeşte pentru ce s-a întâmplat. Genul ăsta de lucruri se vor tot întâmpla, şi niciodată n-o să mă pună mai presus de mama lui. Nu poate. Donna are prea multă nevoie de el.

Toată situaţia are un semn de avertizare fosforescent deasupra ei pe care scrie „PERICOL”, cu săgeţi roşii care arată spre el. Ştiu exact cum o să se termine toată treaba pentru mine dac-o să continui.

CAPITOLUL 39

Jamie

Peste câteva zile, jucăm cu Calgary. Pucul e la Alexei Volkov, dar, după ce trage, Miller îl loveşte cu crosa. Pucul se loveşte de cadrul porţii, şi fanii de la celălalt capăt al stadionului sar în picioare şi cer penalizare. încep să huiduie când meciul continuă.

Când portarul echipei Cougars blochează următoarea lovitură, se aude fluierul, iar arbitrii şi tuşierii vorbesc puţin.

-Fără penalizare, anunţă prezentatorul, şi toată arena huiduie.

Miller le zâmbeşte fanilor, cu braţele întinse, în timp ce patinează. Fanii sunt furioşi, lovesc sticla, iar el se hrăneşte cu asta, îşi dă mănuşa jos şi le arata degetul mijlociu, iar huiduielile se intensifică.

Acum, se aude din nou fluierul, şi primeşte o penalizare.

Dumnezeule! Abia îl mai recunosc. Era atât de disciplinat şi de concentrat, ca mine. îi plăcea sa joace hochei, chiar şi când tatăl lui îi privea fiecare mişcare şi-l certa după meciuri din cauza greşelilor făcute.

Iau sticla cu apă şi ma uit la Pippa. îmi zâmbeşte, şi încuviinţez. Hazel e cu ea în seara asta, bea bere şi pare plictisită. Rory s-a uitat direct la ele de cele câteva ori când a trecut pe lângă poarta mea.

flippa râde la ceva ce a spus Hazel. îmi face cu ochiul, cu un zâmbet drăguţ, şi penisul îmi tresaltă. Credeam că dimineaţa

do după avea să fie ciudată, dar Pippa s-a purtat normal, ca şj CUrn nu s-ar fi întâmplat nimic.

Ar trebui să fiu uşurat că nu e supărată. Ar trebui să dau gândurile astea laoparte şi să merg mai departe. Doar că nu pot să-mi scot din minte noaptea trecută.

A avut dreptate ca n-ar trebui sa ne facem de cap. Ce s-a întâmplat cu mama a fost un avertisment. Mi-a reamintit ce poate să meargă prost daca nu sunt acolo pentru ea.

Asta nu înseamnă că-mi şi convine.

Sunt disperat să-i provoc încă un orgasm Pippei, dar, dacă o să începem să ne facem de cap, n-o să ne mai oprim. O s-o fac a mea, iar şi iar, în fiecare dimineaţă, la prânz şi seara. Probabil, şi în mijlocul nopţii. Este prea dulce, prea catifelată, prea specială, şi nu mă mai satur de ea. E mult mai mult decât fata drăguţă din liceu, şi, cu cât ne apropiem mai mult, cu atât determinarea mea se zdruncină când vine vorba despre ea.

Oricum, merită pe cineva mult mai bun decât mine. Merită pe cineva care să-i ofere toată atenţia, să-i ofere tot. Urăsc gândul c-o să aibă un astfel de bărbat în viaţa ei, dar vreau să fie fericită.

Meciul reîncepe, îmi mut privirea şi mă concentrez din nou la joc.

După meci, mă duc în boxă. Pippa mă vede imediat şi-mi face cu mâna.

- Bună! Unde e Hazel? o întreb eu, uitându-mă în jur.
- S-a dus la toaletă. O să se întoarcă imediat. Ce meci grozav!

-Mulţumesc!

Privirile ni se întâlnesc, şi mă uit la buzele ei. încă sunt plin de adrenalină de la meci, şi singurul lucru pe care vreau să-l fac acum e s-o duc acasă şi să-i fac şi mai mult din ce i-am făcut noaptea trecută.

- Aici erai, spune Miller când se apropie de Pippa.

O îmbrăţişează strâns şi o ridică, iar ea râde.

îmi încrucişez braţele la piept şi-i fixez cu privirea.

- Ce faci aici?

U11C josşi se joaca reiaxai iu vuaua ei. iun încleştez pumnii

°Jnevoia să-i dau una.

5,11 ven it doar ca s-o salut pe prietena mea.

Bună, ii spune ea zâmbind.

E1 ridică din sprâncene la ea.

,Bună.

Arnândoi râd.

Urăsc chestia asta.

jucătorii din echipa rivală n-au ce să caute aici, spun eu tăios şi simt o apăsare în piept.

? N-ar trebui să-şi zâmbească aşa. Pippa e a mea, nu a lui.

Miller îşi dă ochii peste cap şi se uită spre portarul echipei Calgary, care vorbeşte cu atacantul nostru din a doua linie.

-Thurston practic face schimb de scheme cu omul vostru. Nimănui nu-i pasă.

îi zâmbeşte Pippei şi o ia pe după umeri. Simt cum furia îmi clocoteşte în sânge.

~Ce ai mai făcut, puştoaico?

- Eşti doar cu doi ani mai mare decât mine, pufneşte ea.

- Da, dar tu eşti scundă.

- Am o înălţime normală, doar că eşti tu ridicol de înalt, îi spune ea.

Urăsc cât de aproape stă de el. Ar trebui să stea aproape de mine, nu de el. Niciodată de el.

Mă doare maxilarul de la atâta încordat. înghit, în ciuda cu-ţitelor pe care le simt în gât, şi pulsul îmi răsună în urechi. De ce sunt aşa nervos în momentul ăsta?

Hazel apare lângă Pippa şi mă salută.

- Bună.

-Hazel.

Apoi se uită dezgustată la Miller, care o ţine pe Pippa pe după umăr.

Ştiam eu că-mi place de Hazel.

' Bună, Hartley, spune el. Se uită la Hazel cu un zâmbet în-crezător, dar în ochi îi apare o licărire de prădător. îţi aminteşti

de mine?

Spune-mi c# c o glumii.

Dispreţul de pe faţa hli I fazei se Intensifică.

-Nu.

- Ba da.

Pippa se uită când la unul, când fa celălalt.

-Vă ştiţi? Aţi fost în ani diferiţi.

Miller se uită 1a Hazel de parcă e un desert.

- Am avut câteva cursuri împreună. Hartley e foarte deşteaptă

- Aşa este! Am uitat c-ai făcut cursuri vara, ca să avansezi spune Pippa.

Miller pleacă de lângă Pippa şi se duce spre Hazel, cu zâmbetul ăla încrezător pe care vreau să i-l şterg de pe faţă. Măcar de data asta nu-l mai îndreaptă asupra Pippei.

-Ce ai mai făcut, Hartley? Pippa mi-a spus că lucrezi pentru echipă.

Hazel îl priveşte peste halba de bere şi ia o gură.

-Da.

- Mereu ţi-au plăcut jucătorii de hochei.

Pippa scânceşte şi se uită la mine. O privesc întrebător, şi ea îmi transmite c-o să-mi spună mai târziu.

Hazel îl priveşte de parcă e un gândac strivit, şi, dacă nu s-ar fi dat la Pippa cu câteva clipe mai devreme, aş râde. Am auzit bârfele din hochei. De obicei, femeile nu-l privesc aşa.

însă, dacă e să mă iau după licărirea din ochii lui, nu pare să-l deranjeze.

- Ai crescut bine, îi spune el.

Hazel îl priveşte, şi Miller arată spre el.

-N-o să-mi spui şi tu c-am crescut bine? o întreabă amuzat.

- Felicitări! Acum, arăţi ca genul de tip care are o păpuşă gonflabilă foarte scumpă.

Pippa şi Hazel pufnesc la unison.

- O cheamă Diane.

Miller îi zâmbeşte, şi-mi dau seama că-i place schimbul ăsta de replici.

- Păpuşa ta gonflabilă are şi cap? îl întreabă Hazel.

Miller nu-şi mută privirea de la ea.

A ¡urat, dar i l-am scos.

¡şi linge apoi buza de sus.

,Ataei mai rău.

pilier îi zâmbeşte lui 1 lazel de parcă vrea ca ea să fie a lui. Pippa

. zâmbeşte amuzată. Pare un gest intim, care mă încălzeşte.

Hazel îi spune ceva Pippei, şi aceasta îşi întoarce capul ca s-o îmi atinge braţul cu coada, şi sunt transportat în trecut, la j-a întâmplat acum cateva zile, când ea a stat intre picioarele niele şi s-a cutremurat lipită de mine, în timp ce am ţinut-o în braţe şi a avut orgasm. încă-i simt părul care mi-a atins pieptul când s-a zvârcolit. Nu mă pot opri din a simţi asta.

_ Ar trebui să vii cu mine şi cu Pippa când o să-mi arate zona, îi spune lui Hazel.

Aceasta se uită la sora ei.

- Despre ce vorbeşte?

Pippa îşi dă ochii peste cap.

- Rory are nevoie de cineva care să-i prezinte oraşul, chiar daca a crescut aici.

Rory încearcă s-o împingă pe Pippa în spatele lui, iar ea izbucneşte în râs.

-N-o asculta, draga mea! Ar trebui să ni te alături, îi spune el lui Hazel, cu un zâmbet pe buze.

-Sunt ocupată. Şi nu sunt draga ta.

- îmi pare rău, iubito, spune el şi-şi pune o mână în dreptul inimii.

Hazel îl fixează cu privirea, apoi se întoarce spre Pippa.

- Ştii c-o să încerce să ne convingă să avem o partidă în trei, nu-i aşa?

Pippa râde.

- Niciodată n-am avut o partidă în trei.

- N-o să participi la o partidă în trei, izbucnesc eu.

Toţi trei se întorc spre mine şi mă privesc de parcă mi-a crescut un al doilea cap.

Şi n-o să te culci cu Miller.

Mă aud, dar nu mă pot opri.

Pippa îmi dă un ghiont.

- Doar glumeam, îmi spune, apoi se întoarce sp$_{re\ M}$. Când o să mai vii în oraş?

-O să mai stau două zile. Mâine sunt liber dacă eşti şi $_{tu}$

Ochii îi licăresc când o priveşte. Ochii lui Rory Miile, r resc la Pippa mea. Tot ce se întâmplă acum e greşit, şi $_{S}$j furie posesivă.

$_{0}$

Ideea ca el o să încerce ceva cu ea îmi întoarce stom pe dos. O privesc şi-mi doresc să o pot scoate de aici ca * fim singuri.

- Mâine e perfect, îi spune Pippa.

Miller mă priveşte de parcă a câştigat ceva. Mă provoacă dar nu pot să fac nimic. Deja am încălcat limita pe care o stabilisem cu Pippa.

Ce idiot! îl urăsc pentru că joacă jocul ăsta stupid cu mine Mă urăsc pentru că sunt aşa gelos din cauza unei femei pe care n-o pot avea.

- Minunat, zice şi zâmbeşte larg către mine. Aşa rămâne.

CAPITOLUL 40

Pippa

Când ies din cameră în seara următoare, Jamie se plimbă nervos prin apartament. Intru în sufragerie, şi se opreşte, analizându-mi hainele.

Simt scântei în stomac şi mă întreb dacă toată treaba asta nu cumva a fost o idee proastă.

Ştiu că Rory nu e interesat de mine. Deşi a glumit cu partida în trei, o să ne petrecem timpul doar ca prieteni. Pe de altă parte, am fost cu acelaşi tip din clasa a X-a şi, după ce Jamie m-a dat peste cap cu jucăria, am înţeles câte am ratat.

Vreau să ies şi să mă distrez. Vreau să-mi fac prieteni noi şi să am experienţe noi. Timp de doi ani, l-am urmat pe Zach în turneu, am muncit din greu şi, înainte de asta, l-am urmat la universitate. Toţi prietenii mei erau, de fapt, prietenii lui.

în plus, dincolo de toată faţada lui arogantă, Rory vrea să fie din nou prieten cu Jamie. Doar că nu ştie cum să facă asta altfel decât enervându-1.

-Asta o să porţi?

E iritat, şi ochii lui de un verde profund îi scapără.

Mă uit în jos, la fusta mea mini din lână şi la tricoul cu o trupa la care am fost cu Hazel acum câteva veri. Peste tricou, am un pulover care ajunge aproape până la tivul fustei.

- Care e problema cu hainele mele?

- O să-ţi fie Irig, spune el, uitându-se la ni ■ braţele încrucişate. C1()arel$_e$ m$_e$|$_e$

Simt un fior când îi aud tonul autoritar şi mă telefon ca să văd cât e ceasul, ca să-mi ascund rose«^* uit'»

Rory trebuie să ajungă în orice clipă. 7 a d,n °braji.

- O să-mi pun cizme.

Le scot din dulap şi mă încalţ.

Ador cizmele astea şi nu le port destul de mult S până la coapse şi-mi fac picioarele să arate grozav. înaite

Când mă întorc, Jamie se uită la porţiunea de piele des tă dintre cizme şi fustă. Are maxilarul încordat. Operi*

" Jamie, eu şi Rory suntem doar prieteni. Eşti supărat d pentru că ţi-a dat un gol seara trecută. Oar

Privirea lui aruncă practic cuţite, şi-i simt înţepătura privirii pe coapsele mele.

- Când o să vadă fusta asta, n-o să mai vrea să fiţi doar prieteni. îşi ridică privirea, frustrat. Dacă veţi fi fotografiaţi? La petrecere le-am spus tuturor că suntem împreună.

-N-o să ne fotografieze nimeni. O să mergem intr-un bar slab luminat de pe strada principală, unde servesc cocktailuri incredibile. Oamenii din zona aia sunt prea tari ca să fotografieze un jucător de hochei.

Telefonul îmi vibrează pe masă, şi îmi apare mesajul că e cineva la uşă. îi deschid lui Rory şi pun telefonul jos.

Mă întorc şi mă lovesc de Jamie; îmi ridic mâinile la piept, ca să mă echilibrez. Când ni se intersectează privirile, pulsul mi-o ia razna.

Privirea lui e sălbatică.

- Ce se întâmplă? îl întreb.

Se uită ia uşă şi apoi la mine.

Mă sărută apăsat. Scâncesc în timp ce îşi strecoară limba printre buzele mele şi mă mângâie. Mă împinge în spate, pan m lovesc de perete, şi mă fixează de el cu

şoldurile prMtiatare,

Fac ochii mari, deşi nu văd nume. Nu-i simt decât e

lipită de abdomenul meu. Vaginul Îmi pulsează şi gem.

- Am stabilit să nu facem asta.

FOC PF fiii FATĂ

,cle sunt o şoaptă (,c re«rctc'lar cl întrerupe Ciivl'Mclc nu (1 nnica t|c rt mea, respirând sacadat.

-Nu n\l fiu sinceră, nici mic. Nu-mi amintesc de ce am sta- D«cR1 fu cin «sta. Mai ales când e atât de plăcut.

frilit Sft '1O nă atât de apăsat, că sunt sigură că mă voi învineţi. MA

sărutul lui. î» simt gura cum o acaparează pe a mea,

M» ric* nsl S)'nt pe mine şi mâinile mele în părul lui. Când îl trag nl5in,1< u'tul pe care-l scoate provoacă un fior între picioarele "51 simt că Î"„P să mi umeZeSC'

111 mnezcule! Jamie mă sărută de parcă mi-o trage cu doar . clipe înainte să vină Rory, şi nu-mi pasă. Nu mă pot opri. CâtCVMă gândesc întruna la asta, scrâşneşte Jamie, la fel de furios **ca înainte.**

însă fierbinţeala din ochii lui mă umple de dorinţă.

Mă doreşte aşa mult. Nu pot decât să încuviinţez.

-Spune-mi să mă opresc, Pippa, şopteşte el.

Gem când îmi suge limba. în nici un caz n-o să-i spun asta.

Tresar când aud bătaia în uşă. Jamie îşi pune braţul pe perete, deasupra capului meu. Mă blochează pe loc. Sunt foarte entuziasmată.

-Rory a ajuns, şoptesc eu.

Jamie îşi pune mâna liberă pe gâtul meu şi mă ţine pe loc.

-Nu te mişca, spune el, şi tremur din nou.

Cealaltă mână îi coboară pe coapsele mele, şi-şi plimbă degetele peste pielea dintre fustă şi cizmă. Nu mai pot să respir, iar inima mi-o ia razna. Sânii mi se întăresc, iar, când mâna lui Jamie ajunge la marginea fustei, o ridică, şi şoldurile mi se înclină involuntar.

Chicoteşte şi, când Rory bate din nou la uşă, Jamie îmi şoptеşte la ureche:

-Spune-i c-o să întârzii puţini

Doar nu vrea să spună...

îmi simt pulsul între picioare.

Jamie îmi aruncă o privire autoritară. Expresia lui e limpe e. „Fă-o! Acum.”

Vin imediat, strig eu pe un ton tremurând, în timp ce p$_{riv}$| rea îmi rămâne aţintită asupra Iul Jamle.

Mâna lui se plimbă şi mai sus. Se simt scântei între noi, şţ $_{ni|}$ pot să-mi mut privirea de la el. Mă mângâie pe interiorul coap^ şi cu cealaltă mână mă strânge mai tare de gât.

închid ochii când îşi plimbă mâna peste chiloţi şi simt un fi$_{Or}$ de plăcere când pune presiune pe clitoris. Scâncesc.

- La naiba, şoptesc.

-Şşşttt!

îşi ridică un colţ al gurii, dar privirea lui e întunecată, de parcă ii place să mă tortureze aşa.

- îţi place?

încuviinţez.

-Vrei să te pătrund cu degetul?

încuviinţez din nou şi-mi încordez mâinile pe pieptul lui lat. îmi doresc asta mai mult ca orice.

Jamie ridică dintr-o sprânceană.

- Roagă-mă!

-Te rog!

- Ce fată ascultătoare!

Mă fixează cu privirea şi-mi analizează faţa, în timp ce-mi dă chiloţii laoparte şi îşi plimbă degetul peste mine» făcând cercuri în jurul clitorisului. încerc să nu scot nici un sunet când trece peste zona mea sensibilă. Respir sacadat şi scâncesc, şi el mă pătrunde cu un deget.

- La naiba, şopteşte el.

închid ochii şi mă bucur de senzaţia delicioasă.

- Eşti atât de udă pentru mine, Pippa.

încuviinţez şi-mi lipesc capul de pieptul lui.

- Nu, nu, nu. Uită-te la mine!

înghit un alt geamăt şi-mi muşc buza, apoi îmi înalţ capul spre el. I-au căzut şuviţe în ochi, şi, chiar şi prin voalul de ceaţă al excitării, mi se pare atât de înduioşător. Mă pătrunde cu un deget şi îl mişcă lent, într-un ritm care mă înnebuneşte. Mă ţin de gâtul , lui. Practic stau atârnată de el.

vUedin «$^{ou\ ,a\ t,csar'\ str\hat{a}n}8^{ikni*u'm\check{a}\ \hat{i}n}$ jurul <te' RnC N ^{4} $_{y\cdot(a\c{t}}$ R$_{or}$y $_{\c{t}|ni}$

$_{arun\c{c}}$j $_{lin\ z}$$\hat{a}_{m}$bet

t.1nl lui janiu-
^'ll salistMU.
în,,,,HU ? bai că mă plictisesc! Să mergem, strigă Rory.

spre n'" „;
M . a mea, îmi şopteşte el, în timp ce-şi îndoaie degetul ca , 1 n>angâie 'lu"du]G- ‘ îmi scapă un geamăt.

, Imediat, strig eu.

Vocea îmi tremură când Jamie îmi mângâie clitorisul cu dege- tul mare. Simt presiune şi fierbinţeală între picioare, ca în noaptea ■când Jamie a ţinut jucăria lipita de clitorisul meu.

Simt c-o să am orgasm.

-Vrei să termini? mă întreabă el cu acel zâmbet satisfăcut, încuviinţez disperată şi-mi dau ochii peste cap, în timp ce mă mângâie între picioare. îmi opresc un geamăt de plăcere.

- Sunt foarte aproape, şoptesc şi-l privesc uimită.

Cum de e aşa priceput la asta?

-Ştiu.

Tonul lui e arogant şi determinat, iar asta mă face să mă ud şi mai mult în jurul degetelor lui. încep să respir sacadat şi îl fixez cu privirea, în vreme ce presiunea din centrul meu se intensifică.

-Poftim, şopteşte el, în timp ce mă priveşte cu atenţie şi măreşte ritmul.

Cu degetul mare îmi mângâie clitorisul, şi valul de plăcere din mine se intensifică.

- în linişte, şopteşte când încep să tremur.

îmi lipesc buzele şi scâncesc când mă încordez în jurul de-getelor lui. O lumină intensă şi uluitoare îmi inundă corpul şi pulsează prin mine, pornind din locul unde mă mângâie Jamie. Aud cât de udă sunt, în timp ce scântei îmi dansează peste zonele sensibile. îmi lipesc capul de pieptul lui, în timp ce mă bucur de ultimele valuri ale orgasmului,

- Perfect. Absolut perfect, îmi şopteşte el.

încă încerc sa-mi revin când îşi ridică degetele la gură şi îmi SQge umezeala. Mă străbate un alt val de fierbinţeală, şi clitorisul

i pulsează. Se apleacă şi mă sărută uşor. îmi si mt :eie îmi buzele lui iui. 8 U MU]

Mă grăbesc să-mi - Era şi timpul. Se aude încă o bătaie la uşă, iar Jamie pu ne mâna " i aranjez fusta, cât el deschide uş a 1)6 m4n «r.

Rory se (arogant. LIIIItJUI. opreşte când îl vede pe Jamie, apoi îşi

- O să ne - Da. p une Un sabotezi întâlnirea. Streicher?

CAPITOLUL 41

Pippa

A fost cea mai ciudată ieşire în oraş din toate timpurile.

Ne aflăm într-un bar slab luminat de pe strada principală, aproape de apartament. E o bodegă cu o intrare secretă, deghizată ca biroul unui contabil din anii 70. Interiorul e însă elegant, cu catifea maro, opere de artă ciudate şi fascinante şi o pictură murala cu oameni care stau goi în natură.

Beau din cocktailul cu whiskey şi mă uit în spate, la hol, unde sunt toaletele. Probabil e pe acolo o uşă pe care să mă strecor.

încă sunt ameţită de la ce am făcut cu Jamie în apartament. De fiecare dată când mă gândesc la asta, faţa mi se încinge. Jamie e lângă mine, şi a revenit la starea lui morocănoasă. Ştiu că n-ar fi trebuit sa ne facem de cap din nou, dar, în clipa în care mă atinge, toate gândurile din mintea mea dispar. Ce se întâmplă între noi e prea electrizant. Prea intens, prea plăcut.

Dumnezeule, senzaţia degetelor lui în mine... Mă străbate un fior.

- Pippa, am auzit bine că ai cântat la chitară în faţa tuturor? mă întreabă Rory.

-A fost doar de plăcere, îi răspund, dându-mi ochii peste cap.

Jamie, care stă lângă mine, scoate un sunet de dezaprobare.

-Serios, îi spun, cu un zâmbet indulgent.

Jamie mă priveşte încruntat.

- E talentată, ii spune lui Rory.

Sunt primele cuvinte pe care i le-a adresat de când a ajuns aici.

- Dac-ar vrea, ar putea să lucreze în industria muzicală Simt un bloc de gheaţă în stomac.

Nu e vorba doar despre talent.

- Aşa e. E vorba despre muncă grea şi încredere în tine. Ţie-ţj lipseşte doar ultima.

Un sentiment urât, de ezitare, se conturează în mine, şi-mi frec mâinile. Mă pregătesc să schimb subiectul, insă Rory intervine:

- Se pare că ai un fan, spune el, zâmbindu-i lui Jamie.

Nu-l tachinează. Nu-i zâmbeşte cu aroganţă. Doar îi zâmbeşte.

Cel mai mare fan al ei.

Cuvintele lui Jamie nu sunt tăioase, ca în restul ocaziilor când vorbeşte cu Rory.

Se privesc îndelung şi se analizează.

M-am săturat de situaţia asta.

- De ce nu mai sunteţi prieteni? întreb eu.

Jamie se uită la Rory, care se foieşte pe scaun. Vad în ochii lui o licărire de vulnerabilitate, dar dispare repede.

- El e tipul în poarta căruia trebuie să dau goluri. De ce aş fi prieten cu un asemenea tip?

Zâmbetul lui Rory e sardonic. -

Jamie îşi încrucişează braţele la piept

- Sună ca o lecţie de la şcoala de hochei a lui Rick Miller.

- Exact.

Rory ridică din sprâncene o dată, însă expresia lui e lipsită de umor în timp ce inspectează barul.

Urmează un moment lung în care pare că amândoi vor să spună mai mult.

-Tatăl tău e Rick Miller? îl întreb eu uimită.

Rick Miller e unul dintre cei mai talentaţi jucători canadieni de hochei. Ar fi unul dintre preferaţii lui tata dacă nu s-ar purta ca un nemernic cu presa şi cu fanii.

Rory îmi aruncă o privire seacă.

- Unicul.

-Uau!

Ridică din umeri.

_Nu fi impresionată, Pippa! E doar un tip normal.

Mă gândesc la Jamie şi la cât de intimidată am fost de el în liceu şi chiar acum câteva luni, după care am aflat cât de bun, dulce şi protector este, de fapt.

Ceva îmi spune insă că Rick Miller nu e bun şi dulce.

_Ar trebui să plecăm. Am antrenament dimineaţă, şi mâine ai interviul, îmi spune Jamie.

Stomacul mi se întoarce pe dos. Aşa e, interviul pentru jobul în echipa de marketing. M-am pregătit pentru el două săptămâni. Mi-am revizuit notiţele de la şcoală, am repetat cu Hazel şi am evitat telefoanele entuziasmate ale părinţilor mei, care vor să ştie dacă sunt pregătită.

- Privighetoare©, o să-i dai gata, dacă asta vrei, îmi spune Jamie.

Foloseşte vocea cu care-mi vorbeşte când suntem doar noi doi, de parcă a uitat că Rory e şi el la masă cu noi.

Nu-mi fac griji pentru interviu, dar nu văd alt drum. Celelalte opţiuni sunt...

Nu. în nici un caz.

Mă forţez să zâmbesc, şi Rory ne priveşte curios. Chelneriţa trece prin spatele lui, şi Jamie îi face semn.

- Poţi să ne aduci nota de plată, te rog?
- A fost plătită deja. Să aveţi o seară frumoasă!

Chelneriţa pleacă, şi ne uităm amândoi la Rory, care-mi face cu ochiul.

-Mulţumesc! Nu trebuia să ne plăteşti cina, îi spun.

Rory ridică din umeri.

- Măcar atât puteam să fac.

Nu ştiu ce vrea să spună cu asta şi mă întreb dacă are de-a face cu felul în care s-au terminat lucrurile între el şi Jamie,

Jamie tuşeşte. E clar că nu-i convine că Rory a plătit ceva pentru el.

’Mulţumesc! şopteşte el.

Îmi ascund zâmbetul când plecăm.

în faţa barului, Rory arată într-o direcţie -Hotelul meu e încolo.

-Rine. Mulţumesc mult pentru seara v -

eu zâmbind. «Cuva1 îi spun

Mă strânge în braţe şi mă pupă pe obraz. N-am frate, dar sunt sigură că aşa m-aş simţi dac-aş avea unul şi m-ar pupa.

- Hai să mai ieşim, da?

Se dă în spate şi-mi zâmbeşte. – Sigur că da.

Apoi se întoarce spre Jamie, care-l priveşte iritat.

- Şi, Streicher, presupun că ai fost şi tu pe acolo.

Jamie e iritat. îmi dau ochii peste cap, îi spun noapte bună lui Rory şi-l trag pe Jamie după mine. Mergem spre apartament în tăcere, însă, la un moment dat, se uită la mine.

- Mulţumesc că m-ai lăsat să vin cu voi!

-Nu mi-ai cerut voie, spun, tachinându-1.

Pufneşte, şi ştiu că se gândeşte la momentul când mi-a cerut să mă mut cu el.

- Şi n-a fost o ieşire, a fost o întâlnire.

Mă întorc cu spatele la el şi-mi opresc un zâmbet, în timp ce el pufneşte nemulţumit.

- N-a fost o întâlnire.

Chicotesc. Ce-mi place să-l tachinez.

Trecem pe lângă magazinul de instrumente muzicale, şi oftez când văd chitara mea de vis. Mă opresc s-o admir.

Jamie se opreşte lângă mine şi îşi încrucişează braţele la piept» în timp ce o studiază.

- îţi place chitara asta.

-Da. -

O privesc şi memorez detaliile lemnului. îmi imaginez cum ar fi să-i ating coardele.

- Data viitoare când mai trecem pe aici, ar trebui să intri şi să cânţi la ea.

Clatin din cap, zâmbind.

- Dac-o să cânt la ea, o s-o vreau şi mai mult.

< «t» «r ’’ h,cnıriU,?

că atunci o să vreau şi alte lucruri şi mai mult.

l1‘? r,\ să ini imaginez lucruri. O să încep să visez din nou, 0sR îiuH |^cuţ asU pjcate nu s•a terrninat u|tiina

p vile în altă viaţă, nu în asta. Hai să mergem acasă!

t uid deschidem uşa de la apartament, Daisy vine la noi, şi ufflie se apleacă s-o mângâie.

13 0 s-o scol la plimbare, spune el şi o ia în braţe.

Pnxirile ni se intersectează, şi mintea-mi zboară la ce am făcut * urmă cu câteva ore, lipiţi de uşă. Privirea i se întunecă, şi ştiu şi el se gândeşte la acelaşi lucru. Un val de căldură mă inundă între picioare.

Sunt tentată. Atât de tentată. Insa, în noaptea când Donna a aMit atacul de panică, după ce Jamie a folosit jucăria pe mine, se pregătea să-mi spună într-un mod frumos că între noi nu poate sâ fie nimic, iar eu l-am întrerupt repede, pentru că n-am suportat sâ fiu respinsă din nou.

Pun pariu c-o să aibă expresia asta când o să-mi spună că nu mai putem să facem asta. E doar o chestiune de timp. îmi dau seama că niciodată nu mi-ar da papucii cum a făcut-o Zach. Ar face-o cum trebuie. Mi-ar spune-o în faţă, cu grijă şi respect.

Tresar când îmi imaginez momentul. De ce asta pare şi mai rău?

Pentru că exact ăsta e şi motivul pentru care-l plac. E un om bun, şi n-ar răni niciodată pe nimeni în mod voit, dar asta nu înseamnă că nu m-ar răni fără să vrea.

-Nu sunt genul care să aibă relaţii ocazionale, îi spun.

Cuvintele mele plutesc în aer, iar mesajul e clar. Trebuie să terminăm chestia asta, oricât de distractivă ar fi. Chiar da- că-mi provoacă cele mai intense orgasme pe care le-am avut vreodată. Chiar dacă nu putem să ne luăm mâinile unul de pe celălalt.

~ Da, spune el, după ce mă priveşte.

Am o senzaţie ciudată în *piept, de* apăsare şi Dr • - Noapte bună! P eslun«*

Jamie încuviinţează. Pare serios.

- Noapte bună, Pippa!

„Poate în altă viaţă", i-am spus despre chitară. p$_{ir}$ aplică şi lui. *U C Cd re plka*

CAPITOLUL 42

Pippa

Mă aflu în faţa clădirii în care e biroul de marketing al echipei. Verific ora. Am un apel pierdut de la părinţii mei. Mai am câteva minute, aşa că-i sun.

- Bună, draga mea, spune mama. Voiam doar să-ţi urăm baftă înainte de marele interviu!

Stomacul îmi freamătă. Pare atât de entuziasmată şi plină de speranţă.

- Stai un pic, Ken! îi spune ea lui tata. Ia celălalt telefon. E Pippa.

Peste o clipă, îl aud pe tata:

-Bună, draga mea. Multă baftă azi! Ştim c-o să te descurci excelent.

Mă forţez să zâmbesc, chiar dacă ei nu mă văd.

-Mulţumesc!

- Suntem atât de mândri de tine! spune el.

îmi imaginez zâmbetul larg şi privirea lui luminoasă.

- Atât de mândri, repetă mama. După ce o să obţii jobul ăsta, totul o să se lege, o să vezi. în câţiva ani, poate chiar o să-ţi per- miţi un apartament în afara oraşului.

Dar nu vreau să locuiesc în afara oraşului. Nici nu vreau să mă gândesc la cumpărarea unui apartament

-Să nu uiţi să întrebi despre beneficii, spune tata. Să-i

întrebi ce opţiuni de pensionare au.

cS Întrebi şi despre ortodonţie.

Oar să'îmrebi şi despre asta. Nu e acoperită de toate planu- vile de sănătate.

- Dar am purtat^dejaapa ra^ ^¡j, spune mama

-Nu pentru tin .P iar mintea mi-o ia raz na.

Viitorii mei cop ■ imaginez având jobul ăsta peste câţi- Nici măcar nu po cincisprezece ani. Dumnezeule!

va am, cu atat mai p ; E i ucrU rile. O să mă duc acasă Conversaţia asta^"a saptămâm, şi am senzaţia că interviul pentru Crăciun m c conversaţie cât o să stau acolo,

ăsta o să fie subiectul pri

-Trebuie sa plec. Mu]tă baftă! spune maina

ZX ui'^lespui că eşti de încredere, zice tata, în loc de la revedere. „nUirii Nu vreau să fac asta, dar nici nu

Oftez şi mă uit la uşa clădiri.
am altă opţiune.

CAPITOLUL 43

Jamie

Ward fluieră când ies de pe gheaţă, în dimineaţa următoare.

-Azi ai fost pus la punct, comentează el, şi încuviinţez.

Nu sunt deloc concentrat. Mă dor muşchii, şi picioarele îmi sunt greoaie. M-am foit toată noaptea şi m-am gândit la felul în care Pippa mi-a călărit mâna şi la geamătul dulce pe care a încercat să-l înăbuşe în cămaşa mea când a avut orgasm.

Niciodată n-am fost genul gelos, dar, când sunt lângă Pippa, îmi pierd cumpătul doar când mi-o imaginez cu alţi ţipi. N-am suportat ideea ca ea să iasă cu Miller.

Am urât-o.

Un gând deloc binevenit îmi apare în minte. Erin îşi petrecea mereu timpul cu diverşi ţipi, şi n-am simţit asta niciodată.

Mă panichez. Gata, n-o să ne mai facem de cap. De data asta, o să mă tin de cuvânt.

Mi-o imaginez pregătindu-se să iasă aseară şi mormăi. La naiba, ce cizme aveai

Pippa Hartley habar n-are ca e superbă.

-Streicher, mă asculţi?

- Ce? revin eu la realitate.

Ward mă priveşte ciudat.

- Scuze, ce-ai spus?

-N-ai confirmat c-o să vii la gala caritabilă.

Mii străduiesc să nu ini dau ochii peste cap Storm c unul dintre donatorii principali pentru spit i a n 1 t:0Uver copii Şi organizează un eveniment caritabil la fina^N °<al de i ie, în Whistlcr. Asta e o staţiune de schi la două ore '3niJa' de Vancouver. Echipa o să participe, alături de alţi jPren°rd O să fie câteva celebrităţi cu care chiar nu vreau să- °natori- timpul. Susţin organizaţia caritabilă, particip la evenir^'JT** la spital şi chiar fac donaţii anonime, dar urăsc să merg 1" * J

Toate gândurile mi se citesc foarte clar pe faţă, pentru că^ îmi aruncă o privire tăioasă. ard

- Participarea e obligatorie, Streicher. Nu te întreb dac-o să – La naiba! V1L

Mă controlez. Ca să rămân în Vancouver, trebuie să mă asigur că Ward e fericit. Am jucat bine până acum, chiar mai bine când Pippa e în tribune, lucru pe care nu-mi place să-l recunosc, şi n-o să-i dau nici un motiv să mă vândă altei echipe.

- Bine. O să vin.

- Vii cu cineva?

Mă pregătesc să spun nu. Ar trebui să spun nu. Pippa poate să stea în Vancouver cu Daisy, şi, dac-o să se întâmple ceva cu mama, o să ajungă repede la ea.

însă ideea de a merge cu Pippa face gala mai suportabilă. Mi-o imaginez într-o rochie de seară, simţindu-se superbă. M-ar ţine de braţ. Am bea şampanie şi am râde.

- Da, o să vin cu cineva.

Mă studiază, şi pe faţă îi apare o urmă de zâmbet.

- Bun. Mă bucur să aud asta.

Stau restul după-amiezii în sală şi încerc să nu mă gândesc la ea şi la felul în care a spus „Nu sunt genul care să aibă relaţii ocazionale".

A fost confirmarea a ceea ce bănuiam deja. Pippa vrea mai mult decât pot să-i ofer, la fel ca Erin. Acum, sunt mai matur şi ştiu că nu e bine să mă joc cu sentimentele cuiva. Mă simt vinovat când mă gândesc la cum i-am distrus cariera lui Erin. Acum, lucrează la un seria! local, cu

buget mic, când, de fapt, voia să fie supermodel. Toate astea din cauza mea.

N-o să fac aceeaşi greşeală şi cu Pi$_{ppa}$

Cum a mers?
Grozav. M-am descurcat de minune!

Citesc mesajul. O cred, dar nu-i cred şi veselia. N-a spus că nu vrea jobul, dar e ceva în cuvintele ei. Când cântă la chitară şi din voce, se revarsă din ea ceva care umple camera şi luminează tot. E un contrast aşa puternic cu versiunea lipsită de entuziasm a Pippei când vorbeşte despre jobul în marketing.

Har *sa ieşim la cina în seara asta,* îi sugerez, înainte să mă gândesc la asta prea mult. Vreau să aflu mai multe despre interviu Vreau sa-mi petrec timpul cu ea. F lu’

N-o să ne mai facem de cap, dar nu pot sta departe de asisten ta mea cea drăguţă. É usisien

CAPITOLUL 44

Pippa

în seara aia, ieşim la un restaurant mexican la câteva străzi de apartament. Mâncăm împreună chipsuri şi guacamole. în câteva săptămâni, o să fie Crăciunul, şi peste tot în jur sunt puse ornamente ţipătoare.

- Ar trebui să aflăm când e ziua lui Daisy, spun, în timp ce beau mărgărită.

- E salvată de pe stradă, aşa că nu are o zi de naştere oficială.

- Toată lumea ar trebui să aibă o zi de naştere, spun eu tristă, îmi analizează faţa. Privirea lui e atât de blândă, că aproape
o simt.

- Ai dreptate, e inacceptabil.

îşi scoate telefonul şi deschide aplicaţia cu calendarul.

- La jumătatea lui ianuarie? Putem să dăm o petrecere.

- O petrecere? Tocmai tu vrei să dai o petrecere.

- Doar dac-o să fii şi tu acolo, spune el, cu licăriri în ochi.

- Fii sigur c-o să fiu acolo. Ştii că va trebui să porţi un costum de câine, nu-i aşa?

îşi dă ochii peste cap, şi eu râd.

- Vreau să te întreb ceva.

Pe faţă i se citeşte ezitarea.

- La sfârşitul lui ianuarie o să fie o gală caritabilă, iar echipa trebuie să meargă. E în Whistler.

i xja N-am mai fost acolo de câţiva ani, probabil de Adorl°^azel eram adolescente.

când e^u ş' a de pe marginea paharului, apoi iau o gură.

SAl să am grijă de Daisy în weekendul ăla.

ii să -incep munca în echipa de marketing în februarie, ,V devreme. Asta dac-o să primesc acel job.

Cel ^'irea îi coboară la gura mea, şi văd pasiunea din ea.

^''ndesc la noaptea trecută, la cât de sexy a fost când m-a >erete, în timp ce Rory mă aştepta de cealaltă parte a uşii. ll^'t ■„«-P«- felul în care ochii lui s-au întunecat cu posesivitate fjniaminres ■n timp « mă P«rundea cu degetele.

1 Nu mai putem să facem asta, dar nu înseamnă că n-o să mă îndese la ce s-a întâmplat.

v _ Nu asta voiam. îşi mută privirea de la gura mea. Clipeşte. Vreau să vii cu mine. Ca asistenta mea.

-Nici o problemă.

ti răspund pe un ton vesel, dar, în interior, mă dezumflu puţin.

N-ar trebui, pentru că amândoi ştim că nu putem fi mai mult de atât, dar o parte mică din mine s-a pleoştit când m-a numit „asistenta lui".

-O să rezerv un apartament şi o să-ţi iau o rochie, adaugă el.

-Grozav!

îmi termin băutura, şi jamie îi face semn chelnerului să-mi mai aducă una.

începem să vorbim despre sărbătorile care se apropie. în săptămâna dintre Crăciun şi Anul Nou, o să-mi vizitez părinţii în Silver Falls, orăşelul din British Columbia în care s-au mutat după ce au ieşit la pensie.

Am încercat să mă gândesc la un cadou de Crăciun pentru Jamie, dar e imposibil să-i iau ceva.

-O să vorbim şi despre interviu? mă întreabă el, întrerupân- du-mi gândurile.

** A fost în regulă, îi spun eu scurt.

Ridică din sprâncene, şi simt greutatea privirii lui când îmi întorc capul şi mă uit prin restaurant, la sticlele multicolore din

spatele tejghelei, la faianţa din spatele barului, |a ce|e|
Mă uit oriunde altundeva numai la el nu. a|,c

Sunt. în slărşit, pregătită să recunosc că, atunci când ginez în echipa de marketing, o mică bucată din mine nT*

- Pippa, spune el, şi toată determinarea mea dispare °are‘

- A mers

Gura mi-e uscată.

Jamie se uită la mine şi aşteaptă.

- Probabil c-o să-l obţin, zic eu către cuburile de gheaţă d' pahar.

- O spui de parcă e ceva rău.

Inspir adânc. Nu zic nimic, pentru că nu ştiu ce aş putea spune. Simt că e un lucru rău.

- Privighetoareo.

O altă parte din determinarea mea dispare. Mi-aş dori să nu-mi spună aşa, pentru că-mi place prea mult. E imposibil să mă prefac în ţaţa lui când îmi spune aşa.

Jamie clatină din cap.

- Pippa, recunoaşte că nu vrei postul ăla.

- Bine, explodez eu şi simt că sunt la un pas de a vomita. Nu vreau să lucrez acolo. Părinţii mei au vorbit despre el ca fiind un loc sigur, dar...

îmi muşc buza de jos. Ce urmează să spun o să sune stupid.
Privirea lui Jamie e luminoasă.

- Ce e sigur e şi plictisitor.

Rămân tară aer.

- Exact.

Mă studiază îndelung, apoi expresia lui devine blândă.

- Bine.

- Bine? Mă aplec spre el şi îl privesc amuzată. Ai auzit ce am spus? Toată chestia asta e un dezastru, Jamie.

- Ba nu e, spune el calm.

Toată treaba pentru care părinţii mei au muncit din greu s-a dus pe apa Sâmbetei. Toate economiile făcute ca să-şi permită să mă trimită la universitate, toate speranţele pe care le au pentru mine s-au dus pe apa Sâmbetei. Mă gândesc la

mama, care predă

r t d îsi aminteşte astfel că n-a reuşit să ajungă h

• ¿je t?alel ’ ?

^<i^”"’i_aspuscaoda,â_

^ieacâ în faţă şi-mi caută privirea, Simt hnpuHjl -ă l^’V^oala lui şi să mă prind de el ca un urs koala, Să-rm jnâ^în P âţu] |ui şi să-î inspir parfumul. E singurul lucru ing P ar face să mă simt bine acum, car* * ^¡01? mă întreabă el cu tandreţe.

£e-i cu ea?

Inima îi bate cu putere. Mă doare doar să spun cuvintele. msâ \’u sunt sinet . o îmi sincere Sunt crude, ca şi cum ma trădez. Asta n-are s pentru că muzica oricum n-a fost niciodată o opţiune, Sen5^-ai ce trebuie ca să reuşeşti” mi-a spus Zach.

Simt că mă înfurii şi îmi încleştez pumnii. Dar dacă totuşi o sâ unnez drumul ăsta? Dorinţa de a prelua controlul, de a nu mai fi fata căreia i se întâmplă lucruri mă sufocă.

-Ai ambiţia necesară, Pippa.

Tonul lui are o urmă de frustrare. Jamie mă fixează cu privirea. -Eşti atât de talentată! Singura persoană care nu vede asta

eşti tu.

îmi dau ochii peste cap şi râd ironică.

-Zach n-a văzut nici el.

-Ba a văzut asta. Clar a văzut.

Totul din jur dispare când ni se intersectează privirile. Vid totul în ochii lui de un verde profund. Văd că îşi doreşte asta pentru mine. Văd că urăşte ce mi-a făcut Zach şi e furios că părinţii mei au influenţa asta asupra mea, fără să ştie.

- Cum rămâne cu părinţii mei?

îşi încordează maxilarul. Pare supărat

- Cum rămâne *cu tine?*

Închid ochii pentru o fracţiune de secundă. îmi imaginez dezamăgirea lor şi simt că mă destram.

-O să-i distrugă chestia asta.

Privirea i se aprinde, concentrată şi furioasă. E aceeaşi privire Pe care o are la recapitularea meciurilor şi în primplanurile cu d în mijlocul acţiunii.

Te iubesc şi o să le treacă.

O spune ca pe o ameninţare, ca şi cum o să se a evurile vor sta aşa. Inima îmi bate şi mai tare. as, ^ Ure că |u

- Ştii câţi oameni mi-au spus că n-o să reuşesc? el încruntat şi frustrat. întreabă-i doar pe Owens, alţi atlcţi profesionişti. Oricine a făcut ceva îndrăzneţ ’’Pe de negativismul altora. Ignoră vocile alea. Singura n'* *lt>vil contează e a ta. parere Care

- Părerea ta contează pentru mine, spun eu cu sinceritat

- Ei bine, eu ştiu că poţi să dai lovitura, aşa că de ? mă asculţi? Ce nu

Vreau să-l cred. E posibil chiar s-o fac. Nu ştiu dacă sunt gătită să eşuez lamentabil la ceva ce contează, dar o parte mfcv încăpăţânată din mine nu e pregătită să renunţe încă.

Când Jamie spune lucruri precum „Ştiu că poţi s-o faci” par tea aia încăpăţânată se intensifică. El mă studiază cu o expresie serioasă, şi simt un fior în inimă.

Jamie e aşa bun. Aş vrea ca toţi să vadă latura asta a lui. Mă întreb dacă fosta lui a văzut-o.

-Ce s-a întâmplat cu tine şi Erin?

Nu e treaba mea, dar sunt curioasă. Jamie a spus că nu are relaţii serioase, şi mă întreb dacă asta are de-a face şi cu ea. Mai mult ca sigur că da.

Clipeşte şi îşi mută privirea.

-Nu trebuie să-mi spui, dacă e prea personal.

-Nu, e în regulă. E personal, dar... ' .

Mă priveşte cu adevărat, şi, în momentul ăsta, simt că suntem mult mai mult decât suntem de fapt.

- Vreau să-ţi spun. Am vrut să-ţi spun de ceva timp, dar nu ştiam cum.

îşi încrucişează braţele la piept.

- A crezut că e însărcinată.

Inima mi se opreşte.

-Aveaţi 19 ani. -

- Da. Eram în primul an, şi cariera ei era la început, ra model.

încuviinţez. Nu vreau să dau de gol că am căutat-o pe Google. întârziat ciclul două săptămâni şi, când mi-a spus că e a

,.,ibil să fie însărcinata, l,ăi se citeşte

părut aşa fericită. Inspiră adânc, şi pe M-am speriat.

Mici nu pot să-mi imaginez cum ar fi să rămân însărcinată la 19 ani. Aş fi înspăimântată.

_De fiecare dată când aveam timp liber, mergeam acasă, s-o vizitez pe mama. Privirea lui devine pierdută, de parcă s-a întors în acel punct. Am crezut că relaţia dintre mine şi Erin e una superficială, dar ea a crezut că eram mai mult.

- Ce s-a întâmplat?

Jamie oftează.

-N-a fost însărcinată, dar totul s-a schimbat după ce mi-a văzut faţa când credea că era. Ne-am despărţit. îşi ridică privirea spre a mea. E plină de regret şi îngrijorare. O săptămână mai târziu, am văzut c-a renunţat la modeling. Avea o mulţime de contracte pentru Săptămâna Modei şi s-a retras. Avea o carieră promiţătoare şi a renunţat la ea. Ştiu c-a făcut asta din cauza mea. Am distrus-o, Pippa.

Inima mi se frânge pentru Jamie. \fcd cât de afectat e în continuare de asta.

-Jamie.

Privirile ni se întâlnesc, şi-i arunc un zâmbet blând.

-Iei prea tare vina asupra ta. Oamenii se despart tot timpul.

-Zach te-a părăsit şi ţi-a distrus încrederea în tine, încerc să mă apăr, dar are dreptate.

-Nu pot să fac asta din nou, spune el.

Deci de asta nu vrea relaţii. Constatarea mă întristează. Jamie s-a învinovăţit pentru asta ani întregi.

- Da, poate că Zach mi-a frânt inima şi mi-a spus că nu sunt destul de bună ca să am o carieră în muzică, dar asta nu înseamnă că-l şi cred. L-am crezut, dar nu ştiu dac-o mai fac. Şi tu ai jucat un rol important în asta. Ai vorbit cu Erin despre ce s-a întâmplat?

Mă studiază îndelung.

-Nu.

CAPITOLUL 45

Pippa

Mi se face greaţă.

-Pippa, ce se întâmplă?

Jamie e lângă mine acum, îngrijorat, şi m-a luat de umeri.

- Asta e cântecul meu. E cântecul meu.

Unele versuri sunt diferite. Melodia e schimbată, dar refrenul e al meu.

Jamie îi face semn chelneriţei, apoi scoate o bancnotă din por- tofel şi i-o dă.

- Poţi să schimbi cântecul, te rog? Acum.

Peste un moment, vocea lui Zach se întrerupe brusc şi e înlocuită de începutul unui alt cântec.

A râs de mine. în tot timpul ăsta, am crezut că nu sunt destul de bună.

„A văzut. Clar a văzut.” Asta a zis Jamie despre Zach.

-Pippa, şopteşte Jamie.

Mâna lui e pe ceafa mea, mare, solidă şi liniştitoare. Contactul mă readuce în prezent, şi-l privesc. Pare furios şi îngrijorat. Are maxilarul încordat şi flăcări în ochi.

Sunt confuză, şocată şi atât de furioasă. Prezenţa lui Jamie însă îmbunătăţeşte situaţia. Jamie crede în mine. Este furios pentru mine.

nUns b' aeroport şt n-am vrut

d_c<^ cMCVC^”ıB5taʼSıı'ı'ı'mıCUe"deın ţ J . dM nu vreau să strice ,i seara asu.

, Sunt bute, " ţ

„ i.A calvarul.

Cred ca *-

-Vino aici!

Mă ia în braţe, şi mă las în îmbrăţişarea lui.

Pulsul îmi revine la normal când îmi lipesc obrazul d tul lui Jamie. Mă mângâie pe spate, şi îi inspir parfumul^ şi înţepător.

Ca^

-îl urăsc pentru ce ţi-a făcut.

- Şi eu.
- Vrei sa mergem acasă?

-Nu.

M-am săturat de Zach şi să tot las trecutul să mă ţină la pământ.

Peste câteva minute, mai mănânc o porţie de tacos, la insistenţele lui Jamie. Văd c-a primit un mesaj. Imaginea de fundal îmi face inima să-mi bată cu putere. E una dintre pozele pe care i le-am trimis cu mine şi Daisy în parc, stând pe un buştean imens. Am rugat pe cineva să o facă.

A facut-o poza lui de fundal. Pulsul îmi galopează. Nu îndrăznesc să-mi fac speranţe. Vede unde mă uit şi îşi bagă telefonul în buzunar, apoi se sprijină pe coate, privindu-mă.

- Promite-mi că n-o să laşi asta să te tragă în spate!

Promite-mi c-o să te întorci pe scenă!

Clipesc, şi vechea ezitare îşi face din nou simţită prezenţa.

- Promite-mi, spune Jamie.

Ce am spus mai devreme? Că n-o să mai las trecutul să mă ţină la pământ.

- Bine, spun eu. O s-o fac.

CAPITOLUL 46

Pippa

Cu câteva zile înainte să-mi vizitez părinţii de sărbători, stau pe canapea, cu chitara în mână, şi mă gândesc la ce i-am promis lui Jamie. Pe masă e caietul meu deschis, cu un pix pe el. Mă gândesc când la cântecul pe care l-am auzit în restaurant, când la felul în care Zach a râs de mine şi la modul în care m-a întrebat ,,0 ştii pe Layla?" în seara petrecerii.

Mă uit pe geam, la cerul gri mohorât. Ce idiot!

Mă înfurii şi încep să scriu un cântec despre asta. Versurile curg în timp ce-mi găsesc ritmul. în câteva minute, am umplut jumătate de pagină şi am câteva acorduri.

-Sigur credeai că poţi să scapi basma curată, cânt eu încet, dar mă crispez. - i .

Nu sună bine, e prea moale.

încerc din nou, dar de data asta cânt cu putere. Simt scântei sub piele şi zâmbesc larg.

Ăsta e sentimentul pe care-l căutam.

Atitudinea deschide ceva în mine, şi cuvintele se revarsă mai repede decât le pot scrie. Sunt furioasă, dar cântecul nu e despre a fi călcat în picioare, ci despre a-ţi reveni. E despre răzbunare, dar în felul meu, mergând mai departe. E despre a-i spune ia revedere tipului care m-a rănit, dar şi despre a jura că o să-i arăt cât de mult s-a înşelat. Este despre faptul c-a meritat să simt tot

disconfortul şi durerea, pentru c-o să fiu mult mai bj$_{ne}$

înţeleaptă decât înainte. e ’’ nia i

Mă simt fantastic în vreme ce scriu cântecul ăsta Ochii umezesc când aranjez refrenul şi-l leg de strofa următoare r' * cântecul e destul de conturat, îmi pun telefonul pe masă şi i gistrez o versiune, ca să nu uit melodia. Mă simt din nou °re" copil, când alergam pe deal, iară nici o grijă. Am senzaţia că e scopul meu. sta

Ador cântecul ăsta şi sunt mândră că l-am scris. Cred că Jamie ar fi mândru.

îi trimit înregistrarea. Inima îmi bate cu putere în piept şi ţin respiraţia. A fost ciudat că i l-am trimis? Probabil e ocupat cu antrenamentul. Mă uit o clipă la telefon, după care îl arunc într o parte şi mă ridic s-o scot pe Daisy la plimbarea de prânz.

Când ne întoarcem, văd că am un mesaj de ia el.

Bravo! Ar trebui să-l cânţi data viitoare când mergem la The Filthy Flamingo.

Simt cum o căldură îmi explodează în piept.

Poate, îi răspund eu.

O *să-l cânţi,* scrie el, şi eu râd.

Autoritar.

Răspunde cu un emoji care-mi face cu ochiul, şi-mi muşc buza. Ce mi-am promis acum câteva săptămâni, după ce m-a lipit de uşă şi mi-a provocat un orgasm?

Că n-o să mă îndrăgostesc de Jamie Streicher. E aproape perfect, şi n-aş suporta să-l văd cum se transformă într-un nemernic, ca Zach. Dacă suntem doar prieteni, nu poate să mă rănească.

Acum, încep antrenamentul. Vorbim mai încolo, privighetoarea!

De fiecare dată când îmi spune aşa, un val de fericire îmi cuprinde pieptul. îmi imaginez că-mi zâmbeşte. Că-mi aruncă acel zâmbet rar, larg şi luminos, care mă face să vreau să mă uit la faţa lui pentru totdeauna.

Nu e corect că e atât de sexy. Nu e corect că trebuie să-l văd în fiecare zi._____

Dintr-odată, în minte îmi apare o melodie, şi chicotesc. –

Nu e corect că eşti atât de sexy, cânt şi râd din nou.

cântec despre cât de sexy e Jamie. Râd în timp 5criu 1111 c _ diferite combinaţii. într-o oră, am schi- scriu v^n?1,nC ţa câi[ltcCU]1’^ f[ina]hil după-amiezii, am schiţele câtorva cântece, peja p-u * e să vre, p[e] cineva care ştii că nu e bun pentru c despre aşteptările pe care le au oamenii şi despre [tiÎie] totuşi ce e mai bine pentru tine. Unul e despre partidele [a tiKe] foarte bune de sex cu o persoană nouă. îmi place ăsta, e d iucăus. L-am scris gândindu-mă la momentul când «¡educator ş j , . , , . ' ăteam între picioarele lui şi mi-a provocat orgasm.

[S 3] alimentez flacăra din piept şi adaug vreascuri, ca să ardă mai ternic. Ăsta e albumul pe care mi-am dorit mereu să-l scriu, când eram în avion, spre un nou oraş din turneu, sau când Zach era în studio şi înregistra.

Un cântec e despre cum Jamie are grijă de toată lumea, mai puţin de el însuşi. Cine are grija de el? Cântecul e serios şi protector. Unul dintre versuri a venit natural, şi nu ştiu exact ce părere să am despre el.

„Aş face-o pentru totdeauna dacă nu mi-ar frânge inima.” înghit cu noduri când îl citesc. L-aş scoate, dar nu pot. Cele mai bune cântece sunt sincere.

Daisy se uită la mine şi dă din coadă, aşa c-o scot la o plimbare lungă, în tot timpul ăsta, mă gândesc numai la Jamie şi la cântecele pe care le-am scris.

Pădurea e întunecată, aşa că ne limităm la străzile luminate. Copacii care încadrează trotuarul sunt decoraţi pentru Crăciun, cu luminiţe drăguţe. Atunci, încep să mă îngrijorez. Tot nu i-am luat lui Jamie nimic de Crăciun.

Doar că poate să-şi cumpere orice vrea. Are un apartament superb. N-are nevoie de haine sau de echipament de hochei. Pare să-i placă să gătească, dar ce pot să-i iau, un.tel? Mă crispez. E jal- [nic] şi pare greşit pentru genul de relaţie dintre noi. Lucrez pentru [e]L dar suntem şi prieteni.

Dacă l-aş întreba, mi-ar spune să nu-i iau nimic, dar asta pen- [lru] că nu conştientizează că merită ceva.

Când trec pe lângă magazinul de instrumente, observ o h ră electrică Fender neagră în locul chitarei mele de vis. [ta]

Simt un gol în piept. Oricum, nu mi-o permiteam, aşa că ştiu de ce sunt aşa dezamăgită. nu

în faţa ochilor îmi apar expresia determinată a lui Jamie şi virea lui luminoasă. După ce o să-mi dau seama de ceea ce v să fac, orice ar fi, o să pun bani deoparte pentru o chitară nouă Ceva special, doar pentru mine. Jamie o să se bucure să audă O să fie mândru când o să afle că am scris toată după-amiaza

Atunci, am o revelaţie.

Am scris albumul ăsta pentru Jamie. M-am gândit la el tot timpul şi, când m-am simţit ca o impostoare, mi-am amintit cu vintele lui de încurajare şi expresia lui plină de afecţiune, iar aces te lucruri m-au ajutat să merg mai departe. N-am scris niciodată nici măcar un cântec pentru cineva, cu atât mai puţin o colecţie Şi nimeni nu m-a încurajat vreodată aşa cum a făcut-o Jamie

Pare că creadă că pot să fac orice.

Adevărul e evident şi n-o să dispară, oricât de mult o să-l neg şi oricât o să-l compar cu Zach.

Am sentimente pentru Jamie Streicher.

Acum, trebuie să văd ce o să fac în privinţa asta.

CAPITOLUL 47

Jamie

Crăciunul a fost acum patru zile. Sunt acasă la mama, stau pe canapea cu Daisy şi mă uit din nou la clipul video cu Pippa. Are un zâmbet jucăuş în timp ce cântă din voce. Bate din picior în vreme ce cântă la chitară şi în ochi are scântei, de parcă n-ar trebui să cânte despre faptul că e furioasă pe fostul ei şi că vrea să meargă mai departe, să se bucure de ceva mai bun.

E atât de frumoasă când e aşa. Mereu e frumoasă, dar mai ales când cântă şi e asa fericită.

E a cincea zi în care n-o văd pe Pippa, şi îmi ies din minţi. Ne scriem întruna, dar nu e acelaşi lucru cu a o avea în faţa mea. Cel mai bun loc unde poate să fie Pippa e aproape de mine.

După cinci zile, e evident că am sentimente pentru frumoasa privighetoare, şi am obosit să tot neg asta. Sunt fericit doar când mă gândesc la ea.

Tot caut scuze, dar ceva le anulează. Daca aş putea face relaţia asta să meargă?

Pippa şi Hazel au plecat în Silver Falls săptămâna trecută. Pentru că zborul meu din Minnesota în Vancouver a fost amânat din cauza vremii, a plecat înainte să ajung acasă. N-am apucat să-mi iau rămas-bun de la ea sau să-i dau cadourile de Crăciun pe care i le-am cumpărat. Aş fi putut să i le trimit

în Silver Falls, dar vreau să-i văd faţa când o să le deschidă.

i4 vi7.ita-o’ V>ac-aş face ceva impulsiv, lucru pe carenu-l foc mcimlata^ dar apoi lmi amln tesc de momentul

Simt o şea" ci i cânJ eu şt' W» de apeluri pierdu ‘ mt nevoie de mu ■ dau g^ ^d o să se întoarcă acasă.

cap ş• m›am ţte7rt cu 0 muţţlme mama. N-am fost alături de ea când a ţmi trec m5na pesţe faţ• duc ›n SiWer FaHs› 0 s•o

sâp o uSX« p^ w mine’?i mama se apleaca' Vede ci "* uitîa asistentajnea.^”^'ea înainte să bag telefonul în buzunar.

încuviinţez.

- Vreau s-o aud şi eu.

Când pornesc clipul video, vocea Pippei umple camera în timp ce o privim pe ecran. Daisy se foieşte pe canapea. îşi pune capul pe braţul meu şi oftează.

- îi e dor de Pippa, spune mama, în timp ce o mângâie.

Eu şi Daisy ne uităm unul la altul.

„Şi mie, drăguţo.”

Mama mă studiază cu o licărire ciudată în ochi.

- Pot să am grijă de Daisy dacă vrei să ieşi de Anul Nou.

Singura persoană pe care vreau s-o văd de Anul Nou e Pippa. -Nu e cazul.

- Jamie.

Mama mă analizează, şi văd o scânteie de tristeţe şi altceva, poate ruşine, în privirea ei.

- Nu e cazul. Chiar nu-mi place să petrec, spun eu.

Nu-i zic şi că e nevoie de mine aici.

Mă priveşte îndelung.

- Am început să caut un terapeut.

- Poftim? o întreb eu şocat.

Mama încuviinţează, în timp ce se joacă cu unul dintre inele.

- Pippa a pomenit despre asta în noaptea când aţi venit la mine. A părut ceva normal la cum a vorbit despre asta.

Inima îmi explodează de mândrie şi afecţiune pentru Pippa mea.

(hiui c noi inul. Mulţi oameni merg la terapie.

Miinin lidicft din nou din umeri.

încft n nin găsii pe nimeni, dar cnut.

Asia c grozav! Mii bucur aşa mult să aud asta.

povain pe care o simţeam se mai micşorează.

_M mii gândii cu. Se aşază lângă I)aisy şi o mângâie. Ce face wa de Anul Nou?

Va merge cu I lazel într-un bar.

Mi-o imaginez pe Pippa în barul aglomerat, cu părul lăsat şi ondulat, ca la petrecere. Poate o să poarte o rochie, însă, cel mai probabil, o să tic îmbrăcată normal, pentru că e vorba de un bar oarecare dini r un orăşel şi nu vrea să iasă în evidenţă. M-a pufnit râsul când mi-a spus asta, pentru că nu există spaţiu în care Pippa să mi iasă în evidenţă.

îmi imaginez cum un tip se aşază lângă ea ca să-i vorbească, îi zâmbeşte. îi admiră gura. Sânii. Poate îi dă o şuviţă după ureche şi o tachinează. Mă enervez.

Urăsc ideea că asta s-ar putea întâmpla. O urăsc atât de mult. Bâţâi agitat din genunchi în timp ce privesc în gol.

- Jamie?

-Cee?

Mama ridică din umeri.

- De ce nu te duci s-o vizitezi pe Pippa? Silver Falls e un loc

minunat, dragul meu, şi sunt sigură că i-ar face plăcere să-ţi arate oraşul ei. . - .

Continui să bâţâi din genunchi în timp ce mă gândesc la sugestia mamei. îmi ies din minţi fără ea.

în ultimele săptămâni, mama a părut să fie mai bine. Pare mai puţin îngrijorată, mai puţin anxioasă, de parcă are mai mult control asupra vieţii ei. Poate chiar o să fie bine.

Mama lui Miller stă la câteva minute de ea, şi sunt sigur că el e aici de sărbători. Am senzaţia ciudată c-ar veni aici imediat dacă l-aş ruga.

Şi mama îşi caută terapeut, ceea ce e un pas foarte

important. ~ Bine, o să mă duc în Silver Falls.

CAPITOLUL 48

Pippa

A fost cea mai lungă săptămână din viaţa mea.

- Pippa.

Hazel deschide ochii pe scaunul aflat lângă geam, cu vedere spre curtea din spate. E în pijama şi ciufulită.

Eu sunt întinsă pe canapea, tot în pijama şi ciufulită. Mă uit pe acelaşi geam, la copacii acoperiţi cu zăpadă. Sunt drăguţi, dar nu-mi pasă de asta.

-Cee?

- încerc să meditez, dar tot oftezi, îmi spune ea şi mă priveşte deopotrivă iritată şi amuzată. •

- îmi pare rău! îi spun eu.

Ridică dintr-o sprânceană, şi simt un nod în stomac. Mâine o să fie ajunul Anului Nou şi în ziua următoare o să ne întoarcem acasă.

N-am nici cea mai vagă idee ce să fac cu pasiunea faţă de tipul din liceu, care s-a transformat în sentimente pe bune. îl plac. Poate simt chiar mai mult de atât, dar nu vreau să mă gândesc la asta. încerc doar să găsesc o soluţie.

Instinctul îmi spune că şi el simte acelaşi lucru, dar, după toate lucrurile pe care le-a recunoscut despre Erin, e posibil să nu fie pregătit să audă asta. Ar fi devastarea supremă să-i spun toate astea şi să nu-mi răspundă la fel.

.. iat5 aşa că stau aici, mă uit pe geam şi o enervez pe jX«dcnbe$_{re}$z.

Hţime*«"mcsa'-

O explozie de entuziasm în piept. Nu mă pot abţine, e jn corpului meu când îmi scrie. Ne-am scris foarte des în rcat^ vacanţei, şi o parte din mine speră că şi el se simte la fel ^pţictisit şi de mizerabil iară mine.

Am ochii lipiţi de ecran şi aştept să văd ce-mi scrie.

M-uw *gândit sa fac o excursie.*

Serios? într-un loc cald?

în unul rece.

0 speranţă naivă îmi apare în piept. Văd din nou că scrie, se opreşte, apoi scrie din nou.

N-am fost niciodată în Silver Falls.

Inima îmi sare din piept, şi mă uit fericită la telefon.

- Ce se întâmplă? mă întreabă Hazel zâmbind.

-Nimic.

E *superb în perioada asta. O să îngheţi.*

Perfect. Pot să trec să te salut?

Da, te rog.

Super. Avionul o să aterizeze în două ore.

Rămân mască.

Poftim»

Sunt la aeroport. E în regulă?

Bineînţeles!

Am un zâmbet larg, de la o ureche la alta.

Hazel se aşază lângă mine şi se uită la telefon, ca să citească mesajele.

-Ce e? Ce se întâmplă?

Nu-mi pasă că mi se citesc pe faţă toate emoţiile.

- Jamie o să vină în vizită.

Hazel oftează, dar şi zâmbeşte.

- Bineînţeles.

Se aude soneria, şi mă ridic repede de pe canapea spir adânc în faţa uşii. Hazel pufneşte din bucătărie *n‘ la laptop. ’ Unde

Deschid uşa, şi Jamie e în faţa mea, cu un zâmbet aproa perceptibil, ceea ce înseamnă că e la fel de entuziasmat ca m

Dumnezeule, e aşa înalt! N-am cuvinte. îl privesc c-o exn*^ idioată. CS’e

- Bună, reuşesc sa zic.

E roşu în obraji de la frig. Poartă o căciulă verde, care-i scoate ochii în evidenţă. Poate mi se pare, dar mă priveşte de parcă sunt cel mai frumos lucru pe care l-a văzut vreodată.

- Bună, spune el, iar vocea lui joasă, de tenor, îmi provoa- că fiori.

Atmosfera dintre noi e tensionată. Se uită la buzele mele. Pare că vrea să mă sărute. Simt fluturi în stomac.

- Ne-am întors, spune tata din spatele lui Jamie, moment în care ne îndepărtăm.

Părinţii mei urcă scările, vorbind, şi se opresc în clipa când îl văd pe Jamie. Au fost în vizită la nişte prieteni, şi credeam că aveau să stea până mai târziu.

Tata face ochii mari, de parcă a văzut o fantomă.

- Dumnezeule! întinde mâna cu un zâmbet larg pe faţă. Ce naiba face Jamie Streicher în faţa casei mele? Ken Hartley.

Jamie dă mâna cu el.

- încântat de cunoştinţă, domnule!

îi zâmbeşte lui tata, şi Hazel mă priveşte confuză din bucătărie.

„Domnule?” întreabă Hazel, şi eu ridic din umeri.

- A, deci, el e jucătorul de hochei. Am auzit atâtea despre tine, spune mama, bucuroasă.

Jamie îi zâmbeşte din nou, şi simt cum îmi ia foc faţa. N-au auzit chiar atâtea despre el. E adevărat, mai

vorbesc din când în când despre el. Şi ce dacă?

- Bună ziua, doamnă Hartley, spune Jamie în vreme ce dă mâna cu ea.

Mama îl ia în braţe. Abia îi ajunge la umăr.

-Spune-mi Maureen, dragule! Hai înăuntru! O să răceşti.

.1S> şi lata spune din nou că e o inare surpriză l| ltrî,n1 "■ ¿posul lamie Strcicher în casa lui. li şi simpatic, şi ¿J >iibâ pc x nu pate sâ 1 deranjeze pe Jamie. Doar zâmbeşte fl 1^,'c| vine S> w. şUanne o sa'uta.

Hazel-
ţ niod surprinzător?sora mea nu se uita urât la el.

_ Bună! Ai ajuns.
pa Sora mea se uită apoi la mine şi pare mulţumită. Foar

te pui'- « * î
Toată lumea, luaţi loc, spune tata, arătand spre sufragerie. 0 să aduc nişte gustări. Jamie, vrei o bere?

-Sună grozav!

-Ce preferi?

Am senzaţia că tata s-ar fi dus la magazin să cumpere orice ar fi spus Jamie.

-Orice aveţi la îndemână, nu sunt pretenţios.

-Miller Lite e bine?

-Perfect.

. >■. EÎ. ■

- Ce bărbat cu gusturi bune!

Tata dispare în bucătărie, şi Jamie zâmbeşte din nou.

Când ne aşezăm în sufragerie, mă uit la mobila demodată, la decorul învechit, la bibelourile de pe rafturi şi la pozele cu mine şi Hazel de când eram mici. Jamie se opreşte în faţa pozei cu mine în clasa a Il-a. în poză am un zâmbet larg şi două codiţe. De asemenea, îmi lipsesc doi dinţi din faţă.

-Te-a lovit un puc, Hartley?

Mormăi, şi mama râde.

-Am uitat că făceau poze în ziua aia. Ar fi trebuit să-mi vezi faţa când Pippa a venit acasă şi mi-a spus.

Jamie continuă să se uite la poză, şi cred că zâmbeşte din nou. " E foarte drăguţă.

lata intră în cameră cu o tavă cu băuturi şi insistă ca Jamie Sa se a$eze în fotoliul confortabil pe care sta el de

obicei când se uita la hochei. Mă crispez în sinea mea, dar Jamie e politicos

şi prieten*«. îi face pe plac lui tata, care i **în,rıhS'i dr,ar** pune despre hm hei.

O jumătate de oră mai târziu, mama se uită la ceas

- Ar trebui să puiul în cuptor. Mănânci pui? 11 întreabă pun ca pe Jamie.

Mă priveşte întrebător.

-Da?

îi zâmbesc.

- Sper că nu credeai c-o să te lăsăm să pleci fără să iei cina

- *Trebuie* să rămâi la cină, Jamie, spune tata.

Jamie zâmbeşte.

- Aş fi încântat, mulţumesc.

-Unde te-ai cazat?

Jamie îşi trece o mână prin păr.

-încă nu ştiu. Am văzut un hotel pe strada principală. 0 sâ încerc acolo.

Tata face ochii mari. E aşa dramatic uneori.

-Nu ţi-ai rezervat o cameră? N-o să găseşti nimic. Totul e rezervat în perioada asta a anului, spune el.

Mama încuviinţează.

- Trebuie să stai la noi.

- Poftim? întreb eu cu glas gâtuit.

Jamie e obişnuit să stea în hoteluri de cinci stele, cu paturi matrimoniale şi HBO la televizor, nu în case cu mobila mai veche decât mine. Paturile în care dormim eu şi Hazel sunt de când eram adolescente, iar cel din camera pentru oaspeţi e şi mai vechi

- Jamie nu vrea să stea la noi. Putem să-i găsim un apartament de închiriat sau ceva de genul ăsta.

- Aşa târziu? mă întreabă tata, care mă priveşte de parcă sunt nebună. Pippa, e aproape 17.00. Ştiu că nu e mare lucru, dar avem un dormitor pentru oaspeţi cu numele tău pe el.

Mă pregătesc să protestez din nou, dar Jamie încuviinţează.

- Mi-ar plăcea să stau aici.

îl privesc, şi el se uită la mine amuzat,

- Dacă e şi Pippa în regulă cu asta.
- Da, sigur, spun eu uimită.

aclamă tata. Mă duc s-o ajut pe Maureen cu puiul ‚Gro[zaV]‘5 ii?

iinS întorc.

5 Sieur. Mulţumesc. Ken!

ţi zâmbeşte larg. Ştiu că motivul e că Jamie i-a spus pe nuc. îl privesc şocată pe Jamie, dar inima îmi dansează [în] 'pe unde a apărut versiunea asta a portarului meu morocănos?

CAPITOLUL 49

Pippa

Mama l-a ţinut pe tata cu ea, ca să-i dea lui Jamie o pauză, şi Hazel e sus, în camera ei. Am rămas doar eu şi Jamie în sufragerie şi ne uităm la *Elful.* Bem cidru cald de mere, o tradiţie în familia noastră, iar mirosul de scorţişoară, nucşoară, cuişoare şi anason stelat ne umple casa.

-Să facem asta şi acasă, spune Jamie.

Mă topesc.

Ador felul în care spune „acasă”.

Ador faptul c-a venit în Silver Falls.

Ador să-mi petrec timpul cu el, doar stând în sufragerie, ca acum, chiar dacă port pantaloni de trening. Pare mai mulţumit şi mai relaxat ca oricând.

- Eşti bine aici? îl întreb, arătând în jur, la sufrageria demodată. Putem să mergem într-un bar.
- Exact aici îmi doresc sa fiu, spune el.

Pe ecran, Will Ferrell ţopăie într-un costum de elf, încântat c-o să-l întâlnească pe Moş Crăciun, şi râd.

- Mama caută un terapeut, spune Jamie.
- Serios? E grozav, îi răspund, luminându-mă la faţă, încuviinţează uşurat.
- Da. Ştii că asta e datorită ţie.
- N-avem de unde să ştim asta.

Ba da. Mi-a spus că tace asia datorită conversaţiei pe care a flvut-o cu tine.

_ Serios? îl întreb eu emoţională.

încuviinţează din nou, şi mă priveşte cu drag.

, Mulţumesc!

îmi vine sa mă aşez în poala lui şi să-l îmbrăţişez.

- Mă bucur aşa mult, Jamie. Serios.

-Şi eu.

Mă strânge de mână. Un sentiment dulce şi înflăcărat îmi dansează în stomac, şi mă uit la gura lui. Practic îi simt buzele peste ale mele, înfometate şi neobosite. Privirea i se întunecă, şi simt presiune şi căldură între picioare.

-Vreau să-ţi dau cadoul de Crăciun, spune el dintr-odată.

îşi retrage mâna şi mă priveşte emoţionat.

- Pot? I

- Bineînţeles. Al tău nu e gata încă.

-E-n regulă, spune el.

- Mă rog, în mare parte e gata. Destul de gata cât să ţi-l arăt diseară.

îmi muşc buza, şi acum eu sunt emoţionată.

Daca n-o să-i placă? Dacă o să fie prea mult? Stomacul mi-e plin de fluturi care încearcă să evadeze.

Jamie îmi zâmbeşte, îşi pune pantofii şi se duce spre maşină. Peste câteva clipe, se întoarce cu două cutii, una imensă şi una de mărimea unei cutii pentru pantofi. Trebuie să întoarcă pe o parte cadoul mare ca să intre pe uşă.

Ambele sunt împachetate frumos, cu hârtie lucioasă şi funde roşii.

-Dumnezeule!

Le privesc şocată. Cadoul meu o să fie o nimica toată pe lângă ele.

-Pot să-ţi dau eu cadoul prima?

Clatină din cap şi râde, în timp ce curăţă masa şi pune cutiile pe ea. ■ . ‘

„Nu. Am emoţii.

îşi ridică un colţ al gurii când îmi dă cadoul mai mic.

- 1\i prima.

Expir îndelung şi analizez cadoul, în timp ce emoţiile mă pleşesc. Jamie ridică din sprâncene şi se uită la ceas într un C° exagerat, iar eu râd. ""*>

-Termină! îi spun, apoi desfac funda.

Bâţâie agitat genunchi când îl deschid şi dau cap din laoparte.

Un zâmbet imens îmi apare pe faţă.

- Mi-ai luat propriul meu tricou?

îmi studiază faţa cu o expresie ciudată.

- îţi place?

Scot tricoul bleumarin cu alb din cutie şi-l întorc. Pe spate scrie cu litere mari şi albe STREICHER. Mă cuprinde un sentiment de mulţumire, mândrie şi posesivitate.

- Nu trebuie să-mi porţi numele, spune el încet, în timp ce mă priveşte cu atenţie. Putem să scoatem partea aia.

- Să nu îndrăzneşti! Vreau să-ţi port numele!

îi susţin privirea şi mă topesc.

- Bine. Şi eu vreau asta, spune el.

îi dispare îngrijorarea de pe faţă, iar privirea îi devine mai caldă. • 7..

Nu pot să-i spun adevărul: că să port tricoul ăsta, cu numele lui, mă face să simt că suntem mai mult decât suntem, de fapt, şi că ador asta. Ador cadoul ăsta!

Apoi arată spre cutia mare.

- Următorul!

Sunt curioasă în timp ce-l desfac cu atenţie. După dimensiune, cutia seamănă mult cu... . fI

Ba nu, nu vreau să-mi fac speranţe.

- Sper că e o motocicletă, zic şi ridic din sprâncene.

Are scântei în privire, de parcă îi face plăcere să mă vadă deschizând cadourile de la el. Nu ştiu ce să înţeleg din asta. Mă face să mă simt specială şi protejată. Simt o altă tresărire în piept şi rămân fără aer când termin de desfăcut cadoul. -

- Jamie, şoptesc, în timp ce privesc cutia. M-am emoţionat, iar el mă mângâie uşor pe mână.

le îndepărtez.

_ *[)eschidc-o!*

Ezit, dar apoi dau capacul laoparte

Ex8d cum credeam. E chitara visurilor mei, t fie în vitrina magazinului, e p$_e$ masă *' do,r ci> ta loc*

E atât de frumoasă, dar nu doar asta îmi t asta reprezintă ceva ce credeam că nu p$_{ot}$, ? W' Chi'an> f$_{a(}$a mea. Ochit mi se umplu de lacrimi şi c| ' "Să e chi«r ta

_Eprea mult.

Nu pot să-l privesc. Dac-o s-o fac, o să plâng. Sau o să-l sărut, nu ştiu sigur care din variante.

-Ba nu e prea mult.

_ E prea scumpă.

Sentimentele mele faţă de el iau amploare cu fiecare secundă care trece şi se extind, ca un balon.

- Pippa, ţi-aş cumpăra toate chitarele din oraş dac-aş crede că m-ai lăsa, spune el pe un ton ferm.

La naiba! Tipul ăsta o să-mi frângă inima. •UU'' -

Când îl privesc, într-un final, are o expresie atât de mândră. Ştiu că spune adevărul. Chiar ar lua fiecare chitară dac-ar putea.

La naiba!

- Simt că un simplu „mulţumesc" e o nimica toată. Mă răsfeţi. Mângâi numele lui de pe tricou. U .>

Ridică din umeri.

-Atunci, lasă-mă să te răsfăţ!

-Mulţumesc! ' ' – • '

ÎI îmbrăţişez, şi el mă strânge în braţe. Mă las pe umărul lui şi-i inspir parfumul cald şi înţepător. Cu o mâna mă mângâie pe păr, iar cu cealaltă mă ţine lipită de el.

- Cu plăcere, privighetoareo!

îi simt vocea în piept. Aş vrea să stăm aşa pentru totdeauna.

- E timpul să o încerci.

Mă retrag şi studiez chitara.

-E prea frumoasă ca să cânt la ea.

~ Să n-aud aşa ceva! Nu trebuie să le foloseşti ca să sune bine? întreabă el zâmbind.

l/biu ncsc în râs.

Asin durează ani întregi.

Alunei, ni face bine să începi, spune el, arătând spre chita^

Sunt emoţionată. Ezit, dar ăsta e momentul decisiv.

Aş vrea să-ţi dau mai întâi cadoul.

îmi iau telefonul şi deschid un fişier, pe care i-l trimit.

Mă mângâie pe spate.

- Nu trebuia să-mi iei nimic, Pippa.

-Ştiam c-o să spui asta. Telefonul îi vibrează în buzunar, şj încuviinţez, zâmbitoare. E de la mine. Deschide-1!

Când deschide e-mailul, râde, surprins şi încântat. Sunetul mă topeşte. Se luminează la faţă în timp ce se uită la pozele profesioniste cu Daisy pe plajă. Are privirea luminoasă.

- O să le scot la imprimantă. Mă gândeam să înrămez una şi s-o pun în apartament.

Zâmbeşte larg la poza cu Daisy în aer, în timp ce sare, cu limba atârnată şi privirea neastâmpărată.

- Sunt superbe. Le ador!

Ajunge la una cu mine şi cu Daisy.

Mi se face ruşine, şi faţa mi se încinge.

- Nu aveam de gând să le scot pe cele în care apar şi eu. Ăla e tot fişierul, aşa că vor fi şi unele în plus.

Jamie încă se uită la poza cu mine şi cu Daisy şi zâmbeşte.

- îmi place la nebunie.

îmi muşc buza. Am emoţii în privinţa următorului cadou.

- Mai e ceva, îi spun şi-mi scot din nou telefonul, îmi tremură mâinile. N-am făcut niciodată aşa ceva.

Jamie îşi pune mâna pe genunchiul meu, şi căldura lui trece dincolo de material şi mă trage înapoi în prezent. îmi zâmbeşte. Are acel zâmbet frumos şi blând care mă fac să vreau să-l sărut.

-Am scris un album, spun eu.

Mă priveşte uimit.

- Poftim?

- Da. Am scris un album pentru tine. Adică... L-am scris şi pentru mine. Sper că n-o să ai o problemă să împărţi cadoul ăsta, dar m-ai încurajat şi m-ai făcut să simt că pot face asta, aşa

nentru c-ani vrut să am o colecţie de cântece pe cun’,(”,SCr« t‘ x ii le arăt.
‘■’T, ■ priveşte mândru.

p5dcândîiaud'">’ul-

' i.'n nou Şi deschid alt fişier de pe telefon.

R'stai un Pic! Ce nerăbdă,or e?ti!

' a luat mâna de pe genunchiul meu şi mă mângâie uşor

^ce-i trimit înregistrările video. în mod normal, le-aş fi în * ■ t doar audio, dar mi-a plăcut cum cădea lumina în su-’nreglie aşa c-am lăsat telefonul să înregistreze. După ce am ter-ra?at am tăiat fiecare cântec în propriul său videoclip. m' peste o clipă, vocea mea răsună în sufragerie din telefonul lui. Zâmbeşte din nou încântat şi mă priveşte.

_ Ai scris un album, spune el încet.

Simt un amestec de presiune, fericire şi uimire.

-Am scris un album.

Clatină din cap, uimit. Nu-şi mută privirea de la mine.

- E incredibil. Sunt aşa mândru de tine!

Zâmbesc în timp ce mă uit în jos, la mâinile din poala mea.

- Mulţumesc!

Simt noduri în gât şi mă întind spre chitara nouă..

Când o ridic, inima îmi bate cu putere.

Chitara asta are ceva perfect. Greutatea, felul în care o simt în mână şi felul în care se aşază pe coapsa mea când o pun în poală.

-Chitara asta e sufletul meu pereche, îi spun lui Jamie, care-mi zâmbeşte.

-O să-mi cânţi restul albumului?

- Dacă vrei şi tu.

Se reazemă de cotiera canapelei, cu faţa spre mine, şi-şi pune mâinile la ceafa în timp ce cânt. îi cânt cântecele, şi Jamie zâmbeşte la anumite versuri, pentru că ştie exact despre ce e vorba în ultimele luni, a devenit unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. l-aptul că-i cânt la chitară e intim şi special.

Termin cântecul despre răzbunare, cel pe care i |.arn . acum câteva săptămâni, şi degetele mi se plimbă peste coardă'

Singurul cântec care a mai rămas e cel sexy. Ridică dint sprânceană, provocându-mă, de parcă-mi vede ezitarea

Ar trebui să mă opresc aici. Ar trebui să mă duc la culca Serios. Cântecul e despre Jamie, şi nu are cum să nu îşi dea *searr^* însă mă străbate o anumită îndrăzneală şi încep să-l cânt Unele versuri sunt foarte detaliate. Asta e partea mea preferat' la scrisul cântecelor, cât de specifice sunt unele versuri, despre mâncat îngheţată de cireşe cu ciocolată şi trecut pe lângă vechiul liceu. Te ajută să te imaginezi trăind totul.

„O să mă aşez între picioarele tale în timp ce mă faci să tremur, lipită de tine. Fă-mi corpul să simtă lucruri noi, amândoi ne dorim asta."

Jamie se încordează, şi privirea i se înceţoşează. Mă opresc din cântat.

- Privighetoareo, mă avertizează, ridicând dintr-o sprânceană.

Gura lui are o formă delicioasă, care-mi încinge faţa.

Ai putea să tai tensiunea din cameră cu un cuţit.

- Ar trebui să ne oprim aici, spun eu.
- în nici un caz.

Vocea lui e groasă.

Mă uit la poala lui Jamie. îi văd conturul erecţiei prin pantalonii de trening. Fierbinţeala îmi pulsează în stomac, dar continui cântecul.

- L-ai scris pentru mine? mă întreabă după ce termin.

Nu-şi ia ochii de la faţa mea, şi încuviinţez. Ne privim, şi ies scântei.

Privirea lui Jamie se întunecă, şi îşi încordează maxilarul când îmi ling buza de jos. Simt din nou presiune între picioare, şi pielea mi se încălzeşte. îl doresc aşa mult.

Mă fixează, determinat, cu privirea.

- A fost cel mai frumos cadou de Crăciun pe care l-am

primit vreodată.

-Şi pentru mine.

Ne privim, însă Jamie îşi mută privirea.

Ar lrebui să mă duc la culcare.

A vine să urlu „Nu". Dar nu iac asta, doar încuviinţez.

,NoaPte^ună‘

Noapte bună!

' .• se aranjează şi se duce la etaj, iară să mai spună ceva.

Stau câteva minute pe canapea. Am luat foc şi sunt agitată, lină de energie. Cu toate astea, sting luminile şi mă duc în SU-hiul meu dormitor. Iau şi cadourile cu mine. Când ajung ' C camera mea, admir tricoul şi zâmbesc.

1,1 îl ador. O să-l port la fiecare meci, şi-mi imaginez deja zâmbe-

1 lui Jamie când o să se întoarcă şi o să mă vadă în spatele porţii, purtându-l cu mândrie.

CAPITOLUL 50

Pippa

- Unde ai mers cu Jamie azi? mă întreabă Hazel în seara ur mătoare, când stăm într-un separeu dintr-o bodegă aglomerată

E ajunul Anului Nou, şi singurul bar din oraş e plin. Mă uit în jur, la oameni. încă n-au dat jos ornamentele de Crăciun. Jamie aşteaptă la bar, pentru încă un rând de băuturi. Mă vede şi îmi face cu ochiul, şi zâmbesc automat.

- I-am arătat oraşul, după care am mers în munţi.

îmi vine să râd când îmi amintesc expresia lui după ce am aruncat cu un bulgăre în el.

- Azi, ţi-a ţinut partea, spune ea, în timp ce-l priveşte.

Nişte ţipi vorbesc cu el cât Jamie aşteaptă să ne vină băutura. Toţi sunt foarte entuziasmaţi.

-Aşa e.

Simt un fior. La cină, părinţii mei au pomenit despre jobul în marketing, iar Jamie le-a spus ce cântăreaţă şi compozitoare bună sunt. Ei au râs şi au spus că e important să avem pasiuni.

Jamie le-a zis însă că am tot ce trebuie ca să dau lovitura în industria muzicală. Amândoi au fost uimiţi, aşa că am schinv bat subiectul.

Hazel se apropie de mine, îşi coboară vocea şi mă priveşte, tachinându-mă.

-Să aveţi grijă la volum în seara asta, da? Pereţii sunt subţiri. Fac ochii mari şi nu mai pot să respir.

, N-o să se întâmple nimic.

hi nici un caz,niai a’cs cu părinţii mei acasă.

Hazel îţi dă ochii peste cap.

,Oh. jamie!

¡Vjă întind să-i acopăr gura, râzând.

-Taci din gură!

_ pâtî unde-mă mai tare cu crosa ta de hochei.

Ē ca o actriţă de filme porno, şi oamenii se uită la noi.

Pufnesc în râs.

-Ce ai spus nici măcar n-are sens.

Mă împinge şi-mi zâmbeşte.

Doi bărbaţi mari se aşază în separeu, de o parte şi de alta, oprindu-ne conversaţia.

-Un An Nou fericit, doamnelor!

Hayden mă ia de umăr şi mă înghesuie pe banchetă.

Râd, surprinsă. în faţa mea, Rory îi zâmbeşte lui Hazel. Sora mea însă îl priveşte de parcă e un gândac care tocmai s-a târât pe masă.

-Ce cauţi aici? îl întreabă.

-Streicher a spus c-o să facă o mică excursie spontană aici, ne spune Hayden. Ne am gândit să-l vizităm.

Jumătate din echipă intră pe uşă.

- I-am implorat să ne lase să folosim autobuzul echipei.

Izbucnesc în râs când văd expresia confuză a lui Jamie, când e înconjurat la bar de colegii lui. Toţi atrag atenţia.

Hayden azvârle cu un suport pentru pahare spre Rory.

-Şi fustangiul ăsta ne place pe noi mai mult decât pe cei din echipa lui.

Rory nu-şi ia privirea de la Hazel. Cred că ştia că avea să fie şi ea aici.

în momentul ala, Jamie se întoarce cu băuturile. Mă priveşte cu o expresie nemulţumită, de parcă e iritat că jucătorii au dat buzna peste seara noastră, dar, în secret, e şi fericit, pentru ca e evident ca îl consideră prietenul lor.

-Avem companie, îi spun.

-Observ.

laopmte. …….** de[a]

Când lamie intră în separeu lângă mine, blocându – ce mâna deasupra canapelei şi mă atinge pe umăr [tre'] în stomac şi încerc să-mi opresc un zâmbet. Oamenii d™ ? [UtUri] privesc curioşi. [ln] ^ar ne

- Nu-nţekg de ce-ţi petreci atâta vreme cu tinii s«u >■

Hazel lui Rory. * ’ [1 s]Pune

Pare iritată, dar are privirea luminoasă şi evită să se uit

Rory o priveşte de parcă e singura persoană din lume °

- îi plac. Nu există nici o regulă cum că nu putem să ne net

cern timpul cu prietenii noştri, chiar dacă fac parte din altă e K pă. Doar nu vorbesc despre schemele de joc. Nu că asta l-ar ajut pe Streicher. Tipul ar putea să-mi ştie toate strategiile dinainte[11] < tot aş înscrie cât stă în poartă. ’ ’

Jamie strânge paharul, şi degetele i se albesc când îl priveşte pe Rory. Acesta îl provoacă, încearcă să scoată o reacţie de la el

O parte din mine îşi doreşte ca ei să vorbească despre situaţia dintre ei. Sau să se bată. Ceva, orice, doar să treacă peste asta Deşi nu cred că asta le-ar fi de folos în carieră. Toţi şi-ar scoate telefoanele ca să-i filmeze, şi ar apărea la ştiri.

îmi pun mâna pe coapsa lui Jamie, iar el se uită la mine. îşi încordează maxilarul, şi îi zâmbesc.

- Ignoră-1! îl sfătuiesc.

îmi zâmbeşte şi, peste o clipă, începe să se joace cu părul meu. Pentru o seară de Anul Nou, să stau într-un bar dintr-un orăşel şi să ascult trupa localului, în timp ce beau bere ieftină nu e ceva care să mă dea pe spate. Dar faptul că stau aici lângă Jamie o transformă în cea mai reuşită seară de Revelion pe care am avut-o vreodată.

CAPITOLUL 51

Pippa

Două ore mai târziu, sunt ameţită şi fericită, înconjurată de jucători de hochei gălăgioşi. Jamie e lipit de mine şi a băut câteva pahare. E roşu în obraji, ca atunci când iese de la duş, şi chiar a zâmbit de câteva ori. Câţiva jucători beau shoturi din schi-shot. Sunt mai multe shoturi lipite de un schi, şi toţi participanţii trebuie să bea în acelaşi timp. Hayden a comandat un shot special şi, drept urmare, acum, e bătut la fund de barmaniţă cu o paletă, în uralele celor din bar. în colţ cântă o trupă, şi, pe măsură ce ne apropiem de miezul nopţii, petrecerea devine din ce în ce mai distractivă.

- 0 să mă săruţi la miezul nopţii? o întreabă Rory pe Hazel.

Ea îi susţine privirea, cu un zâmbet arogant.

- Du-te şi sărută-ţi păpuşa gonflabilă!
- Am lăsat-o acasă.

Mă străduiesc să nu râd, iar Hazel pare să facă acelaşi lucru. Apoi Rory se uită la mine.

-Dar tu, Pippa? Pot să obţin un loc pe carneţelul tău de dans?

-Nu, spune Jamie, care se încordează lângă mine.

Mă uit la el. Are braţul întins pe marginea separeului, dar simt căldura pe care o emană.

-Carneţelul meu de dans e plin în seara asta, dar mulţumesc pentru ofertă.

Jamie sc uilă la Rory, dar, înainte să se întâmple apare lângă lainic.

- Strcichcr, o să joci biliard cu noi.

lainic se uită, nesigur, când la mine, când la R$_{ory}$

* Du le! îi spun eu. Bazei o să mă protejeze cu dinţii ei

Bazei îşi arată dinţii, şi râd. Rory o priveşte cu inte ^{aSCU}^!‘ de dorinţă. ^{es} P*’n

- Mă întorc imediat.

)amie mă mângâie în trecere când se duce după Hayden

- Deci, voi doi, spune Rory.

Zâmbesc crispată şi ridic din umeri.

-Ce e?

Mă priveşte curios şi mă tachinează.

- Te place.

Râd, şi faţa îmi ia foc.

- E adevărat. Te place mai mult decât a plăcut pe oricine altcineva, spune el.

Cuvintele lui îmi dau fiori, şi-mi ascund zâmbetul. Poate şi eu am sentimente pentru el, dar nu sunt pregătită să împărtăşesc asta cu alţii. Nu i-am spus nici măcar iui Hazel.

- Sunt doar asistenta lui, mint eu.

- Clar eşti ceva pentru el, spune el.

Din fericire, mai mulţi jucători vin la masă cu băuturi şi ne întrerup. Vorbesc cu ei în timp ce-l privesc pe Jamie jucând biliard cu Hayden şi Alexei.

- Oameni buni, o să luăm o pauza scurtă înainte de miezul nopţii, dar avem o surpriză pentru voi, spune solistul trupei

Jamie şi Hayden se întorc la noi, iar Jamie mă fixează cu privirea.

- Mai avem un muzician aici, şi o să ne cânte ceva, spune el.

Jamie zâmbeşte, iar mie mi se opreşte pulsul.

- Haideţi s-o salutăm pe Pippa Hartley!

Fac ochii mari, în timp ce toţi din bar aplaudă. Jumătate dintre clienţi se întorc spre mine, iar eu stau pe loc, îngheţată.

-Ce? îl întreb pe Jamie, în timp ce pulsul mi-o ia razna şi-nu răsună în urechi.

- pe scenă, privighetoare«,, şopte5te v
¿¿doulde Crăciun în direct. *Vreaus*ă-miaud
C,'P«c şi „ fixn *¿1 privesc şi mă pregătesc să spun cev.* privire«- Ceva'

*Când*am cântat la The FUthy FIaming0 . v dedt treizeci de oameni de faţă, maioritatl, . *ncouver- nu erau cui ăsta e plin ochi, şi* toţi cei prezeIlti *¿u.'chiPi- însă Io- «tuin 200 de oameni aici.* *' u ,n PIci oare. Sunt cel*

-Nu pot, Îi şoptesc şi clatin din cap.

Toată lumea se uita la mine.

Jamie îmi susţine privirea. E puternic, ferm şi plin de afecţiune iar pe faţă îi apare un zâmbet superb.

-Ba poţi, ştiu asta.

Mă uit în jur, la feţele familiare care mă privesc şi aşteaptă, jamie mereu crede că pot să fac orice. Până acum, a avut dreptate. 0 senzaţie ciudată străpunge panica şi tracul. E vorba despre determinare. Dacă n-o să fac asta, o să demonstrez că nu merit un loc în industria muzicală. Că sunt doar fata care a ieşit cândva cu un cântăreţ faimos.

Vreau să le demonstrez că se înşală, însă, mai mult decât orice, vreau să-i demonstrez lui Jamie că are dreptate.

- Bine, o s-o fac, îi şoptesc lui Jamie.

Un zâmbet larg îi apare pe faţă, şi pulsul mi-o ia razna.

-Bine.

Dumnezeule, cât îmi place să-l fac mândru de mine!

Mă îndrept spre microfon şi savurez atingerea lui când trec pe lângă el. Mulţimea aplaudă, şi iau chitara care mi-e dată pe scenă, îmi trec cureaua peste umăr, apoi mă aşez în faţa microfonului şi mă uit la mulţime.

E ca prima oară când m-am aflat în faţa microfonului, în bar, după ce am făcut înţelegerea aia cu Jamie. Inima îmi bate cu putere, şi sunt foarte conştientă că toţi aşteaptă.

" Sunt Pippa Hartley, iar cântecul ăsta e despre răzbunare, spun eu pe un ton puternic şi limpede.

Mulţimea izbucneşte în urale. Toţi sunt entuziasmaţi şi betj iar privirea mi se intersectează cu a lui lamie. Acesta

încuviinţa’ ză cu fermitate, încă zâmbind. Încep cântecul despre cum iţi revii după ce ai fost călcat în picioare, cântec care mă face să mă simt puternică. Vocea mea răsună în local, şi dau tot ce am. U ulti. mul refren, cânt doar din voce. Cei din public aplaudă pe ritm Le zâmbesc în timp ce cânt.

O femeie aliată aproape de scena mică ţipă, în semn de susţi- nere şi apreciere, şi îi fac cu ochiul. Simt o explozie de energie şi de mândrie în piept. Plutesc. Termin cântecul, iar, la final, toată lumea izbucneşte în urale. . * . .

Atmosfera e euforică. Plutesc mai sus ca oricând. Inima îmi bate cu putere, iar pielea mi-a luat foc. N-am mai simţit niciodată aşa ceva, şi deja ştiu că sunt dependentă de senzaţia asta.

CAPITOLUL 52

Jamie

Barul explodează cu o admiraţie ameţitoare pentru Pippa. 0 privesc când aruncă mulţimii un zâmbet timid, îşi dă chitara jos şi coboară de pe scenă.

Când o văd acolo, devine şi mai evident că sunt foarte îndrăgostit de fata asta. Simt asta de mult timp. De mult mai mult timp decât am crezut.

Pippa Hartley mă are la degetul mic. Aş face orice pentru ea şi sunt împăcat cu asta. Vreau să fac nişte lucruri desfrânate cu ea, sâ-i provoc orgasm cu gura, mâinile şi penisul, s-o fac să-mi strige numele şi să-i arăt cât de incredibil poate sa fie sexul. Ştiu că o sa mi se schimbe viaţa când o să îi simt vaginul strâmt şi umed.

însă nu e vorba doar despre sex. Vreau să mă trezesc lângă ea, să ne petrecem serile libere stând pe canapea, uitându-ne la un film, şi să ne plimbăm prin pădure cu Daisy.

Nu ştiu cum, dar o să găsim o soluţie la toată treaba cu mama şi la îngrijorările c-o s-o rănesc pe Pippa cum am rănit-o pe Erin. 0 să repar totul. Nu mai vreau să fiu împovărat de asta.

N-o vreau decât pe Pippa.

Când ajunge înapoi la grupul nostru, o iau în braţe şi-mi îngrop faţa în părul ei, inspirând parfumul ei cald.

-Sunt uimit de tine, îi şoptesc.

Când se dă în spate ca să-mi zâmbească, văd că are scântei în ochi.

- Mulţumesc că m ai încurajat! A fost incredibil că zbor, spune ea. ' ˢ>rnţiţ

Sentimentele îmi bat cu putere în piept. Vor să fi te. Sunt emoţionat şi îi caut privirea. Dumnezeule ₚ ᵉˡ,ʰᵉʳᵃ- şi perfectă! * ᵃ^ᵃ drăguţ

S-a urcat pe scenă, intr-un bar plin ochi, deşi îi era frir fostul ci iubit idiot a încercat s-o distrugă. Mereu o încur^ Pippa să fie curajoasă, iar acum e momentul să-mi priite sfaturi. Pʳ°'

Inima îmi bate cu putere, şi tot ce e în jur dispare.

- Am sentimente pentru tine, privighetoareo. Te plac atât d mult! Nu mai vreau să mă prefac că nu e aşa. Am venit aici p_{entr}^ tine. Ceva îmi explodează în piept şi mă umple cu o căldură în tensă. Ne privim, şi o ţin în continuare aproape, în braţe. Nu mai vreau să mă împotrivesc sentimentelor pe care le am.

Privirea ei e luminoasă şi vulnerabilă.

- Nici eu.
- Serios?

Pippa încuviinţează şi râde uşor, de parcă se simte uşurată.

Nu ştiu ce să fac cu sentimentul care mă străbate. Parcă am artificii în sânge. în sfârşit, pot să nu mă mai împotrivesc.

- O să găsim o soluţie împreună.

Pippa zâmbeşte, şi mă îndrăgostesc şi mai mult de ea.

- Ştiu.

Am fost la un pas să ratez ocazia asta. Am încercat să mă împotrivesc atâta vreme. Incredibil!

- Zece, nouă, opt, se aude în jurul nostru.

îmi dau seama că mai sunt câteva secunde până la miezul nopţii. Pippa clipeşte, se uită în jur, apoi din nou la mine.

- Un An Nou fericit,]amie, şopteşte ea.

O trag mai aproape. Simt că ceva din piept s-a aşezat la loctd lui. Ce se întâmplă e exact ce trebuie.

Aşa ar trebui sa fie. M-am gândit la ea în toţi anii ăştia, şi acum ne-am regăsit. . [g] – Trei, doi, unu, numără cei din bar, apoi erup în urale.

- Un An Nou fericit, Pippa! ii şoptesc. Apoi îmi înfig mâna în părul ei şi o trag aproap .

CAPITOLUL 53

Pippa

- Ai tot ce-ţi trebuie? îl întreb pe Hayden mai târziu în seara aia, în sufrageria părinţilor mei.

Băieţii n-au unde să stea, pentru că Hayden e un puşti de 23 de ani care nu se pricepe deloc la planificat. Nu puteam să-i lăsăm să doarmă în autocar, pentru c-ar fi îngheţat, aşa că stau acasă la ai mei. Cei mai beţi jucători sforăie deja pe jos, şi i-am învelit.

Tata o să fie incredibil de entuziasmat mâine. Pun pariu c-o să facă clătite pentru toată lumea.

- Suntem bine, îmi spune Hayden.

Se uită peste umărul meu, unde e Jamie.

Simt fluturi în stomac. Toată lumea ne-a văzut sărutându-ne la miezul nopţii. După, Rory m-a privit cu subînţeles.

- Bine. Noapte bună! le spun lui Hayden şi Rory, care e pe canapea.

Rory îmi face cu ochiul.

-Noapte bună, Pips! Să nu-l laşi pe Streicher să te ţină trează toată noaptea.

Faţa îmi arde când urcăm scările şi corpul îmi sfârâie de energie. Sunt nerăbdătoare de ore întregi.

îmi ascund zâmbetul când ajungem la etaj şi Jamie mă ia de mână. Ne oprim în dreptul uşii dormitorului meu, şi atmosfera

devine mai tensionată când îmi aruncă o privire pasională.

Wivivea hn ;' * $\ută. îmi desparte buzele cu limba, mângâie, atât de cald şi de atent, şi mă las spre el n rului. Mă împinge uşm> I ‘ ‘ ni înclina capul cât sa mă sărute îşi înfige mâna În p. mai adânc. între picioare.

nXve'Xuwi cu un zgomot de frustrare şi tşi lipeşte frun- tea de a mea.

- Nu putem. Nu aici. Părinţii tăi sunt în camera vecină
- Putem să nu fim zgomotoşi.

îmi muşc buza de jos, care e umflată de la cât l-am sărutat şi • arunc o privire cu subînţeles.

- Poate tu, dar nu ştiu daca eu pot.

Inspiră adânc şi, pentru o clipă, cred c-o să cedeze, dar clatină din cap.

- Nu putem, privighetoareo. Habar n-ai cât de mult îmi doresc asta!

îmi ia mâna şi o pune peste penisul lui.

E tare, şi închide ochii când îl mângâi peste material.

- La naiba, şopteşte el, înainte sa se îndepărteze. Nu. Noapte bună! spune şi mă sărută.

Arată spre uşa dormitorului când ridic dintr-o sprânceană.

- Acum, spune el pe un ton ferm, deşi privirea lui e amuzată. Chicotesc.

-Noapte bună, autoritarule! ■ ■

Peste o clipă, mă dezbrac şi mă pregătesc să-mi pun pijamaua, când văd tricoul de la el. în loc să dorm într-un tricou vechi, îl îmbrac peste pielea goală.

Excitarea care-mi fierbe sub piele începe să clocotească când tricoul îmi atinge sfârcurile, care mi se întăresc. Ignor presiunea dintre picioare şi mă bag în pat.

Aud scârţâitul patului din camera pentru oaspeţi, unde e Jamie. îmi imaginez cum îi atârnă picioarele în afara patului şi râd.

PrfW«mi^(?ln,iscrieeL
!' – rău că eşti în cel mai mic pat din lume.
fmtp[an] |
p n regală.
Mulţumesc din nou pentru tricou. îl ador.

Inii fac o poză şi i-o trimit. Nu mi se văd decât umerii, pentru că sunt sub pătură.

° Aud un geamăt prin perete.

îl porţi în pat? La naiba, privighetoarea! încerc să nu mei excit fu casa părinţilor tăi.

Simt cum mă copleşeşte dorinţa şi mă uit la peretele care ne separă. Mi-l imaginez întins în pat, cu ochii închişi. Respiră adânc, aşa cum face când încearcă să se controleze. Simt cum se strânge pasiunea între picioare, şi-mi lipesc coapsele.

Mă simt îndrăzneaţă, după adrenalina de azi, când m-am urcat pe scenă, şi după ce eu şi Jamie ne-am mărturisit sentimentele

Doar asta port, îi scriu.

Dumnezeule, cât de sexy. Nu de asta ţi l-[am] l[uat], dar, acum.
doar asta îmi imaginez.

Zâmbesc timid. Urmează o pauză lungă, apoi îmi apare un mesaj nou.

Eşti sigură că poţi să fii tăcută?

Da, îi răspund, în timp ce inima îmi bate cu putere.

Aud cum patul scârţâie când se ridică şi îi aud paşii când se îndreaptă spre camera mea. Deschide uşa şi intră, apoi se reazemă de uşa închisă. Mă admiră cum stau întinsă pe pat, îmbrăcată doar în tricoul care-i poartă numele. îşi plimbă privirea în josul patului şi înapoi la faţa mea. Conturul penisului lui tare, care se vede prin pantalonii de trening, îmi dă fiori.

- Bună, şopteşte el.
- Bună.

îmi muşc buza, şi asta îi întunecă privirea şi mai mult. Vine spre pat, care se lasă în jos când îşi pune mâinile de o parte şi de alta a capului meu, cu o privire plină de pasiune.

Dorinţa dintre picioare se intensifică, şi nu pot să-mi iau privirea de la el.

-Trebuie să Iii foarte, foarte tScuti, privighetoare». Să nu scoţi nici un zgomot! Respiraţia lui tnă gădila P<- aţ . a nţe es.

încuviinţez şi oftez. A, spune orice ca să-t s.mt d,n nou gura pe mine.

- Bine.

Se apleacă să mă sărute.

CAPITOLUL 51

Oftează uşurată când îmi strecor limba printre buzele el. îmi a^z genunchii de o parte şi de alta a ei.

-La naiba! îi şoptesc în gura atât de caldă şi primitoare.

Are un gust atât de dulce! E fix ce trebuie. Abia pot să mă controlez.

Dau pătura laoparte, ca s-o privesc, şi mintea mi se goleşte când o văd pe Pippa îmbrăcată doar în tricoul meu de hochei.

Un sentiment aparte mi se răspândeşte în piept.

A mea. Pippa e a mea. N-o să renunţ niciodată la ea.

N-am cuvinte în timp ce-mi plimb privirea peste corpul ei. N-o să uit niciodată coapsele catifelate ale Pippei, pielea mătăsoasă, decolteul care se vede când poartă tricoul ăsta. Pistruii de pe claviculă.

Coapsele îi sunt lipite, şi-mi plimb mâna peste interiorul lor.

- Arăţi atât de bine îmbrăcată aşa.

îşi plimbă mâinile pe pieptul meu, apoi pe gât. Tremur sub atingerea ei. I-am spus să fie tăcută, dar eu sunt cel care se chinuieşte să nu geamă când îşi înfige degetele în părul meu. Mă trage de păr, în felul ăla care mă excită şi mai tare.

îi ridic tricoul, şi inima mi se opreşte când văd ce are pe dedesubt.

Nimic.

li admir sexul perfect.

M ni lerminnl, li »pun, în timp ce clatin din cap întind mftnti Intre picioarele ei şl mi plimb degetele de |a trarc spre clitorisul ci. îşi mişcă şoldurile şi îşi desparte bu ? Blestem din nou când simt cât de udă este. UZe e'

-Eşti udă leoaică, Plppa.

îşi muşcă buza şi-mi priveşte fiecare mişcare. O mângâi î jurul clitorisului. Se încordează când ating mugurul sensibil Un zâmbet înfometat îmi apare pe faţă. Ador cât de uşor reacţie ncază la atingerea mea. Ador că pot s-o fac sa simtă asta.

- Urma să te atingi aici? o întreb eu încet.

încuviinţează, şi o recompensez penetrând-o cu un deget şi găsindu-i punctul G. Se arcuieşte, dar nu-şi mută privirea de la mine. Ador asta!

- La naiba, Jamie, şopteşte ea, gâfâind.
- ŞŞŞtt!

O mângâi şi mă uit cum îşi acoperă gura cu mâna şi se încruntă. Mă aşez între picioarele ei, şi face ochii mari.

- Ţi-a făcut asta vreodată?
- A încercat, dar nu mi-a plăcut

Competiţia îmi pulsează în sânge cu putere, şi o pătrund cu degetele într-un ritm lent.

- Vrei să încerci din nou?

Ezită, şi îmi îndoi degetele, atingându-i peretele vaginului. Ador faptul că închide ochii.

Oftează când o penetrez.

-Dacă vrei.

- Vreau.

Mă uit la locul unde o pătrund cu degetele. Mă uit la felul în care vaginul ei le trage înăuntru.

- Chiar vreau. Mă gândesc la asta tot timpul, încuviinţează, cu o privire înceţoşată.

-Bine.

îi sărut lent fiecare pistrui de pe interiorul coapselor şi o încălzesc, până când îi sărut clitorisul. îmi plimb

limba peste ea şi îmi opresc un geamăt când simt cât de dulce este. Se arcuieşte şi se încordează când o pătrund. îşi acoperă gura cu mâna.

. nica încearcă sil ini scoată nici un sunet.

A<1|n linîr ec nli plinib ∗imbn ’ar Ş' hr pCMf ditor’sul ei’ÎJ aflcu,t înfundate. < 'n mâna liberă o mângâi pe fund şi o lipesc rn niea în timp ce ii sug clitorisul. îi tremură coapsele, şi, ■;Xo «■<* i*r-

[1] Jţi place? şoptesc eu.

pippa încuviinţează.

-Vrei să mai fac asta?

-Te rog!

Dorinţa mă străbate. Ador cât de mult îşi doreşte asta.

-Sşştt, nu trebuie să scoţi nici un sunet.

pulsul îmi răsună în urechi când o privesc.

îi ridic tricoul, ca să-i văd sânii. Dumnezeule, arată aşa bine întinsă pe pat, respirând sacadat. Are pielea aşa catifelată şi sfârcurile întărite. Iau unul în gură. îşi înfige din nou mâinile în părul meu, în timp ce-mi plimb limba în jurul sfârcului ei.

Momentul când i-am mărturisit Pippei ce simt a fost cea mai bună idee pe care am avut-o vreodată, iar faptul c-am venit aici s-o văd e pe locul doi.

O simt cum gâfâie şi zâmbesc când o sărut între sâni,

-Vrei să înveţi ceva nou, privighetoareo?

- Totul e destul de nou pentru mine. Vocea ei e slabă când o pătrund din nou cu degetul.

- Dumnezeule, scânceşte ea. Râd şi o zgârii cu barba pe pielea catifelată a abdomenului, când cobor din nou între picioarele ei.

- Spune-mi ce vrei!

Îi las o urmă de săruturi pe piele, pe coapse, mai puţin în locul în care-şi doreşte cel mai mult.

- Te rog, Jamie, şopteşte ea.
- Spune-mi!
- Fă ce făceai acum o secundă!

-Ce anume? Spune-mi, privighetoareo! Poţi s-o faci. Frustrarea ei atinge apogeul.

- Linge-mă!
- Aşa, iubito, zic şi zâmbesc.

Geme când îi acopăr clitorisul cu buzele şi î| sug

-Trebuie să fii tăcută.

Se încordează în jurul ului meu, şi simt cât de multa dege voie arc de asta. Vreau „ tipul care-i oferă plăcere, să fiu priveşte cum se dezlănţuie.

-Nu pot, şopteşte ea.

Respiră sacadat când plimb din nou limba peste clit îmi risul ei.

Mă opresc. îmi dau seama c-o grăbesc.

-Spune-mi ce simţi!

Gura mi se întoarce la coapsele ei. E atât de udă!

-Nu.

îşi înfige mâinile în părul meu şi mă împinge din nou spre centrul ei.

- Nu pot să fiu tăcută, dar nu vreau să te opreşti. Trebuie să am orgasm. Te rog, Jamie!

Mă cuprinde o satisfacţie arogantă şi primară. Nu o grăbeam doar îşi doreşte cu disperare să aibă orgasm.

- N-o să mă opresc.

Mă întorc la clitorisul ei. îl ling, îl sug şi îi trag propria excitare peste pielea sensibilă şi umflată.

- La naiba! Jamie, nu mai pot să mă abţin.

îşi lasă capul pe spate. îmi îngrop faţa între coapsele ei. Muşchii i se încordează în jurul degetelor mele, în timp ce-i mângâi punctul G. E aproape. Cu mâna liberă îi acopăr gura. Una dintre mâini e înfiptă în părul meu, dar cu cealaltă mă strânge de braţ în timp ce se încordează în jurul degetelor mele.

- O să termin, îmi geme ea în mână.

îi sug clitorisul mai tare. îşi lipeşte picioarele de capul meu în timp ce tremură sub gura mea. Se arcuieşte pe pat şi-mi călăreşte faţa, în timp ce scoate scâncete înfundate. Penisul mi-e aşa tare, că mă doare în timp ce-mi umezeşte faţa cu orgasmul el

Se lasă pe spate şi încearcă să-şi revină. Mă priveşte de parcă

nu-i vine să creadă.

- Bine lucrat, şopteşte ea.

Zâmbesc şl o sărut pc Interiorul coapsei, apoi mă ridic dea- mea. At Al de sexyl I!îngerul perfect, roşie În obraji de J'prlul org”m' ° nlih’fr''i l’c l,uz» de jos.

11 Se uită la partea din faţă a pantalonilor mei de trening, unde penisul nii-e je subînţeles.

lipit de material, în ochi li apare o sclipire plină

_Nu în seara asta. Dac-o s-o ţinem lot aşa, o să-ţi rup patul, pippa.

Ştiu c-o să regret asta.

Vrea să protesteze, dar o sărut şi-i mângâi gura cu limba aşa cum aş vrea s-o fac cu penisul. îmi mai dau cinci secunde, apoi mâ retrag, mă ridic deasupra patului şi îi iau faţa în mâini.

-Eşti perfectă. Atât de al naibii de perfectă, îi spun.

îmi aruncă un zâmbet dulce şi moleşit. E special să descopăr sexul cu Pippa. Parcă amândoi descoperim cum poate să fie, pentru ca niciodată n-a fost aşa pentru mine.

E a mea.

Trag pătura în jurul ei şi zâmbesc când se cuibăreşte în perne. Poartă în continuare tricoul de la mine şi are parul împrăştiat şi ciufulit de la mâinile mele.

O iubesc. Nu-i spun asta însă, pentru că tot ce se întâmplă între noi e abia la început. însă cuvintele îmi pulsează în sânge, mi se înfiripă în inimă şi sunt sigur că mi se citesc pe faţă.

-Noapte bună, privighetoareo! îi spun în schimb.

CAPITOLUL 55

Pippa

Putem să vorbim?

La zece zile după Anul Nou, stau în bucătărie şi mă uit la me sajul pe care tocmai l-am primit de la Zach.

Gura mi se usucă în vreme ce îl citesc iar şi iar. N-are cum să fie real şi, cu toate astea, ăsta e numărul lui. Ultimele mesaje pe care ni le-am trimis au fost în august, cu câteva zile înainte să-mi dea papucii, când îmi luam cafea şi l-am întrebat dacă vrea şi elceva.

Sunt dezgustată. A avut tupeul să-mi fure cântecul şi acum vrea să vorbim?

îl blochez şi şterg toate mesajele cu el.

Jamie intră în apartament, şi tresar. îmi aruncă zâmbetul ăla chipeş şi dezarmant de care sunt dependentă, şi toate gândurile legate de Zach dispar.

.:

în clipa în care Jamie s-a întors acasă din Silver Falls, a trebuit să plece pentru zece zile, pentru meciuri în deplasare, dar acum s-a întors. Mă arunc în braţele lui. Daisy dă entuziasmată din coadă la picioarele noastre.

- Eşti acasă, îi şoptesc eu în timp ce mă sărută pe creştetul capului.

E confortul suprem, când mă ţine aşa strâns în braţe.

- în sfârşit.

■ sărută pe tâmplă, şi, când mă dau în spate, ca să-l
Ma nl rivirea lui se îmblânzeşte. n'ân Am aşteptat zece zile să fac asta.

-sărută, şi oftez. Buzele lui peste ale mele sunt uşurare pură,

Atentă, până când geme şi îşi strecoară limba în gura mea. Îitatoi mă zgârie, şi simt cum mă încing.

par fost dor de tine, îmi şopteşte el între săruturi. Ador sa mă întorc acasă la tine.

Inima îmi explodează ca în ajunul Anului Nou, când am cântat pe scenă. Ca atunci când ne-am spus că ţinem unul la altul.

cred că e sănătos să am palpitaţii aşa des, dar nu-mi pasă.

Jamie se dă în spate, se uită la Daisy şi o ia în braţe.

_ Mi-a fost dor şi de tine! îi spune.

Daisy îl linge pe ureche şi dă din coadă în braţele lui, iar el se strâmbă în timp ce eu rad.

Ar trebui să fie ilegal cât de drăguţ e bărbatul ăsta cu Daisy.

-Tocmai mă pregăteam s-o scot la plimbare.

Daisy aude cuvântul „plimbare" şi se uită imediat la mine. Jamie zâmbeşte şi o mai mângâie.

-Vin şi eu.

Peste douăzeci de minute, ne plimbăm prin Stanley Park. Vancouver trece printr-un val de ger şi zăpada cade uşor în jur, acoperind copacii înalţi de smarald. Oamenii nu suportă să conducă prin Vancouver când ninge, aşa că în centru şi în parc e linişte. Nu se aude decât zăpada care scrâşneşte sub paşii noştri.

- Mama ta părea să se simtă foarte bine alaltăieri.

Eu şi Hazel am scos-o pe Daisy la plimbare împreună cu Donna acum două zile, înainte să ningă.

Jamie încuviinţează, mulţumit, şi zâmbeşte.

- Are programare la un doctor marţi.

-Serios? Pentru tratament? îl întreb eu încântată.

Încuviinţează, şi pe faţă i se citeşte uşurarea.

-Da.

-Asta e grozav.

Mă bucur aşa mult să aud asta. Nu doar pentru că Jamie a

avut grijă de ea atâta vreme, ci şi pentru că Donna e o persoană

minunată, care a trecut prin foarte multe. Merită să-i fie maj. şi să aibă uneltele necesare ca să gestioneze atacurile de n ' •

Ne plimbăm înlr-o tăcere confortabilă o perioadă, pân' Jamie mă înghionteşte.

-Clipul video are peste trei milioane de vizualizări.

-Ştiu, nu-mi aminti, răspund eu emoţionată.

Hayden m-a filmat când am cântat în seara de Reveli On ■ după ce mi-a cerut permisiunea, a postat clipul pe TîkTok A de venit viral, dar eu mă prefac că nu există. Mi se face greaţă doa când ma gândesc că atâţia oameni m-au văzut cântând un cântec original, scris de mine. Am făcut greşeala groaznică de a citi co mentariile la videoclip. Chiar dacă majoritatea erau complimente nu pot să mi le scot din cap pe cele câteva nasoale.

„N-are nimic special. E plictisitoare. Nici măcar nu cântă]a chitară, e doar pentru aparenţe. Cântecul ăsta e nasol. Au lăsat-o pe scenă doar pentru că e sexy."

N-am fost în stare să scriu muzică luni întregi pentru că Zach mi-a rănit sentimentele. Cum aş putea să am o carieră, când mii de oameni ca Zach spun lucruri şi mai rele? Poate mi le spun chiar în faţă, zi de zi?

- Hei, sunt mândru de tine! A fost nevoie de curaj ca să urci pe scenă, spune Jamie, care îşi pune braţul în jurul meu şi mă trage spre el.

încuviinţez, dar anxietatea provocată de toată situaţia mi se citeşte în zâmbetul forţat. Jamie mă priveşte îndelung.

- Unul dintre psihologii echipei ne-a învăţat să facem un exerciţiu de vizualizare. Mă pune să-mi imaginez meciul. îmi imaginez cum atacanţii celeilalte echipe încearcă să marcheze şi ce senzaţie am când pucul e în mâna mea sau loveşte protecţia. îmi imaginez toţi jucătorii rivali şi toate configuraţiile posibile. Cu cât sunt mai specific, cu atât mai bine. Cred c-ar trebui să încerci şi tu asta, dar cu muzica,

Mă încrunt când mă gândesc c-ar trebui să suport comentarii răutăcioase pentru tot restul vieţii mele.

- Nu vreau să-mi imaginez că mă huiduie oamenii» îi spun eu râzând, ca să-mi ascund disconfortul.

ASţ i mă refeream. Imaginează-ţi cariera pe care o vrei! -N»[1] la t5U> privighetoarei)! Eşti blocată în cercul ăsta jpvigin^[173] ’ F tinwul să-ţi imaginezi ceva nou, îmi spune el, **chilii întreg ‘** [11] j mă «te mâna. liiândU' a că are dreptate. Nu fac decât să mă gândesc la 'n11 ■ [3] asta mă trage înapoi. De fiecare dată când mă gândesc trecut, tai amintesc ce s-a întâmplat, ca să am un motiv să [18] "’îa distanţă. Îmi pun singură piedici.

SU ahit cu noduri şi-l privesc cu ezitare. Expresia lui caldă şi ¡Jeâtoare îmi dă curaj, şi încuviinţez.

- Bine*

-închide ochii!

Mă uit în jur. Nu suntem decât noi doi şi Daisy. care e ocupată Să adulmece drumul. Inspir adânc şi închid ochii.

Cu excepţia zgomotelor scoase de Daisy, în pădure e linişte Fulgi mici îmi cad pe obraji şi pe nas. şi aerul e proaspăt şi rece ’

Mă imaginez pe scenă. Este un spectacol mic. cânt în deschiderea unui artist mai cunoscut. Sunt vreo 200 de oameni **în mulţime.**

Ba nu. Mă opresc, deschid ochii şi-l privesc pe famie, care se uită la mine zâmbind. Vreau mai mult decât să fiu doar numărul de deschidere. închid ochii şi încerc din nou.

Sunt pe scenă într-o arenă. Sunt cap de afiş şi cânt la chitara visurilor mele. Sunt în turneu pentru noul meu album pe care l-am înregistrat cu producătoarea mea de vis, Ivy Matthews. E cunoscută în industria muzicală pentru faptul că e excentrică şi pretenţioasă, dar şi incredibil de talentată când vine vorba despre crearea unor muzicieni unici şi autentici. în spatele meu e o trupă aleasă de mine, formată din muzicieni buni şi talentaţi. Port ceva care mă face să mă simt superbă şi puternică şi am părul lăsat pe umeri

-*Sunt Pippa Hartley,* spun la microfon, în uralele publicului.

Toţi cei din arenă au cumpărat bilete ca să mă vadă, dar îmi place să mă prezint la începutul fiecărui spectacol. Asta e chestia mea.

Mă uit în lateral. Jamie e acolo şi îmi zâmbeşte mândru.

('.Antccul ¿ista c despre momentul când te îndrăgosteşti lini imaginez că Încep cântecul, trupa mi se alătură, ar umple cu sunet şi lumină şi lotul e spectaculos. Deschid ochii şi il privesc pe Jamie luminoasă. îmi ap$_{ar}$ | ci uni în ochi, pentru că ce mi-am imaginat e al naibii de du| * Simt o apăsare în piept.

-Nu vreau jobul în marketing, îi spun încet.

-Ştiu, zice el serios.

Simt o greutate în stomac. Când le-am spus părinţilor mei că am trecut al doilea interviu cu brio, au auzit veselia falsă din vocea mea.

Aş vrea să poată fi mândri de mine. Aş vrea să nu trebuiască să accept un job pe care nu-l vreau doar ca să le obţin aprobarea Simt un nod în gât când conştientizez asta. Ştiu că au intenţii bune. Ei asociază fericirea cu stabilitatea financiară, pentru că asta le-a lipsit în copilărie.

însă pentru mine lucrurile nu stau aşa. N-o să fiu fericită să am un job care nu mă face fericită, chiar dacă o să-mi permită să-mi plătesc facturile. Simt un junghi în inimă, şi Jamie pare să ştie asta, pentru că mă mângâie uşor pe spate.

M-am lăsat influenţată de dorinţele lor, la fel cum am făcut şi cu Zach. Jamie mă priveşte aşa cum o face de fiecare dată înainte să urc pe scenă, de parcă pot să realizez orice. Flacăra din piept e farul meu, alimentată de amintirile spectacolului de Revelion şi de cântecele pe care le-am înregistrat în sufragerie. Focul ăla este iubirea pe care o simt pentru muzică, felul în care simt că zbor când cânt. E motivul pentru care nu pot să mă rup de industria muzicală, deşi am încercat. Ceva hotărât şi strălucitor îmi curge prin vene.

O să văd cum o să le spun părinţilor mei. Nu-mi place gândul că o să-i dezamăgesc, dar asta trebuie să fac.

- Vrei să-mi spui ce ţi-ai imaginat? Nu trebuie, dacă nu vrei.

Jamie nu e Zach. N-ar râde niciodată de mine. Nu mi-ar spune niciodată că visurile mele sunt stupide sau c-ar trebui să stau în banca mea. . » .....

-Vreau.

îi spun tot, şi, când termin, privirea lui e luminată de afecţiune şi entuziasm.

' _Te-ai gândit s-o contactezi?

_ Pe cine? Pe Ivy Matthews? încmninţează.

Instinctul meu e să spun că nu, dar mă opresc.

N-o să-mi mai pun singură piedici. N-o să mă mai las afectată de ce a spus Zach. Dacă vreau într-adevăr să trăiesc ce tocmai mi-am imaginat, va trebui să tac lucruri care mă sperie, cum ar fi să-mi trimit muzica oamenilor care m-ar putea respinge

-Aş putea s-o fee, îi spun eu hotărâtă. Da, o s-o contactez

Jamie îmi zâmbeşte larg, iar asta îmi deschide inima.

- Ce fată ascultătoare!

Râd, iar el mă ia de umăr, în timp ce continuăm să mergem.

Cât Jamie e la sală după-amiază, studiez website-ul lui Ivv Matthews. Găsesc acolo o adresă de e-mail, dar nu scrie dacă primeşte şi înscrieri. Probabil n-o să vrea să lucreze cu mine decât dacă sunt sub aripa unei case de discuri. N-a vrut nici măcar cu Zach sa lucreze. Managerul lui a încercat să stabilească ceva cu ea, dar i-a refuzat. Asta l-a înfuriat pe Zach.

. Sunt slabe şanse să-mi răspundă, dar i-am spus lui Jamie c-o să încerc. Scriu un mesaj profesionist scurt despre experienţa mea în industria muzicală şi ataşez linkuri către clipul meu viral şi cântecele pe care le-am scris pentru Jamie de Crăciun.

Ezitarea îşi face apariţia din nou, dar devine din ce în ce mai simplu de fiecare dată.

Trimit mesajul şi expir îndelung. Chiar dacă n-o să iasă nimic, lucru de care sunt convinsă, măcar o să ştiu c-am încercat. Am făcut un pas înainte.

în seara aia, mă pregătesc s-o hrănesc pe Daisy, când mă sună un număr necunoscut. Răspund.

-Vorbesc cu Pippa Hartley? mă întreabă o femeie.

-Da, eu sunt.

îi pun lui Daisy mâncarea în castron, şi ea se grăbeşte s o mănânce.

chen„,5 Mărim Strong. Sunt asistenta lui Ivy Matthews.
Credul mi se opreşte.

Urmeaaă o Pa”7*'
' o"' ¡umÎ Doar mă întrebam dacă am halucinaţii.
Marissa râde. mesajul tâu j ,,
. Mi se mat spun uneoa
mis lui Ivy. E m oŞ liberaj ar vrea *
devreme, aşa ca mame gareze u”/€”° "Cred Că mai am puls.

Mă uit în gol. N c_Q să se ¡ntâmple ceva cu această
' NU aVe demo continuă Marissa pe un ton profesionist, insă

„ "" înʻeieSant Şʻ6 ln „

privinţa ta. ia razna> şi încerc să respir.
Am ceva interesant. Fuisui
-Sunt liberă. O să vin.

Nu-mi vine să cred-

CAPITOLUL 56

Pippa

Ivy Matthews mă analizează în holul studioului din East Vancouver, şi mi se face pielea de găină.

De ce mi-am pus tenişi? Arăt ca bona cuiva. Am emoţii şi mă lupt cu impulsul de a-mi roade buza.

Ivy Matthews e faimoasă pentru faptul că are cât de puţini oameni se poate în studio, aşa că suntem doar noi două. Nu sunt nici recepţionera, nici asistenta ei, Marissa.

în clipa asta, mi-aş dori să mai fie cineva aici, ca să îi distragă atenţia de la mine. E copleşitor să fiu singura asupra căreia îşi îndreaptă atenţia, şi nu ştiu dac-o dau în bară sau nu.

Asta e marea mea lovitură. Nu pot s-o dau în bară.

Mi-aş dori ca Jamie să fie aici, dar e la antrenament.

-Ai mâncat?

Vocea ei e tăioasă şi directă.

Contrastează cu pistruii presăraţi pe pielea închisă la culoare. Părul cu şuviţe albe e prins într-un coc strâns. Poartă negru din cap pâna-n picioare, şi ochelarii ei au rame groase, de un portocaliu fosforescent. Arată ca o profesoară de artă fermă.

încuviinţez repede.

- Pâine prăjită cu avocado şi un ou poşat. Şi cafea.

Jamie mi-a pregătit micul-dejun, insistând sa mănânc ceva, deşi aveam emoţii.

Mă studiază îndelung.

- Bine.

Iţi încrucişează braţele la piept, şi îmi opresc zâmb că mi i amintesc pe Jamie, care face la fel Ctu ’

Mă întreabă despre trecutul meu în industria mu spun pe scurt ce pregătire muzicală am şi că am fost * v» Zach. îi pomenesc numele, ca să înţeleagă amploarea t UFneUcu dar nu-i spun ce relaţie a fost între noi. Urneul Ui

Când pomenesc despre Zach, se strâmbă.

- Niciodată nu mi-a plăcut tipul ăla. Nu părea să simtă ta. Mă studiază şi zâmbeşte cu subînţeles. însă tu simţi <•? Am văzut asta. ’ CanV

încuviinţează. Mă analizează. Mă cataloghează. Simt reflector îndreptat spre mine că am

- Mereu am încredere în ce pe holul ăsta liniştit.

Deşi mi-e frică, deşi simt toată presiunea care se pune pe mine acum, vreau să-i demonstrez că are dreptate.

Vreau să-i demonstrez că nu sunt ca Zach absolut deloc.

O senzaţie aparte mă loveşte atunci în piept. Momentul ăsta nu e pentru el, ci pentru mine. Vreau să-i arăt lui Ivy cine sunt eu, ce pot să fac, şi o să fac asta arătându-i lucrul la care mă pricep cel mai bine.

Sunt de ajuns, şi dacă ea nu vede asta înseamnă că nu e momentul potrivit. însă o să tot încerc. Am vorbit serios când i-am spus lui Jamie că sunt pregătită să încerc să-mi construiesc o carieră în muzică. Sunt îngrozită, dar pregătită.

Mă îndrept şi îi zâmbesc, exact cum i-am zâmbit lui lamie în ziua în care am apărut în apartamentul lui. Deja mă simt mai bine. Doar pentru ca e intimidantă nu înseamnă că trebuie să tremur de frică.

- Ne apucăm de cântat? o întreb eu veselă.

Ivy râde, apoi arată spre studio.

- Intră, drăguţo! a H

Spune asta pe un ton surprins, dar, apoi dispare în spa cabinei de sunet, şi e timpul să mă duc şi eu la locul meu.

.....

p€cilie'llUUVde apiV apoi încep sfl câni din nou. Ilnhnr n am IaU ° ^poar îmi cânt cântecele şi dau ce am mal bun, pentru controlez. Nu încerc sil admir cât de profesio- joai.....'potul, de la microfoane la luminii şl acuşiicâ,

n'stC Stn te Expresia lui Ivy, care c în camera de eoni rol, mi e<ÎC nimic în timp ce tehnicianul ci de sunet înregistrează. trăt<?a.\ VXJ çji-i dă instrucţiuni, însă, în cea mai mare parte a Opului, doar se uită la nune.

lipită de corp, chitara mea de vis parcă e o extensie a mea. ul C5 jamie mi-a cumpărat-o face momentul ăsta şi mai spe- ia] _ e un cerc perfect. Momentul ăsta pare un fragment din exerciţiul mental pe care m-a pus Jamie să-l fac ieri în pădure. E prea frumos ca să fie adevărat.

- Bun, spune ea din nou când se termină cântecul. Următorul! Inspir adânc şi mă uit în jos până mă decid ce sa cânt în continuare. Hotărăsc să fie cântecul scris despre Jamie, despre cum are grijă de toţi, mai puţin de el.

E diferit când îl cânt de data asta, pentru că acum, că mama lui e mai bine, pare că şi el o să fie bine. Poate să-şi trăiască propria viaţă, acum, că ea poate s-o controleze pe a ei.

-„Aş face-o pentru totdeauna dacă nu mi-ar frânge inima", cânt eu.

Simt o presiune în gât pe măsură ce cuvintele se revarsă şi mă emoţionez.

E diferit, pentru că ştiu că Jamie nu e Zach. Lucrurile s-au schimbat între noi. Totul e atât de nou, şi sunt îngrozită să mă gândesc la un viitor cu el, dar asta nu înseamnă că nu pot să sper, închid ochii, pentru ca nu vreau să văd expresia lui Ivy. E ne- profesionist să fiu emoţionată în studio.

Ţn ochii închişi pe toata durata cântecului şi-mi dau voie să simt tot. Mă gândesc la Jamie şi zâmbesc, pentru că încurajarea lui e motivul pentru care mă aflu aici. Mereu o să-i fiu recunoscătoare pentru asta.

-Superb, spune Ivy la microfon.

Atunci, deschid ochii.

jamie c lângă ca, în cabina de sunet, cu braţele Incruci^ |a piept. Se uită la mine cu privirea lui intensă şi luminoasă. Rjdicâ un colţ al gurii. E aşa serios, chiar şi când zâmbeşte.

A venit. Sunt atât de uimită şi de încântată, că nu pot decât să zâmbesc larg, în timp ce inima îmi bate cu putere în piept.

A venit, iar eu mă îndrăgostesc şi mai mult de Jamie Streicher,

- Interesant, spune Ivy pe hol în seara aia, după ce a decis c-am terminat.

E 20.00, şi mor de foame, dar aş sta aici zile întregi dacă mi-arcere.

Mă studiază îndelung. Abia se uită la Jamie.

-Foarte interesant! Mulţumesc. Am terminat pe ziua de azi.

Apoi dispare din nou în camera de control. Nu-mi dau seama din reacţia ei dacă am impresionat-o sau am dat-o-n bară, dar nu aveam ce să fac mai bine de atât.

- Ai reuşit, privighetoare©!

Privirea lui Jamie e ca o mângâiere. Ochii lui sunt moi, precum catifeaua, şi inima îmi tresaltă când îi zâmbesc.

Simt cum mă inundă emoţiile, şi îi zâmbesc şi mai larg.

- Cred că da.

între noi e ceva. Toate sentimentele astea pe care le simt pentru tipul care a devenit mult mai mult decât Jamie Streicher pulsează în aer şi-mi cer să le dau atenţie. Mă uit la buzele lui, apoi la ochi. Nu văd doar pasiune în ei, ci ceva mai mult. Se uită din nou în ochii mei şi-mi zâmbeşte mândru.

- Hai să mănânci ceva, şi apoi mergem acasă!

încuviinţez.

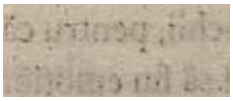

CAPITOLUL 57

Jamfe

Ajungem acasă după cină şi ieşim cu Daisy la plimbare. Sunt mai îndrăgostit ca niciodată de asistenta mea cea drăguţă.

E aşa curajoasă! A dat tot ce a putut în studio. Şi-a deschis sufletul şi le-a arătat tuturor inima ei, chiar dacă-i era teama.

A revenit pe gheaţă, aşa cum i-am spus acum câteva luni.

-Mulţumesc c-ai venit azi! spune ea, în timp ce se descalţă.

-De parc-aş fi lipsit. Sunt aşa mândru de tine, privighetoareo! Aproape am sărit peste antrenament, am fugit la studio în clipa în care s-a auzit fluierul.

Flutură din gene, în timp ce privirea îi e aţintită din nou asupra feţei mele. Are buzele aşa mari, aşa tentante, şi mă gâdilă degetele să le mângâi.

- Ador când îmi spui aşa.

Pulsul mi-o ia razna când ceva de amploare se extinde în pieptul meu. îmi dau seama că porecla asta e modul meu de a-i spune că o iubesc, Fac asta de luni întregi, cu mult înainte să devin conştient de acest lucru. Cuvintele îmi stau pe vârful limbii, dar mă abţin.

Relaţia e la început şi nu vreau s-o grăbesc.

Un zâmbet melancolic îmi apare pe faţă.

„Ador să-ţi spun aşa!

Mă uit În Pippa, la ochii ei hipnotizanţi gri-albăstrui i\r n o să mai găsesc pe cineva ca Pippa Hartley. E unică • am văzut azi, în sfârşit conştientizează şi ea asta. **’ ᶜe

- Vreau să te întreb ceva.

îi dau o şuviţă după ureche.

Mă gândesc la asta de la Revelion, când sentimentele i le port Pippei m-au lovit cu forţă. Carᵉe

- Vreau s-o contactez pe Erin. Expresia devastată a fost • îmi apare în faţa ochilor şi simt cum mă cuprinde vin Vreau să îndrept lucrurile cu ea. Eu...

Mă opresc când mă uit la Pippa, care e aşa deschisă şi CUrjo să. Dumnezeule, o iubesc. Aş face orice ca să n-o distrus am făcut cu Erin.

-Vreau să îndrept lucrurile cu ea.

Pippa îmi zâmbeşte tristă.

- Mereu vrei să repari totul.
- Chestia asta e importantă. E în regulă cu tine?
- Bineînţeles.

Ştiam că n-o să aibă o problemă cu asta, dar, acum, că suntem oricum om fi – împreună, într-o relaţie, ieşim la întâlniri, toate expresiile astea care sunt prea şterse pentru ce simt pentru Pippa vreau să fiu cât mai deschis cu ea.

O sărut pe tâmplă, şi închide ochii. Pielea ei e caldă şi catifelată. îmi plimb buzele peste obrazul ei şi peste ureche. Mirosul ei e ameţitor, liniştitor şi excitant.

- Ar trebui să încercăm ceva, îi spun, pentru că n-am atins-o cum aş vrea de la Revelion.

Am avut meciuri în deplasare, iar aseară şi-a exersat cântecele în camera ei până după miezul nopţii.

- Ce anume? mă întreabă ea excitată când o muşc uşor de lobul urechii.

îmi înfig degetele în părul ei şi-i trag capul pe spate, ca sa se uite la mine.

- Vreau să ai orgasm de două ori. Pippa mă priveşte uimită.

-Niciodată nu am...

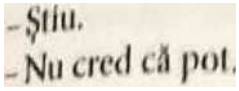

asigur dc asta. Ştiu nsta. [1] ma

Aş face orice peni ni nMa.

^bt spmaMa.darnu mlnmimn[lt] [flhi] *«r4 <■/o/d avui dreptate. [ai]

M5 priveşte îngrijorata,

- Nu vreau să fii dezamăgii.

Clatin din cap, pentru că se inşală

-Pippa lucrurile nu merg [a],a.,, [un vj], [u] ating. A> f> dezamăgit doar de mine dacă nu te ai ,imţl bine [Oar] n-aj. putea să fiu niciodată dezamăgit de tine iubito

Vad cum li dispare îngrijorarea din ochi, lăsând în urmă doar dorinţă şi pasiune. Propria mea nevoie se intensifică

- Bine, şopteşte ea, apoi o sărut.

CAPITOLUL 58

Jamie

Sărutul nostru e înfometat când o duc în braţe pe $_{Sc}\hat{}_{r}$-Picioarele ei sunt înfăşurate în jurul taliei mele, şi o ţin de fund dându-i o palmă. Geamătul ei îmi vibrează în gură, şi, când îmi suge limba, îmi pierd cumpătul. Mormăi şi o lipesc de peretele de la etaj.

- Dumnezeule, scânceşte ea, când ating punctul perfect cu şoldurile.

- Aici e, deci?

încuviinţează, cu ochii închişi şi buzele despărţite. în sânge îmi pulsează dorinţa primară de a o satisface.

- Jamie, trebuie să te ating.

Deschide ochii, şi-i văd privirea înceţoşată în timp ce mă frec de clitorisul ei.

Mă îndrept spre dormitorul ei.

-Nu, spune ea, şi mă opresc. în patul tău, zice, cu un zâmbet timid şi ruşinat. ■

Dumnezeule, îmi place ce aud.

Peste o clipă, o întind pe patul meu, îmi dau jos tricoul şi pantalonii, apoi mă las peste ea şi o sărut. încă o parte din controlul meu dispare când o mângâi înfometat cu limba.

în sânge clocoteşte adevărul: Pippa e a mea.

- îţi place să fii în patul meu? şoptesc, în timp ce o mângâi pe sub bluză, spre abdomen.

catifelată’

ţine respiraţia când o mângâi sub sutien, Ştiu rz vrea, dar fjrâabţ^'

orie-mi p1[ace]-

§e arcuieşte sub atingerea mea, Mă retrag, ca s o tachinez, şi gcrraat Mâ trage de braţ.

,Ce s-a întâmplat? o întreb încet, în timp ce-i zâmbesc

S(â aşez intr-o parte şi o privesc,

_ Jainic

Felul în care-mi spune numele, iritată şi excitata, îmi pune un zâmbet înfometat pe faţă.

Se ridica şi îşi dă jos bluza. în faţa ochilor îmi apar sânii ei perfecţi, acoperiţi cu un sutien incredibil, din dantelă albă, cu Sori brodate.

Mă copleşeşte dorinţa.

-Nu e corect, şoptesc, în timp ce-mi plimb degetele peste dantelă.

încercuiesc dantela de peste sfârc şi simt vârful întărit de sub material Are privirea înceţoşată şi îşi desparte buzele, înainte sa mă mut la celălalt Erecţia mea e tare când stau aici, lângă Pippa, şi mă joc cu ea, o tachinez şi o excit.

£ raiul pe pământ.

-Hai să ne facem un plan, privighetoareo! spun eu încet, în timp ce îi mângâi sfârcurile acoperite cu dantelă. Cum o să facem asta?

E ‘îmbujorată.

-Cred c-ar trebui să-mi faci sex oral.

-Serios?

Încuviinţează, şi amândoi ne gândim la seara de acum câteva săptămâni, când eram acasă la părinţii ei şi ea îmi purta tricoul -Ţi-a plăcut, nu-i aşa?

încuviinţează din nou, şi ceva electric trosneşte între noi,

-Şi mie.

Mă priveşte surprinsă, şi inima îmi bate şi mul torc.

Ai avui vreun dubiu, Pippa? O mângâi pe deasunr lui. Ai

avui vreun dubiu că sexul tău e unul dintre cel? *UUenu- lucruri pe care le-am gustai vreodată? Îmi strecor deJu du,ci tien şi-i găsesc sfârcul întărit, iar ea geme. Pentru că a fost Mă gândesc la cât de udă erai de fiecare dată când mă m Mă gândesc la sunetele pe care le scoteai, la cum gemeai îU- ce te lingeam. n

Se arcuieşte din nou sub atingerea mea şi îşi desface sur îi sărut sânul şi încercuiesc sfârcul cu limba. Sunetul« U ’ plin de dorinţa şi de uşurare, ma umple cu dorinţă lulPe care-l scoate,

- Folosim jucăria în seara asta, Pippa?

Clatină din cap.

-Nu?

îmi arcuiesc o sprânceană în timp ce-i sug sfârcul, iar ea îşi ţine respiraţia.

- Vreau să încerc fără, şopteşte, muşcându-şi buza.

Mă priveşte cu încrederea că pot să-i provoc orgasm din nou însă de data asta fără jucărie. Penisul mi se întăreşte şi mai tare, sufocat în boxeri.

- Mă înnebuneşti, spune ea, în timp ce-i răsfăţ celălalt sfârc Atinge-mă!

-Dar te ating, zic eu rânjind.

-Vreau mai mult.

- Nu vrei să-mi enumeri cinci lucruri pe care le simţi?

Privirea ei frustrată mă face să râd. Niciodată n-am mai râs în timpul sexului. Privighetoarea mea e excitată şi furioasă, iar eu sunt în rai. în momentul ăsta, simt că e prietena mea cea mai bună, însă, cu toate astea, am şi ditamai erecţia gândindu-mă cum să-i ofer plăcere. Sexul n-a fost niciodată atât de jucăuş şi nu-mi amintesc să mă mai fi simţit atât de confortabil în preajma cuiva.

Atunci îmi dau seama că aşa ar trebui să fie sexul.

- Nu mă mai tachina, scrâşneşte ea printre dinţi, în timp ce-i mângâi sfârcul cât de uşor pot, privindu-i reacţia.

-Imploră-măl

Sângele î«iia foc când privirea îi clocoteşte de pasiune,

oft eazăʻ lande! Te rog, oferă-mi un orgasm! şopteşte ea.

-Te r°§’ strâbate, se strânge la bază, şi inspir adânc, ţi-PaSˈ„nes de ultimele rămăşiţe de control.

I’âᵘd.stra iprd controlul când mă implori aşa.

ˈ A”r"a’ri e înceţoşată de dorinţă, dar şi fermă.

P i brac în câteva secunde. O ating pe interiorul coapselor

■ i°despart, în timp ce mă las între picioarele ei.

51 E udă leoarcă. Coapsele umede îi lucesc, şi mândria îmi curge vene Datorită mie e aşa. Eu îi ofer plăcere. Nimeni altcineva.

P pippa ea mea.

La prima atingere a limbii pe centrul ei umed, Pippa se arcuieşte.

Gustul Pippei îmi declanşează din nou foametea, mă face lacom după ea, şi nevoia posesivă din mine se intensifică. îmi îngrop faţa între picioarele ei. Ling, mângâi şi sug zona sensibilă. Sunetele scoase de Pippa sunt aspre, iară filtru, iar penisul meu pulsează de nevoia de a i-o trage tare.

Când o pătrund cu un deget şi găsesc locul sensibil, îşi lipeşte coapsele de capul meu.

-Jamie, spune ea sugrumat.

Mândria pulsează în mine.

- Erai atât de sexy în tricoul meu, spun, după care îi sug clitorisul.

Coapsele îi tremură de o parte şi de alta a capului meu. E atat de udă, că pot să aud când o sug, în timp ce o penetrez cu degetu .

-Atât de sexy! Ştii cum mă simt când îmi văd numele pe spatele tău, Pippa?

îi sug din nou clitorisul, şi îşi înfige mâinile în păru meu. Senzaţia mă încinge şi mai tare. Penisul mă doare şi se umezeşte de la excitare.

- Mă face să simt că eşti a mea.

-Şi pe mine, spune ea, cu privirea înceţoşată.

Pulsul îmi răsună în urechi. Niciodată n-am mai simţit nevoi, asta sălbatică, dorinţa asta primară, instinctivă, scăpată de control. Când o văd pe Pippa întinsă sub mine, deschisă, cu pâ rul revărsat pe pal şi cu mâinile în părul meu, ţmându-se strâns, dispare orice urmă de ezitare.

- Dumnezeule, lamie! geme ea când o mai pătrund cu un deget şi-i mângâi punctul G.

Cunosc tonul ăsta. L-am memorat şi mi l-am amintit când mâ masturbam, gândindu-mă la ea. .....

- Eşti aproape, ti spun, după care ¡mi plimb limba peste clitorisul ei.

încuviinţează, cu ochii închişi.

-Mhm.

Ceva fierbinte şi arogant mi se cuibăreşte în piept, şi-mi pun buzele peste clitorisul ei. Sug şi răsfăţ zona cu limba, în timp ce o pătrund cu degetele. Se încordează în jurul meu. îşi încordează abdomenul, picioarele în jurul capului meu şi vaginul în jurul degetelor mele.

- Spune-mi numele când o să termini, ca o fată ascultătoare.

- La naiba, zice ea sugrumat.

O simt că e la limită. Mă trage de păr aşa tare, că mă doare. Ador senzaţia!

- Jamie.

Tremură în jurul meu, îmi strigă numele şi are orgasm. Nu mă opresc până când nu scot fiecare picătură de orgasm din ea. Cât se linişteşte, îi sărut clitorisul. Nu pot să mă dezlipesc de Pippa.

îşi desface picioarele în timp ce se calmează, cu mâinile în continuare în părul meu. îmi dă părul din ochi, în timp ce priveşte tavanul.

- Jamie, ce naiba? şopteşte ea.

Râd şi-i sărut interiorul coapsei, acoperit cu excitarea ei.

îmi plimb limba peste pielea catifelată şi sensibilă de acolo, iar ea scoate un sunet ascuţit şi sugrumat când

ajung la clitoris.

-E sensibilă zona.

.apiilu'«’1”'"-'"”” ..... ' '■
• lilS feP linlP Ce StJ în,insă l’a"0, ∗n,r ° ?\NU mă pot abţine.

0 sărut întruna pe faţă, pe obraji, pe frunte, pe nas, pe ochi, pe Plinl ei catifelată şi ascultătoare, caldă şi primitoare.

pippa mea e perfecta.

Mă mângâie pe braţe, pe piept. Mă zgârie pe gât, prin părul de pe piept, peste abdomen, pe spate. Sunt atât de tare, că mă doare, dar n-aş întrerupe momentul pentru nimic în lume. O iubesc când e aşa, satisfăcută şi calmă.

în clipa asta, suntem singurii oameni din univers. Nu mai contează nimic altceva. Nu avem drame de familie, foşti, griji legate de carierele noastre, de viitor sau de posibilitatea

Mă aşez între coapsele ei. Sexul ei e încă atat de umed, atat de cald. Electricitatea îmi traversează spatele, amorţindu mi c rul, şi instinctele primare preiau controlul.

–

unei suferinţe.

Suntem doar noi doi.

-Privighetoarea mea, şoptesc, pentru c-o iubesc.

Mă priveşte cu afecţiune, şi, pentru o clipă, mă gândesc că poate şi ea mă iubeşte. O sărut apăsat şi mă înfrupt din gura ei fierbinte. În timp ce mă bucur de privighetoarea mea, Pippa se întinde şi-mi scoate penisul din boxeri şi îl mângâie.

-La naiba!

li gem în gură, apoi îmi dau boxerii jos.

- Stai un pic, iubito!

Sunt aproape de orgasm şi vreau să dureze. Cu Pippa nu durează niciodată, şi vreau să mă bucur cât mai mult

îmi plimb penisul prin umezeala ei, şi nevoia dispera termina învinge toate gândurile din mintea mea.

Am ajuns în Nirvana. Se află între picioarele P ippei.

- Fă o din nou, mă roagă, în timp ce-ş» înclină şolduri^, mângMe şl «copcr& cu excitarea el.

SenMţla e prea pliculS. Penisul ma doare, ţi nu mi pt)t oţ)r.

din a aluneca din nou peste ea. Sexul ei e umed şi cald, acop$_{erin}$. du-mă cu umezeală.

- Dumnezeule, e atât de bine, spune ea, în timp ce mă priv$_{e}$^$_{e}$ de parcă sunt un zeu.

Puterea îmi pulsează în sânge, şi repet mişcarea, mângâindu-i clitorisul cu penisul. îşi dă ochii peste cap, şi pulsul îmi răsună în urechi.

- Aşa?

Vocea mea e aspră. Nu ştiu cât mai pot să fac asta Pre E intens.

- Da, şopteşte ea şi se zvârcoleşte în timp ce mă frec de ea Aşa, Jamie. Da. La naiba!

Ultima chestie o spune surprinsă, de parcă nu-i vine să creadă ce se întâmplă.

- Când o să fiu, în sfârşit, în tine, Pippa, o să termin în tine îmi găsesc ritmul şi mă frec de ea.

Nu-i spun că, atunci când o s-o pătrund în sfârşit, o să mă distrugă. Cred că deja a facut-o.

- Asta îmi doresc, geme ea, ridicându-şi şoldurile în întâmpinarea alor mele.

- Şi eu. Habar n-ai cât am aşteptat asta.

îşi înfige unghiile în spatele meu şi-mi provoacă fiori de plăcere. Gemetele ei devin mai ascuţite, mai şoptite, şi face ochii mari.

- La naiba, Jamie! Te rog!

- Ce mă rogi?

încerc să rezist cât pot când alunec din nou peste ea.

- Trage-mi-o, te rog! Am nevoie de asta, Jamie.

Expresia ei e plină de afecţiune şi iubire, şi mă imploră.

O iubesc pe fata asta. Nu sunt pregătit să-i spun, pentru că mi se pare periculos şi riscant, şi, mai mult decât orice, vreau ca asta, ceea ce am cu Pippa, să dureze.

Nu pot să-i spun c-o iubesc, dar pot să-i arăt.

Sunt încordat când încuviinţez. -Bine.
Cuvântul iese ca şmirghelul. *fn sfârşit, o* sa-i arat Pippei a cui e.

CAPITOLUL 59

Pippa

Inima îmi bate aşa tare, că pot s-o aud. Jamie se întinde spre noptieră, să ia un prezervativ. După ce şi l-a întins pe toată lungimea, se aşază la intrarea în mine.

Ezită şi-mi urmăreşte reacţia. Zâmbesc, pentru că Jamie e dulce, atent şi afectuos. îmi înclin şoldurile spre el, încurajându-1. E încordat când mă pătrunde şi mă priveşte cu atenţie, căutând orice urmă de disconfort.

Dumnezeule! Un geamăt îmi evadează de pe buze când îi cuprind grosimea. E atent în timp ce ma penetrează, şi în minte îmi vin toate înjurăturile posibile când simt presiunea plăcută dintre picioare.

- Eşti aşa strâmtă, spune Jamie.

M-a pătruns doar pe jumătate.

- A trecut ceva timp.

Presiunea se intensifică, şi scâncesc în timp ce atinge toate zonele sensibile din mine.

- Recuperezi acum.

Vocea lui e un murmur jos şi liniştitor, dar în ochi îi licăreşte pasiunea în timp ce continuă să mă penetreze. îşi pune mâna pe sânul meu şi se joacă cu sfârcul.

Momentul în care-l simt în mine îmi schimbă ADN-ul. Amândoi tremurăm.

jVlft pătrunde cu totul, şi toate gândurile îmi dispar. Tot corpul I c sensibil» şi plăcerea radiază în el din locul în care suntem î'nl^, Şoldurile noastre sunt unite. Am picioarele înfăşurate în |)irl)| taliei lui, şi nu scapă un alt geamăt de plăcere, în timp ce pasiunea mă cuprinde. Dumnezeule, ce bine miroase!

Cc fală ascultătoare! lini dă o şuviţă laoparte. Ce fată al naibii do ascultătoare, mă primeşte în ea aşa bine! Vocea lui e sugrumată, şi se înroşeşte în obraji. Eşti bine?

încuviinţez şi-l privesc în ochi. Privirea lui e fierbinte, disperată şi plină de admiraţie.

Deja sunt dependentă să fiu privită aşa.

-E bine?

-Da. Sunt foarte strâmtă, gem eu.

-Da, ştiu.

Penisul îi pulsează în mine, şi rămân fara aer în timp ce mă strâng în jurul lui.

- Am avut dreptate, şoptesc, iar el ma priveşte întrebător. Eşti o idee prea mare pentru mine.

Pe faţă îi apare un zâmbet obraznic, şi-mi muşc limba.

- Mă gândesc la asta de atâta vreme, Pippa, îmi dă un sărut intim, şi părul lui îmi mângâie fruntea. Eşti pregătită sa mă mişc? Putem să stăm aşa cât vrei.

Jamie tremură deasupra mea. La cât de tare îl simt în mine, ştiu că se abţine. Chiar şi aşa, e atât de controlat şi atent îmi înclin şoldurile spre el şi mă mişc uşor pe penisul lui. Simpla mişcare mă ameţeşte şi mă umple cu nevoie.

- Sunt pregătită.

Iese din mine, chinuitor de lent, apoi mă pătrunde din nou. Gem când simt presiunea delicioasă şi, când mă pătrunde complet din nou, atât de adânc, scâncesc.

-E bine? reuşeşte el să spună, încordat.

încuviinţez vehement.

- E bine. Atât de bine. Din nou!

Nici nu reuşesc să formulez propoziţii întregi. Asta e efectul pe care-l are penisul lui Jamie Streicher asupra mea.

Mă penetrează din nou, şi amândoi gemem.

1 n naiba, Pippa!

„cnclrc»ză CU a»c«Vc l,ănS mS «bi?"uiesccu<■'. apoi inte-
' mul V fascinant să l privesc cum se mişcă deasupra '
„ maxdarul încleştat, cu buzele lui superbe, cu nie
ochii verzi « h ‘at tec datorită mie. Nici măcar nu
vreau să clipesc

cum —«ă
mai gura lui
Jamie

. i mi * – r— în momentul ăsta, e doar al Iui. Şi îl
mânuieşte exact cum vrea.

- Nu-mi vine să cred cât de bine e, scâncesc.

Jamie înteţeşte ritmul. Fierbinţeala din centru se intensifică, şi lumea se reduce la mine şi la Jamie, aici, în patul lui, conectaţi în modul ăsta.

Sexul cu Jamie Streicher e o experienţa rehgtoasa. Sunt presiunea se strânge în mine, dar plăcerea se conturează dănc mai jos şi mai lent decât mat devreme, când ,ar
era ne mine În locul unui punct culminant ascuţit, senzaţia gândeşte prin corp. Corpul meu nu-mt mat aparţtne

1 w

Azi, a fost alături de mine la studioul de înregistrare. A fost alături de mine tot timpul. îl privesc, şi emoţia explodează în mine, amestecându-se cu pasiunea din ce în ce mai intensă şi cu presiunea dintre picioare. Este posibil să ajung în rai înainte să terminăm noi.

Sexul n-a fost niciodată aşa.

- Pippa, am nevoie de tine. Mereu am avut nevoie de tine, spune Jamie, care pare că-şi pierde controlul.

Plăcerea se răspândeşte, şi sunt aproape. Atât de aproape!

Privirea i se înceţoşează, dar nu şi-o mută de la mine.

- Crezi că poţi să ai orgasm din nou?

Nu sunt în stare să spun „Dumnezeule, da”, aşa că doar încuviinţez.

îşi strecoară mâna între noi şi-mi mângâie clitorisul în timp ce e atent la reacţia mea. Bărbatul ăsta e atât de atent în toate aspectele vieţii lui. E atât de atent cu mine!

Un val nou de excitare ne copleşeşte. în timp ce-mi mângâie clitorisul în felul lui perfect, atât de repede şi delicat, muşchii mi se încordează în jurul penisului lui gros.

- Sunt aproape acolo, reuşesc sa spun, în timp ce mă arcuiesc.
- Da, mă îndeamnă Jamie, concentrat.

Valul de plăcere se înteţeşte, şi mă simt suspendată.

Penetrările lui Jamie devin haotice.

Eşti acolo. Ştiu că eşti. Arată-mi! Trebuie să văd.

Mă încordez când valurile intense mă cuprinde, radiind din a în care Jamie mă pătrunde. Vaginul meu are spasme şi-l strânge ca un pumn, şi picioarele îmi tremură în jurul taliei lui când presiunea explodează între picioare. Aud un geamăt puternic şi numele lui Jamie. îmi dau seama că vin de la mine. Simt că mă prăbuşesc şi mă ţin strâns de pieptul şi de umerii lui. îi repet numele iar şi iar, în timp ce mă destram. Sunt vag conştientă de pasiunea din ochii lui, în timp ce mă priveşte pierzându-mi minţile. Se uită la mine satisfăcut în vreme ce mă cutremur în jurul lui.

Mai târziu, o să scriu un cântec despre momentul ăsta. Despre cum e să fii atât de conectat cu cineva. Simt ca eu şi Jamie suntem singurii din lumea asta.

Expresia lui devine agonizantă, uimită şi îndurerată. îl simt cum se umflă în mine.

- La naiba! O să am un orgasm aşa puternic! "

îşi îngroapă faţa în gâtul meu, iar eu îl zgârii pe spate: Plăcerea a atins punctul culminant în mine, dar încă mă cutremur şi încă mă resimt în timp ce-şi freacă şoldurile de mine.

-Termin.

Vocea lui e groasă în timp ce mă penetrează, şi memorez momentul când Jamie Streicher mi se oferă complet. Mormăie şi mi-o trage aşa tare, că sânii mei saltă, până când penetrările devin mai lente, şi el începe să respire mai adânc.

Nimic din viaţa mea n-a mai fost atât de real şi de potrivit.

-La naiba, Pippa!

Are gura lipită de gâtul meu. îmi inspiră mirosul, în timp ce-l mângâi pe piept, braţe şi spate.

Când mă sărută pe obraz, simt ca plutesc.

Apoi buzele ni se întâlnesc, şi ne zâmbim.

Nu-mi vine să cred că m-am gândit vreodată că nu pot să trăiesc aşa ceva.

CAPITOLUL 60

Jamie

La două zile după ce Pippa mi-a schimbat cu totul gândirea şi viaţa, mă apropii de localul unde mă întâlnesc cu Erin.

- Domnule Streicher, spune portarul, deschizând uşa, şi eu îl salut.

în mod şocant, Erin chiar a fost dispusă să stea de vorbă cu mine. Din fericire, e în oraş, şi serialul ei e în pauză. Restaurantul unde am rezervat masa e cunoscut pentru cât de discret şi de privat e, aşa că n -o să fim deranjaţi, chiar dac-o să fim recunos- cuţi. Ultimul lucru de care am nevoie e să apară poze cu noi şi să înceapă zvonurile. Ce e între Pippa şi mine e încă la început, şi nu vreau să provoc probleme.

Pippa. Mă liniştesc în clipa în care mă gândesc la ea.

Privighetoarea mea frumoasă. Pippa mea cea puternică, frumoasă şi curajoasă, care urcă pe scenă când e terifiată şi revine pe gheaţă.

Acum, că este a mea, nu e o opţiune să o pierd. N-o s-o dau în bară.

Sunt condus la masă, iar Erin e deja acolo şi scrie un mesaj. S-a mai îngrăşat la faţă, are părul mai scurt şi pielea îi străluceşte. Inima îmi tresaltă. N-o iubesc pe Erin, dar tot e plăcut să mă reîntâlnesc cu o prietenă veche, chiar dacă am rănit-o.

Apoi vinovăţia mă loveşte din nou.

. ‘i ' -ni. St când mă vede. îi apare un zâmbet larg pe fată ^^ X .

t x mă uit U burta ev
\ A* \

^iaA
SS—a.

sp'V mine. şi o îmbrăţişez. Miroase la fel cum îmi - 3 şampon fvuctat Ne aşerăm apoi la locurile noastre.

. . pe măsură ce mă acaparează emoţiile.

' ;\AV Axul ăsta? o întreb.

'.\c A'U mai tost aici cu agentul meu. spune ea relaxata.

* v ne ia comanda* şi. după ce pleacă, pulsul mi-o ia

Kt 0 şi trec direct la subiect, nu vreau sa-i irosesc timpul lui ..... adânc. iar ea pare să focă la tel.

Srer «v

-îmi pare tău...

Vreau să-ţi mulţumesc, spune ea în acelaşi timp.

Xe otîvîm derutaţi*

%

tr.n imt face semn.

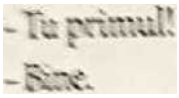

ins?*;? dm nou adânc. Un amestec de vinovăţie Şi regret nu se i~ococi ir. stomac.

- Vreau să-nu cer scure pentru ce s-a întâmplat intre noi. ştiu reom mu.: timp şi că eram tineri dar... îmi incrueişet braţele

k mcrt ş. mă gândesc la câte mişun refuzat atâta vreme. Chestiile istm px avea un efect de durată. Nsun fost clar cu tine legat de -s px să ofer ir.m-o relaţie, şi aia a tbst vina mea.

-Fotnml mă întreabă ea confuză.

- Ftm m care am reacţionat când credeai că poate eşti...

Mă ¡¿± $pre abdomenul ei. Pe internet scrie că e căsătorită» şi 71C mee pe mâna ei stângă. Pun

pariu că soţul ei n-a prr ¿rr _a: cinci a adat că e insârcinată.

~N-ar n. trebuit să reacţionez aşa. N-ar ti trebuit să te induc Leşa: de ce suntem. Am stricat totul pentru tine. Erin.

Am văzul cc sa scris despre tine, Urma să elevii până ţi am frânt inima, îl spun eu

,uPermode|

Erin mă priveşte şocată, şi am o senzaţie îndurerat.

O privesc, dintr odată nesigur.

-Nu-i aşa?

Erin izbucneşte în râs, iar eu o privesc confuz.

- Jamie, n-ai stricat nimic, spune ea, cu privirea luminoasă.

Mă încrunt când trec în revistă amintirile. Entuziasmul provocat de posibila sarcină, devastarea provocată de reacţia mea. Faptul că s-a retras din spectacolele de modă şi a dispărut de pe faţa pământului ani întregi. Profilul ei de pe IMDb conţine o listă de producţii cu buget mic.

- în primul rând, mă simţeam mizerabil să fac modeling. Tu auzeai că urma să devin supermodel, dar eu auzeam doar că eram prea grasă, prea slabă, prea urâtă, prea înaltă, prea scundă. înghite cu noduri, şi văd durerea din ochii ei, în timp ce clatină din cap. Niciodată n-am fost de ajuns. Zâmbeşte, însă fără umor. Când am conştientizat cât mi-a întârziat ciclul, primul meu gând a fost că o să am, în sfârşit, ocazia să mă las de modeling. E nasol, nu-i aşa? Nu e un motiv grozav ca să ai un copil.

îmi aduc aminte când Erin n-a mâncat la cină pentru că se întâlnea cu un designer în ziua următoare.

îşi pune mâna pe abdomen şi-mi aruncă un zâmbet amuzat.

- Deja îl iubesc pe copilul ăsta mai mult decât propria viaţa, dar, la 19 ani, ar fi fost *greu* să fiu însărcinată şi să am un copil.

- Dar ai dispărut, spun eu.

Erin ridică din umeri.

Trebuia să plec. Eram o adolescentă cu o viaţă nebună şi prea mulţi bani, cu care nu ştiam ce să fac. Nici măcar nu-mi plăceau majoritatea prietenilor mei, mi-era foame tot timpul şi-mi uram viaţa. Aşa că mi-am luat o casă pe plajă într-un orăşel şi am acut yoga câţiva ani. N-am avut internei sau televiziune prin ca- u, aşa că am citit, am pictat şi mi-am petrecut timpul cu femeile pensionate de pe strada mea. Zâmbeşte din nou, iar, de

ini I STFPHANIF ATU HF.R

data asta,

lmi ¡maginez viaţa ei intr-o casă de pe plajă, şi mi se strâ jnj nia. Se zâmbetul pare autentic. M-am întors la viaţa rea|â * , . pregătită, dar am facut-o aşa cum am vrut d ∘St

Urmeală ∘ paUZă ,Ungâ’în £a* P^sez îoate informaţijJe

simţea mizerabil, iar eu n-am văzut asta

-Uite ce e, nu eşti prima persoană căreia îi pare rău pentru mine fi.ndca joc mtr-un serial prost. Expresia ei devine crispată Dar mie îmi place. Mie şi lui Josh ne place să stăm în Vancouver Şi programul e foarte bun. Ajung acasă la cină în fiecare seară şi’ am weekendur e hbere. Ceilalţi actori şi echipajul sunt foarte tari Şl au adaptat totul minunat la sarcina mea.

înghit cu noduri.

- îmi pare rău că n-am văzut cât de nefericită erai!

îmi zâmbeşte cu tristeţe.

- Le aveai pe ale tale în anul ăla. Şi-n plus, dac-ai fi văzut asta, ai fi încercat să repari totul, în condiţiile în care eu eram singura care putea face asta.

îi procesez cuvintele şi încuviinţez. Are dreptate. Aş fi încercat să-i rezolv situaţia, iară să ştiu cum.

-Cum e mama ta?

- Mai bine.

Au trecut deja câteva săptămâni. Mama evită să vorbească despre terapie, dar e în regulă. îi ofer spaţiu. O să-mi dea detalii când va fi pregătită.

-Mă bucur, spune Erin.

Stăm în tăcere o clipă îndelungată şi, când mă gândesc din nou la vinovăţia pe care am simţit-o pentru ce am făcut, nu găsesc nimic.

Mi se ia o povară de pe umeri.

N-am distrus-o pe Erin. Femeia din faţa mea e o versiune mai puternică şi mai fericită a fetei pe care credeam c-am rănit-o.

Erin e mai rezilientă decât credeam. S-a chinuit, dar a ieşit învingătoare. în ultimele luni, Pippa şi-a tot învins fricile.

Mi-o imaginez în noaptea de Revelion, când a cântat pe scena.

Ala a fost momentul când mi am dat scama că sunt ind de ca. O senzaţie caldă şi luminoasă mi se răspândeşte

- Urni! spune Erin uimită. Un zâmbet rar de la i$_{ns}$ P'Cpt' Strcicher? înseamnă că e ziua mea norocoasă. ' arn'e

Pufnesc şi i zâmbesc şi mai larg. Foarte amuzant.

-Gata cu trecutul! Ce mai e nou cu tine?

- Am întâlnit pe cineva.

Spun cuvintele tară să gândesc. Pippa e cea mai imp$_{or}$t$_{arită}$ şi mai luminoasă parte a vieţii mele, şi sunt foarte entuziasmai în privinţa viitorului nostru. Mi se pare corect să-i spun lui Erin

Privirea îi devine blândă, şi-mi zâmbeşte.

- E fata pe care am văzut-o la ştirile sportive?

Râd. După ultimul meci, posturile de sport au arătat clipuri cu mine zâmbindu-i Pippei din spatele geamului.

„Streicher a blocat după ce a zâmbit!"

Prezentatorii au glumit ca fost prima oară când m-au văzut zâmbind în public.

- Da, ea e, încuviinţez eu, zâmbind.

Erin mă analizează, cu un zâmbet plin de afecţiune. Ştiu că e fencita pentru mine.

- Spune-mi totul despre ea!

Petrecem restul prânzului vorbind. îi arăt lui Erin înregistrarea de la Revelion, îi povestesc despre chitara pe care i-am cumpărat e Pippei şi despre excursia în Silver Falls şi-i arăt toate pozele cu Pippa şi Daisy pe care le am în telefon. Ea îmi arată poze cu nunta ei din Bali de anul trecut. Când îi spun despre gala caritabilă care urmează şi că o s-o duc pe Pippa să-şi ia o rochie, Erin îşi scoate telefonul şi-mi trimite o listă cu recomandări.

- De acolo îmi iau rochii, îmi spune Erin despre un loc aflat aproape de apartament. Dac-o să vorbeşti cu proprietara, poţi să stabileşti să aveţi magazinul doar pentru voi. Aşa o să se simtă cu adevărat specială, spune ea, cu licăriri în ochi

Cev» mi se .prinde în piep(când Pipp. n-avem cum sa intrăm în Jocul ăh / "c la Pala- Eu şi suntem împreună, şi sunt ciudat de eni• ’ umea sa afle «

După ce terminăm prânzul şi o Jb r” ”*a mas-bun, mă întorc pe jos pe străzile din v , ?ez pe Erin de ra- mai uşor ca înainte. ah couver, simţindu-mă

Relaţia cu Pippa o să fie de durată. Simt asta.

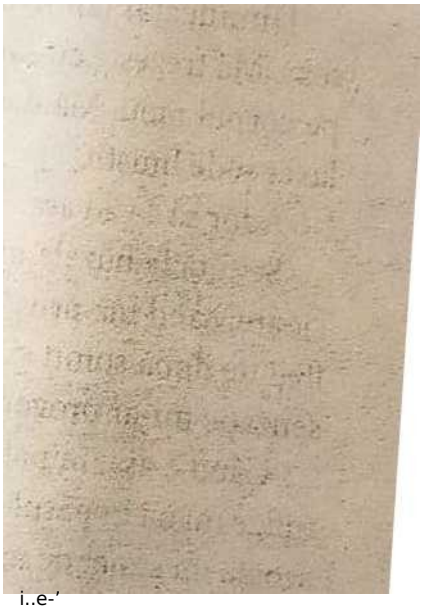

i..e-’

CAPITOLUL 61

Pippa

Dimineaţa, Jamie Streicher e cald, somnoros şi al naibii de sexy Mă trezeşte cu săruturi pe gât, în timp ce-şi plimbă mâinile pe corpul meu. Mă dau în spate ca să-l văd zâmbind, atât de relaxat şi de liniştit.

Ador să-l văd aşa.

Se uită la buzele mele, apoi simt un puls de dorinţă între picioare, când mă priveşte înfometat. Are părul ciufulit, ochii um- flaţi de după somn şi barba i se întinde pe maxilar. Ştiu exact ce senzaţie mi-ar provoca barba aia pe interiorul coapselor.

Când e aşa, în pat, Jamie Streicher e de-a dreptul delicios. îşi înfige mâna în părul meu şi mă trage spre el, iar, când mă sărută, scoate un sunet de uşurare.

- Hai să facem duş! şopteşte el, şi încuviinţez.

Peste câteva minute, sub jetul cald de apă, Jamie îmi mai provoacă un orgasm doar cu degetele.

- Aşa, călăreşte-mi mâna, privighetoareo! Bucură-te de orgasm, şopteşte el, când încep să mă înclin pe pieptul lui şi mă încordez în jurul lui. Când termin, se întinde după prezervativul pe care l-a pus pe pervazul de lângă duş, mă întoarce, îmi pune mâinile pe faianţă şi mă pătrunde. E un pic cam prea mare pentru mine, dar un val de căldură mă

copleşeşte când ne dezlănţuim împreună. Nu mâ mai satur de tine.

. c|e lui sunt o şoaptă disperată în urechea mea, şi simt ^¡decSldurî ferici,S ?ısa,isftcută- c: «i simt la fel.

' ic insistă să mă spele pe păr şi-mi masează scalpul cumiş- J lente- ferme şi ameţitoare.

-Cunie?

-Sunt topită.

Ţm ochii închişi şi mă relaxez în timp ce-mi masează muşchii je |a ceafa. Râsul lui adânc mă face să zâmbesc.

_ Foarte bine.

Aş putea să mă obişnuiesc cu asta. Pe cuvânt c-aş putea.

- Reaminteşte-mi de ce trebuie să mănânc micul-dejun stând în poala ta? îl întreb pe Jamie în timp ce beau cafeaua.

Daisy îşi mănâncă şi ea micul-dejun, eu citesc ştiri din industria muzicală şi Jamie se uită la un meci vechi în care a jucat cu Calgary. Au un alt meci diseară, motiv pentru care are dimineaţa liberă, şi ştiu că are emoţii să joace din nou împotriva lui Rory.

-îţi prinde bine, minte el, în timp ce mă strânge de şold.

- Poate ţie.

Râd, şi el mă recompensează cu un sărut pe tâmplă.

Mâncăm în tăcere câteva minute, apoi mă mângâie pe spate.

-Ai vreo veste de la Ivy?

-Nu. în primele zile, mi-am verificat e-mailul încontinuu, dar era epuizant să fiu mereu în aşteptare. Acum, îl verific doar de câteva ori pe zi. Dar e în regulă. Sunt fericită c-am făcut asta. Nu pot să controlez ce decizii ia ea, dar, dacă ea a fost interesată, poate şi alţii vor fi.

-Jamie mă ascultă cu atenţie.

Ridic din umeri şi zâmbesc.

-Sunt mândră c-am făcut asta. A fost greu şi înspăimântător, dar am facut-o.

„Aşa e, îmi spune el mulţumit, în timp ce-mi dă o şuviţă pe upă ureche. Şi eu sunt mândru de tine. Ar trebui să

plecăm, îmi zice, după ce se uită la telefon.

- Unde?

Să ţi cumperi hia pentru galã, îmi răspunde el zâmbind

Magazinul mic e gol când ajungem acolo. Ne întâmpină doa o femeie trecută de 40 de ani, cu părul tuns scurt şi un zâmbet larg. Din exterior, magazinul pare modest, nu are decât o rochi expusă în vitrină, dar, înăuntru, o mulţime de rochii uimitoare se revarsă din tavan, decorate cu pene, paiete şi mărgele. Unele sunt simple, dintr-un material moale. Altele sunt opere de artă, cu mii de muguri ca de flori cusuţi pe ele. Una are un decolteu până |a buric. Rochia aia mă sperie.

- Bine aţi venit! Tu trebuie să fii Pippa.

Se prezintă ca fiind Miranda, proprietara.

- jamie, poţi să închizi uşa, te rog?

Când o privesc confuză, îmi explică de ce i-a cerut asta.

- Iubitul tău a vrut să avem magazinul doar pentru noi în dimineaţa asta.

Jamie> îmi face cu ochiul. Când a spus că vrea să-mi ia o rochie, am crezut c-o să mă ducă să mi-o cumpăr cu cârdul pe care mi l-a dat. în nici un caz nu m-am aşteptat la aşa ceva.

- Fiecare rochie e unică şi specială.

Ochii Mirandei strălucesc, iar vocea ei are o energie calină minunată, ca Hazel când predă yoga. Mă simt imediat în largul meu aici.

- Ce zici, începem să căutăm o rochie la fel de frumoasă ca tine?

Roşesc şi încuviinţez repede. Mă duce în spate, unde zona cu oglinzi e înconjurată de perdele groase din catifea roşie. în faţa cabinelor de probă e o canapea maro din piele. Mă aşteaptă câteva rochii. Una îmi atrage atenţie. E un albastru-gri, cu câteva nuanţe mai închisă decât ochii mei. Flori închise la culoare curg pe fustă, creând iluzia că se revarsă din corsaj. E greu să-mi dau seama de forma rochiei când e pe umeraş, dar culorile bogate strălucesc în

lumina caldă a magazinului.

Miranda a scos câteva rochii care s-a gândit că mi se vor potrivi pentru acel eveniment anume. Jamie ia loc pe canapea cât

-abina de probă şi mă dezbrac. Miranda mai vine din -And ca să ajusteze dimensiunea, să mă ajute cu fermoa- L-ând111 tl j <os 0 rochie, dar nimic nu mă încântă.
|ll! • -hia albastră ultima, dar, în clipa în care o trag pe mine, Las roc

«¡tiu că ea e.

Materialul e moale, şi ceva din greutatea rochiei pare divin. Studiez detaliile în oglindă, culorile îndrăzneţe, forma delicată. \§ta e rochia. Corsajul e din catifea, şi, când Miranda încheie fermoarul, îmi vine ca turnată. Rochia asta e versiunea îmbunătăţită a rochiei pe care am purtat-o la petrecere. Miranda iese din cabina de proba, şi inima îmi explodează de fericire când mă gândesc c-o să merg la gală îmbrăcată în rochia asta şi la braţul lui Jamie.

- Pippa, arată-mi, spune Jamie!

Ies, şi, în clipa în care mă vede, în ochi ii apare pasiunea Dintr-odată, devin timidă, dar nu pot să ignor scânteile care îmi apar pe piele în timp ce el mă admiră. Miranda a plecat, oferin- du-ne spaţiu.

- îmi place asta, spun eu.

jamie mă priveşte îndelung, apoi închide ochii, de parcă încearcă să revină la realitate. După aceea, îşi schimbă oozitia

-La naiba, Pippa!

îmi spune numele ca pe un blestem, şi râd

-Ce e?

Se uită din nou la mine şi îşi încordează maxilarul. Inima îmi bate cu putere când vine la mine şi mă sărută.

Nu pot să respir bine şi sunt ameţită.

- Eşti frumoasă, spune el încet.

-Tu mă faci să mă simt frumoasă, îi zic eu zâmbind.

Mă priveşte de parcă vrea să-mi spună o mie de lucruri frumoase şi pline de iubire. Dar doar îmi zâmbeşte.

- Foarte bine. Apoi se uită spre rochie. Vrei rochia asta?

-Cât costă? îl întreb eu mai întâi.

Jamie pufneşte şi clatină din cap amuzat.

-Spune-mi, insist eu.

-Nu.

Mă priveşte amuzat şi zâmbeşte.

-Vrei rochia asta? mă întreabă din nou.

Chitara a costal foarte mult, iar acum asta? Nu ştiu ce să spu

- Pippa. îmi ridică faţa spre el, iar privirea lui e fermă, cald* afectuoasă şi serioasă. Privighetoare, orice vrei e al tău. Când vorba despre line, banii nu contează, pentru că orice merită ca să te tac fericită.

N-ar trebui să-mi placă asta. Nu sunt o persoană materialistă şi banii nu sunt importanţi.

însă faptul că Jamie e generos şi vrea să mă facă fericită mă topeşte.

-O să-ţi cumpăr rochia, şi tu n-o să comentezi. O să-ţi mai cumpăr lucruri, şi n-o să comentezi nici atunci. Ne-am înţeles?

încuviinţez, fără să spun nimic, şi încerc să nu zâmbesc când îi văd expresia satisfăcută şi posesivă. Cred că sentimentul ăsta care m-a cuprins se numeşte beatitudine.

- Foarte bine.

Mă sărută, apoi se aşază din nou pe canapea, şi, pentru a mia oară, admir felul în care se mişcă, cu atâta forţă şi graţie. Nu cred c-o să mă satur vreodată de asta. Arată apoi spre cabina de probă.

- Acum, du-te să te schimbi, ca să te scot la prânz!

îmi opresc un zâmbet. Miranda apare din nou ca să marcheze modificările, apoi mă ajută să mă dezbrac. Mă leg la şireturi când primesc notificare că am un e-mail. Ar putea să fie de la Ivy Matthews, aşa că îl deschid, dar rămân mască văzând de la cine e.

Putem să vorbim? Ţi-am trimis mesaj, dar cred că (i-ai schimbat numărul.

Mâinile îmi tremură în timp ce-i citesc mesajul iar şi iar.

- Pippa, eşti bine? mă întreabă Jamie.

îmi dau seama că stau aici de ceva vreme. De cât timp

mă uit la mesaj, îngheţată? înghit cu noduri. încă tremur de furie.

- Pot să intru?

Parcă simte când sunt supărată.

- Da, răspund eu încet.
- Ce se întâmplă?

Vocea lui atât de atentă şi de îngrijorată mă emoţionează

-Zach mi-a trimis un e-mail. îi arăt telefonul. Simt cum mă copleşesc furia şi resentimentele şi expir frustrată. Mi-a trimis un mesaj în ziua când te-ai întors din deplasare, dar l-am blocat Nu vreau să vorbesc cu el. Nu ştiu de ce-mi scrie. Nu vreau chestia asta.

Inima îmi bate cu putere în timp ce Jamie se uită la citeşte mesajul.

-Dece nu mi-ai spus?

- L-am blocat. Am crezut c-o să se oprească

Inspir adânc şi încerc să dau laoparte toată furia provocată de Zach, dar nu merge. r c

telefon şi

_ S-a întâmplat în ziua de dinaintea înregistrării cu Ivy. Nu voiam decât să uit de el şi să mă concentrez.

-Te înţeleg, spune Jamie oftând, apoi se uită la mine. Ştii că poţi să-mi spui despre chestiile astea şi să găsim soluţii împreună.

îl privesc, iar el se uită la mine îngrijorat.

-Ştiu. îmi iau telefonul, deschid e-mailul şi-l blochez şi acolo. Gata. Va trebui să ţinem ferestrele închise, în caz c-o să-mi trimită un porumbel data viitoare.

Jamie râde şi mă sărută pe obraz, apoi mergem să vorbim cu Miranda. Nici unul nu vrea să-mi spună cât costă rochia, aşa că nu-mi rămâne decât să stabilesc o oră cu Miranda când să vin să iau rochia, după ce vor fi făcute modificările.

După ce îi mulţumim şi ne luăm bun-rămas, Miranda se apropie şi-mi şopteşte:

- Lenjeria e inclusă în preţul rochiei.

îmi face cu ochiul, şi îi zâmbesc. Miranda e minunată, dar nu cred că vreau să-mi cumpere lenjerie.

După prânz, ne ducem acasă, pentru ca Jamie să tragă un pui de somn înainte de meci, iar eu îi scriu lui Hazel despre evenimentul din Whistler. Cum face parte din echipă, o să vină şi ea.

Avem o problemă. Tocmai am văzut lista cu invitaţi, îmi scrie ea.

???

Când am verificat ultima oara, încă n-o

definitivaseră O *să-ţi trimit e mailul. încă*

încearcă să vândă ulf

mese. Masa 16 o să fie o problemă. *e e*

Primesc e-mailul, şi mi se face greaţă când văd cine r

masa 16. sta ∗a

Zach Hanson.

4

CAPITOLUL 62

Jamie

în seara aia, atmosfera din arenă e tensionată. Toată lumea e încordată – jucătorii, antrenorii, fanii.

Zach *i-a scris.* îmi amintesc faţa Pippei de dimineaţa, şi sângele îmi clocoteşte. Pippa e a mea, iar el are tupeul s-o contacteze.

înainte de meci, mi-a arătat, cu reticenţă, lista cu participanţi. 0 să vină şi Zach la gală, şi ştiu că face asta doar pentru ea.

„Nu trebuie să vii", i-am spus.

Participarea mea e obligatorie, dar nu şi a ei.

însă, în loc să dea înapoi, Pippa s-a îndreptat, hotărâtă.

„0 să vin. N-o să-l las să mă sperie."

Dumnezeule! Inima mea e în mâna Pippei.

Pe gheaţă, celălalt portar prinde pucul, şi se aude fluierul. Mă încordez când îi văd pe Miller şi Volkov prinşi într-un schimb încins de replici.

Nu ştiu ce plan are antrenorul echipei Calgary, dar echipa noastră a fost ţinta unor lovituri urâte toată seara. Arbitrii nu par să le observe însă, iar asta doar îi aţâţă pe fani şi pe cei din echipa noastră. Miller a revenit la atitudinea lui arogantă, de om pus pe harţă.

Energia negativă pluteşte în aer precum ceaţa. Simt c-o să

urmeze o bătaie.

Unul dintre fundaşii de la Calgary fl împinge cu c cantul nostru din linia a treia cu mult dună *ra* fWa Pe ata- pucul unui coleg. Pa^az|

Nu se aude fluierul.

Volkov ţipă ceva la jucătorul celeilalte echipe, şi tensi dă în clocot. Miller se duce între ei, rânjind fără umoH^^ asta, e diferit. Mai rece. Nefericit. Enervat. n seara

Arată ca tatăl lui, care e un nemernic bogat şi mizerabil ca mă uit cum Miller îl provoacă pe Volkov, mă întreb cât d» ?d a moştenit de la tatăl lui. mu te

Meciul se reia. Echipa noastră încearcă să bage pucul în poar ta echipei Calgary, dar Miller îşi trece crosa între picioarele lui Owens. Fanii sunt în picioare, huiduie şi cer penalizare.

Se aude fluierul când portarul echipei Calgary prinde pucul Mă întorc pentru o gură de apă şi o văd pe Pippa în spatele geamului. îmi zâmbeşte şi-mi face cu mâna. O salut şi-mi pulverizez apă prin mască. Nu mă gândesc decât la cât de bine arată în tricoul ăla. Tricoul meu. Simt o presiune în piept când o văd aici, cum a venit să mă susţină şi să-mi poarte numele cu mândrie.

Fata asta înseamnă tot pentru mine.

Jucătorii se aşază în poziţii ca să reia meciul. Se aude fluierul, iar Miller îi pune piedică unuia dintre jucători.

Parcă nici măcar nu-şi dă silinţa. Parcă nu-i pasă de hochei. Când îi pasă, e de neoprit, şi de asta continuă să fie în echipă. însă nu mai are pasiunea pentru joc.

într-un final, e pus în boxa de penalizare, şi toţi din arenă izbucnesc în urale. Oamenii lovesc geamul, şi Miller le răspunde arătându-le degetul mijlociu.

Inspir adânc. Acum, înţeleg ce se întâmplă. Făcea genul ăsta de lucruri când eram adolescenţi. Tatăl lui îi spunea ceva ce-l supăra, şi el era iritat pe gheaţă. îi enervează pe jucători, îi irită pe fani, joacă rolul de tip

rău, pentru ca toţi să-l vadă aşa cum se vede el însuşi. Tipul se urăşte şi se chinuieşte pe gheaţă, în speranţa că cineva o să-i ofere ce merită,

Când se termină penalizarea lui de două minute, intră din nou în joc. Ia pucul imediat şi se îndreaptă direct spre poarta mea

mine. Din fericire, acesta se loveşte de poarta, pi

PuCU'Xă mă loveşte cu crosa.

danPeSte°. ¡a foc. Aud fluierul în depărtare, deoarece fanii sân?

ele,."nostru şi lovesc geamul.

ot|ătn)uru strjg5 Qwens, punându-se în faţa lui Miller. provoacă din

priviri. Energia scapără între noi şi

,en%"^a întâmplat, Streicher?

' Eşti cam prost dispus în seara asta.

' f C semn lui Owens să se dea laoparte, iar acesta mă ascultă, .? rămâne cu ochii pe noi. Restul jucătorilor ne-au încercuit

şi aşteaptă.

Bătaie, bătaie, bătaie", scandează fanii din spatele geamului. Bătaia care am simţit că urmează e între mine şi Miller.

Ne-am bătut o singură data. Aveam 16 ani. A venit prost dispus la antrenament, după ce i-a spus tatăl lui ceva, şi s-a purtat la fel ca în seara asta.

- Ce, o să mă loveşti? Tocmai tu, din turnul tău de fildeş? Jamie Streicher, cel mai responsabil tip din arenă.

Zgomotul din jurul nostru dispare, şi-l privesc, scrâşnind din dinţi.

- Haide, doar o merit, nu-i aşa?

Îmi încleştez pumnii. El a fost cel care s-a schimbat. El a fost cel care a devenit un nemernic. Cândva, îi păsa de hochei, însă, acum, e o mare glumă pentru el.

Totul e o glumă pentru el.

- Haide! mă întărâtă el.

Mi se urcă sângele la cap. în NHL, ambii jucători trebuie să

fie de acord cu o bătaie, altfel jucătorul care o instiga primeşte penalizare, iar celălalt – nu. » j

Toată furia pe care am ţinut-o în mine ani la rân , P[rov] de tipul care a fost prietenul meu cel mai bun, iese a supr dă pe dinafară. îmi scot mănuşile.

Mulţimea izbucneşte în urale. Portarii nu se a P niciodată.

îmi dau jos casca, şi geamul din spate se zgudu.e, dm cauza fanilor Arbitrii şi tuşierii se aşază în jurul nostru, pregătiţi să întrerupă bătaia dac-o să meargă prea departe. Pana atunci însă, ne lasă să ne rezolvăm singuri treburile, pentru ca aşa se rezolvă [Pr]17ntăzn[h]e" să mă uit la Pippa. „„

vreau să-mi apară în faţa ochilor expresia ei ingnjorata.

- în sfârşit, spune Miller. /.narf<»

îmi dau jos protecţiile şi le arunc jntr- p J

îmi u[d]u j » „r CTătpste să mă lovească, msă n blochez Patinez spre el, şt se pregate tM

pumnul. îl lovesc apoi în maxilar şi, peste P t ■

colţul ochiului.

se dezlănţuie haosul. Zboară pumni peste tot în timp ce jucătorii se eliberează de^^mnXotZ sari de

tricouri şi împart lovituri, tnergid u *

Niciodată n-am auzit atâta gălăgie aici Sângele îmi ia foc, alimentat de adrenalină, în timp ce eu şi Miller ne vărsăm fona unul

Bătaia e furie primară. îl apuc de tricou, el ma inşfaca de al meu şi ne lovim. Durerea pare cathartică, şi sunt ud pe faţa. Am sânge în gură, şi lui Miller îi curge din sprânceana.

Se aud fluiere peste tot, iar pe teren e un amestec de mâini şi picioare, căşti care se rostogolesc pe gheaţă, jucători aruncaţi unul peste celălalt, tricouri rupte.

Fanii o iau razna.

îi mai dau un pumn şi aştept ca Miller să-şi revină, în timp ce jucătorii se chinuiesc să ne despartă. Dorinţa de bătaie din ochii lui se stinge. Miller îşi trage sufletul şi se uită la mine.

- E gata? mă întreabă.

Se referă la bătaie, dar eu cred că vorbeşte, de fapt, despre tensiunea dintre noi din ultimii şapte ani. Mă şterg la gură cu dosul palmei. Sângele mi se întinde pe piele. Respir greoi, şi adrenalina îmi curge prin vene.

Ceva se schimbă între noi, şi toată furia mea dispare. Nu mai vreau să fiu furios, vreau doar să merg mai departe. Mă uit

~ -Hvsie îngrijorata „• .
ge *mima.* a. $1 mi se *strâfi*

Nu mai vreau să-i port pică, pentru că vi ♦ frumoasă, fi fac semn Pippei, s.o a v>afa e prea SCUr(.

Mă aştept ca Ward să fie supărat când bine_ ?
boxele de penalizare, însă e tot numai unT!"0SUn(trunisi în -
Da,egata,iispunluiMij|e H unzambet. ?n rî'''Pr'vesc în ochi.

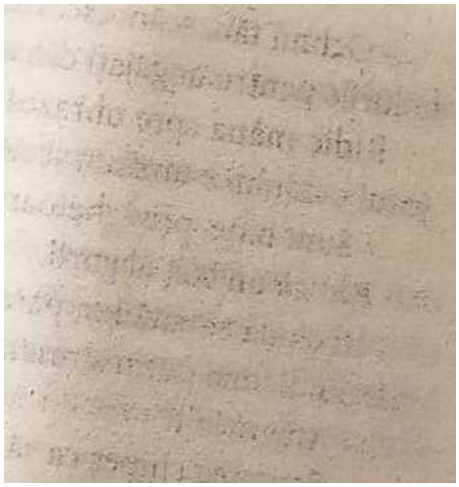

CAPITOLUL 63

Pippa

- Ochiul tău, scâncesc, când Jamie ma găseşte pe unul dintre holurile pentru angajaţi din arenă.

Ridic mâna spre obrazul lui, atentă să nu-l ating. Zona din jurul ochiului e umflată şi se învineţeşte, şi are buza spartă.

-Sunt bine, privighetoareo.

Ridică un colţ al gurii.

în ciuda vânătăilor, pare mai puţin împovărat decât înaintea meciului, mai puţin stresat.

- Arăt oribil?
- Eşti prea chipeş ca să arăţi oribil. Eşti şi mai sexy cu ochiul vânăt.
- Crezi că sunt chipeş? mă întreabă el amuzat.
- Ştii bine că da. Eşti autoritar şi vrei să fie toate ca tine, dar nedrept de chipeş.

Zâmbetul i se măreşte. Observ cum îşi pune mâna pe

spatele meu, în timp ce mă conduce pe hol spre parcare. Mă uit din nou la el. E atât de înalt şi are părul încă umed de la duş. Mă uit apoi la buza lui şi ştiu că par îngrijorată.

Jamie râde şi se opreşte.

- îţi promit că sunt bine. îmi ridică mâna la piept şi îşi pune palma peste a mea, ca să-i simt bătăile liniştite ale inimii. Simţi asta?

Mă priveşte cu un amuzament plin de afecţiune. încuviinţez şi nu pot să-mi iau privirea de la el.

.încă bate. ....

u. dudiază şi pare ca vrea sa spună mai mult.

Ce s-a întâmplat pe gheaţă?

Mâ mângâie absent pe mână şi işi mută privirea.

' pu şi Miilor am rezolvat ceva ce s-a strâns de mult timp.

K am auzit niciodată arena ca-n seara asta. Fanii erau furioşi • 'nsetaţi de sânge. M-a durut să-l văd pe Jamie bătându-se, dar, f acelaşi timp, ani simţit şi o presiune între picioare. Arăta ca un războinic, emana forţă, putere şi brutalitate.

Era sexy-

Mă mângâie din nou, şi-mi amintesc de noaptea trecută, când s-a aşezat pe mine. îmi amintesc expresia lui plină de agonie când a terminat. Simt fiori în centru când mă gândesc la asta.

- Hai acasă!

îşi plimbă privirea pe faţa mea, iar eu mă uit din nou la tăietura de la buza lui.

în seara asta, o să am grijă de portarul meu.

Jamie se încruntă când vede cada imensă plină cu bule. Baia lui miroase a gel de duş de vanilie. Nu poartă decât o pereche de pantaloni de trening care-i atârnă pe şolduri, şi încerc să nu mă las distrasă de muşchii lui în formă de V care duc spre talia pantalonilor.

-Treci înăuntru! îi spun eu, arătând spre cada.

Ridică din sprâncene şi scânceşte. Vânătaia din jurul ochiului are o nuanţă mai intensă.

-Vrei să fac baie cu spumă, spune el pe un ton neutru.

-Da. O să te ajute să te simţi mai bine.

în ochi îi sclipeşte pasiunea, şi-mi amintesc din nou cum m-a pătruns aseară şi mi-a gemut în păr. Se uită la buzele mele şi îşi plimbă limba peste buzele lovite.

-Doar dac-o să intri cu mine.

Presiunea dintre picioare se intensifică, şi fierbinţeala îmi cuprinde gâtul.

-Bine.

O privire cu subînţeles îi apare în ochi.

("And Işi dâ)<«P'"i,Ul de'a '"«• Are ncW tr;.A ce-mi place. Puţină mândrie, mullă excit,re^opn. .dctale care tmi dă fiori-«i «h* "«•*»«• c4nd mtrâ 1„ e'vwsde urcase, şanţurile abdomenului, umerii puternici ,i („',„7 Se lasâ în apă şi mă fixează cu privirea.

_E rândul tău,

un zâmbet periculos îi apare pe buze.

Anticiparea îmi pompează în vene. îmi dau jos tricoul ,m pun pe dulap, apoi continui să mă dezbrac.

- Mai lent!

Se reazemă de marginea căzii în timp ce mă priveşte. Cu ţOa te că limbajul corpului său e relaxat, privirea lui e hotărâtă hp cercetează. Aşa arată şi pe gheaţă când studiază fiecare mişcare

Mă dezbrac lent şi simt cum căldura mi se strânge între pi cioate pe măsură ce privirea lui se umple de dorinţă. într-un fi nai, sunt goală, şi un muşchi îi zvâcneşte în maxilar.

Pun un picior în cadă şi rămân fără aer.

-E fierbinte, şoptesc eu.

-Treci aici! •

Se apleacă şi mă ghidează între picioarele lui. Mă lipeşte de pieptul lui, ca atunci când am folosit jucăria. Penisul lui e lipit de spatele meu şi-mi provoacă fiori. Oftez relaxată când mă înfă şoară cu braţele, lipindu-mă de el.

-Aşa e mai bine.

îi simt vibraţia vocii în piept, şi stăm acolo, într-o linişte confortabilă, în timp ce aburul umple baia. îl mângâi lent pe coapse şi îl simt că se relaxează. într-un final, mă mângâie pe umeri şi începe să mă maseze.

- Cum ţi-e faţa?

- Nu simt mare lucru acum, spune el râzând, apoi mă sărută pe umăr, şi zâmbesc. Tu eşti modul perfect de a-mi distrage aten ţia de la asta.

Mă mângâie între sâni. Atingerea lui e uşoară, ca un fluture, dar o simt în tot corpul. N-am mai făcut niciodată asta cu un bărbat. Să stăm pur şi simplu în cadă şi să ne

explorăm corpurile.

stătvul şi rămân fără aer când simt presiunea ascu-

penisul cum ii pulsează lipit de spatele meu. şi mă sâ-

v ţ-vţnri *A te odihneşti, ii şoptesc.

... un stare, apoi trece la celălalt. Senzaţia mă

e? mă întreabă, ignorând ce i am spus.

-Bsae.

^hşd ochii când mă ciupeşte, şi centrul mi se încordează. v.: e ¿şa caldă, iar corpul lui lipit de al meu îmi dă o senzaţie de

— ¿xrc Capul meu vine perfect pe umărul lui când mă topesc

- [1] e-

\[â sărută pe tâmplă.

-Unde simţi asta, privighetoareo?

-înpkpL

,?"ez în timp ce mă mângâie, creând o stare delicioasă de ameşajS-

- Şi unde altundeva?

iWmwfflb. are o voce aşa sexy, mai ales când îmi şopteşte

-între picioare.

-Xu, zău.

0 spune de parcă nu e surprins.

Încuviinţez, cu ochii închişi Şi oftez din nou când mă masează pe sâm

- S£â gândesc întruna la noaptea trecută, îmi spune, în timp ce câ sărută pe ureche, şi sunt străbătută de un fior.
- Şi eu Şi la dimineaţa asta.
- Pippa, e un vis să te văd cum ai orgasm, şi sunt

dependent de ¿sa. l*iâna ii coboară pe abdomenul meu, lăsând în urmă atingeri uşoare pe care le simt peste tot. Mi-am imaginat cum îţi provoc orgasm în mii de moduri diferite. Aplecată peste masa din Ş^câtarie. Pe bancheta din spate a maşinii mele. în patul meu. k patul tău.

Tresar şi mă încordez când îşi trece mâna peste clitorisul meu.

îmi acoperă vaginul cu mâna, şl îmi ridic Instinctiv în cântarea atingerii. Clitorisul îmi arde de dorinţă când? ping picioarele înspre ale lui. mi W

-Ce înfometată eşti! Fără să-şi mişte mâna, mă m umăr, şi-mi ridic şoldurile din nou. Atât de înfometată!

-Te joci cu mine.

îi aud râsetul mulţumit.

-Ce vrei?

- Atinge-mă! Trage-mi-o! Umple-mă, Jamie!

Nu-mi vine să cred cuvinte îmi ies pe gură. N-am mai ce sp$_{Us}$ i acelaşi timp, nici n-am mai niciodată aşa ceva, dar, [illegible] îi ciodată ce simt acum.

Jamie mormăie, excitat.

- Mă termină gura ta frumoasă şi murdară.

Mă sărută pe ureche. Simt cum mi se strânge fierbinţeala jos în stomac şi ştiu că, orice o să facă, n-o să dureze mult până când o să-mi provoace orgasm.

- Arată-mi ce vrei acum!

îmi pun mâna peste a lui şi o las mai jos, apăsând pe două dintre degetele lui aproape de intrarea mea. Mă pătrunde cu ele, şi scâncesc. Mă arcuiesc în braţele lui când simt cât de delicios e când mă întinde.

-Aşa? întreabă el, arogant.

- Ştii foarte bine că da, reuşesc eu să spun.

- Ce altceva? De ce mai ai nevoie ca să ai orgasm?

- Clitorisul, reuşesc să şoptesc eu sugrumat.

Mă ţin de coapsele lui şi încerc să respir.

îşi apasă palma pe clitorisul meu şi o trece peste el odată cu mişcarea degetelor. îmi dau ochii pe spate. Sunt ameţită de intensitatea atingerii.

- Aşa, îmi şopteşte el.

Simt că iau foc când îi aud tonul satisfăcut.

- Ce fată ascultătoare! Ce repede înveţi! Eşti pregătită să ai orgasm? f > • • • . '

încuviinţez disperată.

- Foloseşte-ţi cuvintele!

i 'nşcsc eu să spun în timp ce gem. Trebuie să termin. ^Vrog' ' vibrează în ceafă, şi îi simt penisul lipit Mormăit«’

când mă implori.

■ * dnaie degetele în mine şi găseşte locul care îmi goleşte [ll1]pcsetele lui sunt puţin cam prea groase, însă durerea aduce mai aproape de orgasm. Cealaltă mâna şi-o în- [U?]°iarâ în jurul gâtului meu, tandră, dar posesivă. Nu-mi doresc decât să fiu a lui.

Scâncesc la pnmu hori.

-Da.

Are un ton arogant, şi aş vrea să-i vad faţa.

-Acolo e, nu-i aşa?

Tremur în timp ce presiunea se înteţeşte. Când atinge locul ala. tot corpul mi se umple cu o senzaţie intensă.

-Jamie, scâncesc.

E prea bine. Prea mult. Fricţiunea de pe clitoris, braţul lui în jurul taliei mele, lipindu-mă de el, buzele lui lipite de tâmpla mea, degetele lui groase care mă pedepsesc. Electricitatea îmi curge prin muşchi în timp ce valul devine mai puternic.

Ating punctul culminant, după care mă prăbuşesc.

- O să termin.

Cuvintele sunt nişte adieri în timp ce tremur, suspendată, şi plăcerea radiază din centrul meu.

Mă încordez pe degetele lui, lipită de el din cap până-n picioare şi zvârcolindu-mă sub extazul pur al orgasmului provocat de Jamie Streicher.

- E aşa bine. Ce fată ascultătoare! E perfect. Exact aşa, iubito. Eşti aşa strâmtă în jurul degetelor mele, îmi şopteşte el în timp ce termin.

Mă las pe spate, şi Jamie mă mângâie pe coapsă, cât îmi revin, Oftează sugrumat.

-Ador să fac asta.

Te pricepi foarte, foarte bine la asta, spun eu plutind.

[resar] când îmi atinge clitorisul şi râd.

' E prea sensibil.

îi simt râsul în păr, iar asta îmi pune un zâmbet tâm în timp ce Jamie mă lipeşte iar de el. [P] fyă,

Când ieşim din cadă, insistă să mă usuce. E încă tare ■

îmi pune prosopul în jur şi-mi zâmbeşte, îi ating penisul Cân<J

Mormăie, şi îi zâmbesc în timp ce-mi plimb degetul te vârful lui, peste picătura de lichid de acolo. îl ridic apoi l$_a$ k şi-l gust, cu ochii închişi. Când îi deschid, are o expresie înd rată, privirea înceţoşată şi maxilarul încordat.

Ador momentul ăsta, când am putere completă asupra In- imi vine o idee, şi-mi muşc buza. Apoi mă întind după tricou Sunt din ce în ce mai nerăbdătoare, deoarece cred că o să-i pi$_{ac}$£ ce o să urmeze. Cu tricoul într-o mână, îl duc spre dormitor

-Ce...

Se opreşte când îl îmbrac şi îşi plimbă privirea peste silueta mea, plin de dorinţă.

- La naiba!

Mă las în genunchi, şi privirea i se întunecă.

CAPITOLUL 64

Pippa

-La naiba! spune Jamie din nou, cu maxilarul încordat.

Dorinţa şi afecţiunea se amestecă în pieptul meu în timp ce-l mângâi şi-i urmăresc expresia concentrată. Jamie e atât de special şi merită să fie îngrijit aşa cum are grijă de toată lumea. Şi, la ce expresie are în momentul ăsta, plină de încredere şi disperată după mine, îl iubesc atât de mult.

îşi înfige mâinile în părul meu, în timp ce mă joc cu el. Penisul lui e perfect, fără doar şi poate. Gros şi lung, neted şi tare, şi, când ling lichidul din vârf, apare şi mai mult.

-0 să-mi porţi tricoul în timp ce-mi faci sex oral.

0 spune de parcă nu-i vine să creadă, şi-i zâmbesc din nou. -

Da.

Îmi pun buzele în jurul lui şi văd cum privirea îi sclipeşte cu intensitate şi concentrare. E gros în gura mea, abia încape. Asta mă face să-mi încordez muşchii intimi. îl iau cât de mult pot, apoi îl sug, iar el îşi lasă capul pe spate, scoţând un geamăt torturat.

Zâmbesc şi repet mişcarea. Lent. Atât de lent! Ştiu că i s-a mai făcut sex oral, dar flacăra din piept care a devenit mai intensă în ultimele luni vrea ca asta să fie cea mai bună partidă de sex oral <iin viaţa lui.

îi sug penisul intr-un ritm chinuitor. Vreau să se gândească la momentul ăsta mult timp de acum încolo.

■ Privighetoareo, mă termini, spune el pe un ton gutural.

Faptul că-l torturez mă face să mă umezesc din nou – Mai devreme ai zis că vrei mai lent.

Pufneşte un râset ascuţit şi îndurerat.

-La naiba!

Menţin ritmul lent şi ferm. îmi plimb limba peste vârful 1 a
fiecare dată când mă retrag, doar ca apoi să-l iau cât de mult [6] Mormăie şi îşi înfige degetele în părul meu. E tandru, dar îe încordează de fiecare dată când sug.

- La naiba! O să am un orgasm aşa puternic. Se uită apoi la tricoul meu. Tu facându-mi sex oral în timp ce-mi porţi tricoul e cel mai sexy lucru pe care l-am văzut vreodată.

Simt un vârtej de plăcere şi zâmbesc cât am gura ocupată cu el. Ador asta. Ador să-l fac să se simtă aşa. Ador să-l am pe bărbatul ăsta la degetul mic.

Geme încet şi-mi pulsează în gură, însă nu mă grăbesc. Menţin ritmul ăsta. îl cuprind cât mai mult şi-mi plimb limba peste el. Sunetele pe care le scoate sunt incredibile. Nişte gemete joase chinuite, de parcă e rănit şi n-o să-şi revină niciodată.

- Da, geme el din nou şi mă priveşte fascinat Da. Acum. O să termin, Pippa.

îl încurajez din priviri în timp ce mormăi aprobator. Jamie se încordează.

- La naiba, iubito, da!

îşi revarsă lichidul sărat în gura mea şi îşi încordează degetele pe capul meu.

- Pippa. Ador ce-mi faci!

îmi umple gura, şi înghit tot. Mă priveşte de parcă i-am furat sufletul şi nu-l deranjează asta câtuşi de puţin. Se retrage şi încearcă să respire. Privirea îi e aţintită în continuare asupra mea, în timp ce-mi plimb degetul peste buze, ca să iau ce mi-a scăpat.

Mă ridică repede şi mă sărută. Mă mângâie cu limba, are mâinile înfipte în părul meu şi mă duce

înapoi în pat.

- A fost al naibii de bine. N-am mai avut niciodată un orgasm aşa intens. îmi tremură picioarele. Dă-ţi ăsta jos!

îmi dă tricoul jos, apoi ne întindem în pat şi mă strânge la piept. Are un braţ sub mine şi celălalt în jurul meu.

Ne privim îndelung.

Vreau s-o spun, dar, acum, că dăm o şansă relaţiei, gândul că aş putea să-l pierd mă înfioară. Ştiu că n-ar face niciodată ce a făcut Zach, dar nu există nici o garanţie că ce avem acum n-o să dispară intr-o zi. Dacă i-aş spune că-l iubesc, despărţirea ar fi şi mai dureroasă. Stau îngheţată, de parcă sunt pe o stâncă ce se sfărâmă, pietrele alunecă peste tot în jur şi orice mişcare bruscă ar dărâma totul.

Mâine o sa mergem în Whistler la gala caritabilă. îmi imaginez cum o să fie, mâna lui pe spatele meu şi zâmbetul pe care mi-l aruncă doar mie. Vreau ca tot ce avem să fie real şi să dureze pentru totdeauna.

în ochii lui Jamie văd o emoţie pe care nu pot s-o desluşesc.

- Vreau să-ţi spun ceva, şopteşte el,

Inima îmi bate cu putere.

-Eu...

Se opreşte şi mă priveşte în ochi.

Aştept şi simt din nou că stau pe marginea acelei stânci. Sunt în mod egal înspăimântată şi entuziasmată de ce urmează să-mi spună.

Clipeşte şi îşi recapătă controlul.

- Abia aştept să merg la gală cu tine.

„Chiar dacă nemernicul ăla o să fie gândim acolo”, dar nu spunem.

- Şi eu, şoptesc.

Mă sărută pe frunte, şi adormim aşa.

CAPITOLUL 65

Pippa

în ziua următoare, Jamie opreşte în faţa hotelului din Whistler, şi admir clădirea elegantă, ca un castel. E hotelul de lux cu cel mai bun rating din Whistler. Toate vedetele stau aici, şi, datorită luminiţelor de Crăciun şi copacilor acoperiţi de zăpadă, parcă e scos dintr-un basm.

Anxietatea mi se strecoară în minte, pentru că Zach o să fie la gală diseară. Poate stă chiar la hotelul ăsta. Simt o greutate în stomac. De dimineaţă am primit un apel de la un număr necunoscut, dar l-am ignorat. N-a lăsat nici un mesaj vocal, dar am senzaţia că era Zach.

Chiar nu vreau să mă întâlnesc cu el, dar, mai mult de atât, nu vreau să-l las baltă pe Jamie. Mi-a luat o rochie superbă, am vorbit cu Donna să aibă grijă de Daisy tot weekendul şi asta e prima noastră excursie împreună. Nu vreau ca fostul meu idiot să strice asta.

- Bun-venit, domnule Streicher, spune valetul şi-i ia cheile lui Jamie când iese din maşină.

Jamie îi mulţumeşte şi, când valetul vine să-mi deschidă uşa,
Jamie îi face semn.

- Mă ocup eu, mulţumesc.

îmi deschide uşa şi ridică din sprâncene, cu un zâmbet în colţul gurii.

Ieşim şi-i arunc un zâmbet timid.

_ Mulţumesc[1]

privirea Im tandră.

, Cu plăcere[1].

Q vă luăm bagajele. Sper că veţi avea o şedere minunată alături de soţia dumneavoastră.

Mă pregătesc să-l corectez.

_ Mulţumesc, îi spune Jamie şi mă ghidează spre uşa din faţă.

îl privesc surprinsă, iar el îmi face cu ochiul.

- Soţie?

Nici nu m-am gândit la cuvântul ăsta. N-am decât 24 de ani, dar, când am auzit cuvântul ăsta în apropierea lui Jamie, am rămas fără aer. Soţie. Soţia lui Jamie. încerc să-mi opresc un zâmbet. Avertismentele de la periferia minţii încearcă să-mi atragă atenţia, dar le ignor.

După ce ne cazăm, Jamie mă conduce la ultimul etaj. Când deschide uşa camerei noastre, rămân mască.

-Uau! exclam eu stupid, în timp ce admir camera cu ferestre din tavan până în podea, decor intim şi o privelişte incredibilă spre munţii înzăpeziţi.

Şemineul e aprins, ceea ce intensifică atmosfera caldă, iar în sufragerie e un pat matrimonial cu o pătură albă pufoasă, care mă cheamă să sar pe ea.

Văd un zâmbet în colţul gurii lui Jamie, şi are privirea amuzată

-în genul ăsta de locuri stai când călătoreşti cu echipa?

Pufneşte.

- Nu. De obicei, stau cu alt jucător. Dar am trecut la nivelul superior după ce ai zis c-o să vii cu mine.

Simt ceva dulce în piept şi-l tachinez din priviri.

- Nu e decât un pat.

Privirea i se umple de pasiune.

-Da, Face un pas spre mine şi îşi pune mâinile pe braţele mele. E în regulă?

Privirile ni se intersectează, şi mi-e greu să respir ca lumea sub intensitatea privirii lui verzi.

- E perfect. îmi opresc un zâmbet şi arăt spre canapeaua uriaşă în forma de L. Canapeaua pare destul de mare pentru tine.

zbucncştc în râs, oÎcrindu-mi unul dintre acele zâmbe- lannc '/" xa p amie streicher. Dormim în acelaşi pat .1' rare ştanu v nmi .
3in ziua când am înregistrat cu Ivy.

Telefonul îi suni, întverupându-ne.

Bună Sunt gata oricând. Mulţumesc! închide şi ridică din sprâncene. O să vină maseuză.

Nu ştiam că-şi programase un masaj. Un sentiment de ezit, ia naştere în mine. «-nare

- E femeie?

-Da, pufneşte el, de parcă ar trebui să fie evident.

Urăsc ideea c-o să-l atingă o femeie. Ştiu că cel mai probabil e profesionistă şi că el are dureri după meciul de ieri, iar un masai o să-l facă să se simtă mai bine.

Dar, chiar şi aşa, tot nu-mi place, Jamie e superb şi bine lucrat. Arată ca un zeu, din cap până-n picioare. Nu-mi place nici măcar ideea că o femeie ar avea gânduri erotice pe lângă el.

Jamie se uită la mine, la pieptul meu. îi port unul dintre hanorace. Mi-e foarte mare, dar se uită la corpul meu aşa cum a făcut-o de dimineaţă la duş.

- Pippa, sunt un tip răbdător, dar nu vreau ca alt tip să atingă ce e al meu. -

îl privesc confuză. Se referă, oare, la penisul lui? Dar suntem la cel mai scump hotel din Whistler. Slabe şanse să-i facă aşa ceva.

- Jamie, un maseur profesionist n-o să ofere o finalizare explozivă, îi spun eu.

Jamie mă priveşte la fel de confuz.

- Chiar sper că nu. Masajul e pentru tine.

Izbucnesc în râs şi simt cum faţa îmi ia foc.

- A, îmi pare rău!

Mă fixează apoi cu privirea. .

- Ce e? îl întreb» în timp ce mă întorc, ca să ascund cat e m m-am înroşit.

El mă apucă însă de umeri şi mă întoarce^din nou spre.

- Eşti geloasă, spune el, în timp ce-mi studiaz aţ ş

bet dă să-i apară în colţul gurii.

- Termină! zic şi îmi dau ochii peste cap.

-Chiar eşti.

Privirea Iui e aşa luminoasă. E arogant. Foarte plin de el.

-Eşti geloasă deoarece credeai c-o să-mi facă masaj o femeie.

Ridic din umeri, şi mă trage în braţele lui.

- Cât de drăguţ! De parc-aş avea ochi pentru altcineva.

Peste o clipă, se aude o bătaie la uşă, iar Jamie deschide.

- pentru păr şi machiaj vin la 16.00, îmi spune, în timp ce maseuza îşi aranjează masa.

jamie mă sărută pe creştetul capului şi zâmbeşte când îmi vede expresia şocată. Se duce să-şi ia lucrurile pentru un antrenament la sală.

- Am vrut doar să te simţi specială.

-Ţi-a ieşit, îi spun eu. Mulţumesc! ; . . /r. , . – •

- Cu plăcere!

Când ajunge la uşă, se întoarce să mă sărute din nou, de parcă nu poate să se abţină. . .

- Dacă n-o să plec acum, n-o să mai plec niciodată.

îi zâmbesc şi-l împing uşor în piept, în timp ce râd. Sunt încântată şi nu mă pot opri din zâmbit.

Jamie pleacă şi, mai târziu, cât maseuza se ocupă de muşchii mei, mă gândesc la ultimele săptămâni petrecute cu Jamie.

Ceva mi se zbate în piept, disperat să evadeze. Dacă i-aş spune ce simt? Răul oricum e făcut. Sunt îndrăgostită de el. Mi-am tot repetat că e mai sigur pentru mine să ţin totul secret. Că aşa o să mă doară mai puţin dacă ce e între noi o să se termine.

Dar, oare, chiar aşa e? Sau ăsta o să fie unul dintre marile mele regrete, faptul că nu i-am spus ce simt?. \

Mă gândesc la felul în care m-a încurajat.în ultimele luni. Ce rost are să învăţ să ies din zona mea de confort dacă n-o fac cu lucrurile care chiar contează?

Jamie contează. Mai mult ca oricine altcineva.

„Să atingă ce e al meu.” Asta a spus mai devreme, şi ceva mi se zbate în piept.

începe să nu mai fie destul pentru mine să tot plutesc în zona asta intermediară de extaz şi fericire.

Trebuie să-i spun lui Jamie ce simt.

lainic sc întoarce (ocnuii după ce îmi pun dcsuurile trimise de Mi rând ;i odaia cu rochia.

Mâ rog. nu le nş spune desuuri.

I enjerie. Pori lenjerie. O lenjerie din dantelă, scumpa, al naibii de seducătoare, lâculă în Franţa. Am părul liber, în valuri aranjate, şi un machiaj natural, dar sexy, care mă face să arăt ca un model de la Victorios Secret.

Trebuie să admit că sunt toarte sexy.

- Pippa, strigă Jamie.

îi aud paşii.

-Sunt în dormitor.

Până acum câteva momente, eram singură aici, aşa că nu m-am sinchisit să închid uşa. Jamie apare în prag şi se opreşte când mă vede.

- Bună! Tocmai mă îmbrăcam.

îi zâmbesc, ruşinată că stau acolo, singură, şi mă admir în lenjerie.

- La naiba, Pippa!

Privirea i se întunecă şi i se plimbă pe corpul meu, apoi din nou, la faţă.

- Nu te mişca!

-Ce faci...

Din doi paşi, ajunge în faţa mea, se aşază în genunchi şi îmi dă chiloţii jos.

-Oh...

Mă opresc când îi simt limba peste vagin.

-Vrei să... să...

îmi dau ochii peste cap când îşi plimbă limba în jurul clitorisului repede, în cercuri. Mi-e greu să gândesc când face asta. Sunt deja udă.

- Vrei sa ma întind pe pat?

- Nu, mormăie şi îşi îngroapă faţa şi mai mult între picioarele mele.

îşi pune mâna mare în jurul coapsei şi mi-o trage peste umărul lui. îmi înfig degetele în părul lui, ca să am echilibru.

Nu vreau să-ţi stric părul. Cred că este cel mai bine s-o facem aşa.

- Bine.

Oftez şi închid ochii când mă pătrunde cu două degete.

Mai târziu, după ce termin peste gura lui Jamie, ii răspund cu aceeaşi monedă.

- O să mai porţi asta, îmi spune, în timp ce încearcă să-şi tragă sufletul şi mângâie portjartierul.

- Mie-mi convine.

îl sărut şi-mi trec mâna prin părul lui des. Probabil ar trebui să ne îmbrăcăm.

După ce mă pregătesc şi Jamie şi-a făcut duş şi s-a îmbrăcat, intru în sufragerie, purtând rochia. Rămân fără aer când îl văd stând lângă ferestrele mari, uitându-se la muntele acoperit de zăpadă, cu mâinile în buzunare. Arată atât de chipeş şi de puternic în fracul lui. Se întoarce când îmi aude paşii.

- Pippa, eşti aşa frumoasă! îmi spune numele ca pe o rugăciune. Mă soarbe din priviri. Se uită la mine de parcă sunt un vis. îşi scoate mâna din buzunar şi întinde o cutie neagră mică. Ţi-am luat ceva.

O deschide, şi rămân mască. înăuntru e un lănţişor delicat din argint, cu o piatră gri-albăstruie care străluceşte orbitor în lumină. Are aceeaşi nuanţă ca rochia mea. Simt o căldură în piept şi mi-e greu să respir.

- E superb. Mă uit la Jamie, iar el mă priveşte atent. E prea mult, îi zic, pentru că inima mea e o explozie de confetti acum.

- îţi place?

încuviinţez, uitându-mă la lănţişor.

- îl ador.

- Atunci, nu e prea mult.

Ridică lănţişorul şi-l desface cu o dexteritate impresionantă. E amuzant să-l văd cum ţine ceva aşa fragil în mâinile lui mari.

-întoarce-te, privighetoareo!

Tonul lui e adânc şi-mi dă fiori.

îl ascult, şi Jamie îmi pune lănţişorul. Simt şi mai mulţi fiori când mă atinge pe ceafa.

Gata, spune el.

Mă întorc.

Sc uit A la lănţişor şi, când îmi aruncă zâmbetul ăla serios, sto macul mi se umple de fluturi.

- Superb.

-Mulţumesc! îl ador.

îmi muşc buza şi mângâi lănţişorul.

- Mă bucur.

Zâmbesc timid când mă uit la rochie. Tot ce ţine de ziua de azi şi de viaţa mea pare un basm. Prinţesa se duce la bal într-o rochie frumoasă şi e îndrăgostită de prinţul cel chipeş.

însă nu e vorba doar despre rochie, despre lănţişor, lenjerie sau machiaj şi par. Mă simt frumoasă când pur şi simplu mă aflu în preajma lui Jamie. Niciodată nu m-am simţit mai specială sau mai frumoasă decât când am stat în poala lui Jamie dimineaţa trecută, nemachiată, cu părul ud şi ciufulit, purtând hanoracul lui vechi de hochei. încrederea pe care m-a ajutat s-o capăt în ultimele luni mi s-a scurs în vene şi acum face parte din mine. Asta datorită tuturor dăţilor când mi-a spus „Poţi s-o faci”, „Cred în tine” sau „Eşti aşa talentată, privighetoareo".

îi zâmbesc larg.

- Hai să mergem, chipeşule!

Jamie râde surprins, şi-mi dau seama că-i place porecla asta.

CAPITOLUL 66

Pippa

Când ajungem în faţa sălii de bal, Jamie mă ia de mână şi mă priveşte serios.

Inima îmi bate cu putere. în lift n-a vrut să-mi strice machiajul, aşa că m-a sărutat pe gât în timp ce eu îl priveam în oglindă. O parte din mine voia să rămânem în liftul ala pentru totdeauna, ca sa nu fiu nevoită să dau ochii cu Zach. O parte din mine era şocată că bărbatul chipeş, în frac, era al meu. Şi o parte din mine era furioasă şi plină de resentimente pentru felul în care Zach încearcă să revină în viaţa mea, după tot ce a făcut.

Jamie mă mângâie pe mână. Urmează să-l întâlnim pe cel care m-a rănit, iar instinctele lui protectoare ies la suprafaţă, exact ca la petrecere. Doar că, de data asta, e mai rău, pentru că Zach mi-a furat cântecul şi l-a prezentat ca fiind al lui.

Inspir adânc, îl privesc şi număr genele negre care-i încadrează ochii verzi. Privirea lui îmi spune tot. Jamie n-o să lase pe nimeni să mă rănească în seara asta.

îmi amintesc ce mi-a zis când ne pregăteam să intrăm la petrecere, despre revenirea pe gheaţă şi cum, de fiecare dată când mi-era teamă să fac ceva îndrăzneţ, m-am uimit cu propriul curaj.

- Ştiu c-o să mă aperi, îi şoptesc. Şi eu o să fac la fel,

Un sentiment puternic, încăpăţânat, plin de energie, îmi umple pieptul, şi mă îndrept.

Acum, pol să mă apăr şi singură. Jamie m a ajutat să-mi d$_{e7}$ volt abilitatea asta, care acum înfloreşte.

O să ne prefacem că nu e acolo, îi spun lui Jamie, îl văd că şi încordează maxilarul şi îi zâmbesc.

M am aranjat pentru tine şi n-o să 1 las să strice asta.

Parc că vrea să mă contrazică, dar expresia lui se îmblânzeste

-Bine.

-Treci aici, chipeşule!

Când se apleacă, îl sărut pe obraz, apoi mergem înăuntru.

-Uau, Hartley! exclamă Hayden în clipa în care intrăm Poartă frac, exact ca Jamie, şi are şi el un ochi vânăt. Cineva e sex)[7] în seara asta.

Râd, iar Jamie mormăie.

- Ai grijă, Owens!

însă Hayden doar râde şi-l bate pe umăr.

Suntem înconjuraţi apoi de alţi jucători de hochei. Mă simt ca un pui de elefant într-un cerc de adulţi uriaşi. Mă uit printre ei după Zach. Niciodată n-am mai văzut atâţia oameni frumoşi într-un singur loc. Sala de bal e plină cu jucători de hochei în frac, şi văd feţe familiare de la echipele din Vancouver şi Calgary. Majoritatea poartă urme ale bătăii de aseară. Recunosc şi câteva vedete, actori şi muzicieni. Inima îmi stă în loc când văd o femeie cu părul lung, blond platinat, dar, când se întoarce, expir uşurată. Nu e Layla. E o femeie dintr-un reality-show.

Hazel mă găseşte, şi mă luminez când îi văd rochia magenta.

- Arăţi superb.

Arată spre mine, uimită.

- Ba tu arăţi superb. , .

îi dau un cot lui Jamie.

-Cineva a angajat oameni care să mă machieze şi să mă coafeze pentru seara asta.

El se uită la mine şi zâmbeşte pieziş, apoi o salută pe sora mea.

- Hazel.
- Jamie.

Hazel se uită la noi. Mâna lui Jamie e pe spatele meu, protec-

toare, dar şi posesivă. Hazel zâmbeşte şi-l priveşte aprobator.

– Bine lucrat, Streicher! Dar tot o să te bat de o să-ţi sară ca

pacele la fizioterapie.

-M-am gândit eu.

îşi zâmbesc de parcă sunt prieteni, şi inima îmi face tumbe.

- Foarte bine, spune ea, apoi mă priveşte cu o expresie serioasă. încă nu l-am văzut.

- Care e masa 16? o întreb eu la ureche.

Arată spre o masa aflată în celălalt capăt al camerei.

-Suntem în cealaltă parte a camerei, slavă Cerului! Când o să-l văd pe tipul ăla, o să-l distrug.

- Stai la rând, îi spune Jamie, cu flăcări în ochi.

-Nimeni n-o să distrugă pe nimeni, Ie spun zâmbind, pentru că-i iubesc pe amândoi. N-o să facem o scenă, pentru c-o să arătăm ca nişte idioţi. O să-l ignorăm.

- Dar... începe Hazel.
- îl ignorăm.

încuviinţez şi-i zâmbesc.

Mă fixează cu privirea şi, după un moment lung, cedează.

- Hai să ne luăm ceva de băut!

Pentru câteva minute, eu, Hazel şi Jamie stăm la masa noastră, vorbim cu jucătorii şi bem şampanie, când se apropie Rory.

Are o vânătaie mov în jurul ochiului stâng şi o zgârietură roşie pe maxilar. Chiar şi cu rănile de aseară, tot arată bine în frac şi proaspăt tuns.

Mă ia în braţe.

-Bună, Pips! Arăţi mult mai bine când nuporţi tricoul ăla urât de la Vancouver.

Nu mă pot controla şi izbucnesc în râs. Mă uit la Jamie, care-şi dă ochii peste cap, însă zâmbeşte subtil. ■. ’ ~

Rory îl salută apoi pe Jamie.

- Streicher. îşi bagă mâinile în buzunare şi studiază urmele pe care le-a lăsat pe faţa lui Jamie. Frumoasă vânătaie!

- Şi a ta, îi spune Jamie.

Trece o clipă, şi aştept să simt tensiunea care an ar între ci. însă asta mi se întâmplă, Jamie tuşeşte * <e

-Duminica mergem la cursurile lui Hazel cU spune el lui Rory, ’^a cald, Jj

Hazel e aproape, vorbeşte cu Alexei.

- Poate te vor ajuta să fii într-o formă mai bună,

- Ce idiot eşti, îi spune Rory râzând. ga

Jamie aproape zâmbeşte. îi privesc fascinată. Bărbaţii s ciudaţi.

-Hartley? zice Rory mai tare, uitându-se la Hazel.

Se vede tachinarea din zâmbetul lui, dar mai e ceva în sia sa. Sinceritate. De parcă vrea să fie sigur ca şi Hazel îl cursurile ei. expre- vrea l a

- E în regulă pentru tine dacă vin la yoga?

Hazel îl studiază, apoi ridică din umeri, cu o expresie nepăsătoare.

- Cum vrei.

Are un pahar într-o mâna, însă cealaltă e lângă corp, şi î§i freacă mâna cu degetul arătător. Ăsta e semnul care o dă de gol când are emoţii.

îl place. Am fluturi în stomac. Hazel nu place niciodată pe cineva anume. Preferă să folosească bărbaţii şi după aceea să-i dea laoparte.

Rory o priveşte cu tandreţe, cam cum se uită şi Jamie la mine.

- Arăţi superb, îi spune Rory în faţa tuturor.

Nu e nici urmă de tachinare în tonul lui.

Hazel e luată prin surprindere de latura asta a lui.

- Mulţumesc!

Roşeşte şi nici nu poate să-l privească. Mă întorc spre Jamie, ca să-mi ascund zâmbetul.

El îmi face cu ochiul, semn c-a observat scânteile dintre ei.

Prezentatorul le cere invitaţilor să ia loc, şi începe cina. La masa 16 e un loc liber. Zach n-a venit.

îmi frec mâinile în poală. Poate s-a retras. Urmează

discursuri, o prezentare despre munca organizaţiei caritabile de anul ăsta şi un video cu jucătorii şi alte celebrităţi la spitalul local

pentru copii. La un moment dat, Jamie apare pe ecran. Stă pe un scaun mic, şi o fetiţă îi pune o coroniţă. E atât de drăguţ, că mă doare sufletul.

îşi pune mâna în poala mea când ascultăm ultimele discursuri şi-mi aruncă un zâmbet.

Inima îmi bate cu putere, şi ştiu că trebuie să-i spun ce simt, în curând. La momentul potrivit.

Când se termină discursurile, începe petrecerea cu adevărat. Răsună muzica şi curge băutura. Mănânc toate deserturile pe care mi le aduce Jamie, iar Hayden ne face pe Hazel şi pe mine să râdem aşa tare, că abia mai putem să respirăm. Locul lui Zach la masa 16 continuă să fie gol, şi mă relaxez mai mult. Mă uit la Jamie, care vorbeşte cu antrenorul Ward. Acesta e prea chipeş în fracul lui ca să fi fost vreodată jucător de hochei. Jamie e relaxat, înconjurat de toţi tipii ăştia care e clar că-l admiră. Sunt foarte recunoscătoare că-i are alături.

îmi termin şampania şi-i fac semn lui Jamie c-o să mă duc la toaletă. Când ies de acolo peste câteva minute, Jamie se reazemă de o masă din apropiere şi aşteaptă răbdător.

- Nu trebuia să mă însoţeşti, îi spun.

-Păreai puţin ameţită, privighetoareo, zice el, ridicând din

Râd_ _

- Nu sunt beată. Mă simt doar puţin caraghioasă în seara asta.

Zach n-a venit, şi simt că mi s-a luat o povară de pe umeri.

Am o ameţeală plăcută, dar nu sunt beată.

- Poţi să fii ambele, nu-mi pasă. Vine şi-mi dă părul de pe umăr, iar în ochi are o licărire de amuzament. O să-ţi ţin părul cât vomiţi.

Izbucnesc în râs când îl aud. Ador latura asta amuzantă a lui.

- N-o să vomit.

îl iau de braţ, Simt că plutesc, atât de fericită sunt. Zach n-a venit, şi m-am distrat aşa mult la gala asta. Mă simt frumoasă şi specială.

Cineva ne iese în calc fix în faţa uşilor care duc spre sala de bal înlr-o clipii, ţoale sentimentele de fericire şi plutire se eva- poră. Rămân goală.

E Zach.

Nu pot să respir. Jamie se încordează lângă mine.

- Pippa, spune Zach, care mă priveşte uimit, de parcă mă vede într-o lumină nouă.

Sunt noua Pippa. în loc de tenişi şi blugi, pot o rochie scumpă părul mi-e aranjat în valuri elegante şi sunt la braţul unui jucător profesionist de hochei. Zach mă priveşte de parcă valoarea mea a crescut.

Sunt furioasă, pentru că nimic din toate astea nu contează Rochia nu contează, coafura şi machiajul nu contează. Nu contează că Jamie e sportiv profesionist, pentru că e mult mai mult de atât.

Eu *sunt* mult mai mult decât toate astea. Jamie a ţinut la mine cu mult înaintea acestei seri. îmi amintesc cum m-a privit când i-am cântat cântecul în sufrageria lui, la miezul nopţii. Asta contează cu adevărat pentru Jamie. Chestiile reale, nu toate artificiile astea.

- Putem să vorbim? Zach se uită la Jamie. Singuri?

-Nu, spunem eu şi Jamie la unison.

îl iau de mână, iar el mă strânge, ca să mă liniştească. îi răs- pund strângându-l şi eu.

- Bine.

Iritarea de pe faţa lui Zach e evidentă, şi familiaritatea acestui gest îmi întoarce stomacul pe dos.

încerc să-mi amintesc strategia calmă pe care am gândit-o acum câteva ore. „Ignoră-l pe Zach! Nu contează. Nu face o scenă."

Furia îmi pulsează în sânge, şi scrâşnesc din dinţi. Tipul ăsta m-a făcut să simt că nu sunt de ajuns. Mi-a frânt inima şi apoi m-a invitat la petrecerea aia stupidă ca să-mi arunce-n faţă un „Ai cunoscut-o pe Layla?" A luat ceva ce am creat, a râs de mine, după care şi l-a însuşit.

& treaba cu Layla nu merge, spune Zach. Am făcut

o |ă Nu e ca tine.

greş îmi străpunge furia. Layla nu e ca mine. Asta pentru CCŢifruntat? A vrut să fie tratată ca un egal, nu ca o muză, că 1 Vo admiratoare pe

care doar o foloseşte?

nK Credeam că momentul ăsta o să fie mai plăcut decât e în rea- 1

Credeam c-o să mă simt răzbunată, dar, de fapt, mi-e milă de Layla.

Şi mai sunt şi foarte furioasă.

îl fixez cu privirea şi văd că se simte din ce în ce mai incomod. Mai mult ca sigur se aştepta să mă topească pe dată cu vorbele lui.

„Am făcut o greşeală." Asta a spus, dar sunt curioasă care crede că e greşeala.

Nu-i pare rău că m-a rănit. Nu-i pare rău pentru ce a făcut. îi pare rău doar că lucrurile n-au mers aşa cum voia.

- Ce se întâmplă? întreabă Hazel din apropiere.

Se uită când la Zach, când la mine şi Jamie.

-Pippa se descurcă singură, îi spune Jamie.

Când îl privesc, văd că asta şi crede. – ‘ • • ••

Jamie ştie că pot să mă apăr.

Hazel îşi încrucişează braţele la piept şi se aşază lângă mine. Ea şi Jamie sunt ca bodyguarzii mei.

- Hai să încercăm din nou, o să fie diferit, spune Zach, iar vorbele lui au o nuanţă de disperare frenetică.

La naiba, probabil chiar are probleme. Fac nişte calcule. Turneul s-a terminat şi probabil casa lui de discuri îl plănuieşte deja pe următorul. între timp, o să înregistreze un album nou.

Asta e. Are nevoie de cineva care să-i dea idei, dar care să nu ceară să-i fie recunoscut meritul.

Din păcate pentru el, nu mai sunt fata aia. Resimt din nou furia de mai devreme.

- Mi-ai furat cântecul. L-am auzit. Cântecul pe care ţi l-am prezentat? Ţi l-ai însuşit, spun eu încrezătoare, în timp ce-l fixez cu privirea, ca Jamie.

Zach dă înapoi, amuzat.

-Ce, ăla? Ala nu era un cănlec, Pippa, Ini un huoA p_r |-am aranjat.

Furia mi se revarsă în sânge, dar el continuă să mlnlinn||$_{/t,Zr}$ ce a făcut.

-Artiştii iau unii de la alţii tot timpul. Arta nu arc nlin|$_c$ original.

0 spune pe un ton atât de arogant şi superior, de parcă nu ştiu cum funcţionează industria muzicală. Inima îmi bate cu putere, şi n-am fost niciodată aşa furioasă. Toată durerea din ultimck luni se amestecă în mine, formând un vârtej care adună energic. Simt că sunt la un pas să scot flăcări pe nări şi să ard tot hotelul.

Hazel scoate un sunet furios.

-Termina-l, spune ea încet, ca-n jocurile video pe care le jucam în adolescenţă.

Ceva puternic mă străbate, şi-l eliberez.

- Tu nu vrei ce e mai bine pentru mine. Vrei ce e mai bine pentru tine, mereu a fost aşa, îi spun lui Zach, cu un zâmbet ironic.

Mă priveşte şocat.

-N-am fost niciodată egali.

Chiar dacă mâinile îmi tremură, îmi îndrept umerii, şi flacăra din piept devine mai puternică.

- Şi nu suntem nici acum, nu-i aşa? Ai impresia că-mi faci o favoare.

Zach se albeşte Ia faţă, apoi pufneşte. Niciodată n-a fost atât de urât ca acum, când mă priveşte de sus, de parcă sunt un nimic.

- Chiar îţi fac o favoare.

Pufneşte din nou, şi asta mă doare.

-Ce faci acum? Nimic în muzică, îmi spune el.

- A înregistrat un demo cu Ivy Matthews, spune Jamie pe un ton tăios.

Replica Iui îşi atinge ţinta dorită, pentru că Zach pare şocat. Ivy e balena lui albă, şi eu am prins-o. Chiar dacă n-o să iasă nimic din caseta mea demo cu ea, măcar m-a ales pe mine, nu pe

eL îi arunc un zâmbet trist lui Zach. Nu mai vreau să fiu supă* rată pe el, pentru că toată furia asta o să mă epuizeze, chiar dacă

aCUm îmi dă energie. Nu vreau decât să scap de el şi să merg mai Heparte, să am o viaţă mai bună.

-Haideţi sa mergem, le spun lui şi lui Hazel.

Jamie îşi pune braţul în jurul meu, şi plecăm, fără să privesc în urmă.

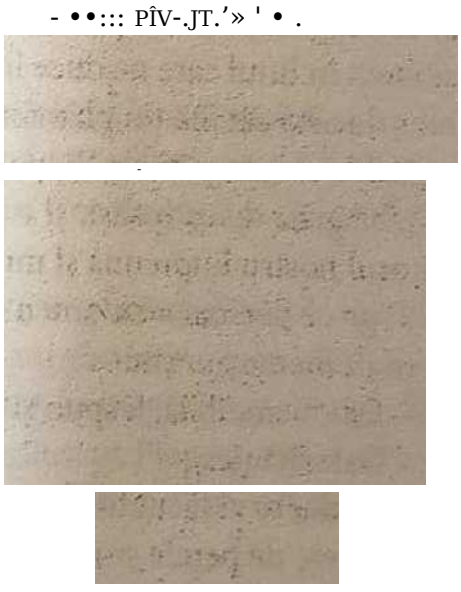

CAPITOLUL 67

Jamie

Sunt uimit de Pippa.

„Nu vrei ce e mai bine pentru mine. Vrei ce e mai bine pentru tine. N-am fost niciodată egali.”

O iubesc pe femeia asta şi trebuie să-i spun. Aproape i-am spus-o când eram în pat aseară, dar m-am oprit. Acum, când suntem în liftul care ne duce în camera noastră, abia mă abţin să nu urlu asta cât mă ţin plămânii.

Ador să am grijă de Pippa, dar n-are nevoie de mine. Poate să aibă grijă de ea însăşi, şi o iubesc pentru asta. îmi imaginez viitorul nostru împreună şi mi-l doresc cu ardoare.

Pippa e persoana cu care o să-mi petrec viaţa, acum ştiu asta. Cred că mereu am ştiut-o.

- Eşti incredibilă, îi spun şi îi văd zâmbetul de pe faţă.
- Datorită ţie.
- Ba nu, tu ai făcut tot, privighetoareo.

O lipesc de perete şi-i susţin privirea. Ies scântei în jurul nostru, şi ador felul în care mă priveşte, atât de încrezătoare şi dulce.

- Ţi-am spus cât de superbă eşti? şoptesc şi-i dau părul pe spate, apoi o sărut pe gât.

- Da, spune ea în timp ce râde încet sub atingerea mea. -Bun.

O muşc de umăr. Icneşte. Ador sunetul ăsta!

Sunt topit după fata asta. Ador toate sunetele pe care ie scoate.

Uşa liftului se deschide la etajul nostru, şi o iau de mână. Când răm în cameră, admiră priveliştea. Şemineul e aprins, în fra- 111 ră e şampanie şi pe geam se văd luminile de la pista de schi. 1 'pippa îşi ridica mâinile la piept şi are o expresie visătoare.

_ Nu vreau să plec vreodată de aici.

Decid c-o să cumpăr un loc în Whistler, să venim aici în week- enduri. Un loc exact ca ăsta unde eu, Pippa şi Daisy să venim ca să ne relaxăm. Ce rost are să câştig mulţi bani dacă nu-i cheltuiesc pentru oamenii pe care-i iubesc, făcând lucruri care contează?

Asta contează.

Când intrăm în dormitor, o iau de mână, şi inima îmi bate cu putere când o sărut şi mă afund în gura ei caldă şi primitoare. Ador felul în care-şi ţine respiraţia şi toate gemetele tăcute. îi desfac fermoarul, şi rochia cade pe podea.

Pippa stă în faţa mea, îmbrăcată în lenjeria aia. Arată de-a dreptul delicios. Fiecare celulă din corpul meu o venerează pe zeiţa asta. îmi trec mâna prin păr în timp ce dorinţa îmi pulsează în sânge.

- La naiba!

Memorez felul în care-i arată decolteul în sutienul de dantelă,

felul în care chiloţii îi îmbrăţişează toate formele, felul în care sfârcurile ei rozalii abia se văd. îmi trec degetul peste unul din ele, şi Pippa închide ochii.

Lângă apartamentul nostru e un magazin de lenjerie. Am trecut de sute de ori pe lângă el şi m-am gândit la Pippa. O să merg acolo mâine ca să cumpăr jumătate de magazin pentru ea. îmi încordez maxilarul când mi-o imaginez pe Pippa purtând chiloţii pe care i-i cumpăr. îmi imaginez cum o să scâncească în clipa când o să-i rup.

Dumnezeule, cât de sexy e!

Pippa mea cea frumoasă îmi desface papionul, şi simt un junghi de afecţiune. Pare familiar felul în care ne dezbrăcăm, şi îmi amintesc momentul când valetul a zis că

e soţia mea.

Mi-a plăcut. Zâmbesc când îmi desface nasturii de la cămaşă. Mi-a plăcut mult. Mi-o imaginez pe femeia asta purtând verigheta de la mine, şi ceva posesiv mi se zbate în piept.

* \\ ]ţ \RCin R

' " î'Kt S' V^AgV'CA AIA

' " cA SACVV' $î cămaşa Xmbek cad pe podea, Înainte ios sà à~g.ve pcmsul.

cM ce Une te excit, spune ea şi ţşi priveşte mâna cât o ste pantaloni. apoi îmi aruncă un zâmbet jucăuş CUr o să primească un inel Unul mare. Ţipător îOT de extravagant. Sunt sigur c-o sa l urască, dar vreau ii sâ-l vadă de la depărtare. Din spaţiu. Vreau să Ie arate : c În-'.tÂ

-De ce zâmbeşti? mă întreabă.

E aşa drăguţă'. N -o s-o forţez să poarte un inel care nu-i place. N -aş face niciodată aşa ceva. Poate să poarte ce inel vrea.

îmi lipesc fruntea de a ei în timp ce mă mângâie. Dorinţa îmi cuprinde corpul, şi sângele îmi clocoteşte pentru ea.

– Stai!

– Ce e?

Inspir adânc. Sentimentele mele pentru Pippa iau amploare şi se lovesc ca valurile unui ocean pe timp de furtună, disperate să iasă la suprafaţă. Intimitatea dintre noi pare incompletă dacă nu-i spun adevărul despre ce simt. Mă dau în spate şi o privesc în ochi

-Te iubesc!

Cuvintele mele sunt o şoapta. îi privesc reacţia, în timp ce inima îmi bate cu putere în piept N-am spus niciodată asta unei fete. N-am simţit niciodată aşa ceva, şi e în acelaşi timp palpitant şi înspăimântător. . ... .

- Te iubesc atât de mult, Pippa. Sunt îndrăgostit de să trăiesc tot cu tine.

Deschide gura şi respiră sacadat în timp ce procesează ce i-am spus. Mă rog ca şi ea să simtă la fel. tine. Vreau

- Eşti totul pentru mine.

Pippa mea. Cea care-mi distrage atenţia. Fata în faţa căreia am fost mereu lipsit de putere.

-Te vreau în viaţa mea. Privighetoareo, mă faci atât de fericit şi sper că şi eu te fac fericită.

. _____

PIL spune ea imediat, apoi tşi trece mâinile prin pârul meu. MII faci toarte fericiţi! Şi tu eşti totul pentru mine, Te Iubesc! '01 h?ima îmi explodează şi se măreşte în pieptul meu,

. Speram c-o să spui asta.

O sărut, şi sunetul pe care-l scoate tmi face sângele să cânte, MA iubeşte şi ea, şi nu mai trebuie siVi ascund asta. Mă iubeşte şi suntem implicaţi în relaţia asta.

Mâinile îmi alunecă pe pieptul ei, şi fac cercuri în Jurul sfârcurilor ei. peste materialul sutienului. Se arcuieşte sub atingerea mea. legănându-se. O mână îmi alunecă în chiloţii ei.

F. udă. Geme şi scânceşte de plăcere când o mângâi lent.

-La naiba, eşti aşa udă!

încuviinţează şi mă priveşte de parcă sunt colacul ei de salvare. Se ţine de mine ca să aibă stabilitate, şi îmi pun braţul în jurul ei ca s-o ţin în picioare cât o mângâi. E atât de catifelată, de udă şi caldă, că nu mă mai satur de ea.

-Ai terminat de două ori azi, şi uite cât de excitată eşti!

încuviinţează din nou şi îşi umezeşte buzele. Când îi văd limba, mă umezesc. îmi scot mâna şi o privesc în timp ce-i ling umezeala de pe degetele mele. Un geamăt îmi scapă când îi simt gustul şi-i arunc un zâmbet cu subînţeles. Mă desfat cu expresia ei uimită.

- Am nevoie de tine goală, privighetoareo, îi spun în timp ce-i desfac sutienul şi-i dau chiloţii jos. Am nevoie să fii goală, ca să-ţi provoc un nou orgasm.

O ghidez pe marginea patului şi stau deasupra ei. îi caut înfometat un sfârc cu buzele, iar de celălalt mă ocup cu degetele.

- E aşa bine.

Cuvintele ei sunt o şoaptă sugrumată, şi simt că-mi explodează testiculele de nevoie când aud tonul ei disperat şi satisfăcut.

Ador sa-i ofer plăcere Pippei. Ador s-o fac să se simtă

bine şi ador să fiu singurul bărbat care a făcut asta aşa bine. Părul ei [e] întins pe pernă, şi am parte de una dintre cele mai incredibile imagini pe care le-am văzut vreodată. Pippa sub mine, privin- du-mă aşa. Mă emoţionează.

-Dcsfă-ţi picioarele pentru ruine, iubîtol Dwfil-ţi picioarele ca să continui să te fac să te simţi binel

Se supune, şi simt cum mă străbate o satisfacţie întunecată când văd cât de ascultătoare e. Are atâta încredere în mine. Şt|e că n-aş răni-o niciodată.

îşi încordează abdomenul când îi frec clitorisul.

- Jamie, geme ea frustrată.

Zâmbesc şi o sărut.

Când îi simt gustul, gem şi o pătrund, li despart coapsele mai mult, ca s-o penetrez cât mai adânc. îmi plimb limba de-a lungul despicăturii ei şi fac cercuri în jurul clitorisului. O pătrund în centrul ei strâmt şi îmi trec limba peste toate zonele sensibile, până când îşi înfige mâinile în părul meu şi mă trage de el.

-Nu mă mai satur, scânceşte ea.

- Foarte bine. Nici eu.

îi sug clitorisul, şi se arcuieşte pe pat.

în timp ce-mi plimb limba peste ea, îmi desfac cureaua şi-mi scot penisul, apoi încep să mă mângâi.

Dumnezeule, sunt aproape. Prea aproape.

-Te joci cu mine, şopteşte ea. Mă tachinezi.

- Poţi să fii sigură de asta.

Trasez cercuri lente şi uşoare în jurul clitorisului ei, apoi sug tare, şi îşi înclină şoldurile, lipindu-se şi mai mult de gura mea.

- Doar eşti a mea şi pot să mă joc cu tine, nu-i aşa, privighetoare«)? încuviinţează şi mă trage de păr. Senzaţia îmi provoacă fiori. îi sug clitorisul într-un ritm care pulsează, şi coapsele îi tremură în jurul capului meu. îşi încordează muşchii în jurul degetelor mele.

- Vorbeşte, iubito! Spune-mi, ca să te aud.

- Da, geme ea în timp ce-i frec punctul G. Sunt a ta ca să te joci cu mine. Sunt a ta.

-Ce fată ascultătoare! Asta-mi place să aud. Vrei să termini?

- Da! exclamă ea, în timp ce mă trage de păr.
- Roagă-mă frumos!

-Te rog! Te rog, fă-mă să termin! Te rog, iubitule!

cu putere clitorisul şi-mi plimb limba peste el îi mângâi îiSŪ?G ţntr-un ritm constant, care o face să-şi piardă minţile. Pul!ctU ,rt mâna liberă sub ea şi o tachinez. Pippa îşi înalţă ca- îmipun‘

1 casămăvada. 1

p E| te-a atins vreodată aici, privighetoareo?

î ■ nlimb degetul de-a lungul intrării ei din spate, umedă de ta excitaţia «• piPPa scanceşte ’ldatină din cap'

-Vrei s-o fac?

încercuiesc cu degetul mugurul încordat

închide ochii şi scoate un geamăt ascuţit şi disperat, pe care nu l-am mai auzit.

- Da, te rog!

O pătrund uşor cu degetul, lent şi atent. în timp ce o mângâi, se încordează în jurul lui.

-E bine? o întreb zâmbind.

încuviinţează disperată şi respiră sacadat, spunând lucruri precum „te rog” şi „da”. îmi trec din nou limba peste clitorisul ei, sug, şi, în câteva secunde, se ridică de pe pat, scoate un geamăt disperat şi se încordează în jurul degetelor mele. Faţa mea e udă de la excitaţie, iar coapsele îi tremură în jurul meu. Sunt atât de tare, că mă doare.

- Jamie, am nevoie de tine.

Se întinde după mine şi respiră greoi.

îngenunchez pe pat şi mă aşez peste ea, sărutând-o pe gât şi piept.

- Ai terminat de trei ori azi, îi amintesc eu. '

Ochii îi strălucesc, şi îmi zâmbeşte.

- Tu m-ai făcut să termin de trei ori azi.

Mândria îmi pulsează în piept.

- Exact.

Apoi îmi las şoldurile în jos şi-mi frec penisul de centrul ei umed. Tremură când trec pe deasupra clitorisului ei şi îşi deschide picioarele şi mai mult.

îşi întinde mâna ca să mă ghideze spre intrare, şi o pătrund înnebunit. Penisul îmi pulsează de la cât de strâmtă, caldă şi uda e.

-Dumnezeule!

Arc mâinile În pârul meu şl o expresie de extaz Agonizant VAIT ml Im c icsth uleie sA se întărească.

Dumnezeule, repetă ea.

în tot extazul, am un moment de luciditate.

Prezervativ.

Nu mi am pus. Suni pe jumătate în ea şi tremur de dorinţa, dar n aş face niciodată asta fără acordul ei.

Iau pilula. Revine şi ea cu picioarele pe pământ şi îşi umezeşte buzele cu limba. N-am mai făcut-o fără prezervativ până acum.

Toate instinctele primare din mine se trezesc la viaţa. îmi doresc să termin în ea mai mult decât orice. Vreau s-o fac a mea, cu totul.

-Nici eu, îi spun.

Penisul îmi pulsează în ea, şi îşi ţine respiraţia.

încuviinţează şi mă îndeamnă să continui. Apoi îşi înclină şoldurile, dorind mai mult. O pătrund cu totul şi toate gândurile din cap dispar.

Să fac sex cu Pippa e cel mai înalt nivel al raiului. Zgomotul care-mi iese din gât nu e lumesc. Când ies şi o pătrund din nou, scoate un geamăt jos.

- Trebuie să facem chestia aia? o întreb printre dinţii încleştaţi, în timp ce o penetrez.

îi simt mirosul şi mă întăresc şi mai tare. E aşa udă, că mă aud în timp ce o pătrund şi ies din ea. Simt şi cum îşi înfige unghiile în spatele meu, iar asta mă aduce mai aproape de orgasm.

Nu mai rezist mult.

- Ce chestie?

-Când...

încerc să găsesc cuvintele, dar nu mă gândesc decât la cât de incredibil e s-o simt în jurul meu. Nu credeam că e posibil să simt nivelul ăsta de plăcere. E mai intensă decât orice durere de Ia orice rană. Când o să termin în ea, o să-mi explodeze creierul

- Când nu poţi să te relaxezi, reuşesc să-i spun. Chestia aia prin care te ancorezi în prezent.

Clatină din cap, iar mişcarea e disperată.

- N-am nevoie de ajutor. Sunt aproape, Jamie.

Slavă Cerului pentru că nu mai pot să rezist prea mult. Căi- \c strânge în mine, într-un vârtej care pulsează.

lh!bl Atingc-tc’ Arată-mi ce poţi să faci! Vreau să te văd cum Iţi revoci orgasm în timp ce faci sex.

duce mâna la locul unde suntem uniţi şi şuier când se acordează în jurul meu. Face cercuri uşoare şi rapide în jurul clitorisului, iar expresia ei e glorioasă. Scânceşte de plăcere şi disperare în timp ce ne apropiem de orgasm.

Mă priveşte de parcă nu-i vine să creadă ce se întâmplă. Pierd orice urmă de control şi o penetrez mai puternic. Lanţul pe care i l-am luat se leagănă odată cu sânii ei în timp ce i-o trag. Simt cum mândria îmi clocoteşte în sânge.

-Te iubesc aşa mult. Atât de mult, Pippa, îi spun pe un ton aspru.

Presiunea de la baza spatelui se intensifică.

Ea încuviinţează iar şi iar.

-Te iubesc! Dumnezeule! O să termin!

Icneşte şi se încordează în jurul penisului meu, iar orgasmul meu e aproape. Lumea mea e doar ea. Sânii ei plini, buzele voluptuoase, ochii superbi albaştri-gri, care sunt înceţoşaţi de dorinţă şi aţintiţi în ai mei. O pătrund necontrolat şi ajung la apogeu.

Mă destram într-un milion de bucăţi când termin în Pippa. îmi lipesc fruntea de a ei şi gem, în timp ce văd doar alb în faţa ochilor. Cea mai intensă plăcere din viaţa mea îmi străbate fiecare celulă din corp când o umplu şi-i scâncesc numele.

Revin în prezent şi mă chinuiesc să respir. O privesc uimit pe Pippa.

- Dumnezeule!

Izbucneşte în râs, şi încep şi eu să râd. Râdem împreuna. Tocmai am trăit cea mai intensă experienţă fizică din viaţa mea, şi acum râdem împreună.

O iubesc pe fata asta. Niciodată nu mă simt atât de complet ca atunci când sunt cu Pippa. Am tot ce mi-am dorit în secret.

N-o să-i dau drumul niciodată.

CAPITOLUL 68

Pippa

Mă trezesc în dimineaţa următoare într-un pat uriaş, confortabil, lipită de pieptul lui Jamie. Razele de soare intră pe geam, şi mă simt relaxată şi delicios de iritată de la ce am făcut aseară... şi din nou la miezul nopţii.

- Neaţa! îmi şopteşte Jamie în păr.

Zâmbesc, lipită de pielea lui, şi-l mângâi pe piept, până spre boxeri.

- Bună dimineaţa!

Vocea mea e moale şi puţin timidă după seara trecută.

Mi-a spus că mă iubeşte.

I-am spus că şi eu.

Ridic privirea spre el. Şi el mă priveşte zâmbitor. Inima îmi bate cu putere. Sper că senzaţia asta n-o să dispară niciodată, îl mângâi peste ochiul învineţit şi îi studiez nuanţele de verde din ochi.

- Cum te simţi? mă întreabă şi mă mângâie pe şold.

După felul în care mă întreabă, şi pentru că e vorba despre Jamie, care e atât de grijuliu, ştiu că se referă la tot. La Zach, la sex, la declaraţiile pe care ni le-am făcut.

-Am ceva dureri, dar nu regret nimic.

- Mă bucur.

studiază faţa aşa cum n-a mai facut-o nimeni. îmi dau

011 x a făcut asta din ziua în care am intrat în apartamentul multe luni.

îl mângâi pe piept, şi i se face pielea de găină.

_Tu?

Văd un val de vulnerabilitate pe faţa lui.

-Am un singur regret.

Sunt şocată.

- Am vrut să te invit la balul de absolvire din liceu, spune el, înainte să mă relaxez.

Mă încrunt şi sunt conştientă că mi se citeşte şocul pe faţă.

- Nu te cred.

Balul e marea cină cu dans pentru toţi cei care urmează să absolve. Elevii din clasa a Xll-a aveau voie să vină cu cineva.

-Ba da.

La cum clipeşte şi îmi evită privirea, cred că e puţin ruşinat.

- Mă uitam după tine la petreceri, Pippa. M-am dus la toate concertele cu trupa, doar ca să te văd cântând la chitară şi din voce. Am întrebat dacă tu şi Zach eraţi împreună, dar nimeni nu ştia. Mă gândeam că poate era o şansă să fii singură şi mi-am făcut curaj să te invit la bal, dar, după aceea, l-am văzut ţinân- du-te de mână.

îmi amintesc de momentul ăla, eram în cantina de la liceu când Zach m-a luat de mână din senin.

Jamie scoate un sunet frustrat şi se încruntă.

E atât de drăguţ!

- Am trecut peste, dar m-am gândit la tine ani întregi după aia. Când ai apărut ca noua mea asistentă, am crezut că am halucinaţii.

Atunci procesez totul şi râd, surprinsă.

- Voiai să mă inviţi la bal?

Roşeşte, ca şi cum e ruşinat. îl iubesc. îl iubesc atât de mult pe bărbatul ăsta. Un zâmbet larg îmi apare pe faţă, şi simt c-o să explodez de fericire.

- Te-am plăcut foarte mult în liceu, îi spun.

-Nu te cred, spune el încruntat.

Ba da. lainic, habar n ai cum arăţi, nu-i aşa?

lainic râde. Un râset plin de bucurie, uşurare <ii care mă unge pe suflet. Uzar nent,

- Treci aici!

Mă trage peste el, şi-l încalec.

Ne privim o clipă. Are mâna în părul meu, eu intr «i i ■ dau de pe frunte. r al lu|. Şi i-1

-îţi aminteşti când am vărsat un suc pe mine' îl î ntr h

- Da. Mă pregăteam să mă duc să-ţi aduc şervetele x ajut, dar ai plecat. ' * ca sa te

Dac-aş mai fi stat câteva secunde, poate totul ar fi fost

dif cu Zach atUnd' n'a? S ni?te 8rel€' dar lm P°«a nte,

Mă aplec să-l sărut şi-i simt zâmbetul pe buze.

- Privighetoareo.

-Da?

îmi plimb buzele peste barba lui, iar senzaţia mă încântă.

-Te iubesc atât de mult!

Când deschid ochii, văd adevărul mărturisirii în privirea lui. Mă topesc după tipul cu care nu credeam c-o să fiu vreodată.

- Şi eu te iubesc! îl sărut. Chipeşule!

într-o fracţiune de secundă, mă întinde pe spate în timp ce râd. . . .

CAPITOLUL 69

Jamie

Eu şi Pippa conducem spre casă pe autostrada Sea to Sky. Ascultăm muzică, vorbim şi admirăm munţii împăduriţi şi lacurile cu apa limpede.

Niciodată n-am mai fost atât de fericit. Niciodată n-am mai simţit asta. îmi vine să râd când îmi aduc aminte cât de mult am încercat să mă împotrivesc propriilor sentimente.

- De ce zâmbeşti? mă întreabă Pippa.

Râd când mă gândesc c-am vrut să stau departe de ea. Râd pentru că am crezut că să plâng după ea pentru tot restul vieţii mele era mai bine decât asta. Că era mai bine decât să fim împreună. Mai bine decât să ne spunem ce simţim.

- Sunt doar fericit, spun eu, şi ea îmi zâmbeşte.

-Şi eu.

- Mă bucur.

îmi sună telefonul, şi se aude prin bluetooth-ul maşinii. E mama.

- Bună! Venim spre casa. Ar trebui să ajungem într-o oră şi jumătate.

- Vorbesc cu Jamie? se aude vocea unei femei,

Eu şi Pippa ne privim nedumeriţi.

Mă panichez.

-Da.

- Sun de la camera de urgenţe a spitalului Lions Gate.

Mi se usucă gura. Ăla c spitalul din North Vancouver Ne piem dc popasul de pc autostradă, aşa că trag acolo. ª^rº'

- Mama ta a avut un atac de panică, E bine, dar am vină cineva să o ia. Vrea

Mintea mi-o ia razna, şi strâng volanul. Dar era mai bine Ar un terapeut şi voia să ia un tratament. N-a mai avut un atac de panică din noaptea în care am mers la ea cu Pippa. Am trecut peste asta.

E mai bine.

Pippa îşi pune mâna pe umărul meu şi mă priveşte îngrijorată

- Am înţeles, spun, pentru că nu ştiu ce altceva să fac.
- Maşina ei a fost tractată la un magazin local, continuă feme ia, şi mi se frânge ceva în piept.
- Era la volan? întreb eu şi o privesc pe Pippa şocat.

Aceasta îşi muşcă buza, panicată.

- Se pare c-a avut un atac de panică când conducea, apoi a lovit maşina unui poliţist.

Mi se face rău. Nu-mi vine să cred. Nu pare real.

- La naiba, bombăn şi-mi trec mâna prin păr. Şi tratamentul ei? Nu l-a luat azi?

Urmează o pauză lungă.

-Nu mi-a spus nimic despre vreun tratament, zice femeia. N-a trecut nimic pe formularul de internare.

M-a minţit. îmi amintesc toate conversaţiile în care evita să-mi dea detalii şi eu credeam că avea nevoie de spaţiu. N-a luat tratament. începe să mă ia durerea de cap. E mult mai rău decât aş fi putut să-mi imaginez. Conducea şi a lovit maşina unui poliţist. Dar trebuia să aibă grijă de Daisy...

Pulsul mi-o ia razna.

- Era vreun câine în maşină?

N-aş suporta dacă i s-a întâmplat ceva lui Daisy. N-aş putea să mă iert.

- Nu, a spus că e acasă căţelul.

Eu şi Pippa ne privim uşuraţi. Măcar atât.

- Ajungem cât de repede putem, îi spun femeii.

închid şi mă uit la Pippa. Dintr-odată, mă simt pierdut şi con-

Am iar zece ani şi, când mă întorc acasă de la şcoală, mama tUZ duoă-amiaza la ora 15.00 cu perdelele trase. Am o sen- doarme .

atie apăsătoare de dezamăgire şi teama.

* Credeam că e mai bine. Credeam că are totul sub control, îi spun Pippei. . x

- Ştiu, şi eu. Dar vindecarea nu inseamna un proces liniar.

Tac. Nu vreau să-i spun că poate nici n-a încercat să se vindece.

în următoarea oră şi jumătate, conducem în tăcere, în timp ce trec în revistă tot ce credeam că e adevărat.

Credeam că mama e mai bine şi că nu mai are nevoie de mine să-i gestionez viaţa.

Credeam că pot să mă ocup de tot.
Credeam că pot avea ceva doar pentru mine, măcar acum.

- O să te trimit acasă, îi spun Pippei când ne apropiem de spital. Tremur de stres, îngrijorare şi frustrare. Trebuie să mă ocup de asta singur. O să-ţi chem un Uber.

Pippa mă priveşte uimită de pe scaunul pasagerului.

- Ba nu.

-Ba da.

Tensiunea îmi face stomacul ghem. Instinctele mele de a prelua controlul şi de a rezolva lucrurile sunt cât se poate de ascuţite, însă până şi eu văd că ce am făcut până acum n-a mers.

Sunt atât de pierdut. Nu ştiu ce să fac.

- Nu mă duc acasă, spune Pippa, încrucişându-şi braţele la piept.

O spune pe un ton încăpăţânat, şi expir frustrat.

Dacă mama nu poate să facă progrese sau măcar să încerce, nu văd cum ar putea să funcţioneze relaţia cu Pippa, iar asta îmi frânge inima. Poate n-o să ne afecteze relaţia acum, dar o s-o facă la un moment dat. Nu pot să-i fac asta Pippei, Nu pot s-o tot aleg pe mama în defavoarea ei. Nu pot să-mi consum toată energia făcându-mi griji pentru mama.

Simt o durere în piept. Tot ce ne-am spus ieri a fost în zadar.

- Bine. Atunci stai în maşină, II spun, când ajungem în par carea spitalului.

- Nu, spune ea cu durere în ochi.

-Bine.

N-am energie să mă cert cu ea.

în camera de urgenţe, asistenta ne dă indicaţii spre salonul mamei, şi mergem repede spre ea.

Când ajungem la uşă, Pippa mă atinge pe braţ.

-O să aştept afară. Sunt aici dacă ai nevoie de mine.

Mă pregătesc pentru haosul care o să urmeze când o să deschid uşa.

- Mulţumesc!

în cameră, mama vorbeşte veselă cu asistentele, râde şi zâmbeşte. E o petrecere aici. Când mă vede, oftează şi îşi dă ochii peste cap.

- Dumnezeule! Candace, ţi-am spus să nu-l suni!

Scânceşte când îmi vede ochiul învineţit.

- Ia uite ce ai la ochi! Cum a fost excursia?

O privesc şocat, şi ceva furios şi frustrat mi se scurge în sânge.

- Putem să vorbim singuri? le întreb pe asistente, care ies din salon.

Când rămânem singuri, mama se foieşte sub privirea mea.

- Dragule, sunt bine...

Mi se face rău.

- Nu spune că eşti bine! Nu spune că eşti bine, că a fost o nimica toată, că n-ai nevoie de ajutor!

Râde surprinsă, dar fara umor.

- N-am nevoie de ajutor.

- Ai lovit o maşină de poliţie.

Se lasă tăcerea pentru un moment, şi doar ne privim. Ceva se schimbă în mine, şi, când încerc să accesez răbdarea infinită, nu mai găsesc nimic. Nu găsesc decât trădare şi frustrare.

Trebuie să se schimbe ceva, şi, până acum, eu am fost cel care a făcut schimbările. Cel care s-a adaptat. Am tot încurajat-o pe Pippa să se impună, să se pună pe primul loc, să facă ce este niai bine pentru cariera şi viaţa ei, dar nu mi-am respectat propriul sfat.

_ M-am mutat aici pentru tine, îi spun eu, dar îmi spun şi mie.

Mama flutură dintr-o mână.

_Te-ai mutat aici pentru că ţi-era dor de Vancouver.

- Ba nu.

îmi încrucişez braţele la piept. Simt cât de tare îmi bate inima.

- M-am mutat aici pentru tine, pentru că începuseşi să ai atacuri de panică şi nu te descurcai singură.

Mama mă priveşte de parcă i-am dat o palmă. Chiar dacă mă doare s-o văd rănită aşa, trebuie să audă adevărul. A fugit de el atâta vreme.

- Ai avut un atac de panică din cauza căruia ai făcut un ac cident de maşină, aşa că mi-am mutat toată viaţa aici, ca să am grijă de tine. -

îşi încordează maxilarul în timp ce se uită la podea. Parcă mă uit în oglindă. Un nod din piept mi se desface când spun adevărul. Mama începe să se joace cu mărgelele de la brăţară, nu poate să mă privească în ochi.

- Asistenta de la telefon mi-a zis că nu iei tratament.

- N-am nevoie de chestiile alea. Le-am încercat, bombăne ea.

Se referă la ce a făcut cu ani în urmă, când depresia ei a atins apogeul.

- M-au ameţit.

- Asta a fost acum cincisprezece ani. Acum au apărut medicamente şi studii noi. Doctori specializaţi în anxietate.

Fac o pauză şi mă pregătesc să pun o întrebare la care cred că ştiu răspunsul.

- Ai găsit un terapeut, aşa cum mi-ai spus?

-N-a mers, spune ea, în timp ce se uită la mărgele.

- Deci nu, pufnesc.

Acum, văd totul foarte clar. Starea ei o să se tot înrăutăţească, iar eu o să tot iau din viaţa mea până când n-o să mai rămână nimic, pentru că n-o să vreau să-i rănesc sentimentele. în tot timpul ăsta, o să-mi spun că nu pot să fiu cu femeia pe care o iubesc, pentru că n-am timp pentru ea.

Mă doare inima. O iubesc pe Pippa şi nu vreau să renunţ I

O iubesc pe mama şi nu vreau să văd că i se înrăutăţeşte st$_a$ [3]

Pe ce conduceai singură? o întreb cu blândeţe [3rea]‘ că se încordează şi îşi ţine privirea aţintită asupra brătă -

- Aveam nevoie de ceva de la magazin. A fost un drum

[3] Ar tî putut să se rănească grav – sau pe altcineva Dars ar fi fost în maşină... ’ [3 Da,s]y

Nici nu pot să mă gândesc la asta. Ţin aşa mult la câinele ăsta

- Ştii că ai atacuri de panică când conduci şi, cu toate astea te-ai urcat la volan. Cu ce e asta diferit faţă de ce a făcut tata?

înalţă capul. Am atins un punct sensibil. Foarte bine.

- Jamie, spune ea pe un ton tăios.

Nu i-am mai vorbit niciodată aşa. Nu vorbim niciodată des pre el.

Fac un pas în faţă şi-mi încrucişez braţele la piept.

- Ignori problema, care nu face decât să se înrăutăţească. M-ai minţit că ai găsit un terapeut.

- Chiar am căutat. Am căutat şi după... N-am putut, spune ea, clătinând din cap.

- De ce?

Dă din mâini, şi se vede că nu se simte comod, dar nu-mi pasă deloc.

- Nu mai vreau să vorbesc despre asta.

- Niciodată nu vrei să vorbeşti despre asta.

Pulsul mi-o ia razna.

-Nu e problema ta. Lasă-mă să mă ocup singură de asta!

Simt c-o să-mi explodeze capul.

- Nu vreau să treci prin asta singură, pentru că te iubesc şi vreau să ai parte de tot ce e mai bun, dar trebuie să mă ajuţi şi tu. îmi trec disperat mâna peste faţă, şi sentimentul de înfrângere se adânceşte. Nu ştiu ce sa mai fac. Dacă nu poţi sa ai grijă de tine, dacă-mi

fac mereu griji pentru tine, n-o să pot avea o viaţă normală. Ştii ce mi-am tot repetat ani la rând, mamă? Mi-am spus că nu pot să am o relaţie sau sa mă căsătoresc decât după ce termin cu hocheiul, pentru că trebuie să mă concentrez asupra carierei şi ca să am grijă de tine.

în ochi i se citeşte durerea.

-Sunt îndrăgostit de Pippa. Vocea îmi devine tandră când mă gândesc la femeia care se află de cealaltă parte a uşii. O iubesc şi vreau să fiu cu ea, dar îmi fac griji că asta o să mă împiedice ă am grijă de tine. Nu ştiu ce să fac.

Mama pare distrusă.

înghit cu noduri şi mă aşez lângă ea pe pat.

-Te iubesc atât de mult! Mă termină să văd prin ce treci.

Se joacă în continuare cu mărgelele de la mână şi inspiră adânc.

- Mă simt atât de vinovată pentru ce s-a întâmplat cu tatăl tău. Dacă ai fi fost în maşină, nu m-aş fi iertat niciodată, şopteşte ea şi închide ochii.

- Ştiu.

N-a spus asta niciodată cu voce tare, dar, cumva, am ştiut mereu.

-N-am fost niciodată mama de care aveai nevoie. O lacrimă îi curge din ochi, şi o şterge repede. Am crezut că am trecut peste toate astea. Mi-am dorit asta aşa mult.

Are ochii înlăcrimaţi când se uită la mine. Ştiu că se referă la depresie şi anxietate.

- Mereu te-ai simţit vinovată că nu l-ai convins pe tata să ceară ajutorul de care avea nevoie, nu-i aşa? o întreb.

Se uită la mine şi încuviinţează.

- Cu ce diferă ce a făcut el de ce faci tu acum? O spun pe un ton blând, pentru c-o să fie adevărul cel mai greu de procesat, în adâncul tău, ştii că ai nevoie de ajutor şi că ignori problema.

Vad totul în ochii ei: vinovăţie, îngrijorare, regret, ură de sine şi resemnare.

- Da. Ai dreptate. : r'

- Nu asta mă interesează. < •.

Un zâmbet trist îi apare pe faţă.: ...

- Este greu să recunosc că există o problemă. Că *eu* am o problemă.

- Ştiu.

îşi ridică privirea spre a mea.

Vrcn» s» •'u” un tcraVeUt şi şi te ocupi de problema -Fu vreau sa v b‘ ’
as’« aşa """'^"^Pinpa şi la toate lucrurile prin care a trecut cu
Mj gjm c.ic i' rcat s5 i distrugă încrederea în sine, dar foslrd ei. C«U' – nic& şi mai înţeleaptă.
c’ a n ventru că ai problemele astea nu înseamnă că eşti slabă. Toată treaba asta poate să te facă mai puternică, ştiu că poţi Sâ UMimp' doar n’uităm unul la altul. Lucrurile s-au îmbuna- tăţit» simt asta.

- O iubeşti pe Pippa? mă întreabă ea cu blândeţe, în timp ce mă priveşte cu o admiraţie caldă.
- Doar asta ai reţinut din tot ce ţi-am spus? pufnesc eu.

Mama râde şi oftează.

- O să caut un terapeut. O să vorbesc cu el despre tratament şi o să încerc să rezolv problema asta. Pentru că nu mai vreau să mă tragă în jos şi vreau să fii fericit. în ciuda tristeţii şi a ruşinii pe care le simte, în ochi are scântei. Deci o iubeşti pe Pippa?

Zâmbesc şi simt cum inima mi se măreşte şi umple toată încăperea.

- Da. O iubesc pe Pippa.
- Şi ea te iubeşte pe tine?
- Da, spune Pippa de pe hol.

Amândoi izbucnim în râs.

Pippa îşi bagă capul în cameră, cu un zâmbet ruşinat. E roşie în obraji.

- îmi pare rău!

Mama îi face semn să intre. ■-*
Pippa o ascultă şi se reazemă de masa de lângă uşă.

- V-aţi distrat la gală? ne întreabă mama.

Eu şi Pippa ne privim zâmbind.

Zâmbetul ei se lărgeşte, şi mă întreb la ce parte se gândeşte.

- Jamie a fost foarte chipeş.
- Şi PiPPª foarte frumoasă, ca întotdeauna.

.Vreau să văd poze, spune mama, care ne priveşte încântată şi vă iubiţi?

îi susţin privirea Pippei, în timp ce inima îmi face salturi -Da.

-Speram c-o să se întâmple asta, spune mama.

-Şi eu, recunosc.

Mă uit la mâna stângă a Pippei. Oare e prea devreme ca să mă gândesc să-i cumpăr un inel? a

Probabil că da.

Dar poate că nu.

Plecăm de la spital şi o las pe mama acasă. Când ne vede Daisy, vine în fugă la noi şi îmi sare în braţe, dând din coadă în timp ce Pippa şi mama râd.

Pippa a refuzat să mă lase singur azi, deşi am vrut s-o trimit acasă, pentru că eram panicat şi jenat. A fost alături de mine din prima zi, chiar dinainte să fim împreună, şi ştiu că, şi dacă recuperarea mamei o să dureze mai mult decât ne aşteptam, nu sunt singur în treaba asta.

Pippa nu e doar iubirea vieţii mele, e familia mpa

*

CAPITOLUL 70

Pippa

O luna mai târziu, eu, părinţii mei, Hazel şi Donna ne îndreptăm spre boxa arenei, după unul dintre meciurile lui Jamie. Am stat în spatele porţii, şi când Jamie ne-a făcut cu mâna, am crezut că tata o să plângă de la atâta fericire.

Jamie a sugerat ca părinţii mei să ne facă o vizită şi a insistat să-i cazeze la un hotel din apropiere. Aseară, ne-a scos pe toţi la cină. Parcă vrea să-i cunoască mai bine.

M-am retras din competiţia pentru jobul în echipa de marketing şi Jamie a vorbit cu echipa să-mi extindă contractul, până când o să pun la punct un plan cu muzica. Ivy Matthews n-a dat nici un semn, dar, chiar dacă sunt dezamăgită, asta nu mă împiedică să scriu în continuare.

în ultima lună, am cântat în şase locuri. Asta vreau să fac şi o să dau tot ce am, pentru că e important pentru mine.

Sunt emoţionată când intrăm în boxă. Am tot amânat să Ie spun alor mei toate astea, pentru că ştiu că nu vor reacţiona bine.

în boxă, mama vorbeşte cu Donna, Hazel şi alte persoane. Jucătorii care au vizitat Silver Falls de Revelion îl salută pe tata de parca e un prieten vechi şi-i mulţumesc din nou pentru mi- cul-dejun pe care l-a pregătit atunci pentru toată lumea. Jucătorii pe care nu i-a cunoscut se prezintă imediat. Când vine şi Jamie, nu pare surprins să-l vadă pe tata vorbind cu Ward despre schemele de

apărare din seara asta.

_Buiiă, iubito!

Mă sărută, şi îi zâmbesc.

Bună. Tu le-ai spus tuturor să-l salute pe tata?

na îmi răspunde el zâmbind.

Bărbatul ăsta e perfect.

- Mulţumesc!

Privirea lui e aşa caldă şi mulţumită când îmi priveşte faţa, părul.

_ Fac orice pentru tine, tt privighetoareo.

Mă înroşesc de plăcere. Sunt aşa fericită alături de bărbatul ăsta.

Donna şi mama râd împreună.

- Se înţeleg foarte bine, îi şoptesc zâmbind lui Jamie, care-şi priveşte mama cu drag.

După accident, Donna a luat în serios găsirea unei soluţii pentru anxietate şi atacuri de panică. Jamie o duce de două ori pe săptămână la sesiuni de consiliere, o aşteaptă în maşină şi, după aceea, merg să ia prânzul. Dacă e plecat, o duc eu. Ba chiar a participat şi el la câteva şedinţe, la cererea consilierului Donnei. Chiar dacă au mult de muncă, se pare că fac progrese. Donna vorbeşte mai deschis despre problemele ei. Am auzit-o deschizând subiectul şi cu mama în timpul meciului.

îi zâmbesc lui Jamie.

-Mulţumesc că i-ai cazat pe ai mei la hotel!

- Cu mare drag. Nu vreau să trebuiască să fii tăcută diseară, îmi şopteşte el.

Mă străbate un fior când îmi muşc buza. îmi lipesc coapsele când mă gândesc la seara trecută, când limba lui a fost între picioarele mele, apoi Jamie m-a lipit de perete şi m-a făcut a lui, în timp ce aveam picioarele înfăşurate în Jurul taliei sale. în momentul când i-am spus că-l iubesc, ceva s-a dezlănţuit în el, şi mi-a arătat cât mă iubeşte în foarte multe moduri.

Nu mă plâng.

- O să mergem la bar, intervine Hayden, care arată apoi spre părinţii mei. Ken? Maureen? Donna? Veniţi şi voi, nu-i aşa?

Tata mai are puţin şi o să leşine de fericire.

I hc I ilthy I lamingo r plin de zgomote, râsete, conversaţii şi miizk ă, şl, (lin când în când, ic aude cum mai cade câte o băuţu. i A. Inutil cthipa c aici,chiar şi Ward. încă vorbeşte cu tata, darare plivirea nţinlilă asupra lui Iordan, în spatele barului.

Tipul cu care Jordan face sex cântă pe scena mică, şj-j as cult cântecul nou. E despre cum e să vrei mai mult de la o faţj care nu e Interesată. Şi el se uită tot la Jordan. Ar trebui să-şj acordeze chitara.

-Dragilor, o să iau o pauză, dar sper câ prietena noastră, Pippa, poale să cânte pentru voi în timpul ăsta.

Fac ochii mari când toata lumea se întoarce spre mine. Hazel mă încurajează.

- Bine, Pippa, strigă unul dintre jucători.

Altul urlă ca un lup.

Părinţii mei mă privesc derutaţi. Ştiu c-am cântat de Revelion, toată lumea din Silver Falls ştie asta, dar ei nu ştiu că fac asta în mod regulat.

Nu m-au mai văzut cântând de ani buni. Pulsul mi-o ia razna în timp ce mă cuprind emoţiile. Ei încă, spun că asta e doar o pasiune de-a mea şi că eu, de fapt, o să am o carieră în marketing.

însă, daca vreau să am o carieră în industria muzicală, trebuie să cânt în faţa oamenilor, chiar dacă mi-e teamă.

Mă ridic, şi oamenii din jur mă aplaudă. Părinţii mei sunt ui-miţi de reacţie. Pulsul îmi răsună în urechi în timp ce mă îndrept spre scenă. Ştiu ce o să cânt, pentru că totul e limpede acum. Faptul că am scris cântec după cântec despre Jamie a fost modul meu de a-i spune că-l iubesc. Faptul că am scris un cântec despre a te lovi de aşteptările celorlalţi a fost modul meu de a distruge colivia pusă în jurul meu.

- Salut! Sunt Pippa Hartley.

Câţiva chicotesc, pentru că sunt prietenă cu toţi din încăperea asta.

încep cântecul şi, când mă uit la părinţii mei, văd că ascultă cu

atenţie. Mama are un zâmbet dulce, dar trist, iar tata mă priveşte de parcă sunt un jucător de hochei. Mă doare ceva în piept.

Mania îl ia pe tata de mană, iar el îi şopteşte încuviinţează şi zâmbeşte din nou. * CVa a Urechе. Ea

Dau tot ce am pe scenă. Cânt despre cum e să vreau să cred în mine, să mă eliberez ’ . fi Vfeau mai mult, soană. Cânt despre faptul că nu vreau să ™ Pr°pria Per‘ Să ftc tot ce pot ca să îmi îndeplinesc visu T* nimic’ a?a că o nici o secundi făcând altceva decât pa ' ’ Uvreau să irosesc le am.

Aici, pe scenă, e locul meu. Chiar daca n-o să iasă nimic din asta. Chiar dac-o să cânt în bodegi pentru tot restul vieţii.

]amie mă priveşte cu o expresie mândră, de parcă sunt totul pentru el.

Cânt despre cum poate merită să-ţi asumi un risc, şi, când termin, tot barul erupe în urale şi aplauze.

La masă, părinţii mei sunt muţi de uimire. Nu m-au mai văzut cântând din liceu, şi atunci cântam doar coveruri, niciodată o creaţie proprie. Mă aşez la locul meu, iar Jamie se uită când la mine, când la părinţii mei. E pregătit să intervină în caz de ceva, dar îi fac semn că nu e cazul.

Jamie s-a impus în faţa mamei lui, şi pot să fac şi eu asta în faţa propriilor părinţi. Dacă vreau o carieră în industria muzicală, va trebui să mă obişnuiesc să fac asta.

-N-o să accept jobul în marketing, le spun eu.

Mama are o expresie reţinută.

-Ţi-au făcut o ofertă prea mică?

-Trebuie să negociezi. Se aşteaptă să negociezi salariul, Pippa, spune tata.

-Nu e asta. Va rog, lăsaţi-mă să termin!

Pe faţă li se citeşte îngrijorarea. Jamie stă lângă mine şi mă lasă să gestionez singură situaţia.

- Nu mi-au făcut o ofertă pentru că m-am retras.

Inspir adânc şi îi privesc în timp ce procesează informaţia. Mama se panichează, dar ascunde asta. îmi dau seama după privire.

-Nu vreau jobul ăla.

- Dar ai spus că-l voiai, zice tata.

Nu cred că I voiam de fapt. Credeam doar că e pasul pc care trebuie să 1 fac. îmi amintesc exerciţiul pe care pus să I fac în pădure şi toate momentele incredibile pe [a] le am imaginat. Asta vreau să fac, zic şi arăt spre scenă*[2] T o carieră în industria muzicală. Vreau să-mi scriu muzica merg în turneu prin lume, să le cânt oamenilor. Asta mă f ** fericită. Mă uit la Jamie, care mă fixează cu privirea lui *f* Şi pot s-o fac. Sunt talentată şi muncitoare.

0131

Părinţii mei sunt tăcuţi în timp ce se gândesc la ce le-am s

-Sunt foarte recunoscătoare pentru tot ce aţi făcut pem^ mine. Aţi muncit aşa mult ca să-mi plătiţi şcoala, şi o să vă^™ tot înapoi.

’ Qau

-Nu, nu vrem asta, zice tata încruntat.

- Aşa e. Banii ăia i-am investit ca să aveţi opţiuni.

- Exact. Am vrut să aveţi opţiuni. Am vrut să aveţi tot, pentru că noi n-am avut asta, spune tata, uitându-se la Hazel, care e la câteva mese distantă.

[5]

Mama inspiră adânc şi se foieşte pe scaun. Ştiu ca se gândeşte la faptul că n-a intrat în compania de balet când era tânără. A petrecut trei decenii predând dans, deşi nu asta era pasiunea ei.

- Ştiu ce gândeşti, îi spun, şi ridică dintr-o sprânceană.

Pulsul mi-o ia razna, pentru că nu-mi place să fiu în conflict cu ei.

- E un risc foarte mare, şi n-am garanţii c-o să meargă. Şansele sunt împotriva mea.

Mama mă studiază, şi n-am văzut-o niciodată aşa serioasă.

- O să fie greu, Pippa.

- Ştiu.

- O să fie cel mai greu lucru pe care o să-l faci vreodată» şi există posibilitatea să ajungi sa le predai copiilor muzică. Tonul ei e foarte ferm, de parcă-mi explică o reţetă. în ochi i se citeşte durerea. E greu să eşuezi la ceva ce iubeşti. Doare aşa mult.

Mă doare sufletul pentru ea.

- Ştiu, dar tot trebuie să încerc, altfel o să regret pentru totdeauna. . .. • j. . 1

Sc gândeşte, şi-mi fac griji că nu e convinsă, dar, apoi se uită la poartă o conversaţie doar din priviri şi se încordează.

[3] ¿Nu vrem să ai o slujbă pe care o urăşti. Vrem să fii fericită. Se uită apoi la scenă. E foarte greu să fii falită, draga mea.

_ N-O să fie niciodată falită, intervine Jamie.

Privirea lui îmi arată cât de serios e.

încerc să nu râd când văd cât e de protector.

_N-am nici o problemă cu faptul că lucrurile vor fi grele. 0 să merite.

Nu spunem nimic în tot zgomotul din jurul nostru.

- Eşti foarte talentată, draga mea. Nu te-am văzut niciodată aşa. Când cântai, i-am şi zis mamei tale că parcă eşti o cântăreaţă profesionistă.

Mama încuviinţează şi-mi zâmbeşte de parcă mă priveşte într-o lumină nouă.

- Acolo părea să fie locul tău.

Ceva se relaxează în mine, şi mă simt liberă.

-Aşa şi e. >. ..

Jamie îşi pune mâna peste a mea, şi-mi întrepătrund degetele cu ale lui. îmi face cu ochiul, şi inima îmi tresaltă.

- A înregistrat un demo cu o producătoare, le spune. ..
- Serios? întreabă tata, încuviinţez şi zâmbesc. -Da.

Părinţii mei se uită unul la celălalt.

- Nu o spunem destul de des, dar suntem mândri de tine.

Orice ai face, adaugă tata.

- Chiar suntem, subliniază mama. Te iubim aşa mult!

Asta e tot ce-mi doream să aud. Clipesc, ca să îndepărtez în-ţepătura lacrimilor.

- Şi eu vă iubesc, şoptesc, zâmbind.

Tata se ridică.

- îmbrăţişare de grup. îi face semn lui Hazel, care e la câteva mese distanţă. Hazel, draga mea, treci şi tu aici!

Râd, şi tata ne înfăşoară într-o îmbrăţişare caldă.

- Hei, voi doi!

Iordan nc strigă pe mine şi pe Jamie, şi are Un D , în mână. Holaroid

- Vcniţi aici, vreau să vă fac o poză.

Jamie mă trage aproape, şi bliţul orbitor se vede toc mă sărută pe tâmplă» facându-mă să zâmbesc. [31]

Aparatul scoate poza, şi, peste un minut, aceasta apare Jordan mi-o ia din mână.

- Asta rămâne la mine.

Se duce apoi în spatele barului şi lipeşte poza pe perete

- Părem fericiţi, îi spun lui Jamie, care-mi zâmbeşte.
- Chiar suntem, privighetoareo.

în seara aia, sunt în faţa chiuvetei din baie şi mă pregâ tesc pentru culcare, când primesc un e-mail. îl citesc, şi inima îmi tresaltă.

- Pippa, vii la culcare? strigă Jamie din camera noastră.

Citesc e-mailul din nou, şi mâinile îmi tremură.

Chestia asta chiar se întâmplă.

Jamie apare lângă mine.

- Care e problema?

îi zâmbesc, ameţită şi extaziată.

-Nici una. Totul e perfect.

Izbucnesc în râs, pentru că Jamie e aşa superb şi chipeş când stă lângă mine în boxerii lui negri strâmţi şi Ivy Matthews mi-a oferit un contract cu noua ei casă de discuri.

Nu-mi mai recunosc propria viaţă.

Când îi arăt lui Jamie telefonul, pe faţă îi apare un zâmbet larg.

- Privighetoareo!

O spune pe acelaşi ton pe care-mi spune că mă iubeşte.

Emoţia mi se strânge în ochi, şi am un zâmbet aşa larg, că mă doare maxilarul.

-Da.

- Ai reuşit.
- Am reuşit.

- Mereu ai avut ce trebuie. Mereu.

Mâinile lui sunt în părul meu şi-mi ridică faţa spre el.

Oftez când mă sărută. Inima mi-e clinii n ■ despre momentul ăsta. P ı ∘ sa SCr,u „n cântec

Te iubesc! îi spun pentru a zecea oară pe ziua de azi

Se retrage şi ma priveşte plin de afecţiune

- Pippa, te iubesc de mai mult timp decât .■ într-o fracţiune de secundă, mă ia pe sus şi ne ᵢ”} 5tlentlzat! dormitor. Eu râd şi-i dau o palmă peste fund? ‘ndrepiam sPre

El mă strânge.

-Hai să recuperăm timpul pierdut!

EPILOG

Pippa

Şapte luni mai târziu

- Am pregătit introul Pippei, îmi spune tehnicianul de scenă în cască.

Arena vibrează de energie. Am lumina reflectoarelor în ochi şi văd lanternele telefoanelor în mulţime. în sânge îmi clocotesc milioane de emoţii deodată, şi inspir adânc, ca să fiu prezentă. Pe parcursul turneului, am găsit un ritual pe care-l fac cu câteva clipe înainte de începerea spectacolului.

Ultimele luni au fost o nebunie.

Ivy Matthews şi-a deschis propria casă de discuri, şi am înregistrat un album împreună.

Am chitara de vis lipită de corp şi degetele pe coardele şi gâtul ei. Un zumzet pulsează în arenă, în timp ce mulţimea se linişteşte. Toată lumea aşteaptă.

Am lansat albumul, şi, după aceea, totul a luat-o razna. Două dintre cântece au urcat cu viteză în topuri, şi Ivy a tras nişte sfori ca să-mi obţină numărul de deschidere în acest turneu. în mod normal, durează ani întregi pentru genul ăsta de progres, dar Ivy a fost hotărâtă.

în arena asta sunt 19700 de locuri şi toate sunt pline în seara

asta. Da, sigur, au venit ca să-l vadă pe artistul pentru care cânt

În deschidere, dar cu stau acum pe scenă, îmbrăcată într-o ro$_c$hi$_e$ albastră drăguţă, cântând muzica pe care am scris-o.

Am un zâmbet larg pe faţă şi inima îmi explodează. Sunt aici îmi trăiesc visul şi sunt atât de recunoscătoare.

- Bună scara, Vancouver, spun eu la microfon, şi mulţimea izbucneşte în uralc. Mă bucur să fiu acasă. Sunt Pippa Hartley.

Aud din nou strigătele mulţimii şi mă uit în lateral, u$_n$d$_e$ jamie mă priveşte şi are un permis VIP atârnat de gât. Afecţiunea şi mândria din ochii lui mă alimentează. A venit după mine î$_n$ turneu toată vara, dar la finalul săptămânii o să aibă meciul de deschidere a sezonului, chiar în arena asta. Prin urmare, o să avem o relaţie la distanţă până în noiembrie, când se va termina turneul.

îmi mângâi lănţişorul, cel cu piatra gri-albăstruie. Aşa îi spun că îl iubesc când sunt pe scenă sau el e pe gheaţă. Fac asta în mod constant, chiar şi când nu e în jur.

-Cântecul ăsta e despre când te îndrăgosteşti.

Mulţimea izbucneşte în urale, şi îi zâmbesc lui Jamie.

- Pippa şi trupa în cinci, patru, trei...

„Doi, unu!”

Eu şi trupa începem să cântăm cântecul pe care l-am scris despre Jamie. Inima mi-e atât de plină.

Peste două seri, suntem din nou în aceeaşi arenă, doar că podeaua e acoperită cu gheaţă, nu cu o mare de fani ai muzicii. Jamie şi ceilalţi jucători termină încălzirea, şi eu aştept lângă intrarea pe gheaţă, cu microfonul în mână. Fanii de hochei sunt foarte entuziasmaţi după sezonul trecut. Deşi echipa Vancouver Storm a fost eliminată în prima repriză de play-offuri, a avut un sezon mai bun decât de obicei, iar antrenorul Tate Ward i-a cucerit pe fanii Vancouver.

- Eşti pregătită? mă întreabă coordonatoarea, şi încuviinţez încrezătoare.

Am fluturi în stomac de la entuziasmul familiar pe care-l simt mereu înainte să urc pe scenă, iar asta îmi dă energie.

. j|ca|ţi-vă, vă rog, pentru imn, spune prezentatorul.

Coordonatoarea arată spre mine.

poinnîşoară Hartley, e semnalul pentru tine.

port tricoul lui Jamie, am numele lui pe spate şi zâmbesc.

Talentul nostru din seara asta e cineva de-al locului. Va rog 4audaţi pe Pippa Hartley! continuă prezentatorul.

s° Păşesc pe covorul roşu în timp ce mulţimea aplaudă. Când mă duc spre locul meu, mă văd pe ecranul mare, cu un zâmbet de la 0 ureche la cealaltă.

Jamie se află pe gheaţă. Se mişcă pe gheaţă ca să se încălzească, îi arunc un zâmbet larg şi îi fac cu mâna, apoi mângâi automat lănţişorul. Ochii îi strălucesc sub masca de portar. îmi dau seama că e fericit să fie înapoi pe gheaţă. A fost incredibil să-l am alături în turneu toată vara, dar aici e locul lui.

Mă duc în zona stabilită şi, după ce cameramanul se aşază în poziţia sa, îi fac semn coordonatoarei. Peste o clipă, începe muzica.

Am vocea puternică şi clară când cânt imnul naţional al Canadei. Inima îmi bate mai tare ca oricând, iar sentimen tul este incredibil. E un moment pe care n-o să-l uit niciodată. La 100 de ani, o să-mi amintesc clipa asta, când stau pe gheaţă şi dau tot ce am mai bun la microfon, în timp ce Jamie mă priveşte mândru.

Cânt ultimele note, şi, când termin, toţi din arenă erup în urale. Jucătorii din Vancouver aplaudă mai mult decât e cazul, iar asta mă face să râd. . ..

Eu şi Jamie ne privim. Avem zâmbete la fel de largi. îmi şopteşte ceva.

„Privighetoareo.”

- Aplaudaţi-o pe Pippa Hartley, spune prezentatorul.

Fac cu mâna mulţimii, înainte să mă îndrept spre ieşirea de pe gheaţă.

- Pippa, te rog să stai acolo un pic!

Sunt confuză, dar îl ascult şi mă opresc. Coordonatoarea îmi zâmbeşte şi-mi face semn să rămân unde sunt.

în arenă se aude un zumzet, şi mă uit în jur, confuză.

Pippa.

Jamie c lângă mine. Nu mai are nici casca, nici protecţiile d portar pe picioare. I- mai înalt decât de obicei, fiind p$_e$ p$_{atjne}$ ^{e}

- Ce se întâmplă? îl întreb, iar pulsul rni o ia razna.

Toţi din arenă se uită la noi şi

Jamie e emoţionat şi îşi încordează maxilarul din no purtat ciudat toată ziua. A fost agitat, puţin iritat. L-am°^{U} groaznic de tare mai devreme, când am intrat în dormimT^* m-a auzit. $^{r\ Şl\ nu}$

Mă ia de mâini. Lumina din arenă îl face să pară şi mai chipeş cu maxilarul lui tăios, genele dese şi nasul puternic.

- Mai întâi, ai fost fata de care mi-a plăcut în liceu. Fata care nu vedea cât de drăguţă, talentată, specială şi interesantă e.

I se citesc emoţiile pe faţă. Ce naiba se întâmplă?

- După, ai fost asistenta mea, femeia seducătoare care şi-a cerut slujba înapoi şi mi-a zis că sunt un idiot.

Izbucnesc în râs, şi Jamie mă priveşte cu drag.

- Nu cred c-am folosit cuvântul „idiot", îi şoptesc.

Serios, ce face? Toată arena e cu ochii pe noi.

- Ba da. Clar aşa mi-ai zis. Iar acum, eşti iubita mea.

Privirile ne sunt intersectate, şi nu pot să mă uit altundeva.

- Dar vreau să fii soţia mea şi vreau să fiu soţul tău. Vreau să fim o familie şi să avem o viaţă lungă şi fericită împreună.

Atunci înţeleg, în sfârşit, ce se întâmplă, şi Jamie se lasă în- tr-un genunchi ca să-şi lege şireturile la patină...

Ba nu, nu-şi leagă şireturile. Inima îmi bate cu putere. Se uită la mine şi are în mână o cutie mică din catifea. îi vine la fix în palmă şi are ceva foarte strălucitor înăuntru. Mă ia de mână şi mă strânge uşor, ca să mă liniştească.

Deja aud în minte cântecul pe care o să-l scriu despre momentul ăsta.

în jurul nostru se aude o explozie de zgomote» urale şi

aplauze. Mă uit la Jamie, şi dintr-odată, se face linişte. Toţi aşteaptă cu sufletul la gură.

Sunt foarte emoţionată, şi mi se umezesc ochii.

Şi eu vreau tot ce ai spus.

Ştiu ci suntem tineri şi nu suntem impreunii de nici mil-car un an. dar nu-mi paşii. IV iubesc. prMghetoareol N-am nici o tndoialJ cil tu eşti persoana potrivitil pentru mine

Zâmbeşte pieziş.

Xu pot să vorbesc. Doar ti zâmbesc şl clipesc, tn timp ce pul sul mi-o ia razna. Ce se Întâmplă nu pare real. Ochii lui au cel mai aprins venie pe care I am văzut vreodată. Expresia lui e aşa dulce şi iubitoare.

- Ar trebui să ne căsătorim. Apoi pufneşte amuzat. Ar trebui să-ţi vezi faţa.

-Sunt ocupată să văd altceva, zic eu şi râd.

Nu reuşesc să respir bine când îl privesc. Cred că plâng, dar nu sunt sigură.

- Şi eu te iubesc! îmi scapă. Să-i spun lui Jamie că-I iubesc e ca respiraţia, ceva atât de natural şi adevărat. îmi curge o lacrimă, iar Jamie o şterge. Vreau să mă căsătoresc cu tine.

Pe faţa lui Jamie apare ceva superb. E atât de mândru, fericit şi relaxat.

- Speram c-o sa spui asta.

Se ridică şi mă sărută imediat. Sărutul nostru e moale, intim şi plin de iubire. în jur, mulţimea urlă, ţipă, bate din picioare, loveşte geamul, fluieră.

Nu mi pasă că mii de oameni se uită la noi. Probabil mai mulţi, pentru că meciul e transmis şi la televizor.

Totul a meritat. Durerea, suferinţa, momentele înfricoşătoare. A meritat să trec prin toate doar pentru momentul ăsta. Aş mai trece prin ele de o mie de ori, doar ca să fiu cu Jamie Streicher.

- Probabil ar trebui să te uiţi la inel, îmi şopteşte el.

Mă uit la cutia pe care o ţine şi mă topesc din nou.

- E ca lănţişorul.

O piatră gri-albăstruie se află pe un inel din aur alb, cu diamante mici presărate de-a lungul lui şi piatra mare în centru. E delicat, unic şi perfect.

- Da. Voiam să se asorteze, ca să-l poţi p urta în
să-l încerci? Care

Nu pot să-mi iau ochii de la inel. N-am mai r e
vă^nt

- Da, te rog! a^a c «va.

Chicotul lui Jamie mă face să râd, şi mă înroşesc d când îmi pune inelul pe deget. în arenă e o explozie de z P şi jur că gheaţa ne tremură sub picioare. Jucătorii loves/cTb în podea, zâmbind şi scandând pentru noi. U e^ele

- îl ador.

îmi muşc buza în timp ce în piept îmi explodează un mii- de emoţii. lon

Jamie mă ţine de mână, şi, când mă uit în ochii lui, văd tot ne aşteaptă. Ăsta e doar începutul. Abia aştept să văd încotro o s-o ia viaţa noastră incredibilă.

- Eşti pregătit să fii al meu? îl întreb.
- Privighetoare©, mereu am fost.

îmi aruncă zâmbetul ăla seducător care mi-e rezervat doar mie. îmi zâmbeşte de parcă sunt adorabilă şi mă iubeşte mai mult decât orice pe lumea asta.

Eu şi Hazel suntem în boxa de la etaj, cu Donna, şi aşteptăm să înceapă a treia repriză. Donna mă tot ia de mână şi-mi admiră inelul, apoi lăcrimează.

E adorabil cât de încântată e.

Lui Hazel îi sună telefonul, şi-l deschide. în jurul nostru, ceilalţi membri ai echipei îşi scot şi ei telefoanele, toţi primind notificări. Hazel se uită la ecran şi se încordează.

- Alo!

îi dau un cot.

Când ni se intersectează privirile, arată de parcă o să i se facă rău. Sau o să leşine, nu sunt sigură care variantă.

- E un anunţ pentru un nou schimb, spune ea încet.

Angajaţii primesc un e-mail de fiecare dată când un ju cător nou e mutat în echipă, pentru ca fiecare departament să se pregătească.

Tonul ei lipsit de emoţii mă panichează.

-Cine e?

- Rory Milier, spune ea, în timp ce-şi bagă repede telefonul în buzunar.

Vad că se joacă agitată cu degetele, desenând cercuri rapide F ticul ei nervos care o dă de gol.

Sezonul ăsta o să devină interesant.

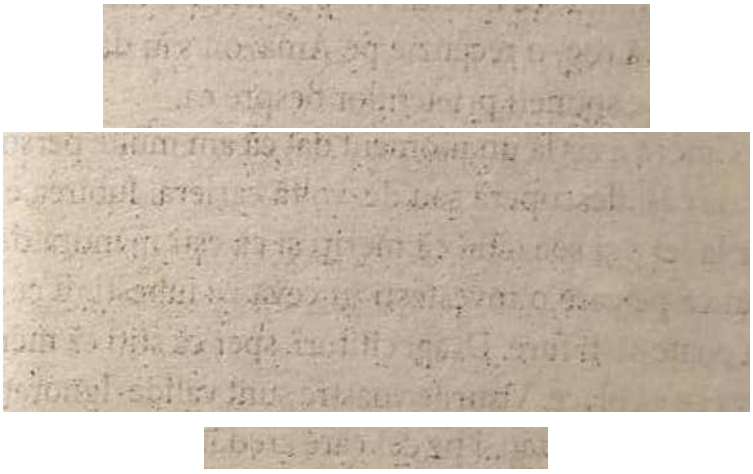

NOTA AUTOAREI

Va mulţumesc că aţi citit *Foc pe gheaţă.* Dacă v-a plăcut cartea lăsaţi-mi, vă rog, o recenzie pe Amazon sau daţi-i un calificativ’ Sau poate le spuneţi prietenilor despre ea.

Cineva a zis la un moment dat că am multe personaje feminine care îşi descoperă sau dezvoltă cariera. Iubirea e importantă dar Ia fel e şi senzaţia că meriţi şi că eşti mândră de tine pentru munca pe care o investeşti în ceva ce iubeşti. E ceva ce nimeni nu poate să-ţi fure. Dragi cititori, sper că ştiţi că meritaţi să faceţi ceva ce vă place. Visurile voastre sunt valide. Ignoraţi-i pe cei care spun opusul şi ascultaţi-i pe cei care cred în voi!

Şi acum, câteva cuvinte de mulţumire! A fost atât de distractiv să scriu cartea asta. Brittany Kelley şi Grace Reilly, vă mulţumesc că m-aţi încurajat şi m-aţi ascultat cu răbdare când mă panicam şi faceam intrigi inutile. Vă iubesc pe amândouă!

Un milion de mulţumiri cititorilor mei beta minunaţi, amu- zanţi şi perspicace: Jess, Esther, Marcie, Ycelsa, Brett, Sierra şi Wren. Va mulţumesc! Datorită vouă, cartea e mult mai bună. Şi vă mulţumesc şi pentru că m-aţi lăsat s-o scot pe sora dezastruoasă (îmi pare rău, Esther, ştiu c-o plăceai, e posibil s-o folosesc din nou într-o zi).

îi mulţumesc lui Chloe Friedlein pentru altă ilustraţie superbă şi lui Echo Grayce pentru tipografia perfectă. Amândouă aţi fost foarte răbdătoare cu mine, şi apreciez tare mult.

îi mulţumesc lui Ally White, asistenta mea, care este o su-perfemeie al cărei creier organizat funcţionează Ia un alt nivel

-rei entuziasm pentru poveştile de dragoste din hochei m-a taTsă merg mai departe. îţi mulţumesc din suflet pentru tot C€ mulţumesc sufletelor mele pereche: Helen Camisa, Bryan en Alanna Goobie, Sarah Clarke, Anthea Song şi Tim, care au crezut că o poveste de dragoste din hochei înseamnă c femeie *versus* întreaga echipă. Vă iubesc atât de mult şi sunt norocoasă că vă cunosc!.

Şi nu În ultimul rând, va mulţumesc ŞL vouă, cititorilor! Voi sunteţi motivul pentru care-mi trăiesc visul de a fi autor de cărţi de dragoste. Entuziasmul vostru pentru personajele mele, pentru coperte şi pentru viitoarele cărţi îmi face inima să explodeze în scântei şi curcubeie. Sunt atât de recunoscătoare că vă am alături.

Până data viitoare,

STEPHANIE